

**SAKSDOKUMENT
TIL
REGULERINGSMØTET
6. og 7. NOVEMBER
2019**

DEL 1

Fiskeridirektoratet

**REGULERINGSMØTET 6. OG 7. NOVEMBER 2019
SAKSLISTE**

Sak 8/2019

Regulering av fisket etter torsk nord for 62° N i 2020

Sak 9/2019

Regulering av fisket etter hyse nord for 62° N i 2020

Sak 10/2019

Regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2020

Sak 11/2019

Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2020

Sak 12/2019

Regulering av fisket etter uer i 2020

- a) Nasjonalt
- b) I Irmingerhavet

Sak 13/2019

Regulering av fisket etter rognkjeks i 2020

Sak 14/2019

Regulering av fisket etter sei sør for 62 N° i 2020

Sak 15/2019

Regulering av fisket etter torsk sør for 62°N i Nordsjøen og Skagerrak i 2020

Sak 16/2019

Regulering av fisket etter

- a) bunnfisk ved Grønland i 2020
- b) torsk i NAFO-området i 2020

Sak 17/2019

Regulering av dyphavsarter i internasjonale farvann i 2020

Sak 18/2019

Regulering av fisket etter vassild i 2020

Sak 19/2019

Regulering av fisket etter reker i 2020

- a) Ved Grønland
- b) I Nordsjøen og Skagerrak
- c) Nord for 62°N
- d) I NAFO-området 3M

Sak 20/2019

Regulering av fisket etter leppefisk i 2020

Sak 21/2019

Regulering av fisket etter makrellstørje i 2020

Sak 22/2019

Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2020

Sak 23/2019

Regulering av fisket etter makrell i 2020

Sak 24/2019

Regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2020

Sak 25/2019

Regulering av fisket etter hestmakrell i 2020

Sak 26/2019

Orientering om fisket etter brisling i 2019/2020

Sak 27/2019

Regulering av fisket etter kolmule i 2020

Sak 28/2019

Orientering om fisket etter lodde i Barentshavet i 2020

Sak 29/2019

Regulering av fisket etter lodde ved Island, Grønland og Jan Mayen sesongen 2019/2020

Sak 30/2019

Regulering av fisket etter tobis i 2020

Sak 31/2019

Regulering av fisket etter øyepål i 2020

Sak 32/2019

Eventuelt

Sak 8/2019

Regulering av fisket etter torsk nord
for 62° N i 2020

SAK 8/2019

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK NORD FOR 62°N I 2020

Fiskeridirektøren har forelagt Sametinget forslaget til regulering av fisket etter torsk nord for 62°N og kysttorsk i 2020 som ledd i gjennomføringen av konsultasjonsavtalen mellom Sametinget og statlige myndigheter. Sametingets innspill vil bli lagt ved i sin helhet. Reguleringsforslaget legger til rette for samiske interesser da det foreslås å fordele en stor gruppekvote til den minste kystfiskeflåten (åpen gruppe) på 20 260 tonn i 2020, og dette utgjør ca. 6 % av norsk totalkvote. I tillegg foreslår fiskeridirektøren å videreføre avsetningen på 3 000 tonn torsk til kystfiskekvoten, som er et tilleggskvantum til fartøy i åpen gruppe i fisket etter torsk med eier bosatt i Finnmark, Nord-Troms og i enkelte kommuner i det øvrige Troms og Nordland.

1 SAMMENDRAG

Ressurssituasjonen er fremdeles god for fiskebestandene, og kvotene i torskefiskerierne øker til neste år. Fiskeridirektøren er opptatt av å utvikle fiskerinæringen fremover slik at vi til enhver tid utnytter disponible kvoter og får til en god ressursutnyttelse og verdiskaping i alle ledd både på sjø- og landsiden. På den 49. sesjonen i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon fastsatte partene torskekvoten til 738 000 tonn for 2020, en økning i kvoten på 1,8 % sammenlignet med inneværende år.

Fiskeridirektøren viser til at mest mulig stabilitet og forutsigbarhet i fiskerireguleringene er en vesentlig forutsetning for at næringsaktørene skal kunne tilpasse seg best mulig til de biologiske og markedsmessige endringene som til enhver tid må påregnes.

Fiskeridirektøren legger opp til en videreføring av avsetningen på 7 000 tonn torsk til ungdoms- og rekreasjonsfisket. Avsetningen skal dekke både registrert og uregistrert fangst i fritids- og turistfiske. Fiskeridirektøren legger til grunn at ordningen med kvotebonus for levendelagring av torsk skal trappes ned og foreslår å avsette 2 500 tonn til kvotebonus for levendelagring i 2020. Avsetningen til kystfiskekvoten på 3 000 tonn videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår videre å avsette 5 300 tonn til rekrutteringsordningen. Behovet for avsetning til forsknings- og undervisningsformål i 2020 er ikke kjent, og fastsettes endelig rett før årsskiftet. Fiskeridirektøren anbefaler at avsetning til forskning og undervisning går til fradrag på totalkvoten når behandlingen av søknadene er avsluttet.

Fiskeridirektøren anbefaler å videreføre ordningen med kvotefleksibilitet på gruppenivå også i 2020. Havfiskeflåten foreslås gitt fartøykvoter uten overregulering. Fiskeridirektøren viser til at det har vært mer ro og forutsigbarhet i lukket gruppes fiske etter torsk de siste årene og mener en fartøykvoteregulering med lav overregulering er best egnet til å motvirke kappfiske. For øvrig innebærer reguleringsforslaget i det vesentlige en videreføring av årets opplegg.

2 GENERELT OM TORSK

2.1 FISKET I 2018

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, kvoter justert for kvotefleksibilitet, oppfisket kvantum og førstehåndsverdi fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter torsk i 2018. Justert kvote var overfisket med 17 644 tonn ved årsskiftet, og dette utgjør 5 %. 17 644 tonn gikk til fratrekk på justert kvote i 2019. For mer detaljer om overføringer av kvoter fra 2018 til 2019 vises det til kapittel 2.2.2. Førstehåndsverdien i fisket etter torsk utgjorde ca. 7 milliarder kroner.

Tabell 1: Kvoter, fangst og førstehåndsverdi år 2018 (tonn)

Fartøygrupper	Forskrifts-kvoter	Justerte kvoter ¹	Fangst	Rest	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Trål totalt:	109 874	111 102	110 383	719	99,4 %	2 383 883
Gruppekvote torskestrål	109 124	110 352	109 693	659	99,4 %	2 368 760
Gruppekvote seitrål	750	750	690	60	92,0 %	15 123
Konvensjonelle fartøygrupper totalt:	228 341	226 901	242 868	-15 967	107,0 %	4 470 480
Lukket gruppe:	178 564	180 936	185 951	-5 015	102,8 %	3 227 667
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	45 392	49 812	50 812	-1 000	102,0 %	923 273
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	44 493	44 957	47 140	-2 183	104,9 %	927 306
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	42 834	41 899	41 141	758	98,2 %	822 862
<i>Fartøy 21 - 27,9 meter hjemmelslengde</i>	28 645	27 068	27 772	-704	102,6 %	554 226
<i>Ferskfiskordning lukket gruppe²</i>	17 200	17 200	19 086	-1 886	111,0 %	
Konvensjonelle havfiskefartøy	28 576	29 667	29 705	-38	100,1 %	694 435
Åpen gruppe:	21 201	16 298	27 212	-10 914	167,0 %	548 378
<i>Fartøy åpen gruppe</i>	19 101	14 198	26 039	-11 841	183,4 %	548 378
<i>Ferskfiskordning åpen gruppe²</i>	2 100	2 100	1 173	927	55,9 %	
Bonus levendelagring	4 000	4 000	4 394	-394	109,9 %	65 279
Forskning og undervisning³	703	703	1 233	-530	175,4 %	17 142
Rekreasjons- og ungdomsfiske⁴	7 000	7 000	7 000		100,0 %	27 352
Kystfiskekvoten²	3 000	3 000	6 362	-3 362	212,1 %	
Innblanding av torsk i loddefisket	500	500	170	330	34,0 %	
Distriktskvoteordning	3 000	3 000	1 381	1 619	46,0 %	22 492
Annet⁵			59	-59		594
Totalt	356 418	356 206	373 850	-17 644	105,0 %	6 987 222

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i

Fiskeridirektoratet og tall fra Norges Råfisklag pr. 2. oktober 2019

¹ Kvoter justert for kvotefleksibilitet, dvs. kvoteoverføringer fra 2017

² Ved fiske innenfor ferskfiskordningen og kystfiskekvoten spesifiseres det ikke verditall på de ulike ordningene, men verdien oppgis som aggregerte tallstørrelser innenfor åpen og lukket gruppe totalt for alle kvoteordninger

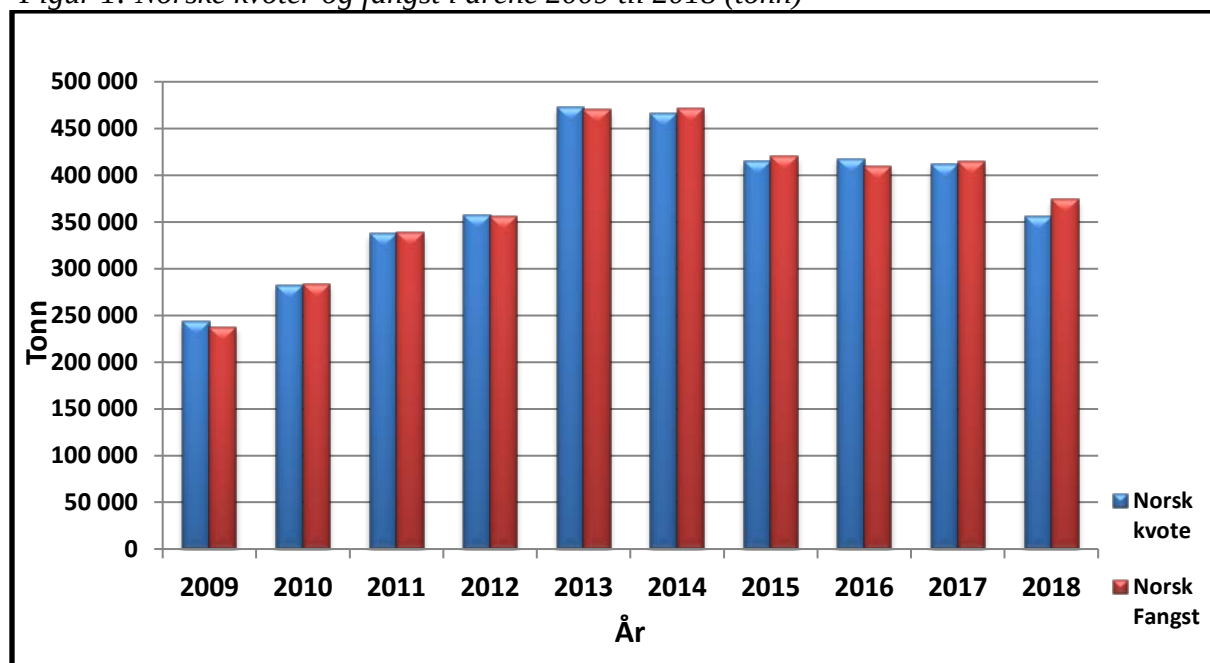
³ Inklusive 314 tonn fisket under kartleggingsfiske ved Jan Mayen

⁴ Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 1 593 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt

⁵ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser

Figur 1 viser norsk totalkvote og fangst av torsk i årene 2009 til 2018. Kvotene er ikke justert for kvotefleksibilitet.

Figur 1: Norske kvoter og fangst i årene 2009 til 2018 (tonn)

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 2. oktober 2019

2.2 KVOTER OG FANGST I 2019

2.2.1 Kvoter i 2019

Norge og Russland ble enige om en totalkvote på 746 000 tonn, inkludert 21 000 tonn «murmanskorsk» og 21 000 tonn kysttorsk. Av totalkvoten er 100 606 tonn avsatt til tredjeland, og det resterende er delt likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6 000 tonn fra Russland til Norge er fordelingen som følger:

Tabell 2: Kvotesituasjonen for 2019 (tonn)

Land	Kvote i tonn
Norge	328 697
Russland	316 697
Tredjeland	100 606
Sum	746 000

Nærings- og fiskeridepartementet besluttet 8. februar å tilbakeføre 5 259 tonn torsk til nasjonal kvote fra ubenyttet tredjelandskvote. Den nasjonale kvoten på torsk utgjør nå 333 956 tonn.

Av den norske kvoten er 793 tonn disponert til forsknings- og undervisningsformål. Det er dessuten avsatt 7 000 tonn til ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske, 3 000 tonn til kystfiskekvoten, 3 000 tonn til kvotebonus for levendelagring av torsk og 5 410 tonn til rekrutteringsordningen. Den resterende kvoten på 314 753 tonn er fordelt på fartøygruppene som følger:

Tabell 3: Fordeling på norske fartøygrupper 2019 (tonn)

Fartøygrupper	Kvote
Torsketrål	99 734
Seitrål	750
Trålgruppen totalt	100 484
Konvensjonelle havfiskefartøy	26 588
Lukket gruppe	161 245
Åpen gruppe	26 436
Konvensjonelle fartøy totalt	214 269
Totalt	314 753

2.2.2 Kvotefleksibilitet

Avtalen med Russland gir Norge adgang til å overføre inntil 10 % av torskekvoten angitt i vedlegg 3 i protokollen fra Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon. Det vil si at det ikke er overføringsadgang for kvoter avsatt til forskning og tredjeland. Dette innebærer at Norge har adgang til å overføre maksimalt 34 316 tonn fra 2018. Totalkvoten for 2018 ble overfisket med 17 644 tonn, og det tilsvarer ca. 5 %. Kvantumet går til fratrekk fra norsk totalkvote for 2019. Totalkvote i 2019 justert for kvoteoverføringer utgjør dermed 316 312 tonn torsk. Av de 17 644 tonnene som ble forskuttert i 2018, blir 13 299 tonn overført innenfor de enkelte fartøygruppene, mens 4 345 tonn går til fratrekk fra fartøygruppene etter etablerte fordelingsnøkler.

For mer detaljer rundt overføringene fra 2018 på total- og gruppenivå se vedlagt notat Kvotefleksibilitetsordningen i fisket etter torsk og hyse – kvoteoverføringer fra 2018 til 2019. I reguleringen av fisket etter torsk er 2019-kvotene justert som følger:

Tabell 4: Forskriftskvoter, overføringer og justerte kvoter år 2019 (tonn)

Fartøygrupper	Forskriftskvoter 2019	Overføringer på gruppenivå	Overføringer på totalkvote-nivå	Justerte kvoter 2019
Trål totalt	98 984	719	-1 434	98 269
Gruppekvote torsketral	98 234	659	-1 434	97 459
Gruppekvote seitrål	750	60		810
Konvensjonelle fartøygrupper totalt	221 179	-14 018	-2 911	204 250
Lukket gruppe:	166 655	-5 015	-2 261	159 379
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	42 498	-1 000	-625	40 873
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	42 191	-2 183	-601	39 407
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	40 130	758	-620	40 268
<i>Fartøy 21 - 27,9 meter hjemmelslengde</i>	26 836	-704	-415	25 717
<i>Ferskfiskordning lukket gruppe</i>	15 000	-1 886		13 114
Konvensjonelle havfiskefartøy:	26 088	-38	-373	25 677
Åpen gruppe:	28 436	-8 965	-277	19 194
<i>Fartøy åpen gruppe</i>	26 596	-8 965	-277	17 354
<i>Ferskfiskordning åpen gruppe</i>	1 840			1 840
Bonus levendelagring	3 000			3 000
Forskning og undervisning	793			793
Rekreasjons- og ungdomsfiske	7 000			7 000
Kystfiskekvoten	3 000			3 000
Totalt	333 956	-13 299	-4 345	316 312

2.2.3 Status i fisket i 2019

Tabell 5 gir en oversikt over forskriftskvoter, justerte kvoter, fangst og førstehandsverdi av torsk hittil i 2019. Førstehandsverdien i fisket etter torsk utgjør ca. 7 milliarder kroner hittil i år. Omtrent 89 % av den justerte kvoten er oppfisket pr. 30. oktober, og det betyr at det gjenstår ca. 34 000 tonn. På tilsvarende tidspunkt i fjor var omtrent 90 % av den justerte kvoten oppfisket, og det vil si at det gjensto ca. 36 000 tonn. Det forventes at årets justerte totalkvote blir oppfisket.

Tabell 5: Kvoter, fangst og førstehandsverdi år 2019 (tonn)

Fartøygrupper	Forskrifts- kvoter	Justerte kvoter ¹	Fangst	Rest	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Trål totalt:	98 984	98 269	71 780	26 489	73,0 %	1 572 292
Gruppekvote torsketrål	98 234	97 459	71 147	26 312	73,0 %	1 559 987
Gruppekvote seitrål	750	810	633	177	78,1 %	12 305
Konvensjonelle fartøygrupper totalt:	221 179	204 250	197 417	6 833	96,7 %	4 261 887
Lukket gruppe:	166 655	159 379	160 283	-904	100,6 %	3 377 650
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	42 498	40 873	41 638	-765	101,9 %	895 835
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	42 191	39 407	40 717	-1 310	103,3 %	924 019
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	40 130	40 268	39 125	1 143	97,2 %	916 151
<i>Fartøy 21 - 27,9 meter hjemmelslengde</i>	26 836	25 717	28 076	-2 359	109,2 %	641 645
<i>Ferskfiskordning lukket gruppe²</i>	15 000	13 114	10 727	2 387	81,8 %	
Konvensjonelle havfiskefartøy	26 088	25 677	17 977	7 700	70,0 %	433 327
Åpen gruppe:	28 436	19 194	19 157	37	99,8 %	450 910
<i>Fartøy åpen gruppe</i>	26 596	17 354	18 034	-680	103,9 %	
<i>Ferskfiskordning åpen gruppe²</i>	1 840	1 840	1 123	717	61,0 %	
Bonus levende lagring	3 000	3 000	2 875	125	95,8 %	54 732
Forskning og undervisning	793	793	467	326	58,9 %	9 920
Rekreasjons- og ungdomsfiske³	7 000	7 000	7 000		100,0 %	40 542
Kystfiskekvoten²	3 000	3 000	3 392	-392	113,1 %	
Annet⁴			6	-6		
Totalt	333 956	316 312	282 937	33 375	89,4 %	5 939 373

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet og tall fra Norges Råfisklag pr. 30. oktober 2019

¹ Kvoter justert for kvotefleksibilitet, dvs. kvoteoverføringer fra 2018

² Ved fiske innenfor ferskfiskordningen og kystfiskekvoten spesifiseres det ikke verditall på de ulike ordningene, men verdien oppgis som aggregerte tallstørrelser innenfor åpen og lukket gruppe totalt for alle kvoteordninger

³ Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 1 985 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen tas

⁴ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser

For havfiskeflåten (trålere og konvensjonelle havfiskefartøy) gjenstår ca. 34 000 tonn hittil i år mot ca. 42 000 tonn på tilsvarende tidspunkt i 2018. Kvotene for hele kystgruppen (åpen og lukket gruppe) er overfisket med ca. 900 tonn hittil i år, mens kvotene samlet var overfisket med 3 800 tonn på tilsvarende tidspunkt i fjor.

En nærmere redegjørelse av utviklingen i fisket i de ulike fartøygruppene blir gjort i kapittel 2.3.

2.3 ERFARINGER FRA REGULERINGENE I 2019

2.3.1 Trålgruppen

Trålkvoten på 100 484 tonn er fordelt med 99 734 tonn til fartøy med torsketråltillatelse og 750 tonn til fartøy med seitråltillatelse. Det ble besluttet å bytte 1 500 tonn torsk fra

torsketrålerne til åpen gruppe mot 2 000 tonn hyse og 1 000 tonn sei i 2019. Forskriftskvoten til torsketrålerne utgjør derfor 98 234 tonn.

Torsketrålerne er regulert med fartøykvoter uten overregulering med 1 109 tonn pr. kvotefaktor. Torsketrålerne har fisket ca. 71 000 tonn hittil i år, og det gjenstår ca. 26 000 tonn av den justerte kvoten, og det vil si omlag 27 %. På samme tid i 2017 og 2018 gjenstod henholdsvis ca. 35 000 tonn (27 %) og ca. 33 000 tonn (30 %) av justert gruppekvote. Det forventes at gruppekvote tas i løpet av året.

Tidligere var seitrålerne regulert med bifangstbestemmelser, men fra og med 2018 er fartøy med seitråltillatelse tildelt fartøykvoter som også skal dekke behovet for bifangst. Seitrålerne var i utgangspunktet regulert med fartøykvoter uten overregulering med 202 tonn pr. fartøy. I samråd med fiskerinæringen ble seitrålerne tildelt en maksimalkvote på 267 tonn pr. fartøy fra og med 26. september for å legge til rette for at årets gruppekvote tas. Fartøy med seitråltillatelse har fisket 633 tonn torsk hittil i år, og det gjenstår 22 % av gruppekvote. På samme tid i 2017 og 2018 hadde seitrålerne fisket henholdsvis ca. 580 tonn og ca. 650 tonn.

2.3.2 Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Reguleringsopplegget for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i 2019 har vært tredelt: Konvensjonelle havfiskefartøy, lukket og åpen gruppe. Kvoten til fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er på totalt 221 179 tonn i 2019 (inklusive 5 410 tonn avsatt til rekrutteringskvoter og kvotebytte på 2 000 tonn). Gruppekvote justert for kvotefleksibilitet er på 204 250 tonn. I tillegg til fartøykvoter og maksimalkvoter har reguleringsgruppene fisket på diverse avsetninger som ferskfiskordning, kvotebonus levendelagring og kystfiskekvote. Nedenfor følger en gjennomgang av de enkelte reguleringsgruppene.

2.3.2.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Konvensjonelle havfiskefartøy er tildelt en gruppekvote på 26 588 tonn torsk i 2019. Det ble besluttet å bytte bort 500 tonn torsk til åpen gruppe mot 1 000 tonn hyse i 2019, og forskriftskvoten er da 26 088. Gruppen er regulert med fartøykvoter uten overregulering. Gruppekvote justert for kvoteoverføring er på 25 677 tonn. Fisket er regulert med fartøykvoter og eventuell bifangst må dekkes innenfor fartøykvotene. Kvoteenheten er satt til 275 tonn, og det vil si at et fartøy med kvotefaktor 1,0 har fartøykvote på 275 tonn.

Hittil i år har konvensjonelle havfiskefartøy fisket ca. 18 000 tonn, og det gjenstår dermed om lag 8 000 tonn (30 %) av den justerte gruppekvote. På samme tid i fjor gjensto ca. 9 000 tonn, og det vil si 31 % av justert kvote. Det forventes at gruppekvote blir oppfisket.

2.3.2.2 Lukket gruppe

Fartøy i lukket gruppe har i 2019 en samlet gruppekvote på 166 655 tonn (inklusive 5 410 tonn avsatt til rekrutteringskvoter). Gruppekvote justert for kvoteoverføringer er på til sammen 159 379 tonn. Av gruppekvote er det avsatt 15 000 tonn torsk for fartøy i lukket gruppe til ferskfiskordningen. Avsetningen til ordningen er 13 % lavere sammenlignet med

perioden 2016 til 2018. Avsetningen justert for overfisket av ferskfiskordningen i 2018 er på 13 114 tonn.

Fra og med 15. april har kvotetillegget vært 10 % av fangsten på ukebasis, og kvotetillegget økte til 30 % den 15. juli. Fiskeridirektoratet har økt kvotetillegget utover høsten de siste årene i samråd med fiskerinæringen, for å sørge for en hensiktsmessig avvikling av torskefiskeriene, men ser ikke at det er rom for en slik økning i inneværende år.

Tabell 6 viser estimert fangst av torsk innenfor ferskfiskordningen så langt i 2019 fordelt på fartøygrupper (inkluderer også åpen gruppe som har en avsetning på 1 840 tonn). Fartøy i lukket gruppe har fisket ca. 10 700 tonn hittil i år, og det gjenstår således ca. 2 400 tonn (18 %) av inneværende års avsetning til ferskfiskordningen. På tilsvarende tidspunkt i 2017 og 2018 gjenstod henholdsvis ca. 5 000 tonn (28 %) og ca. 6 700 tonn (39 %) av ferskfiskordningen i lukket gruppe.

Tabell 6: Estimert fangst innenfor ferskfiskordningen i 2019 (tonn)

Fartøygrupper	Fangst ferskfiskordning
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	1 747
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	3 122
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	3 839
<i>Fartøy 21 - 27,9 meter hjemmelslengde</i>	2 019
Lukket gruppe:	10 727
Åpen gruppe:	1 123
Totalt	11 850

Kilde: Norges Råfisklag pr. 27. oktober 2019

Tabell 7 viser antall deltakeradganger (aktive og passive) for fartøy i lukket gruppe i fisket etter torsk pr. 7. oktober 2019, fordelt etter fartøyenes hjemmelslengde og største lengde.

Tabell 7: Antall deltakeradganger (aktive og passive) i lukket gruppe fordelt på hjemmelslengde og største lengde

Antall deltakeradganger	Største lengde				
Hjemmelslengde	0 - 10,9 m	11 - 14,9 m	15 - 20,9 m	Over 21 m	Totalt
0 - 10,9 m	891	270	9	4	1 174
11 - 14,9 m	40	261	37	23	361
15 - 20,9 m		18	49	62	129
21 - 27,9 m		1	1	60	62
Totalt	931	550	96	149	1 726

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 7. oktober 2019

Tabell 8 gir en oversikt over overreguleringen for fartøy i lukket gruppe i 2019. Alle fartøygruppene ble regulert med fartøykvoter (garantert kvantum) fra årets begynnelse for å skape ro og forutsigbarhet i fisket og for å unngå kappfiske.

Tabell 8: Overregulering i lukket gruppe i 2019

Hjemmelslengde	Største lengde	Overregulering
Under 11 m	Under 11 m	18 %
	11 – 12,9 m	9 %
	13 – 14,9 m	4,5 %
	Over 15 m	0 %
11 - 14,9 m	Alle lengder	Fartøykvoter uten overregulering
15 - 20,9 m	Alle lengder	
21 - 27,9 m	Alle lengder	

Gruppekvyotene er beregnet på grunnlag av fartøysammensetningen ved årsskiftet. Utskiftninger som skjer i løpet av året vil derfor ikke medføre at gruppekvyotene endres, men vil kunne påvirke graden av overregulering i de enkelte reguleringsgruppene.

Lukket gruppe samlet har hittil i år fisket ca. 160 000 tonn torsk, og av dette utgjør fiske innenfor ferskfiskordningen omlag 11 000 tonn. Til sammenligning var det fisket ca. 200 000 tonn og 175 000 tonn på tilsvarende tidspunkt henholdsvis i 2017 og 2018.

Fartøy med hjemmelslengde under 11 meter er regulert med garanterte fartøykvoter med overregulering, og overreguleringen går fram av tabell 8. Den justerte gruppekvyoten er overfisket med ca. 800 tonn. Fartøy med hjemmelslengde mellom 11 og 15 meter er regulert med garanterte fartøykvoter uten overregulering. Den justerte gruppekvyoten er overfisket med ca. 1 300 tonn. Fartøy med hjemmelslengde mellom 15 og 21 meter er regulert med garanterte fartøykvoter uten overregulering. Det gjenstår ca. 1 100 tonn av den justerte gruppekvyoten. Fartøy med hjemmelslengde mellom 21 og 28 meter er regulert med garanterte fartøykvoter uten overregulering. Den justerte gruppekvyoten er overfisket med omlag 2 400 tonn. Det vises til fiskeridirektørens forslag til en teknisk justering av kvotefaktorene i kapittel 5.4.2.

2.3.2.3 Lukket gruppe – samfiske

Samfiske innebærer at et fartøy kan fiske hele eller deler av kvoten av torsk, hyse og sei som er tildelt et annet fartøy. Det andre fartøyet har ikke adgang til å drive fiske så lenge samfisket pågår.

Pr. 23. oktober 2019 er 255 samfiskelag påmeldt. Noen av samfiskelagene melder seg av og på flere ganger i løpet av året.

2.3.2.4 Åpen gruppe

Åpen gruppe er tildelt en gruppekvote på 26 436 tonn torsk i 2019. Åpen gruppe har byttet til seg 2 000 tonn torsk mot sei og hyse til havfiskeflåten, forskriftskvoten er dermed 28 436 tonn. Justert for kvoteoverføringer er gruppekoten på 19 194 tonn. Fra dette er det avsatt 1 840 tonn til fiske innenfor ferskfiskordningen, jf. beskrivelse av ferskfiskordning i lukket gruppe punkt 2.3.2.2.

Fartøy i åpen gruppe har hittil i år fisket ca. 19 000 tonn, og den justerte gruppekvoten (inklusive ferskfiskordningen) er så å si oppfisket. Vel 2 200 fartøy har deltatt hittil i år, mens deltakelsen lå på ca. 2 400 fartøy i 2017 og 2018. Fartøy i åpen gruppe ble fra årets start regulert med maksimalkvoter med garantert kvantum i bunn. Fisket på maksimalkvotetillegg ble stoppet 24. mars, og fisket har etter den tid fortsatt innenfor garanterte kvoter og ferskfiskordning. Det har vært mye uro knyttet reguleringen av fisket i åpen gruppe de siste årene, som følge av kraftig overfiske av gruppekvoten. Årets regulering med lavere fartøy- og maksimalkvoter, jf. tabell 9, ser ut å være vellykket med hensyn til å redusere overfisket.

Tabell 9: Kvoter åpen gruppe 2018 og 2019 (tonn)

Fartøylengde	Maksimalkvoter		Fartøykvoter	
	2018	2019	2018	2019
Under 8 meter	15	9,7	11	7,7
8 - 9,9 meter	21	12,8	15	10,8
Over 10 meter	24	14,3	18	12,3

Det har vært stor etterspørsel etter statistikk og analyser vedrørende fisket i åpen gruppe og fisket innenfor kystfiskekvoten de siste årene. Fiskeridirektoratet har laget en statistikk over fangst og deltakelse i åpen gruppe og kystfiskekvoten. Statistikk finnes på følgende link:

<https://www.fiskeridir.no/Yrkesfiske/Statistikk-yrkesfiske/Fangst-og-kvoter/AApen-gruppes-fiske-etter-torsk-nord-for-62-N>

2.3.2.5 Kystfiskekvoten

Kystfiskekvoten er et tilleggskvantum til fartøy i åpen gruppe i fisket etter torsk nord for 62°N med eier bosatt i Finnmark, Nord-Troms og i enkelte kommuner i det øvrige Troms og Nordland. Årets regulering er en videreføring fra tidligere års regulering.

Fisket innenfor kystfiskekvoten kom først i gang i mai 2011, men ordningen ble bare i begrenset grad utnyttet i årene 2011 til 2015, jf. tabell 10. I årene 2016 til 2019 har kvoteutnyttelsen vært høy og avsetningen har vært overfisket de siste tre årene. Tilleggskvoten har vært utdelt som fartøykvoter (garantert kvantum) fra årets begynnelse, og det har derfor ikke vært mulig å stoppe fisket. I 2019 er kystfiskekvoten for hvert enkelt fartøy satt til et kvotetillegg på 7 tonn torsk. Fiskeridirektoratet anbefalte lavere kvotetillegg fra årets begynnelse på 5 tonn for 2019.

Hittil i år er det estimert fisket 3 392 tonn innenfor kystfiskekvoten og 677 fartøy har deltatt. Tabell 10 viser fangst og antall fartøy fordelt på fylke i fisket innenfor kystfiskekvoten i årene 2011 til 2019. Vi ser at deltakelse og gjennomsnittlig fangst pr. fartøy har økt markant de siste årene.

Tabell 10: Fangst, restkvoter (tonn), antall fartøy og gjennomsnittlig fangst pr. fartøy som har deltatt i fisket innenfor kystfiskekvoten i årene 2011 til 2019

År	Avsetning	Fangst	Restkvote	Restkvote	Antall fartøy	Gjennomsn. fangst pr. fartøy
2011	3 000	281	2 719	91 %	124	2
2012	3 000	744	2 256	75 %	209	4
2013	3 000	178	2 822	94 %	84	2
2014	3 000	708	2 292	76 %	170	4
2015	3 000	560	2 440	81 %	115	5
2016	3 000	2 597	403	13 %	256	10
2017	3 000	3 619	-619	-21 %	329	11
2018	3 000	6 090	-3 090	- 103 %	561	11
2019	3 000	3 392	-392	- 13 %	677	5

Kilde: Norges Råfisklag pr. 20. oktober 2019

2.3.2.6 Bonus levendelagring

Det er i år avsatt 3 000 tonn til en ordning med kvotebonus for fartøy som leverer levendelagret torsk, og levendelagret torsk kvoteavregnes med 60 % på fartøyets kvote. Hittil er det landet 2 875 tonn torsk gjennom denne ordningen (fartøy i lukket gruppe), og 25 fartøy har deltatt.

3 RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET I 2020

3.1 BESTANDSITUASJONEN

ICES (*The International Council for the Exploration of the Sea*) anser bestanden for å høstes bærekraftig og å ha full reproduksjonsevne. Gytebestanden har vært over $MSY_{B_{trigger}}$ (*Tiltaksgrense for maksimalt langtidsutbytte*) siden 2002. Gytebestanden nådde toppnivået i 2013 og har avtatt noe de siste årene. Fiskedødsraten (F) har blitt redusert fra godt over F_{lim} (*Kritisk fiskedødsrate*) i 1997 til under F_{MSY} (*Fiskedødsrate for maksimalt langtidsutbytte*) siden 2008. Siden 2008 har den vært under F_{MSY} , men økte til like over F_{MSY} i 2018. Det har ikke vært sterk rekruttering etter årsklassene 2004 og 2005.

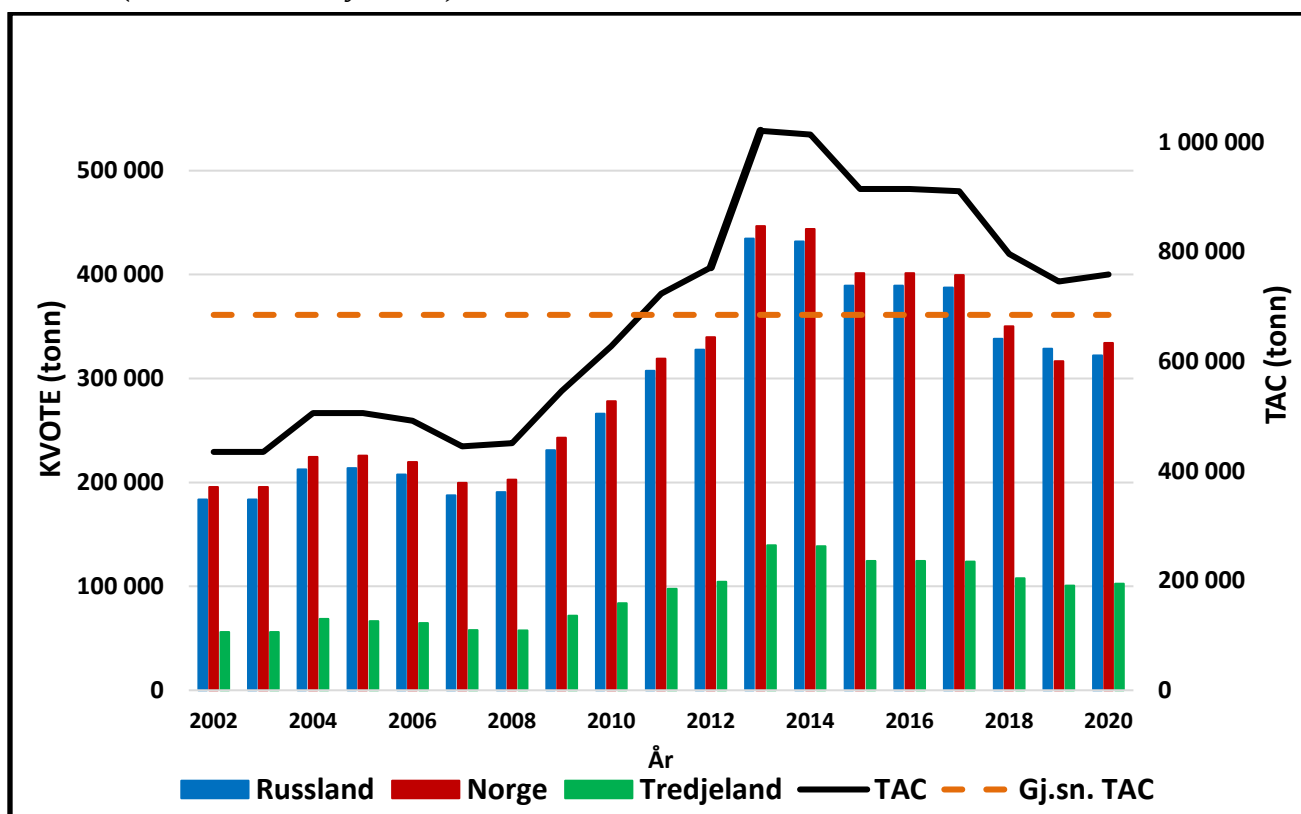
ICES anbefaler en totalkvote på 689 672 tonn i 2020, og dette innebærer en reduksjon i kvoten på ca. 5 % i forhold til fastsatt totalkvote for 2019.

3.2 KVOTESITUASJONEN I 2020 – FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN

På den 49. sesjonen i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble partene enige om å fastsette en totalkvote på 738 000 tonn for 2020, og det vil si 48 328 tonn over anbefalingen til ICES. Dette innebærer en økning i kvoten på 1,8 % i forhold til fastsatt totalkvote for 2019. I tillegg kommer 21 000 tonn norsk kysttorsk. Det er avsatt 102 446 tonn til tredjeland, og de resterende 656 554 tonn deles likt mellom Norge og Russland

Figur 2 viser utviklingen i totalkvoten (TAC) inklusive norsk kysttorsk og kvoter i årene 2002 til 2029. TAC var på 435 000 tonn i 2002 (lavest) og på 1 021 000 tonn i 2013 (høyest). Dette tilsvarer en variasjon i TAC på 586 000 tonn, mens TAC i gjennomsnitt har utgjort ca. 685 000 tonn i årene 2002 til 2020.

Figur 2: TAC og kvoter til Norge, Russland og tredjeland i årene 2002 til 2020 (inklusive norsk kysttorsk)

Etter en overføring på 6 000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvoten i 2020 som følger:

Tabell 11: Kvotesituasjonen for 2020 (tonn)

Land	Kvote i tonn
Norge	334 277
Russland	322 277
Tredjeland	102 446
Sum	751 000

Av dette kan inntil 14 000 tonn, 7 000 tonn til Russland og 7 000 tonn til Norge, disponeres til forsknings- og forvaltningsformål.

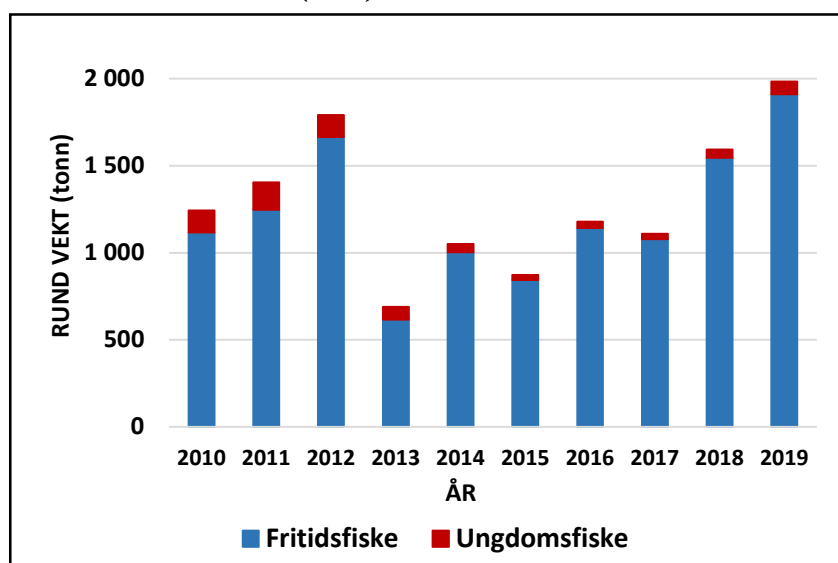
Fiskeridirektøren viser til pågående prosess med utlysning av forskningskvoter for 2020. Størrelsene på kvanta som avsettes til undervisningsordningen, forskningsformål og lærlingkvoter for 2020 er først kjent når endelig forskrift fastsettes rett før årsskiftet. En eventuell avsetning til forskning og undervisning vil gå til fradrag på totalkvoten. Avsetningenes størrelse utgjør en svært liten andel av totalkvotene i de enkelte fiskeriene og har derfor ingen betydning for forslaget til regulering.

3.2.1 Avsetning til ungdoms- og rekreasjonsfisket (turist- og fritidsfiske)

I årene 2010 til 2019 ble det avsatt 7 000 tonn til dekning av både registrert og uregistrert fangst fra ungdoms- og rekreasjonsfisket. Avsetningene ble gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap.

Figur 3 viser omsatt fritidsfangst og fangst fra ungdomsfiskeordningen de siste årene. Samlet omsatt fangst fra fritids- og ungdomsfiske var vesentlig lavere i 2013 sammenlignet med de andre årene som følge av vanskelig markedssituasjon. I gjennomsnitt har det blitt omsatt om lag 1 300 tonn pr. år gjennom disse ordningene de siste 10 årene.

Figur 3: Registrert omsatt fangst av torsk i fritids- og ungdomsfisket i perioden 2010 til 2019 (tonn)

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 25. oktober 2019

Havforskningsinstituttet kartla i 2009 deler av det kommersielle turistfisket og beregnet et uttak av torsk på om lag 1 600 tonn. I tillegg kommer uregistrert fangst fra fritidsfiske og turistfiske som ikke gikk gjennom de 445 kommersielle turistfiskeanleggene som var identifisert i kartleggingen. I 2018 ble det innført en registreringsordning for turistfiskevirksomheter, med plikt for alle registrerte virksomheter til å rapportere blant annet antall torsk fisket i regi av virksomheten. For 2018 ble det rapportert landet ca. 625 tusen torsk, og hittil i 2019 er det rapportert inn ca. 590 tusen torsk. Vi har foreløpig ikke gode data til å regne om fra antall fisk til vekt. Samlet sett er det imidlertid rimelig å legge til grunn at hele avsetningen på 7 000 tonn tas.

Vi forventer at torsken blir like tilgjengelig for fangst i kystnære strøk i 2020 som inneværende år, og Fiskeridirektøren ønsker å følge prinsippet om at *all* fangst skal avregnes totalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det også i 2020 avsettes 7 000 tonn torsk til ungdoms- og rekreasjonsfiske, og at avsetningen blir gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap.

3.2.2 Avsetning til kvotebonus for levendelagring av torsk

I 2019 ble det avsatt 3 000 tonn til kvotemessig dekning av kvotebonus ved levendelagring. Kvotebonusen utløses ved at fartøyets kvotebelastning for levendelagret torsk settes til 60 % av kvantumet på sluttseddelen. Resten av kvantumet belastes avsetningen.

Fiskeridirektøren varslet i forslaget til regulering for 2018 at størrelse på avsetning og bonuselement skal trappes ned gradvis i årene fremover. Kvotebonus for levendelagring ble i sin tid opprettet for å gi næringen et insentiv til å utvikle fiskeri for levendelagring. Det er nå besluttet at bonuselementet skal trappes ned over en periode med sikte på å fjernes helt. Nedtrappingsplanen går frem av tabell 12.

Tabell 12: Nedtrappingsplan kvotebonus levendelagring

År	Avsetning	Kvotebonus	Bonusperiode
2018	4 000	50 %	1. jan - 31. des
2019	3 000	40 %	6. mai - 31. des
2020	2 500	30 %	4. mai - 31. des
2021	2 500	30 %	3. mai - 31. des
2022	1 500	20 %	2. mai - 31. des
2023	1 500	20 %	1. mai - 31. des

Nærings- og fiskeridepartementet besluttet å fastsette bonusperioden med varighet fra 4. mars til 31. desember for inneværende år.

Nærings- og fiskeridepartementet har i brev datert 11. oktober bedt Fiskeridirektoratet om å vurdere hvorvidt startdatoen for levendelagring kan og bør differensieres for å ta hensyn til

geografiske forskjeller når det gjelder tilgjengelighet og for å oppnå formålet med å utvide sesongen. Fiskeridirektoratet viser til gjennomgangen av Nofimas rapport om levendelagring av torsk i reguleringsmøtet høsten 2017 sak 7 kapittel 3.2.2. Rapporten finnes på følgende link:

<https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/vil-ha-mer-levendelagring-av-torsk/id2580130/>

Formålet med ordningen er å strekke torskesesongen ut over vintermånedene og bidra til mer stabile leveranser av fersk torsk til markedet. Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at markedet har god tilgang på fersk torsk ut april måned (jf. figur 4), og at ordningen bør innrettes slik at det omsettes torsk fra merd fra og med mai og ut året. Norges Råfisklag opplyser at omsatt torsk fra merd i 2019 i gjennomsnitt har stått ca. 2 måneder i merd. Fiskeridirektoratet mener at en geografisk inndeling/differensiering vil komplisere reguleringen unødvendig, og at oppstartstidspunkt i mars bør dekke aktuelle regioner. Fiskeridirektøren mener derfor at kvotebonus bør omfatte torsk fisket fra 2. mars og ut året.

Fiskeridirektøren foreslår å avsette 2 500 tonn til dekning av kvotebonus ved levendelagring i 2020, og foreslår at dette avsettes før fordeling på trål og konvensjonelle redskap. Endelig kvotebelastning skal utgjøre 70 % av kvantumet på sluttseddelen. Kvotebonus gjelder i perioden fra og med 2. mars og ut året så lenge det er kvotemessig dekning innenfor avsetningen.

Fiskeridirektoratet minner om at det må være en fornuftig sammenheng mellom avsatt kvantum, dato for oppstart og størrelse på kvotebonus. Hvis reguleringen legger til rette for at det fiskes mye innenfor denne ordningen tidlig på året, risikerer vi en tidlig stopp i fisket og formålet om å strekke torskesesongen uthules.

3.2.3 Kystfiskekvoten

Kystfiskekvoten er et tilleggskvantum til fartøy i åpen gruppe i fisket etter torsk nord for 62°N med eier bosatt i Finnmark, Nord-Troms og i enkelte kommuner i det øvrige Troms og Nordland.

Inneværende års avsetning er overfisket, jf. tabell 10. Kvoteutnyttelse og deltagelse har økt kraftig de siste årene. Avsetningen er «tatt fra toppen» og omfattes derfor ikke av ordningen med kvotefleksibilitet på gruppenivå. Dette innebærer at eventuelle restkvoter eller overfiske går til påplussing eller fratrekke på neste års totalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår å avsette 3 000 tonn til kystfiskekvoten i 2020, og foreslår at dette avsettes før fordeling på trål og konvensjonelle redskap.

3.2.4 Rekrutteringskvoter

Det er besluttet at rekrutteringskvotene skal belastes alle fartøygrupper i det enkelte fiskeri. Kvantumet til rekruttering som «tas fra toppen» korresponderer med fartøyenes garanterte kvoter inneværende år. Kvantumet overføres deretter til lukket gruppe før fordeling av kvoter på fartøynivå. Fartøy med rekrutteringskvote reguleres ellers helt likt med fartøy i lukket gruppe.

Tabell 13 viser sum kvotefaktorer for rekrutteringskvoter fordelt på hjemmelslengdegrupper i fisket etter torsk pr. 7. oktober 2019.

Tabell 13: Kvotefaktorer og garanterte kvoter (tonn) i tilknytning til rekrutteringskvotene fordelt på hjemmelslengdegruppe pr. 7. oktober 2019

Hjemmels- lengde	Sum kvotefaktorer rekrutteringskvoter	Kvote- enhet	Garanterte kvoter
Under 11 m	88,8697	18,7175	1 663
11 - 14,9 m	231,9883	15,6761	3 637
Totalt	320,8580		5 300

For å ta høyde for fiske på rekrutteringskvoter, foreslår fiskeridirektøren at det settes av 5 300 tonn før fordeling på fartøygrupper.

Fiskeridirektøren foreslår å avsette 5 300 tonn til dekning av fiske innenfor rekrutteringskvoter i 2020, og foreslår at dette avsettes før fordeling på trål og konvensjonelle redskap.

3.2.5 Fordeling mellom trål og konvensjonelle redskap

Som grunnlag for fordeling av den norske kvoten av torsk, ble følgende stige vedtatt på Norges Fiskarlags Landsmøte i 2001 og anbefalt videreført på Norges Fiskarlags Landsmøte i 2007:

- Ved en norsk totalkvote på mindre enn 130 000 tonn får konvensjonelle redskaper 72 % av totalkvoten, mens trålerne får 28 %
- Ved en norsk totalkvote på 130 000 tonn og høyere utvikles gruppenes prosentandeler lineært til ved en norsk totalkvote på inntil 330 000 tonn, og fordeles med 67 % til konvensjonelle redskaper og 33 % til trål
- Ved en norsk kvote på 330 000 tonn og høyere fordeles gruppenes andeler tilsvarende som ved 330 000 tonn, med 67 % til konvensjonelle redskaper og 33 % til trålerne

I vedtaket er det lagt til grunn at kvoten av norsk kysttorsk skal inngå i beregningsgrunnlaget for fordelingen mellom konvensjonelle fartøy og trål. Den norske kvoten blir 316 477 tonn etter avsetning til ulike formål. Dette betyr at kvoten skal fordeles med 67,36 % til konvensjonelle redskaper og 32,64 % til trålerne.

Fiskeridirektøren foreslår at man for 2020 følger Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 om fordelingen av den norske kvoten. Dette innebærer at konvensjonelle redskaper får 67,36 % og trål 32,64 %. Dette betyr 213 179 tonn til konvensjonelle redskaper og 103 298 tonn til trål.

4 REGULERING AV DELTAKELSEN I FISKET I 2020

4.1 TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for konsesjon videreføres i 2020, noe som innebærer at fartøyene må ha konsesjonspliktig torsketråltillatelse eller seitråltillatelse for å delta.

4.2 FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Det forventes at deltakervilkår i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62°N i all hovedsak videreføres i 2020.

5 REGULERINGSFORSLAG FOR 2020

5.1 KVOTEFLEKSIBILITET MELLOM KVOTEÅR I TORSKEFISKERIENE

Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon innførte ordningen med kvotefleksibilitet mellom kvoteår i fisket etter torsk fra og med 2015. Kvotefleksibiliteten gjelder norsk totalkvote. Fiskeridirektoratet viser til at kvotefleksibiliteten i fisket etter torsk samtidig ble innført på gruppekvotenivå i den nasjonale reguleringen.

Fiskeridirektøren mener at det kan være hensiktsmessig å innføre kvotefleksibilitet på fartøynivå i flere fiskerier og fartøygrupper i fremtiden. Fiskeridirektøren viser til arbeidet med utvikling av nytt kvoteregister og fraråder en slik reguleringsmodell i torskefiskeriene før arbeidet med det nye kvoteregisteret er ferdigstilt i Fiskeridirektoratet. Arbeidet med utvikling av nytt kvoteregister er krevende, og det har vært nødvendig å starte med fiskeri uten så stor kompleksitet som torskefiskeriene. I 2019 har det vært arbeidet med pelagisk fiskeri. Fiskeridirektoratet og fiskesalgslagene er ikke i stand til å innføre kvotefleksibilitet på fartøynivå i torskefiskeriene med virkning fra 2020. Fiskeridirektøren anbefaler derfor å videreføre ordningen med kvotefleksibilitet på gruppenivå også i 2020.

Fiskeridirektøren foreslår at ethvert kvantum fisket ut over vedkommende fartøygruppes gruppekvote, skal gå til fratrekk på fartøygruppens gruppekvote det påfølgende år. Dersom overfisket skyldes Fiskeridirektoratets refordeling av kvoter mellom fartøygrupper for å legge til rette for at norsk totalkvote kan tas, skal belastningen av gruppekvoten det påfølgende kvoteåret ikke overstige 10 % av den gruppekvoten som er overfisket. Denne begrensningen gjelder bare så langt det for øvrig er dekning innenfor totalkvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøygruppene kan overføre inntil 10 % av gruppekvoten til det påfølgende år. Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes kvote, skal den overskytende kvoten refordelles til alle fartøygrupper etter etablerte fordelingsnøkler det påfølgende år.

I den videre saksfremstillingen legges det til grunn prognoser på hvor mye det kan forventes at de enkelte fartøygruppene kan overføre mellom 2019 og 2020, og det fastsettes foreløpige kvoteenheter ved årsskiftet. Endelige kvoteenheter fastsettes når fangststatistikken ansees for komplett i januar/februar 2020.

5.2 FERSKFISKORDNING

Ferskfiskordningen har som målsetting å stimulere fiskeflåten til ferske leveranser av råstoff til landindustrien i ellers rolige perioder i andre halvår. Ferskfiskordningen skal også stimulere til økt uttak av de andre hvitfiskartene, blant annet hyse og sei.

Nærings- og fiskeridepartementet har i brev datert 11. oktober bedt Fiskeridirektoratet om å vurdere hvorvidt startdatoen for ferskfiskordningen kan og bør differensieres for å ta hensyn til geografiske forskjeller når det gjelder tilgjengelighet og for å oppnå formålet med å utvide sesongen. Fiskeridirektoratet viser til gjennomgangen av Nofimas rapport om ferskfiskordningen av torsk i reguleringsmøtet høsten 2017 sak 7 kapittel 5.2. Rapporten finnes på følgende link:

<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/evaluering-av-ferskfiskordningen/id2577636/>

I rapporten fra kommer det frem at ferskfiskordningen er et målrettet virkemiddel for å stimulere til ferske fangster utenom hovedsesongen for torskefisket, men bare hvis oppstart settes etter 1. mai. Rapporten konkluderer også med at ferskfiskordningen bidrar til økt aktivitet i Øst-Finnmark om høsten.

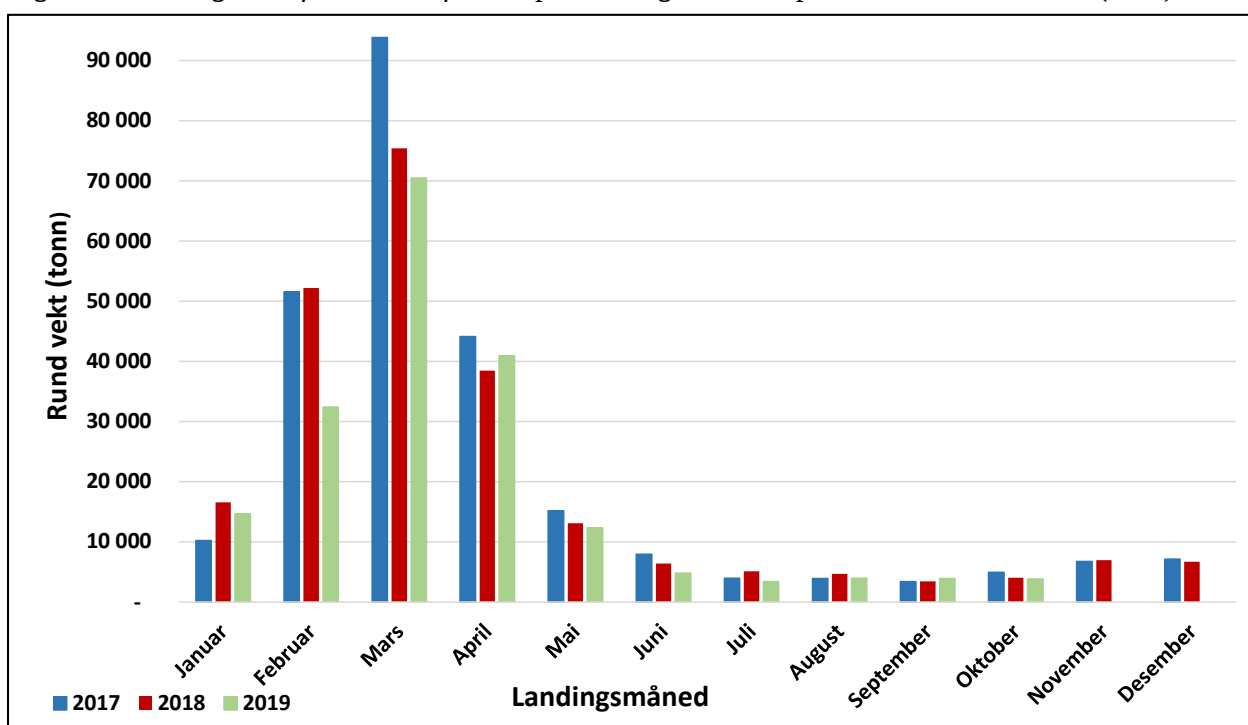
Tabell 14 viser datoer for oppstart av ferskfiskordningen og størrelse på ferskfisktillegg de siste tre årene. Som følge av lavere avsatt kvantum og tidligere dato for oppstart i 2019, kan det ikke påregnes noe økning i ferskfisktillegg som i 2017 og 2018. Det gjenstår pr. uke 43 ca. 2 400 tonn på ferskfiskordningen i lukket gruppe.

Tabell 14: Ferskfiskordningen i perioden 2017 til 2019

År	Dato for oppstart	Ferskfisktillegg
2017	1. mai	1. mai - 25. juni 20 %
		26. juni - 1. oktober 30 %
		2. oktober - 17. desember 50 %
		18. desember - 31. desember 10 %
2018	7. mai	7. mai - 24. juni 20 %
		25. juni - 14. oktober 30 %
		15. oktober - 16. desember 50 %
		17. desember - 31. desember 10 %
2019	15. april	15. april - 14. juli 10 %
		15. juli - dags dato 30 %

Figur 4 viser landinger av fersk torsk i årene 2017 til 2019 fordelt på landingsmåned. Gitt lavere totalkvote i 2019, er det landet mer fersk torsk i april i år sammenlignet med de to foregående årene. Ved utgangen av april 2019 var det registrert landet ca. 2 000 tonn torsk på ferskfiskordningen. Figuren viser at markedet har svært god tilgang på fersk torsk fra januar til og med april måned i hele perioden. Nesten 80 % av de ferske torskefangstene i 2017 og 2018 ble landet før 1. mai. Fiskeridirektoratet ser derfor ikke noe behov for å stimulere til landinger av ferske fangster av markedsmessige hensyn før 1. mai.

Figur 4: Landinger av fersk torsk fordelt på landingsmåned i perioden 2017 til 2019 (tonn)

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 26. oktober 2019

Dersom vi sammenligner fangstrater av torsk etter mai måned i de tre årene, finner vi at det er landet noe fersk torsk i alle årene i perioden mai til oktober. Her kan vi ikke se at endret innretting av inneværende års ferskfiskordning har hatt stor effekt. Men det må påregnes at det landes svært lite fersk torsk framover i inneværende år da kystfiskeflåten nå har fisket opp gruppekvote og det står lite igjen av årets ferskfiskordning. Siden torskefiskerierne er blandingsfiskeri, vil dette også påvirke industriens tilgang på fersk fangster av andre arter som for eksempel hyse og sei. Ferskfiskordningen skal også dekke behovet for bifangst av torsk. Det gjenstår pr. uke 43 ca. 13 000 tonn hyse og 3 100 tonn sei i lukket gruppe som kan bli vanskelig å utnytte.

Med dette som bakgrunn, anbefaler fiskeridirektøren å gå tilbake til reguleringene i 2017 og 2018 med hensyn til størrelse på ferskfisktillegg og dato for oppstart. Siden totalkvoten på torsk øker med 1,8 % til neste år og inneværende års ferskfiskordning nærmer seg oppfisket, anbefales det å øke avsetningen med 1,8 %. Ettersom gruppekvote fordeles etter etablerte fordelingsnøkler, legges det til grunn at avsetninger til ferskfiskordningen avsettes fra de respektive gruppekvote.

Dersom man skal ta geografiske fordelingshensyn og samtidig stimulere til ferske fangster i ulike områder tidligere på året, er det bedre å sette av et eget kvantum øremerket ferske fangster i aktuelt område med en regulering som for eksempel distriktskvoteordningen i 2018.

Fiskeridirektøren foreslår å øke avsetningen til ferskfiskordningen med 1,8 % i 2020 slik vist i tabell 15.

Størrelsen på avsetningene til ferskfiskordningen i åpen og lukket gruppe fremgår av tabell 15.

Tabell 15: Forslag til avsatt kvantum til ferskfiskordningen i 2020 (tonn)

Ferskfiskordningen	Avsetning
Ferskfiskordning lukket gruppe	15 270
Ferskfiskordning åpen gruppe	1 840
Totalt	16 840

Fiskeridirektøren foreslår at ferskfiskordningen starter opp med en tillatt torskeandel på 20 % på ukesbasis fra og med 4. mai 2020.

Fiskeridirektøren foreslår videre at torskeandelen økes til 30 % på ukesbasis fra og med 29. juni 2020 med adgang til å justere den etter behov utover høsten.

5.3 FORSLAG TIL REGULERING AV TRÅLGRUPPEN

Trålernes gruppekvote av torsk vil utgjøre 103 298 tonn i 2020 etter forslaget i punkt 3.2.5.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gruppeknoten på 750 tonn torsk til seitrålerne i 2020.

Gruppeknoten til seitrålerne innebærer at torsketrålernes andel av gruppeknotene i 2020 blir 102 548 tonn torsk.

Det er pr. 7. oktober 2019 fire seitrålkonsesjoner. Seitrålernes kvote på torsk skal dekke behovet for bifangst, og fiskeridirektøren foreslår at kvotene fordeles pr. fartøy uten overregulering. Dersom det skulle gjenstå restkvote, kan dette overføres til neste år gjennom bestemmelsen om kvotefleksibilitet.

Fiskeridirektøren foreslår at seitrålernes fiske reguleres med fartøykvoter på 187 tonn torsk pr. fartøy.

Torsketrålerne har tradisjonelt ikke hatt problemer med å ta gruppeknotene av torsk, og fiskeridirektøren foreslår derfor at fartøykvotene fordeles uten overregulering. Fartøyene har dessuten anledning til å gjøre bruk av slumpfiskordningen, noe som ytterligere reduserer behovet for overregulering. Det legges til grunn at trålerne utnytter gruppeknoten i 2019, og at det dermed ikke er noe kvantum som skal overføres til 2020.

Pr. 7. oktober 2019 er det 87,9265 kvotefaktorer i Konsesjons- og deltakerregisteret fordelt på 36 konsesjoner i torsketrålguppen. Fartøykvoter på 1 166 tonn torsk pr. kvotefaktor innebærer ingen overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålerne reguleres med fartøykvoter og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 1 166 tonn torsk.

5.4 FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap får en torsk kvote på 213 179 tonn i 2020 etter forslaget i punkt 3.2.5.

5.4.1 Forslag til regulering av konvensjonelle havfiskefartøy

Fiskeridirektøren foreslår å følge Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 hvor det foreslås at andelen av den konvensjonelle gruppeknoten for konvensjonelle havfiskefartøy settes til 12,81 %, det vil si 27 308 tonn.

Erfaring tilsier at alle fartøy utnytter sine fartøykvoter, og det er således ikke behov for å legge inn overregulering. Fartøyene har dessuten anledning til å gjøre bruk av slumpfiskordningen, noe ytterligere reduserer behovet for overregulering. Det legges til grunn at konvensjonelle havfiskefartøy utnytter gruppekvoten i 2019, og at det dermed ikke er noe kvantum som skal overføres til 2020.

Pr. 7. oktober 2019 er det 92,1576 kvotefaktorer i Konsesjons- og deltakerregisteret fordelt på 26 deltakeradganger. Fartøykvoter på 296 tonn torsk pr. kvotefaktor innebærer ingen overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med fartøykvoter, og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 296 tonn torsk.

5.4.2 Forslag til regulering av lukket gruppe

Gruppekvoten for konvensjonelle kystfartøy blir på 185 871 tonn. Fiskeridirektøren foreslår at lukket gruppe får samme andel som tidligere. Dette utgjør 165 611 tonn, og det vil si 89,1 %. Etter en avsetning på 15 270 tonn til ferskfiskordning, blir lukket gruppes disponible kvote 150 341 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i lukket gruppe får samme andel som tidligere. Dette utgjør 165 611 tonn torsk. Herav avsettes 15 270 tonn til en ferskfiskordning.

Det vises til diskusjonen vedrørende fordeling av kvotefaktorer og kvoter i lukket gruppe i Finnmarksmodellen under sak 5 i reguleringsmøtet i juni i år.

Hver av de fire lengdegruppene i Finnmarksmodellen har egne gruppekvoter. Utgangspunktet for fordelingen av kvoten mellom lengdegruppene var en *politisk* beslutning. Rent *teknisk* ble imidlertid gruppekvotene til de enkelte lengdegruppene etter hvert beregnet på grunnlag av summen av kvotefaktorene i gruppene de første årene.

Det ble foretatt en slik teknisk justering av gruppekvotene sist i 2007, og fordelingen følger Norges Fiskarlags fordelingsvedtak av 2007, jf. tabell 16.

Tabell 16: Norges Fiskarlags fordelingsvedtak av 2007

Hjemmelslengde	Norges Fiskarlags fordelingsvedtak 2007
0 - 10,9 m	27,65 %
11 - 14,9 m	26,56 %
15 - 20,9 m	27,44 %
21 - 27,9 m	18,35 %
Totalt	100,00 %

I tiden etter 2007 har det funnet sted endringer i struktur-, fordelings- og reguleringspolitikken som gjør at det i dag ikke er entydig samsvar mellom den vedtatte fordelingen og den tekniske fordelingen mellom lengdegruppene. Med teknisk fordeling menes hvordan kvotefaktorene til enhver tid faktisk fordeler seg mellom lengdegruppene. Manglende «vanntette skott» mellom lengdegruppene i strukturpolitikken har gjort dette mulig ved at hele eller deler av strukturkvoter flyttes på tvers av lengdegruppene i Finnmarksmodellen. Tildeling av rekrutteringskvoter og fordeling av strukturevinster har også påvirket avviket mellom den vedtatte fordelingen og den tekniske fordelingen mellom lengdegruppene.

Fiskeridirektoratet har nå kartlagt og kvalitetssikret de opprinnelige hjemmelslengdene knyttet til strukturkvotene i Finnmarksmodellen. Vi kan nå identifisere kvotefaktorer i tilknytning til de strukturkvotene eller deler av strukturkvotene som er flyttet mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen.

Vi finner pr. 7. oktober i år 88,8697 kvotefaktorer i lengdegruppen under 11 meter hjemmelslengde og 231,9883 kvotefaktorer i lengdegruppen mellom 11 og 14,9 meter hjemmelslengde som kan relateres til rekrutteringskvoter. Det er besluttet at fisket innenfor rekrutteringskvotene skal belastes et kvantum tatt fra «toppen» og disse kvotefaktorene (grunnkvotene) holdes derfor utenfor i de videre beregningene.

Tabell 17 viser fordeling av kvotefaktorer mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen der strukturkvotene er plassert i henhold til den utgatte deltakeradgangens opprinnelige hjemmelslengde.

Tabell 17: Fordeling av kvotefaktorer mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen der strukturkvotene er plassert på den utgatte deltakeradgangens opprinnelige hjemmelslengde.

Hjemmelslengde	Grunnkvoter	Strukturkvoter	Sum kvotefaktorer	Fordeling (%)
0 - 10,9 m	2 395,1064	173,8812	2 568,9876	27,49 %
11 - 14,9 m	1 363,4388	1 005,7572	2 369,1960	25,35 %
15 - 20,9 m	1 127,9299	1 514,7630	2 642,6929	28,28 %
21 - 27,9 m	726,5434	1 038,3567	1 764,9001	18,88 %
Totalt	5 613,0185	3 732,7581	9 345,7766	100,00 %

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 7. oktober 2019

Tabell 18 viser fordeling av kvotefaktorer mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen der strukturkvotene er plassert i henhold til den hjemmelslengden fartøyets grunnkvote befant seg på pr. 7. oktober i år.

Tabell 18: Fordeling av kvotefaktorer mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen der strukturkvotene er plassert på hjemmelslengden der fartøyets grunnkvote befant seg pr. 7. oktober 2019

Hjemmelslengde	Grunnkvoter	Strukturkvoter	Sum kvotefaktorer	Fordeling (%)
0 - 10,9 m	2 395,1064	3,1983	2 398,3047	25,66 %
11 - 14,9 m	1 363,4388	1 161,6726	2 525,1114	27,02 %
15 - 20,9 m	1 127,9299	1 431,7308	2 559,6607	27,39 %
21 - 27,9 m	726,5434	1 136,1564	1 862,6998	19,93 %
Totalt	5 613,0185	3 732,7581	9 345,7766	100,00 %

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 7. oktober 2019

Vi ser at ca. 171 kvotefaktorer er flyttet fra lengdegruppen under 11 meter, mens ca. 83 kvotefaktorer er flyttet fra lengdegruppen mellom 15 og 20,9 meter. Lengdegruppen 11-14,9 meter er tilført ca. 156 kvotefaktorer, mens lengdegruppen 21-27,9 meter er tilført ca. 98 kvotefaktorer.

Fordelingen av gruppekvotene er pr. i dag i henhold til fordelingen i tabell 16, mens fordelingen av kvotefaktorer i all hovedsak følger fordelingen i tabell 18. Avviket mellom andelen av gruppekvoten som tildeles og lengdegruppens andel av kvotefaktorer er om lag 1-2 prosentpoeng.

Fiskeridirektøren mener kvotefordelingen mellom lengdegruppene bør justeres *teknisk* slik at man oppnår et bedre samsvar mellom kvotefordelingen og fordelingen av kvotefaktorene mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen.

Fiskeridirektøren foreslår at vi benytter Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde som vist i tabell 19.

Dette innebærer følgende gruppeandeler og gruppekvoteer for 2020:

Tabell 19: Gruppeinndeling og gruppekvoteer i 2020 (tonn)

Lengdegrupper	Gruppekvote	Andel
Under 11 meter hjemmelslengde*	38 578	25,66 %
11 - 14,9 meter hjemmelslengde*	40 622	27,02 %
15 - 20,9 meter hjemmelslengde	41 178	27,39 %
21 - 27,9 meter hjemmelslengde	29 963	19,93 %
Totalt	150 341	100,00 %

*Gruppekvoteene påplusses med 1 663 tonn og 3 637 tonn før fordeling på fartøynivå, jf. diskusjon i punkt 3.2.4 om rekrutteringskvoter

Gruppekvoteene må justeres for eventuelt over- eller underfiske av 2019-kvoten. Det er utarbeidet prognoser for forventede overføringer av kvoter, og prognosene går frem av tabell 20.

Tabell 20: Prognose for overføring av kvoter fra 2019 til 2020 (tonn)

Lengdegrupper	Prognose overføring 2019 til 2020	Prognose gruppekvoteer 2020
Under 11 meter hjemmelslengde	-700	39 541
11 - 14,9 meter hjemmelslengde	- 1 500	42 759
15 - 20,9 meter hjemmelslengde	800	41 978
21 - 27,9 meter hjemmelslengde	- 3 000	26 963
Totalt	- 4 400	151 241

Deltakelse og utnytting av kvotene i kystflåten er avhengig av hvor god tilgjengeligheten av torsk er i fjorder og kystnære strøk. Det forventes god tilgjengelighet i 2020. Værforholdene i hovedsesongen har også vesentlig betydning for kvoteutnyttelsen, særlig for de mindre fartøyene.

Fartøygruppen på og over 11 meter hjemmelslengde har benyttet seg av strukturkvoteordningen gjennom flere år. I en strukturtilpasset flåte er behovet for overregulering langt mindre sammenlignet med flåtegrupper som ikke har mulighet for strukturering. Fiskeridirektøren mener derfor at fartøygruppene over 11 meter hjemmelslengde bør reguleres med garanterte kvoter uten overregulering (fartøykvoter). Eventuelle restkvoter på gruppenivå kan overføres til neste kvoteår.

Når det gjelder fartøygruppen under 11 meter hjemmelslengde, er det fremdeles behov for en del overregulering av flere årsaker blant annet:

- Ingen mulighet for strukturering i fartøygruppen
- Variabel deltakelse og kvoteutnyttelse i fartøygruppen

Samtidig ser vi en tendens mot stadig mer effektive fartøy i den minste fartøygruppen, og i kombinasjon med samfiskeordningen må det påregnes høyere kvoteutnyttelse i årene fremover.

Fiskeridirektøren anbefaler å videreføre modellen for overregulering som har vært benyttet siden 2017, jf. tabell 21.

Tabell 21: Modell for overregulering i lukket gruppe 2020

Hjemmelslengde	Største lengde	Overregulering
Under 11 m	Under 11 m	Hel overregulering
	11 - 12,9 m	Halv overregulering
	13 - 14,9 m	Kvart overregulering
	Over 15 m	Ingen overregulering

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i lukket gruppe på og over 11 meter hjemmelslengde reguleres med fartøykvoter, gitt prognose i tabell 20, slik som det fremgår av tabell 22.

Tabell 22: Forslag til fartøykvoter lukket gruppe på eller over 11 meter hjemmelslengde i 2020 (tonn)

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Fartøykvoter
11 - 11,9	3,1937	49,53
12 - 12,9	3,7886	58,76
13 - 13,9	4,5923	71,22
14 - 14,9	5,2289	81,09
15 - 15,9	6,5203	106,93
16 - 16,9	7,2581	119,03
17 - 17,9	8,0072	131,32
18 - 18,9	8,8442	145,04
19 - 19,9	9,5932	157,33
20 - 20,9	10,2540	168,16
21 - 21,9	9,9320	143,77
22 - 22,9	10,3668	150,06
23 - 23,9	10,7792	156,03
24 - 24,9	11,1916	162,00
25 - 25,9	11,5260	166,84
26 - 26,9	11,9608	173,14
27 - 27,9	12,2840	177,81

Gitt prognosene i tabell 18, vil gruppekvoten være en del lavere i 2020 sammenlignet med inneværende år. De minste fartøyene (med største lengde og hjemmelslengde under 11 meter) har 18 % overregulering i inneværende år og dette er trolig for mye siden gruppekvoten allerede der overfisket med nesten 800 tonn. Det anbefales derfor å redusere overreguleringen i 2020.

Forslag til overregulering for fartøy under 11 meter hjemmelslengde går frem av tabell 23:

Tabell 23: Forslag til overregulering i lukket gruppe under 11 meter hjemmelslengde i 2020

Hjemmelslengde	Største lengde	Overregulering 2020
Under 11 m	Under 11 m	8 %
	11 – 12,9 m	4 %
	13 – 14,9 m	2 %
	Over 15 m	0 %

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i lukket gruppe under 11 meter hjemmelslengde reguleres med fartøykvoter, gitt prognose i tabell 20, slik som det fremgår av tabell 24.

Tabell 24: Forslag til fartøykvoter i lukket gruppe under 11 meter
hjemmelslengde i 2020 (tonn)

Hjemmels- lengde	Kvote- faktor	Fartøykvote største lengde under 11 m	Fartøykvote største lengde 11 - 12,9 m	Fartøykvote største lengde 13 - 14,9 m	Fartøykvoter største lengde over 15 m
under 7 meter	1,2623	21,67	20,87	20,47	20,07
7 - 7,9	1,4918	25,61	24,67	24,19	23,72
8 - 8,9	1,7734	30,45	29,32	28,76	28,19
9 - 9,9	2,1698	37,26	35,88	35,19	34,50
10 - 10,9	2,3471	40,30	38,81	38,06	37,31

5.4.3 Samfiske i lukket gruppe for fartøy under 11 meter hjemmelslengde

Samfiskeordningen ble etablert som en midlertidig ordning hvor intensjonen var å øke sikkerheten gjennom økt bemanning på det enkelte fartøy samtidig som lønnsomheten på de minste fartøyene ble bedret gjennom større kvotegrunnlag.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre samfiskeordningen i 2020 i henhold til reguleringen for 2019.

5.4.4 Forslag til regulering av åpen gruppe

Som tidligere skrevet, blir gruppekvoten for konvensjonelle kystfartøy på 185 871 tonn. Fiskeridirektøren foreslår at åpen gruppe får samme andel som tidligere. Dette utgjør 20 260 tonn, det vil si 10,9 %. Det avsettes 1 870 tonn til en ferskfiskordning, jf. punkt 5.1.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får samme andel som tidligere. Dette utgjør 20 260 tonn torsk. Herav avsettes 1 870 tonn til en ferskfiskordning.

Gitt en forventet justert gruppekvote på ca. 20 000 tonn i 2020 og en forventet deltagelse på ca. 2 200 fartøy, så kan ikke gjennomsnittsfangsten pr. fartøy overstige 10 tonn i 2020 (inklusive ferskfiskordningen).

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter torsk for fartøy i åpen gruppe reguleres med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn slik det fremgår av tabell 25.

Tabell 25: Forslag til kvoter for fartøy i åpen gruppe 2020 (tonn)

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimalkvoter	Herav garantert
Under 8 m	1,0	9,0	7,0
8 – 9,99 m	1,4	12,6	9,8
Over 10 m	1,6	14,4	11,2

5.5 REGULERING AV KYSTFISKEKVOTE

Fiskeridirektoratet viser til overfisket av avsetningen ved fiske innenfor kystfiskekvoten i 2019 som beskrevet i kapittel 2.3.2.5.

Gitt forventet deltagelse på ca. 600 fartøy, foreslår fiskeridirektøren en garantert tilleggskvote på 5 tonn. Kvotetillegget kommer i tillegg til garanterte kvoter og maksimumkvoter i åpen gruppe og kan fiskes i kombinasjon med ferskfiskordningen. Fiskeridirektoratet vil være i dialog med Sametinget vedrørende utøvelsen av fisket og justere kvoten dersom fartøy kommer i kvotetaket og det er kvotemessig dekning innenfor avsetningen.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre kystfiskekvoten med tilleggskvote på 5 tonn til alle fartøy i åpen gruppe i virkeområdet til kvoten.

6 UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Ungdomsfiskeordningen gir ungdom mellom 12 og 25 år adgang til å drive fiske i sommerferien.

I 2019 er det avsatt 7 000 tonn torsk til dekning av ungdoms- og rekreasjonsfisket. Avsetningen ble gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap. Tabell 26 viser antall fiskere som har deltatt i ungdomsfiskeordningen og levert fangst til Norges Råfisklag de siste årene.

Tabell 26: Antall deltakere og fangst (tonn) i ungdomsfiskeordningen i årene 2009 til 2020

År	Antall fiskere	Torsk	Hyse	Sei	Annet	Total fangst
2009	80	57	2	24	6	89
2010	144	128	9	54	26	218
2011	168	158	15	37	26	235
2012	181	127	13	71	31	242
2013	132	73	12	34	19	139
2014	84	48	8	19	16	91
2015	83	29	3	33	25	90
2016	99	37	2	20	23	82
2017	107	31	1	37	31	100
2018	109	47	2	28	23	100
2019	132	73	7	65	35	180

Kilde: Norges Råfisklag pr. 24. oktober 2019

Fiskeridirektøren legger til grunn at ungdomsfiskeordningen videreføres i 2020.

7 BIFANGST TIL FARTØY SOM IKKE KAN DELTA I LUKKET ELLER ÅPEN GRUPPE

I utgangspunktet er det et vilkår for å delta i åpen gruppe i fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N at fartøyet har en største lengde under 11 meter. Fartøy som ikke fyller vilkårene for å delta i åpen gruppe, og som heller ikke kan delta i lukket gruppe, kan ved fiske etter andre arter ha inntil 10 % bifangst til sammen av torsk, hyse og sei ved landing. Samlet torskefangst må i løpet av året ikke overstige 2 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av bifangstreguleringen for fartøy som ikke kan delta i åpen eller lukket gruppe.

8 KYSTTORSK

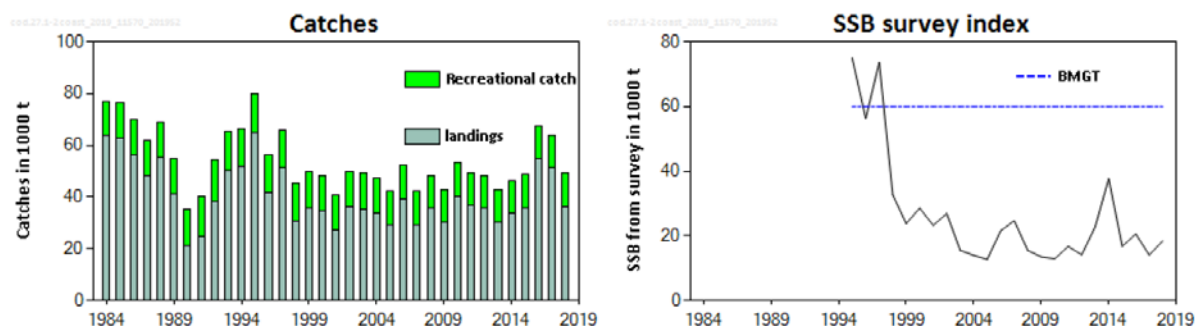
8.1 Gjenoppbyggingsplan og kunnskapsstatus

Departementet fastsatte i 2010 en plan som fastsetter et mål om å gjenoppbygge kysttorskbestandene nord for 62°N til fullt reproduksjonspotensiale, og samtidig oppnå tilfredsstillende vern av lokale bestandskomponenter. Inntil det foreligger en bestandsberegning som aksepteres av ICES og et vitenskapelig råd for hvor stor gytebestand som gir fullt reproduksjonspotensiale, skal bestanden betraktes som gjenoppbygget når toktindeksen for gytebestanden i to etterfølgende år ligger over 60 000 tonn. Dette tilsvarer det gjennomsnittlige nivået på gytebestanden iht. toktmålingene i årene 1995-98. Så lenge toktindeksen for gytebestand ikke øker, skal reguleringene ta sikte på å redusere fiskedødeligheten med minst 15 % per år relativt til 2009-nivået.

Gytebestanden av kysttorsk måles ved gjennomføringen av Havforskningsinstituttets høsttokt, og resultatene fra årets tokt vil formodentlig være klare i begynnelsen av desember. De siste

20 årene har gytebestanden blitt målt til nivåer mellom 13 og 38 tusen tonn uten noen klar trend.

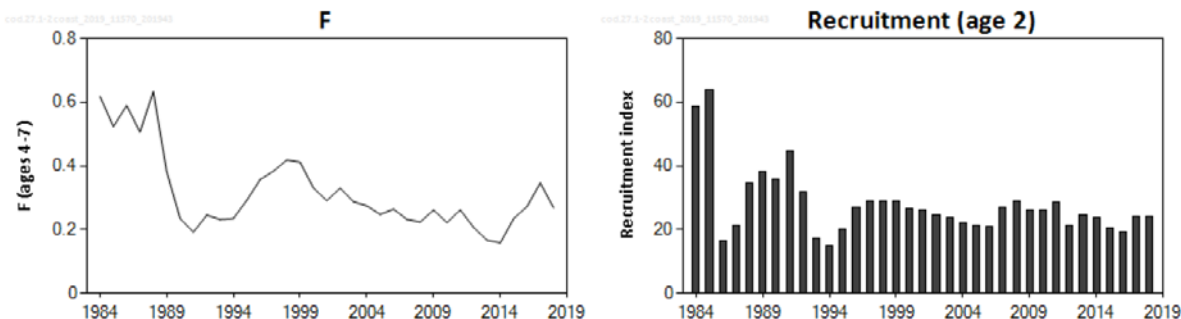
Figur 5: Estimerte kysttorskfangster (rekreasjonsfisket satt til 12 700 tonn hvert år) og gytebestandsindeks med markering av gjenoppbyggingsmålet på 60 000 tonn.

Kilde: ICES.

ICES påpeker at bestandsestimatet er usikkert bl.a. på grunn av usikkerhet i splittingen mellom nordøstarktisk torsk og kysttorsk, stor usikkerhet mht. omfanget av rekreasjonsfisket, ulike bestandskomponenter av kysttorsk med ulike utviklingstrekk og at toktet ikke dekker hele utbredelsesområdet.

Figur 6: Estimert fiskedødelighet og rekruttering

Kilde: ICES.

I årene etter 2009 har gytebestanden blitt estimert til et lavere nivå enn foregående år fire ganger. Dersom gytebestanden for 2019 beregnes til å være lavere enn fjorårets, skal reguleringen for 2020 ta sikte på å redusere fiskedødeligheten for kysttorsk med 75 % i forhold til 2009. ICES har beregnet at fiskedødeligheten er på et nivå som er høyere enn i 2009, mens rekrutteringen har vært stabil de siste 20 årene. Det er ikke særlig realistisk iverksette en regulering som tar fiskedødeligheten ned til det nivået gjenoppbyggingsplanen forutsetter uten at det får dramatiske konsekvenser, også for fiskerier der (kyst)torsk ikke er målart men inngår som en del av fangstgrunnlaget.

For 2019 tilrådte ICES at det lages en ny gjenoppbyggingsplan, og dette er gjentatt i rådet for 2020. Nærings- og fiskeridepartementet har gitt Havforskningsinstituttet i oppdrag å i samråd med Fiskeridirektoratet utarbeide en vurdering av status for kysttorsk nord for 62N med forslag til forvaltningstiltak, samt forslag til ny gjenoppbyggingsplan. Dette arbeidet pågår, og

rapport med status og vurdering av tiltak er forventet å foreligge i løpet av 2019. Utarbeidelse av en ny gjenoppbyggingsplan vil ta lengre tid.

Inntil videre foreslår Fiskeridirektoratet en videreføring av gjeldende kysttorskvern.

8.2 Fiske med snurrevad/fartøy innenfor fjordlinjene

Nærings- og fiskeridepartementet innførte fra og med 28. november 2017 en prøveordning hvor det ble åpnet for fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene for fartøy har en største lengde under 11 meter, bredde under 4,5 meter og en lasteromstørrelse under 20 kubikkmeter. Det er dessuten fastsatt begrensninger på snurrevaden i form av antall masker, maksimal taulengde mv. ved slikt fiske. Ordningen gjaldt i utgangspunktet ut 2018, men ble i februar 2019 gitt varighet ut inneværende år.

Med grunnlag i innmeldte fangster og AIS-data beregnet Havforskningsinstituttet i samarbeid med Fiskeridirektoratet følgende fangster av torsk, hyse, sei og rødspette tatt med snurrevad innenfor fjordlinjene i perioden 1. november 2017-14. oktober 2018:

221 tonn torsk, 71 tonn hyse, 2 tonn sei og 80 tonn rødspette.

Havforskningsinstituttet påpekte at andelen kysttorsk vanligvis er høy innenfor fjordlinjene, men fra Vestfjorden og nordover er den periodevis lavere under skrei-innsiget (februar-april). 221 tonn svarer til ca. 0,5 % av beregnet total årsfangst av kysttorsk i alle fiskerier nord for 62-graden i 2017 (og i 2016). Selv om alt (221 tonn) betraktes som kysttorsk, er altså dette en beskjeden andel av årlig kysttorskfangst. Et slikt fiske kan likevel ha negative konsekvenser hvis det medfører utfisking av lokale ansamlinger av gytefisk. Ved en eventuell videreføring av adgang til snurrevadfiske etter torsk innafor fjordlinjene, anbefalte Havforskningsinstituttet at perioden februar-april holdes stengt for å verne lokal gytetorsk. I enkelte fjorder kan det være behov for å verne gytetorsken også i mai.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende prøveordning i 2020, og at det gjøres en nærmere vurdering av dette fisket i forbindelse med oppfølgingen av kysttorskrapporten som er under arbeid i Havforskningsinstituttet.

8.3 Åpning av «henningsværboksen»

Siden fjordlinjene ble introdusert i 2004 har et område ved Henningsvær («henningsværboksen») hatt en særskilt status i reguleringen som et viktig gyteområde for kysttorsk. Både geografisk avgrensning og vilkår for fiske i boksen har vært gjenstand for endringer siden starten.

Etter gjeldende regulering er området stengt fra og med 1. januar til og med 30. juni for fartøy med største lengde over 11 meter. Fartøy på 11 meter eller mindre kan derfor fiske uten særskilte begrensninger med konvensjonelle redskap, herunder med snurrevad (på de vilkår for fiske innenfor fjordlinjene som fremgår av forskrift om utøvelse av fisket i sjøen). Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra forbudet for fartøy med største lengde på 11 meter

eller større som fisker med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad, dersom det anses å være tilstrekkelig store konsentrasjoner av skrei i området. Områdets ytre grenser er for øvrig fjordlinjer hele året.

I et samarbeid mellom Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet har det årlig blitt gjennomført et prøvetakingsopplegg for å overvåke skreiprosenten i fangster tatt i områder nær boksen. På grunnlag av resultatene har boksen blitt åpnet for fartøy under 15 meter hvert år siden 2011. Siden fartøy under 11 meter nå har adgang til å fiske i boksen uavhengig av en slik åpning, er det fartøy som fisker med konvensjonelle redskap (unntatt snurrevad) mellom 11 og 15 meter som etter gjeldende ordning nyter godt av en slik beslutning.

I fem av de siste seks årene har åpningen blitt iverksatt i løpet av den første uken i mars:

2019: 7. mars
 2018: 2. mars
 2017: 1. mars
 2016: 25. februar
 2015: 2. mars
 2014: 6. mars
 2013: 27. februar
 2012: 16. mars
 2011: 3. april

Fiskeridirektoratet ønsker å forenkle åpningsprosedyren og gjøre åpningen mer forutsigbar gjennom å fastsette datoen på forhånd. Det vil da ikke lenger være nødvendig for innslipp av fartøy mellom 11 og 15 meter å gjennomføre et prøvetakingsopplegg og å fastsette en egen forskrift om åpning for at fartøy mellom 11 og 15 meter skal kunne drive fiske i boksen.

Fiskeridirektoratet foreslår at «henningsværboxen» åpnes for fartøy mellom 11 og 15 meter som fisker med konvensjonelle redskap unntatt snurrevad fra og med mandag 9. mars 2020, og at adgangen opphører samme dato som de siste årene, 30. april.

NOTAT

Saksnummer: 18/17841	Fra: Synnøve Liabø
Dato: 02.10.2019	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 17	

Kvotefleksibilitetsordningen i fisket etter torsk og hyse - kvoteoverføringer fra 2018 til 2019

Det vises til ordningen med kvotefleksibilitet som ble innført på total- og gruppekvote nivå i fisket etter torsk og hyse nord for 62°N fra og med 2015. Ved fastsettelse av kvoter på fartøynivå i gjeldene regulering ble det tatt høyde for usikkerhet rundt kvoteutnyttelse i 2018, og ingen fartøy får lavere kvoter som følge av endelig avregning av kvoteoverføringer fra 2018 til 2019.

I forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2019 er kvotefleksibiliteten formulert som følger:

§ 6 Kvotefleksibilitet for torsk, hyse og sei over årsskiftet på gruppenivå

Dersom en gruppekvote overfiskes, kan Fiskeridirektoratet belaste gruppekvoten det påfølgende kvoteåret med et tilsvarende kvantum. Dersom overfisket skyldes Fiskeridirektoratets refordeling av kvoter mellom fartøygrupper etter tredje ledd, skal belastningen av gruppekvoten det påfølgende kvoteåret ikke overstige 10 prosent av den gruppekvoten som er overfisket. Denne begrensningen gjelder bare så langt det for øvrig er dekning innenfor totalkvoten.

Dersom en gruppekvote ikke er oppfisket ved kvoteårets slutt, kan Fiskeridirektoratet godskrive inntil 10 prosent av denne gruppekvoten til det påfølgende kvoteåret.

Dersom det beregnes at det vil gjenstå mer enn 10 prosent av en gruppekvote ved kvoteårets slutt, kan Fiskeridirektoratet innenfor samme kvoteår refordele overskytende kvantum til andre fartøygrupper.

Gruppekootene angitt i forskriften er ikke justert for eventuelle overføringer av kvantum mellom kvoteår som beskrevet i første og andre ledd.

Dette betyr at total- og gruppekvoter i forskriften ikke blir justert for overføringer mellom kvoteår. Kvoter på fartøynivå blir derimot justert for overføringer mellom kvoteår i forskriften.

Totalkvoter og gruppekvoter som ikke er justert for overføringer mellom kvoteår benevnes i det videre *forskriftskvoter*, mens begrepet *justerte kvoter* beskriver totalkvoter og gruppekvoter som er justert for overføringer mellom foregående år og innværende år. Det fremgår av ukestatistikken hva som er de reelle total- og gruppekvotene (justerte total- og gruppekvoter), samt restkvoter til enhver tid.

Fiskeridirektoratet legger til grunn at grupper defineres som følgende i fisket etter torsk og hyse nord for 62°N i 2018 og 2019:

- Torsketrål
- Seitrål
- Konvensjonelle havfiskefartøy
- Lukket gruppe under 11 meter hjemmelslengde
- Lukket gruppe mellom 11 og 15 meter hjemmelslengde
- Lukket gruppe mellom 15 og 21 meter hjemmelslengde
- Lukket gruppe mellom 21 og 28 meter hjemmelslengde
- Ferskfiskordning; felles for hele lukket gruppe
- Åpen gruppe (inklusive ferskfiskordning)

Avsetninger som tas fra «toppen» (jf. § 2 i reguleringsforskriften) omfattes ikke av ordningen med kvotefleksibilitet mellom kvoteår, og eventuelt overfiske eller restkvoter på de ulike avsetningene avregnes neste års totalkvote.

Dagens praksis innebærer følgende avregning på gruppenivå:

- I. Dersom en gruppekvote ikke er oppfisket ved kvoteårets slutt, godskrives inntil 10 % av denne gruppekvoten til det påfølgende kvoteåret. Det overskytende kvantumet overføres til alle fartøygrupper etter etablerte fordelingsnøkler det påfølgende år, hvilket er i henhold til hva som ble besluttet etter reguleringsmøtet våren 2015, sak 4.
- II. Dersom en gruppekvote overfiskes, belastes gruppekvoten det påfølgende kvoteåret med et tilsvarende kvantum. Hvis overfisket skyldes refordeling av kvoter mellom fartøygrupper for å legge til rette for at norsk totalkvote kan utnyttes best mulig, skal belastningen av gruppekvoten som blir overfisket, ikke overstige 10 % det påfølgende kvoteåret. Denne begrensningen gjelder bare så langt det for øvrig er dekning innenfor totalkvoten.

Etter at avregningen er gjennomført på gruppenivå i henhold til punkt I og II, avregnes det mot totalkvoten og avsetninger som tas fra «toppen». Restkvote eller overfiske som gjenstår på totalkvoten fordeles på fartøygruppene etter etablerte fordelingsnøkler det påfølgende kvoteåret med mindre det er politiske beslutninger som tilsier noe annet.

Fiskeridirektoratet mener at dagens praksis med avstemming av totalkvote etter justering av gruppekvote i henhold til punkt I og II best ivaretar den vedtatte og etablerte fordelingen mellom fartøygruppene og er i tråd med det som ble besluttet etter reguleringsmøtet våren 2015.

I. Kvotefleksibilitet torsk nord for 62°N

Avtalen med Russland gir Norge adgang til å overføre maksimalt 10 % av torskekvote angitt i vedlegg 3 i protokollen fra Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon. Det vil si at det ikke er overføringsadgang for kvoter avsatt til forskning og tredjeland, men kvotefleksibiliteten gjelder kysttorsk og murmanskorsk. Dette innebærer at Norge har adgang til å overføre inntil 34 316 tonn av 2018-kvote.

Tabell 1 gir en oversikt over Norges overføringer mellom kvoteår på totalkvotenivå siden kvotefleksibilitet mellom kvoteår ble innført i 2015.

Tabell 1: Justerte totalkvoter, forskriftskvoter, totalfangst og overføringer mellom kvoteår i fisket etter torsk i perioden 2015 til 2019 (tonn)

TORSK	Kvote (tonn)
2015	
Norsk kvote (inkl. kysttorsk)	394 240
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	39 424
Avsatt forskning	7 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	13 680
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	414 920
Fangst 2015	420 190
Overført fra 2016 (dvs. forskuttet fra 2016)	5 270
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)	420 190
Utnyttelsesgrad av justert kvote	100 %

Tabell 1 forts.

TORSK	Kvote (tonn)
2016	
Norsk kvote (inkl. kysttorsk)	394 240
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	39 424
Avsatt forskning	7 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	16 278
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	417 518
Fangst 2016	410 152
Overført til 2015	-5 270
Overført til 2017	-2 096
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)*	410 152
Utnyttelsesgrad av justert kvote	100 %
2017	
Norsk kvote (inkl. kysttorsk)	392 523
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	39 252
Avsatt forskning	7 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	12 488
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	412 011
Fangst 2017	414 319
Overført fra 2016	2 096
Overført fra 2018 (dvs. forskuttert fra 2018)	212
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)*	414 319
Utnyttelsesgrad av justert kvote	100 %
2018	
Norsk kvote (inkl. kysttorsk)	343 159
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	34 316
Avsatt forskning	7 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	6 259
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	356 418
Fangst 2018	373 850
Overført til 2017	-212
Overført fra 2019 (dvs. forskuttert fra 2019)	17 644
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)*	373 850
Utnyttelsesgrad av justert kvote	100 %

Tabell 1 forts.

TORSK	Kvote (tonn)
2019	
Norsk kvote (inkl. kysttorsk)	321 697
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	32 170
Avsatt forskning	7 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	5 259
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	333 956
Fangst 2019	
Overført til 2018	-17 644
Overført til/fra 2020	
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)	316 312
Utnyttelsesgrad av justert kvote	

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet og statistikk fra Norges Råfisklag pr. 2. oktober 2019

* Kvote justert for overføringer fra både foregående og påfølgende år

Tabell 2 viser forskriftskvoter, justerte kvoter og fangst år 2018 pr. 2. oktober 2019. Vi ser at justert totalkvote er overfisket med 17 644 tonn i 2018. Kvantumet går til fratrekk fra norsk totalkvote for 2019. Totalkvoten i 2019 justert for kvoteoverføringer fra 2018 utgjør 316 312 tonn torsk.

Norge utnyttet justert totalkvote med 101,5 % i 2015, 99,5 % i 2016, i 100,1 % i 2017 og 105,0 % i 2018. Disse prosentstørrelsene måler kvoteutnyttelse opp mot de enkelte års justerte kvote, og det vil si at de bare er justert opp mot foregående års overfiske eller restkvoter. Hvis vi måler kvoteutnyttelse opp mot tre kvoteår slik som i tabell 1 (foregående, inneværende og påfølgende kvoteår) ser vi at kvoteutnyttelsen ligger på 100 % i alle år. Norge utnytter med andre ord torskekvoten fullt ut.

Tabell 2: Forskriftskvoter, justerte kvoter og fangst torsk år 2018 (tonn)

Fartøygrupper	Forskrifts- kvoter	Justerte kvoter ¹	Fangst	Rest	Utnyttelse (%)
Trål totalt:	109 874	111 102	110 383	719	99,4 %
Gruppekvote torske-trål	109 124	110 352	109 693	659	99,4 %
Gruppekvote seitrål	750	750	690	60	92,0 %
Konvensjonelle fartøygrupper totalt:	228 341	226 901	242 868	-15 967	107,0 %
Lukket gruppe:	178 564	180 936	185 951	-5 015	102,8 %
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	45 392	49 812	50 812	-1 000	102,0 %
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	44 493	44 957	47 140	-2 183	104,9 %
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	42 834	41 899	41 141	758	98,2 %
<i>Fartøy 21 - 27,9 meter hjemmelslengde</i>	28 645	27 068	27 772	-704	102,6 %
<i>Ferskfiskordning lukket gruppe</i>	17 200	17 200	19 086	-1 886	111,0 %
Konvensjonelle havfiskefartøy	28 576	29 667	29 705	-38	100,1 %
Åpen gruppe:	21 201	16 298	27 212	-10 914	167,0 %
<i>Fartøy åpen gruppe</i>	19 101	14 198	26 039	-11 841	183,4 %
<i>Ferskfiskordning åpen gruppe</i>	2 100	2 100	1 173	927	55,9 %
Bonus levende lagring	4 000	4 000	4 394	-394	109,9 %
Forskning og undervisning²	703	703	1 233	-530	175,4 %
Rekreasjons- og ungdomsfiske³	7 000	7 000	7 000		100,0 %
Kystfiskekvoten	3 000	3 000	6 362	-3 362	212,1 %
Innblanding av torsk i loddefisket	500	500	170	330	34,0 %
Distriktskvoteordning	3 000	3 000	1 381	1 619	46,0 %
Annet⁴			59	-59	
Totalt	356 418	356 206	373 850	-17 644	105,0 %

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet og tall fra Norges Råfisklag pr. 2. oktober 2019

¹ Kvoter justert for kvotefleksibilitet, dvs. kvoteoverføringer fra 2017

² Inklusive 314 tonn fisket under kartleggingsfiske ved Jan Mayen

³ Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 1 593 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt

⁴ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelse

Kvoteoverføringer på gruppenivå - torsk

1. Torske-trål

Totalt disponibelt kvantum (justert kvote) utgjorde 110 352 tonn for torske-trålerne i 2018, og det gjenstod 659 tonn ved årsskiftet som overføres til 2019. Overføringen utgjør 0,6 % av forskriftskvoten.

2. Seitrål

Seitrålerne hadde en disponibel gruppekvote på 750 tonn i 2018, og det gjenstod 60 tonn ved årsskiftet som overføres til 2019. Overføringen utgjør 8,0 % av forskriftskvoten.

3. Konvensjonelle havfiskefartøy

Konvensjonelle havfiskefartøy hadde en justert gruppekvote på 29 667 tonn i 2018, og gruppeknoten var overfisket med 38 tonn ved årsskiftet som går til fratrekk på kvoten for 2019. Overføringen utgjør 0,1 % av forskriftskvoten.

4. Lukket gruppe

Lukket gruppe hadde tre kvoteelement i 2018: gruppekvoter, ferskfiskordning og bonusordning levende lagring. Tabell 3 angir kvoter og fangst eksklusive ferskfiskordning og levende lagring, samt kvanta som overføres eller går til fratrekk fra 2018 til 2019:

Det trekkes fra netto 3 129 tonn samlet i lukket gruppe fra 2018 til 2019, og det vil si 1,9 % av forskriftskvoten. Fordelingen på de ulike lengdegruppene fremgår av tabell 3.

Tabell 3: Kvoter, fangst, restkvoter 2018 og overføringer til 2019 torsk lukket gruppe (tonn)

Lengdegruppe	Forskrifts- kvote 2018	Justerte gruppe- kvoter 2018	Fangst 2018	Rest 2019	Rest i prosent av forskrifts- kvote	Over- føringer til 2019
Under 11 meter hj.l.	45 392	49 812	50 812	-1 000	-2,2 %	-1 000
Mellom 11 - 14,9 meter hj.l.	44 493	44 957	47 140	-2 183	-4,9 %	-2 183
Mellom 15 - 20,9 meter hj.l.	42 834	41 899	41 141	758	1,8 %	758
Mellom 21 - 27,9 meter hj.l.	28 645	27 068	27 772	-704	-2,5 %	-704
Totalt	161 364	163 736	166 865	-3 129	-1,9 %	-3 129

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet og tall fra Norges Råfisklag pr. 2. oktober 2019

Ferskfiskordningen ble overfisket med 1 886 tonn i 2018, og dette kvantumet går til fradrag på avsatt kvantum til ferskfiskordningen i 2019.

5. Åpen gruppe

Åpen gruppe overfisket gruppeknoten inklusive ferskfiskordningen med 10 914 tonn i 2018, og kvantumet utgjør 51,5 % av forskriftsknoten. Det gjenstod 927 tonn på ferskfiskordningen i 2018, og dette restkvantumet salderes mot overfisket av gruppeknoten.

Nærings- og fiskeridepartementet besluttet at overfisket i åpen gruppe 2018 skulle salderes slik det fremgår av tabell 4:

Tabell 4: Saldering av overfisket i åpen gruppe 2018

Saldering av overfiske torsk åpen gruppe 2018	-10 659 tonn
Rest distriktskvoteordning 2018	1 619 tonn
Rest avsetning til innblanding av torsk i loddefisket i 2018	330 tonn
Avlyst distriktskvoteordning 2019	3 000 tonn
Kvotebytte hyse 2019	1 500 tonn
Kvotebytte sei 2019	500 tonn
Ufordelt tredjelandskvote 2019 (inkl. lodde 500 tonn)	3 710 tonn
Sum	10 659 tonn

Overfisket ved siste justering av kvotefleksibilitet 16. mai utgjorde 10 659 tonn, mens den endelige avregningen viser at samlet fangst i 2018 var 255 tonn høyere. Dette avregnes gruppeknoten i 2019.

6. Avsetninger

Avsetninger til bonuskvote levende lagring, forskning og undervisning, rekreasjon- og ungdomsfisket, kystfiskekvote og annet er tatt fra «toppen» og eventuelle restkvoter eller overfiske av avsetninger går til påplussing eller fratrekk på neste års totalkvote. Det trekkes derfor 4 345 tonn fra totalkvoten for 2019 etter etablerte fordelingsnøkler.

Nærings- og fiskeridepartementet har besluttet at restkvotene på avsetningene til innblanding av torsk i loddefisket (330 tonn) og distriktskvoteordning (1 619 tonn) 2018 skal gå til å dekke noe av overfisket i åpen gruppe. Åpen gruppe tilføres dermed til sammen 1 949 tonn, og det gjøres dermed fratrekk på 8 965 tonn i åpen gruppe i 2019.

Kvoteoverføringer på totalkvotenivå – torsk

Justert totalkvote ble overfisket med 17 644 tonn i 2018. 13 299 tonn blir overført innenfor de enkelte reguleringsgruppene (netto), og 4 345 tonn går til fratrekk fra gruppekvoteene etter etablerte fordelingsnøkler som følger:

Trålgruppen (33 %)	- 1 434 tonn	
Konvensjonelle fartøy (67 %) - 2 911 tonn		Konv. havfiskefartøy (12,81 %) - 373 tonn
		Rest - 2 538 tonn
		Lukket gruppe (89,1 %) - 2 261 tonn
		<i>Under 11 m hj.l. (27,65 %) - 625 tonn</i>
		<i>11 – 14,9 m hj.l (26,56 %) - 601 tonn</i>
		<i>15 – 20,9 m hj.l (27,44%) - 620 tonn</i>
		<i>11 – 27,9 m hj.l (18,35 %) - 415 tonn</i>
		Åpen gruppe (10,9 %) - 277 tonn

Oppsummering kvotefleksibilitet torsk fra 2018 til 2019

Tabell 5 angir justert totalkvote og gruppekvote i fisket etter torsk i 2019 etter overføringer på totalkvote- og gruppekvotenivå.

Tabell 5: Forskriftskvoter og justerte kvoter torsk i 2019 (tonn)

Fartøygrupper	Forskriftskvoter 2019	Overføringer på gruppenivå	Overføringer på totalkvotenivå	Justerte kvoter 2019
Trål totalt	98 984	719	-1 434	98 269
Gruppekvote torsketral	98 234	659	-1 434	97 459
Gruppekvote seitrål	750	60		810
Konvensjonelle fartøygrupper totalt	221 179	-14 018	-2 911	204 250
Lukket gruppe:	166 655	-5 015	-2 261	159 379
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	42 498	-1 000	-625	40 873
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	42 191	-2 183	-601	39 407
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	40 130	758	-620	40 268
<i>Fartøy 21 - 27,9 meter hjemmelslengde</i>	26 836	-704	-415	25 717
<i>Ferskfiskordning lukket gruppe</i>	15 000	-1 886		13 114
Konvensjonelle havfiskefartøy:	26 088	-38	-373	25 677
Åpen gruppe:	28 436	-8 965	-277	19 194
<i>Fartøy åpen gruppe</i>	26 596	-8 965	-277	17 354
<i>Ferskfiskordning åpen gruppe</i>	1 840			1 840
Bonus levende lagring	3 000			3 000
Forskning og undervisning	793			793
Rekreasjons- og ungdomsfiske	7 000			7 000
Kystfiskekvoten	3 000			3 000
Totalt	333 956	-13 299	-4 345	316 312

II. Kvotefleksibilitet hyse nord for 62°N

Avtalen med Russland gir Norge adgang til å overføre maksimalt 10 % av hysekvoten angitt i vedlegg 3 i protokollen fra Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon. Det vi si at det ikke er overføringsadgang for kvoter avsatt til

forskning og tredjeland. Dette innebærer at Norge har adgang til å overføre 9 523 tonn hyse av 2018-kvoten.

Tabell 6 gir en oversikt over overføringer av hyse mellom kvoteår siden kvotefleksibilitet ble innført i 2015. Norge utnyttet justert totalkvote med 84,9 % i 2015, 82,0 % i 2016, 88,4 % i 2017 og 83,6 % i 2018. Disse prosentstørrelsene måler kvoteutnyttelse opp mot de enkelte års justerte kvote, og det vil si at de bare er justert opp mot foregående års overfiske eller restkvoter. Hvis vi måler kvoteutnyttelse opp mot tre kvoteår som i tabell 5 (foregående, inneværende og påfølgende kvoteår), ser vi at kvoteutnyttelsen ligger på mellom 90 % og 97 %. Norge utnytter med andre ord ikke hysekvoten fullt ut.

Tabell 6: Justerte totalkvoter, forskriftskvoter, totalfangst og overføringer mellom kvoteår i fisket etter hyse i perioden 2015 til 2019 (tonn)

HYSE	Kvote (tonn)
2015	
Norsk kvote	104 894
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	10 489
Avsatt forskning	4 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	3 053
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	111 947
Fangst 2015	95 075
Overført til 2016	-10 489
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)	101 458
Utnyttelsesgrad av justert kvote	94 %
2016	
Norsk kvote	114 700
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	11 470
Avsatt forskning	4 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	3 694
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	122 394
Fangst 2016	108 898
Overført fra 2015	10 489
Overført til 2017	-11 470
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)*	121 413
Utnyttelsesgrad av justert kvote	90 %

Tabell 6 forts.

HYSE	Kvote (tonn)
2017	
Norsk kvote	109 564
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	10 956
Avsatt forskning	4 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	3 301
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	116 865
Fangst 2017	113 461
Overført fra 2016	11 470
Overført til 2018	-10 956
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)*	117 379
Utnyttelsesgrad av justert kvote	97 %
2018	
Norsk kvote	95 230
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	9 523
Avsatt forskning	4 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	2 375
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	101 605
Fangst 2018	94 072
Overført fra 2017	10 956
Overført til 2019	-9 523
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)*	103 038
Utnyttelsesgrad av justert kvote	91 %
2019	
Norsk kvote	81 080
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	8 108
Avsatt forskning	4 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	1 609
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	86 689
Fangst 2019	
Overført fra 2018	9 523
Overført til/fra 2020	
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)	96 212
Utnyttelsesgrad av justert kvote	

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet
pr. 2. oktober 2019

* Kvote justert for overføringer fra foregående og påfølgende år

Tabell 7 viser de kvanta av hyse som ikke har vært utnyttet siden 2015 fordelt på de enkelte år. Omlag 32 000 tonn hyse er ikke blitt utnyttet, og med en gjennomsnittlig førstehandsverdi på kr. 12,- pr. kg utgjør dette samlet ca. 380 mill. kr.

Tabell 7: Kvanta av hyse som ikke har blitt overført mellom kvoteår (tonn)

År	Ubenyttet hysekvote
2015	6 383
2016	12 515
2017	3 918
2018	8 966
Totalt	31 782

Fiskeridirektoratet refordelte hyse internt i kystfiskeflåten og etter hvert til havfiskeflåten tidligere på året enn hva som har vært praksis de siste årene for å legge til rette for at hysekvoten i 2019 kan utnyttes bedre. Det ser derfor ut til at innværende års kvote utnyttes fullt ut.

Tabell 8 viser forskriftskvoter, justerte kvoter og fangst år 2018 pr. 2. oktober 2019. Vi ser at det ved årsskiftet gjestod 18 489 tonn hyse av den justerte kvoten, og dette innebærer at 8 966 tonn ikke kan overføres til 2019. 9 523 tonn overføres og totalkvote justert for kvotefleksibilitet i 2019 utgjør da 96 212 tonn.

Vi viser til §6 første og tredje ledd i reguleringsforskriften om kvotefleksibilitet på gruppenivå, som sier at det bare skal gjøres fratrekk for maksimalt 10 % av gruppekvotene når overfisket skyldes refordeling mellom fartøygrupper for å legge til rette for at norsk totalkvote tas. Dette forutsetter imidlertid at det er kvotemessig dekning innenfor totalkvoten. I tillegg må de fartøygruppene som ikke har utnyttet sine kvoter få sine resterende gruppekvoter overført neste kvoteår, men likevel begrenset oppad til 10 % av gruppekvoten (forskriftskvoten) for inneværende år.

I 2018 ble det først refordelt fra små til større kystfiskefartøy, deretter til konvensjonelle havfiskefartøy og så til slutt til torsketrålere. Kystfiskeflåten hadde kvoter med høy overregulering gjennom hele året og alle lengdegrupper hadde fritt fiske fra og med 21. mai. Havfiskeflåten ble tildelt flere maksimalkvotetillegg fra 21. mai og ut året. Dette resulterte i at konvensjonelle havfiskefartøy og torsketrålere fisket ca. 7 500 tonn utover sine andeler slik at norsk totalkvote kunne utnyttes i størst mulig grad.

Tabell 8: Forskriftskvoter, justerte kvoter og fangst hyse år 2018 (tonn)

Fartøygrupper	Forskrifts- kvoter (tonn)	Justerte kvoter ¹ (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)
Trål totalt	37 797	37 875	39 319	-1 444	103,8 %
Gruppekvote torsketrål	37 047	37 125	38 742	-1 617	104,4 %
Gruppekvote seitrål	750	750	577	173	76,9 %
Konvensjonelle fartøygrupper totalt	63 185	74 063	54 307	19 756	73,3 %
Lukket gruppe:	47 151	56 854	35 219	21 635	61,9 %
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	13 457	16 514	8 068	8 446	48,9 %
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	12 792	15 627	11 030	4 597	70,6 %
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	13 463	16 606	9 576	7 030	57,7 %
<i>Fartøy 21 - 27,9 meter hjemmelslengde</i>	7 439	8 107	6 545	1 562	80,7 %
Konvensjonelle havfiskefartøy	11 101	11 124	17 074	-5 950	153,5 %
Åpen gruppe	4 933	6 085	2 014	4 071	33,1 %
Forskning og undervisning	323	323	13	310	4,0 %
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	300	300	300		100,0 %
Annet³			133	-133	
Totalt	101 605	112 561	94 072	18 489	83,6 %

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet
pr. 2. oktober 2019

¹ Kvoter justert for kvotefleksibilitet, dvs. kvoteoverføringer fra 2017

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 67 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt

³ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser

Kvoteoverføringer på gruppenivå - hyse

1. Torsketrål

Totalt disponibelt kvantum (justert kvote) utgjorde 37 125 tonn for torsketrålerne i 2018. Den justerte gruppeknoten var «overfisket» med 1 617 tonn (4,4 % av forskriftsknoten) ved årsskiftet som følge av refordelinger fra kystfiskeflåten til havfiskeflåten. 1 617 tonn går til fratrekk fra 2019-knoten på gruppenivå.

2. Seitrål

Seitrålerne hadde en disponibel gruppekvote på 750 tonn i 2018, og det gjenstod 173 tonn ved årsskiftet (23,1 % av forskriftsknoten). Det overføres 75 tonn (10,0 %) til 2019.

3. Konvensjonelle havfiskefartøy

Konvensjonelle havfiskefartøy ble tildelt en justert gruppekvote på 11 124 tonn i 2018. Den justerte gruppekvoten var «overfisket» med 5 950 tonn (53,6 % av forskriftskvoten) ved årsskiftet som følge av refordelinger fra kystfiskeflåten til havfiskeflåten. 1 110 tonn (10 % av forskriftskvoten) går til fratrekk fra 2019-kvoten på gruppenivå.

4. Lukket gruppe

Tabell 9 angir gruppekvoter- og fangst i 2018, samt kvanta som kan overføres fra 2018 til 2019:

Tabell 9: Kvoter, fangst, restkvoter og overføringer til 2019 hyse lukket gruppe (tonn)

Lengdegruppe	Forskrifts- kvoter 2018	Justerte gruppe- kvoter 2018	Fangst 2018	Rest 2018	Rest i prosent av forskrifts- kvote	Overføring til 2019
Under 11 meter hj.l.	13 457	16 514	8 068	8 446	62,8 %	1 346
Mellom 11 - 14,9 meter hj.l.	12 792	15 627	11 030	4 597	35,9 %	1 279
Mellom 15 - 20,9 meter hj.l.	13 463	16 606	9 576	7 030	52,2 %	1 346
Mellom 21 - 27,9 meter hj.l.	7 439	8 107	6 545	1 562	21,0 %	744
Totalt	47 151	56 854	35 219	21 635	45,9 %	4 715

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet og tall fra Norges Råfisklag pr. 2. oktober 2019

Det gjensto ca. 22 000 tonn hyse samlet i lukket gruppe i 2018. Det overføres samlet 4 715 tonn i lukket gruppe fra 2018 til 2019, og det vil si 10,0 % av forskriftskvoten. Dette som følge av at andre og tredje ledd kommer til anvendelse i § 6 i bestemmelsen om kvotefleksibilitet over årsskiftet på gruppenivå. Fordelingen på de ulike lengdegruppene fremgår av tabell 9.

5. Åpen gruppe

Åpen gruppe fisket innenfor en felles justert gruppekvote på 6 085 tonn i 2018. Kvoteutnyttelsen lå på 33,0 %. 493 tonn (10 % av forskriftskvote) overføres til 2019.

6. Avsetninger

Avsetninger til forskning og undervisning, ungdoms- og rekreasjonsfisket og annet er tatt fra «toppen» og eventuell restkvote eller overfiske av avsetninger går til påplussing eller fratrekk på neste års totalkvote. Restkvotene her utgjør totalt 177 tonn netto.

Kvoteoverføringer på totalkvotenivå - hyse

Av de 9 523 tonnene som kan overføres fra 2018 til 2019, blir 2 556 tonn (netto) overført innenfor de enkelte reguleringsgruppene, mens 6 967 tonn fordeles på gruppene etter etablerte fordelingsnøkler som følger:

Trålgruppen (38 %)	2 647 tonn		
Konvensjonelle fartøy (62 %)	4 320 tonn	Konv. havfiskefartøy (18 %)	778 tonn
		Lukket kystgruppe (74 %)	3 197 tonn
		Under 11 m hj.l. (28,2 %)	913 tonn
		11 – 14,9 m hj.l. (26,0 %)	841 tonn
		15 – 20,9 m hj.l. (29,5 %)	955 tonn
		21 – 27,9 m hj.l. (16,3 %)	527 tonn
		Åpen kystgruppe (8 %)	345 tonn

Oppsummering kvotefleksibilitet hyse fra 2018 til 2019

Tabell 10 angir justert totalkvote og gruppekvote i fisket etter hyse i 2019 etter overføringer på total- og gruppekvotenivå.

Tabell 10: Forskriftskvoter og justerte kvoter hyse i 2019 (tonn)

Fartøygrupper	Forskriftskvoter 2019	Overføringer på gruppenivå	Overføringer på totalkvotenivå	Justerte kvoter 2019
Trål totalt	34 056	-1 542	2 647	35 161
Gruppekvote torsketrål	33 306	-1 617	2 647	34 336
Gruppekvote seitrål	750	75		825
Konvensjonelle	52 020	4 098	4 320	60 438
Lukket gruppe:	40 422	4 715	3 197	48 334
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	<i>11 464</i>	<i>1 346</i>	<i>902</i>	<i>13 712</i>
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	<i>11 232</i>	<i>1 279</i>	<i>831</i>	<i>13 342</i>
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	<i>11 417</i>	<i>1 346</i>	<i>943</i>	<i>13 706</i>
<i>Fartøy 21 - 27,9 meter hjemmelslengde</i>	<i>6 309</i>	<i>744</i>	<i>521</i>	<i>7 574</i>
Konvensjonelle havfiskefartøy	10 414	-1 110	778	10 082
Åpen gruppe	1 184	493	345	2 022
Forskning og undervisning	313			313
Rekreasjons- og ungdomsfiske	300			300
Totalt	86 689	2 556	6 967	96 212

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 BERGEN

ÁŠŠI/SAK
19/388 - 38

MIN ČUJ./VÅR REF.
19/28683

DIN ČUJ./DERES REF.

BEAIVI/DATO
01.11.2019

Reguleringsmøte sak 8/2019 - Sametingets innspill til regulering av torsk nord for 62° N i 2020

Sametinget arbeider for å sikre kyst- og fjordbefolkningens historiske rettigheter til fiske og bevaring av det materielle grunnlaget for det samiske folk, gjennom å tilrettelegge og styrke næringsgrunnlaget for fiskerne og mottaksanleggene i samisk fiskerirettighetsområdet (SFR- området). Området har tidligere blitt betegnet som STN-område.

Fiskerne som er registrert, har registrert båt under 11 meter, og bor i dette området har ifølge Deltakerloven § 21 fjerde ledd, en lovfestet rett til fiske, og her legges det til grunn at denne retten skal være av en slik størrelse at den gir en inntekt som det er mulig å leve av, og at retten skal være gratis.

Sametinget legger nedenfornevnte lovverk til grunn for sitt innspill vedrørende fisket etter torsk nord for 62° N i 2020. Sametinget forventer en reduksjon i antall båter som fisker i åpen gruppe i 2020. Dette sammen med at kvotene til åpen gruppe vil øke, gir grunnlag for økte båtkvoter i åpen gruppe.

Sametingets forslag til regulering av torskefiske i åpen gruppe i SFR-området – 2020 er:

Åpen gruppe:

Fartøylengde	Maksimalkvote	Herav garantert
Under 8 m	11 tonn	10 tonn
8 – 9,99 m	14,6 tonn	12,8 tonn
Over 10 m	16,4 tonn	14,2 tonn

Kystfiskevoten:

- Kystfiskevoten settes til 10 tonn per fartøy, men mulighet til økning senere på året.

Torsk:

- *Revisjon av fordelingsnøkler (eks. trålstigen) som nyttes i forvaltning av torsk, hyse, sei og lignende, slik at man gjennom dette kan styrke driftsgrunnlaget for kyst- og fjordfisket*
- *Forbud mot fiske med fartøy over 15 meter innenfor gjeldende fjordlinjer*
- *Fiskerettighetene som noen trålere har skal overflyttes til kyst- og fjordflåten når de (trålerne) ikke overholder sine forpliktelser*
- *Fiskekvoter / overregulering må baseres på fartøyetts faktiske lengde, og ikke hjemmelslengde*
- *Sikre de minste flåtegruppene en tilpasset overregulering*
- *Sikre en tilfredsstillende ungdomsfiske- og rekrutteringsordning*

Kysttorsk:

- *Kysttorskeknoten skal i sin helhet tildeles og fiskes av den konvensjonelle kyst- og fjordflåten*
- *Forbud mot fiske med trål innenfor 12. n.mil*
- *Forbud mot fiske innenfor 12. n.mil med fartøy som driver innfrysning av fangst*
- *Forbud mot fiske med fartøy over 21 fisker innenfor 4 n. mil*
- *Forbud mot å fiske med fartøy over 15 meter innenfor gjeldende fjordlinjer*

Oppfølging av Kystfiskeutvalget:

- *Avsetningen av tilstrekkelig kvoter slik at kystfiskeutvalgets intensjoner blir fulgt opp*
- *Inntektene av fiske i åpen og lukket gruppe, skal være like store i SFR-områdene*
- *De som selger sine fiskerettigheter (kvote) i lukket gruppe og ønsker å fortsetter sitt fiske i åpen gruppe, kan først etter 5 år (fra salgsdato) få tildelt kvote av kystfiskekvoten.*

Bakgrunn

Ved kvotetildeling og ressursfordeling følges retten til fiske som er nedfelt i Deltakerloven § 21, opp gjennom Havressursloven § 11 sjettedde, ved at:

I områder som er omfattet av Deltakerloven § 21 fjerdedde, skal det ved tildeling av kvoter på villlevende marine ressurser, og ved andre former for reguleringer av disse ressursene, legges vesentlig vekt på samisk bruk og hva denne bruken har å si for samisk lokalsamfunn.

Sametinget kan ikke se at Fiskeridirektøren (forvaltningen) i sine forslag til reguleringer i fiske for 2020 (men også tidligere), har utredet og gjennomført tilstrekkelig tiltak som har som mål å ivareta samiske fiskeri og samfunnsinteresser, slik forvaltningen er pålagt i Havressurslovens §§ 7 og 11 og Deltakerloven §§ 1 a. og 21, fjerdedde.

På grunn av mangel på vurdering og vilje til å følge nevnet lovverk, kan ikke Sametinget se at Fiskeridirektøren har fremlagt et forslag som ivaretar samiske fiskerier i åpen gruppe i SFR-området. Sametinget kan heller ikke se at Fiskeridirektøren i sitt forslag til reguleringer har vurdert hvordan en fisker i åpen gruppe i SFR-området med båt - eks. over 10 meter - skal ha mulighet til å leve at inntekten fra torskefiske med ca 8-10 tonn kvote i åpen gruppe og 4,5 tonn i kystfiskekvote, slik det fremkommer i Fiskeridirektøren forslag.

Sametinget fremmer derfor et eget forslag som ivaretar sjøsamiske interesser ut fra både Havressurslovens §§ 7 og 11, Deltakerloven §§ 1 a. og 21 fjerdedde og Prop. 70L (2011-2012), slik at de som fisker her skal kunne leve av sitt fiske.

Båtkvote i åpen gruppe i SFR-området - 2020

Inntektene av fiske i åpen og lukket gruppe, skal være like store i SFR-områdene. Dette gjøres ved å bruke deler av Kystfiskekvoten til å høyne den satte båtkvoten i åpen gruppe, til samme nivå som i lukket gruppe i SFR-området.

Tilleggskvote i åpen gruppe på 3 000 tonn

I oppfølging av Kystfiskeutvalgets arbeid ble det i 2012 gjort en avsetning på 3 000 torsk, som skulle benyttes av fartøy som fisker i åpen gruppe i STN-området, slik at de kunne øke sine inntekter.

Mange fiskere ønsker å fiske i åpen gruppe siden kvoten er gratis, men på grunn av liten kvote blir de «presset» til å kjøpe kvote og etablere seg i lukket gruppe. En likestilling av kvoter mellom lukket og åpen gruppe, vil også føre til at fiskere i åpen gruppe vil ta med mannskap da inntektsgrunnlaget blir større, samt at kvoten og inntekten for sesongen blir mer forutsigbar enn dagens ordning er.

Sametinget har merket seg at fordeling av de marine ressursene (torsk, hyse, sei, sild, etc.) skjer etter fordelingsnøkler (trålstigen), som stort sett er lik den som ble laget i 1990. Vi vet at forholdene som omhandler bestandssituasjon, flåte, industri, miljøhensyn og samfunnet generelt er totalt annerledes i dag enn hva tilfelle var i 1990. Ettersom mye av utviklingen innen ressursgrunnlaget, flåte, landindustri og demografisk utvikling henger nøye sammen, må fordeling av fiskeressurser også stå i forhold til hva som er gjeldende i dagens samfunn og ikke slik det var i 1990. Sametinget forslår en snarlig revisjon av trålstigen og en diskusjon vedrørende bruk/anvendelse av kvoter og samfunnets behov for aktivitet og arbeidsplasser.

Sametinget går videre inn for at kvoter som tilhører trålere som ikke overholder sine leveringsforpliktelser, blir overført til kyst- og fjordflåten som leverer sine fangster til mottaksanlegg på land.

Flytting av kvoterettigheter

Sametinget støtter ikke ordninger som fører til at kvoterettigheter flyttes fra nord til sør i Norge.

Sametinget støtter heller ikke ordninger som gjør at store fartøy kjøper opp fiskekvoter fra små fartøy. Fiskerettigheter som mange av de store fartøyene i dag fisker på, kommer fra gruppene under, og da helst kvoterettigheter fra små båter under 11 meter. Kvoterettighetene må tilbakeføres til de kvotegruppene hvor rettigheten hører hjemme.

Bruk av båtens lengste lengde vs. hjemmelslengde

For å motvirke at de store båtene fisker opp kvotene til de minste fartøyene har Sametinget i en årrekke gått inn for at båtens lengste lengde skal legges til grunn for kvotefordeling og regulering, og ikke hjemmelslengde. Dette forslaget vil sikre Finnmarksmodellen, og hindre at store båter drar nytte av ordninger som er laget til for å tilrettelegge fisket for de minste fartøyene.

Norsk kysttorsk

Sametinget går inn for at kvoten av kysttorsk i sin helhet skal tildes og fiskes av den konvensjonelle flåten. For å bygge opp bestanden av kysttorsk, samt legge forholdene bedre til rette for fjord- og kystfiske for de miste båtene, går Sametinget inn for at forbud mot fiske innenfor fjordlinjene med fartøy over 15 meter opprettholdes.

Ungdomsfiske

Sametinget anser rekruttering av ungdom og andre som viktig for å videreføre samisk språk, kultur, næring og leveste. Sametinget støtter derfor de innkomne forslagene om avsetning av agn-kvoter til ungdomsfiskeordning.

Dearvvuođaguin/Med hilsen

John Osvald Grønmo
doai. fágajođiheadji / konst. fagleder

Inge Arne Eriksen
seniorráđđeaddi/seniorrådgiver

*Dát reive lea elektrovnnalaččat dohkkehuvvon ja sáddejuvvo vuolláičállaga haga./
Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur.*

Reivve vuostáiváldi / Hovedmottaker:

Fiskeridirektoratet
Synnøve Liabø

Postboks 185 Sentrum

5804

BERGEN

Kopijja / Kopi til:

Maja K. Rodriguez Brix

Sak 9/2019

Regulering av fisket etter hyse nord
for 62° N i 2020

SAK 9/2020

REGULERING AV FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62°N I 2020

Fiskeridirektøren har forelagt Sametinget forslaget til regulering av fisket etter hyse nord for 62°N som ledd i gjennomføringen av konsultasjonsavtalen mellom Sametinget og statlige myndigheter. Sametingets innspill vil bli lagt ved i sin helhet. Foreslått regulering legger til rette for samiske interesser da det foreslås fritt fiske for den minste kystfiskeflåten (åpen gruppe) fra årets start.

1 SAMMENDRAG

På 49. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble totalkvoten for 2020 satt til 215 000 tonn, og det vil si 25 % økning fra inneværende års nivå. Fiskeridirektøren viser til at Norge ikke har vært i stand til å utnytte hysekvotene fullt ut i årene 2015 til 2018 til tross for frie reguleringer i de fleste fartøygrupper. Det gjensto samlet ca. 32 000 tonn av hysekvotene som ikke kunne overføres innenfor ordningen med kvotefleksibilitet mellom kvoteår i denne perioden. Førstehåndsverdien av dette restkvantumet utgjør omlag 380 millioner kroner. Inneværende års regulering ser ut til å ha vært vellykket med hensyn til å utnytte hele norsk totalkvote.

Det har vært lite hyse tilgjengelig i kystnære områder de senere årene. Dette er en av forklaringene på lav kvoteutnyttelse. Deler av fiskerinæringen har trolig også vært for torskefokuset og gjort seg torskeavhengig etter år med rekordhøye kvoter. Fiskeridirektøren anmoder aktører både på sjø og land om å få til en god ressursutnyttelse og verdiskapning av disponibel hysekvote i 2020. Torskekvotene er redusert de siste årene, og fiskerinæringen bør også utnytte fiskemuligheter på andre hvitfiskarter.

Fiskeridirektøren legger opp til en videreføring av avsetningen på 300 tonn hyse til ungdoms- og rekreasjonsfisket. Avsetningen skal dekke både registrert og uregistrert fangst i fritids- og turistfiske. Behovet for avsetning til forsknings- og undervisningsformål i 2020 er ikke kjent, og fastsettes endelig rett før årsskiftet. Fiskeridirektøren foreslår at avsetning til forskning og undervisning går til fradrag på totalkvoten når behandlingen av søknadene er avsluttet. Avsetning til rekrutteringsordningen foreslås satt til 1 492 tonn.

Fiskeridirektøren anbefaler å videreføre ordningen med kvotefleksibilitet på gruppenivå også i 2020.

Havfiskeflåten foreslås gitt fartøykvoter uten overregulering, mens det i lukket gruppe tilrås maksimalkvoter med garanterte kvoter uten overregulering i bunn. For øvrig innebærer reguleringsforslaget i det vesentlige en videreføring av årets opplegg.

2 GENERELT OM HYSE

2.1 FISKET I 2018

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, kvoter justert for kvotefleksibilitet, oppfisket kvantum og førstehandsverdi fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter hyse nord for 62°N i 2018. Vi ser at det ved årsskiftet gjenstod nesten 18 000 tonn hyse, og det vil si ca. 18 % av justert kvote. Deler av gjenstående kvantum overføres til 2019, jf. kapittel 2.2.2 for mer detaljer om overføringer av kvoter fra 2018 til 2019. Førstehandsverdien av hyse utgjorde nesten 1,5 milliarder kroner i 2018.

Tabell 1: Kvoter, fangst og førstehandsverdi år 2018 (tonn)

Fartøygrupper	Forskrifts-kvoter (tonn)	Justerte kvoter ¹ (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Trål totalt	37 797	37 875	39 319	-1 444	103,8 %	677 400
Gruppekvote torsketrål	37 047	37 125	38 742	-1 617	104,4 %	667 622
Gruppekvote seitrål	750	750	577	173	76,9 %	9 778
Konvensjonelle fartøygrupper totalt	63 185	74 063	54 307	19 756	73,3 %	811 146
Lukket gruppe:	47 151	56 854	35 219	21 635	61,9 %	407 215
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	<i>13 457</i>	<i>16 514</i>	<i>8 068</i>	<i>8 446</i>	<i>48,9 %</i>	<i>87 642</i>
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	<i>12 792</i>	<i>15 627</i>	<i>11 030</i>	<i>4 597</i>	<i>70,6 %</i>	<i>128 458</i>
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	<i>13 463</i>	<i>16 606</i>	<i>9 576</i>	<i>7 030</i>	<i>57,7 %</i>	<i>116 638</i>
<i>Fartøy 21 - 27,9 meter hjemmelslengde</i>	<i>7 439</i>	<i>8 107</i>	<i>6 545</i>	<i>1 562</i>	<i>80,7 %</i>	<i>74 477</i>
Konvensjonelle havfiskefartøy	11 101	11 124	17 074	-5 950	153,5 %	384 016
Åpen gruppe	4 933	6 085	2 014	4 071	33,1 %	19 915
Forskning og undervisning	323	323	13	310	4,0 %	166
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	300	300	300		100,0 %	541
Annet³			133	-133		971
Totalt	101 605	112 561	94 072	18 489	83,6 %	1 490 224

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 2. oktober 2019

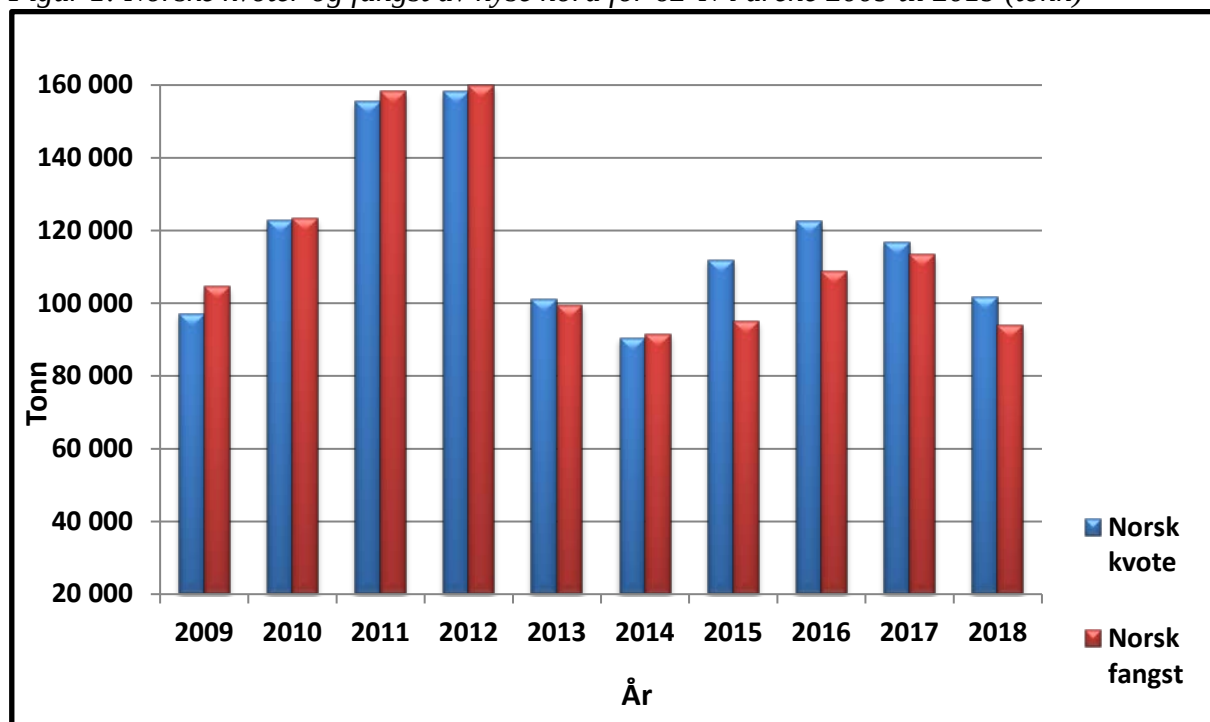
¹ Kvoter justert for kvotefleksibilitet, dvs. kvoteoverføringer fra 2018

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 67 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt

³ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser

Figur 1 viser norsk totalkvote og fangst av hyse i årene 2009 til 2018. Kvotene er ikke justert for kvotefleksibilitet.

Figur 1: Norske kvoter og fangst av hyse nord for 62°N i årene 2009 til 2019 (tonn)

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 2. oktober 2019

2.2 KVOTER OG FANGST I 2019

2.2.1 Kvoter i 2019

På 48. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble det enighet om en totalkvote på 172 000 tonn hyse for 2019. 10 840 tonn ble avsatt til tredjeland, og de resterende 161 160 tonn ble fordelt likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 4 500 tonn til Norge fra Russland ble fordelingen av hysekvoten som følger:

Tabell 2: Kvotesituasjonen for 2019 (tonn)

Land	Kvote
Norge	85 080
Russland	76 080
Tredjeland	10 840
Totalt	172 000

Totalkvoten inkluderer 4 000 tonn hyse til hver av partene som kan disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. Av den norske kvoten har man valgt å disponere 313 tonn til forsknings- og undervisningsformål, 300 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske) og 1 719 tonn til rekrutteringsordningen. Nærings- og fiskeridepartementet besluttet 8. februar å tilbakeføre

1 609 tonn hyse til nasjonal kvote fra ubenyttet kvote avsatt til tredjeland. Dette innebærer en disponibel norsk kvote på 84 357 tonn. Den norske kvoten er videre fordelt med 32 056 tonn (38 %) til trål og 52 301 tonn (62 %) til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

Åpen gruppe byttet bort 3 000 tonn hyse og 1 000 tonn sei mot 2 000 tonn torsk fra havfiskeflåten.

Tabell 3 viser kvotefordeling på de ulike fartøygruppene i 2019:

Tabell 3: Gruppekvoter i 2019 (tonn)

Fartøygrupper	Kvoter
Torsketrål	33 306
Seitrål	750
Sum trål	34 056
Konvensjonelle havfiskefartøy	10 414
Lukket gruppe	38 703
Åpen gruppe	1 184
Sum konvensjonelle redskaper	50 301

2.2.2 Kvotefleksibilitet

Avtalen med Russland gir Norge adgang til å overføre inntil 10 % av hysekvoten angitt i vedlegg 3 i protokollen fra Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon mellom kvoteår. Det vil si at det ikke er overføringsadgang for kvoter avsatt til forskning og tredjeland. Dette innebærer at Norge har adgang til å overføre maksimalt 9 523 tonn hyse fra 2018 til 2019. Ved årsskiftet gjenstod 18 489 tonn, og dette innebærer at 8 966 tonn ikke kan overføres til 2019. Til tross for at Fiskeridirektoratet i løpet av 2018 ved en rekke anledninger justerte reguleringene i samråd med fiskerinæringen ved å refordele innad og mellom reguleringsgruppene for å stimulere til at norsk totalkvote kunne tas, ble ikke fiskemulighetene utnyttet fullt ut.

9 523 tonn ble overført til 2019-kvoten. 2 556 tonn ble overført innenfor de enkelte reguleringsgruppene, mens 6 967 tonn ble fordelt på gruppene etter etablerte fordelingsnøkler. For mer detaljer rundt overføringene fra 2018 til 2019 på total- og gruppekvotenivå se vedlagt notat om *Kvotefleksibilitetsordningen i fisket etter torsk og hyse – kvoteoverføringer fra 2018 til 2019*.

Tabell 4: Forskriftskvoter, overføringer og justerte kvoter år 2019 (tonn)

Fartøygrupper	Forskrifts- kvoter 2019	Overføringer på gruppenivå	Overføringer på totalkvotenivå	Justerte kvoter 2019
Trål totalt	34 056	-1 542	2 647	35 161
Gruppekvote torsketrål	33 306	-1 617	2 647	34 336
Gruppekvote seitrål	750	75		825
Konvensjonelle	52 020	4 098	4 320	60 438
Lukket gruppe:	40 422	4 715	3 197	48 334
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	<i>11 464</i>	<i>1 346</i>	<i>902</i>	<i>13 712</i>
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	<i>11 232</i>	<i>1 279</i>	<i>831</i>	<i>13 342</i>
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	<i>11 417</i>	<i>1 346</i>	<i>943</i>	<i>13 706</i>
<i>Fartøy 21 - 27,9 meter hjemmelslengde</i>	<i>6 309</i>	<i>744</i>	<i>521</i>	<i>7 574</i>
Konvensjonelle havfiskefartøy	10 414	-1 110	778	10 082
Åpen gruppe	1 184	493	345	2 022
Forskning og undervisning	313			313
Rekreasjons- og ungdomsfiske	300			300
Totalt	86 689	2 556	6 967	96 212

2.2.3 Status i fisket i 2019

Tabell 5 gir en oversikt over kvoter, fangst og førstehandsverdi av hyse i 2019 pr. 30. oktober. Førstehandsverdien hittil i år utgjør ca. 1,2 milliard kroner. Ca. 82 % av den justerte kvoten er oppfisket, og det betyr at det gjenstår ca. 17 000 tonn. På tilsvarende tidspunkt i 2018 var ca. 67 % av den justerte kvoten er oppfisket, og det vil si at det gjensto ca. 37 000 tonn.

For havfiskeflåten (trålere og konvensjonelle havfiskefartøy) gjenstår ca. 3 700 tonn av årets justerte kvoter mot ca. 6 000 tonn på tilsvarende tidspunkt i 2018. I kystgruppen gjenstår ca. 13 000 tonn av årets justerte kvoter mot ca. 31 000 tonn på tilsvarende tidspunkt i 2018.

Tabell 5: Kvoter, fangst og førstehandsverdi år 2019 (tonn)

Fartøygrupper	Forskrifts- kvoter	Justerte kvoter ¹	Fangst	Rest	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Trål totalt	34 056	35 161	32 850	2 311	93,4 %	602 774
Gruppekvote torskestrål	33 306	34 336	32 419	1 917	94,4 %	595 857
Gruppekvote seitrål	750	825	431	394	52,2 %	6 917
Konvensjonelle fartøygrupper totalt	52 020	60 438	45 732	14 706	75,7 %	610 701
Lukket gruppe:	40 422	48 334	35 409	12 925	73,3 %	406 514
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	11 464	13 712	5 930	7 782	43,2 %	67 784
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	11 232	13 342	10 111	3 231	75,8 %	115 058
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	11 417	13 706	10 895	2 811	79,5 %	129 163
<i>Fartøy 21 - 27,9 meter hjemmelslengde</i>	6 309	7 574	8 473	-899	111,9 %	94 509
Konvensjonelle havfiskefartøy	10 414	10 082	8 664	1 418	85,9 %	186 469
Åpen gruppe	1 184	2 022	1 659	363	82,0 %	17 718
Forskning og undervisning	313	313	19	294	6,1 %	326
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	300	300	300		100,0 %	576
Annet³			43	-43		436
Totalt	86 689	96 212	78 944	17 268	82,1 %	1 214 813

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 30. oktober 2019

¹ Kvoter justert for kvotefleksibilitet, dvs. kvoteoverføringer fra 2018

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 63 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen tas

³ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser

2.3 ERFARINGER FRA REGULERINGENE I 2019

2.3.1 Trålgruppen

Det ble besluttet å øke torskestrålerne kvote av hyse med 2 000 tonn i bytte mot 1 000 tonn torsk til åpen gruppe fra årets begynnelse. Av trålkvoten på 34 056 tonn er 33 306 tonn fordelt til torskestrålerne, mens 750 tonn er fordelt til seitrålerne. Gruppekvote justert for kvotefleksibilitet går frem av tabell 5.

Torskestrålerne ble fra årets begynnelse regulert med fartøykvoter uten overregulering med 391 tonn pr. kvotefaktor. Fra og med 15. mars har torskestrålerne vært regulert med maksimalkvoter på 430 tonn pr. kvotefaktor som følge av refordelt kvantum fra kystfiskeflåten for å legge til rette for at norsk totalkvote kan utnyttes best mulig. Det refordelte kvantumet utgjør ca. 3 500 tonn. Torskestrålerne har hittil i år fisket ca. 32 000 tonn, og det gjenstår ca. 2 000 tonn av den justerte kvoten, og det vil si ca. 7 %. På samme tid i 2017 og 2018 gjenstod henholdsvis ca. 1 500 tonn (3 %) og ca. 4 000 tonn (11 %) av justert gruppekvote. Det forventes at gruppekvote og store deler av refordelt kvantum fra kystfiskeflåten tas i løpet av året.

Seitrålerne ble fra årets begynnelse regulert med fartøykvoter uten overregulering på 206 tonn pr. fartøy. Fartøy med seitråltillatelse har fisket 394 tonn hyse hittil i år. Tidligere har denne fartøygruppen vært regulert med bifangstbestemmelser, men fra og med 2018 ble seitrålere tildelt fartøykvoter som også skal dekke behovet for bifangst. På tilsvarende tidspunkt i 2018 hadde seitrålerne fisket 567 tonn. I samråd med fiskerinæringen ble seitrålerne tildelt en maksimalkvote på 273 tonn pr. fartøy fra og med 26. september for å legge til rette for at årets gruppekvote tas.

2.3.2 Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Reguleringsopplegget i 2019 har vært tredelt: Konvensjonelle havfiskefartøy, lukket og åpen gruppe. Kvoten til fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er på totalt 52 020 tonn i 2019 (inklusive kvantum avsatt til rekrutteringskvoter), 60 417 tonn justert for kvotefleksibilitet. Nedenfor følger en gjennomgang av de enkelte reguleringsgruppene.

2.3.2.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Konvensjonelle havfiskefartøy har 18 % av gruppekvoten til konvensjonelle fartøy, og det vil si 10 414 tonn etter et kvotebytte på 1 000 tonn hyse mot 500 tonn torsk til åpen gruppe. Fartøy med kvotefaktor 1,00 var ved årets begynnelse tildelt fartøykvoter uten overregulering på 114 tonn.

I samråd med fiskerinæringen, besluttet fiskeridirektøren å refordele ca. 2 000 tonn hyse fra kystfiskeflåten til konvensjonelle havfiskefartøy for å legge til rette for at norsk totalkvote kan utnyttes. Konvensjonelle havfiskefartøy har siden 15. mars vært regulert med maksimalkvoter på 137 tonn pr. kvotefaktor. Hittil i år har denne fartøygruppen fisket ca. 8 700 tonn, og det betyr at det gjenstår ca. 1 500 tonn av den justerte kvoten, og det vil si ca. 14 %. På samme tid i 2017 og 2018 gjenstod henholdsvis ca. 1 100 tonn (9 %) og ca. 1 600 tonn (14 %) av justert gruppekvote. Det forventes at gruppekvoten og store deler av refordelt kvantum fra kystfiskeflåten tas i løpet av året.

2.3.2.2 Lukket gruppe

Fartøy i lukket gruppe er innplassert i Finnmarksmodellen etter hjemmelslengde, og hver lengdegruppe har egne gruppekvoter. Erfaring om kvoteutnyttelse de siste årene tilsier at det bør refores fra mindre kystfiskefartøy til større kystfiskefartøy ved årets begynnelse. Alle lengdegrupper er derfor tildelt overregulering allerede fra 1. januar. Overreguleringen er utdelt som maksimalkvoter og fartøyene har garanterte kvoter uten overregulering i bunn.

Tabell 6 gir oversikt over overregulering i lukket gruppes fiske etter hyse i 2019. Sammenlignet med 2018 ble det refordelt langt tidligere i lukket gruppe i inneværende år med fritt fiske for hele fartøygruppen allerede fra og med 15. mars for å legge til rette for at gruppekvote og totalkvote kan utnyttes fullt ut.

Tabell 6: Overregulering i lukket gruppe i 2019

Hjemmelslengde	Største lengde	1. jan – 14. mars	15. mars - dags dato
Under 11 m	Under 11 m	3 000 %	Fritt fiske
	Over 11 m	1 500 %	
11 - 14,9 m	Under 11 m	1 500 %	
	Over 11 m	750 %	
15 - 20,9 m	Under 11 m	900 %	
	Over 11 m	450 %	
21 - 27,9 m	Under 11 m	800 %	
	Over 11 m	400 %	

Fartøy i lukket gruppe har 74 % av kvoten til konvensjonelle fartøy, som utgjør 40 422 tonn inklusive avsetning til rekrutteringsordning. Fartøy i lukket gruppe har hittil i år fisket ca. 35 000 tonn. Det gjenstår således ca. 13 000 tonn av de justerte kvotene, det vil si ca. 27 %. På samme tid i 2017 og 2018 gjenstod henholdsvis 25 000 tonn (43 %) og 26 000 tonn (46 %) av gruppekvote. Lukket gruppe har i gjennomsnitt fisket ca. 5 000 tonn etter uke 43 de siste fire årene. Dersom man legger til grunn at havfiskeflåten fisker refordelt kvantum på 5 500 tonn og at det skal overføres ca. 3 000 på gruppenivå i lukket gruppe fra 2019 til 2020, ligger forholdene til rette for at årets totalkvote tas uten ytterligere refordelinger.

Tabell 7 viser antall deltakeradganger (aktive og passive) for fartøy i lukket gruppe i fisket etter hyse nord for 62°N med lasteromsvolum under 500 m³ pr. 15. oktober 2019, fordelt etter fartøyenes hjemmelslengde og største lengde.

Tabell 7: Antall deltakeradganger (aktive og passive) i lukket gruppe fordelt på hjemmelslengde og største lengde

Antall deltakeradganger	Største lengde				
Hjemmelslengde	0 - 10,9 m	11 - 14,9 m	15 - 20,9 m	Over 21 m	Totalt
0 - 10,9 m	879	270	9	3	1 161
11 - 14,9 m	48	260	35	22	365
15 - 20,9 m	1	19	50	55	125
21 - 27,9 m		3	2	69	74
Totalt	928	552	96	149	1 725

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 15. oktober 2019

2.3.2.3 Åpen gruppe

Fartøy i åpen gruppe har 8 % (4 184 tonn) av kvoten til konvensjonelle fartøy. Det ble besluttet at åpen gruppe skulle bytte bort 3 000 tonn hyse til havfiskeflåten mot 1 500 tonn torsk fra årets begynnelse i 2019. Fartøy i åpen gruppe har hittil i år fisket ca. 1 700 tonn, og det gjenstår således ca. 400 tonn av den justerte gruppekvote. Fartøy i åpen gruppe har hatt

fritt fiske etter hyse fra årets begynnelse med garanterte kvoter i bunn. Det forventes at åpen gruppe vil ta den justerte gruppeknoten før årsskiftet.

3 RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET I 2020

3.1 BESTANDSSITUASJONEN

ICES (The International Council for the Exploration of the Sea) klassifiserer hysebestanden til å ha full reproduksjonsevne og bærekraftig beskatning. De siste årene er gytebestanden redusert, men er fremdeles langt over MSYBtrigger (Tiltaksgrense for maksimalt langtidsutbytte). På grunn av sterke årsklasser på treårsstadiet i perioden 2007 til 2009 (2004–2006-årsklassene), nådde bestanden et rekordhøyt nivå rundt 2013. Fiskedødsraten har økt de siste årene og er over målreferansepunktet FMSY (Fiskedødsrate for maksimalt langtidsutbyttesiden, men under føre-var-referansepunktet Fpa (Føre-var-fiskedødsrate).

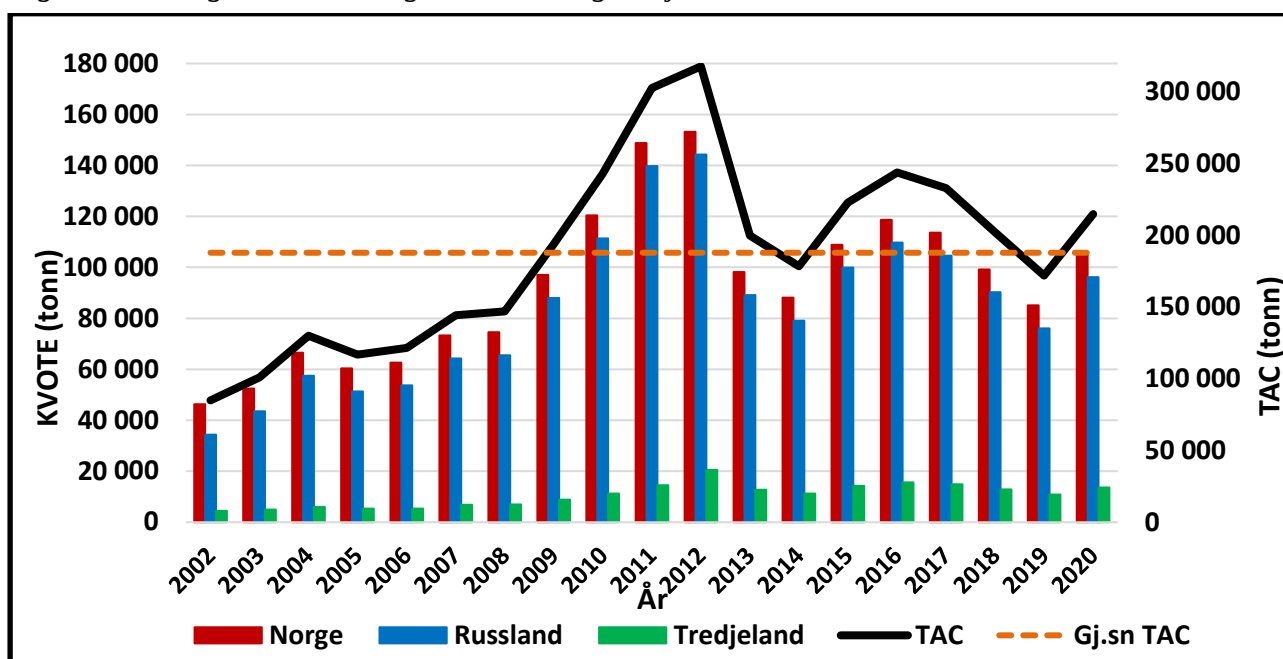
ICES anbefaler å følge den vedtatte høstingsregelen som tilsier en totalfangst på inntil 215 000 tonn for 2020.

3.2 KVOTESITUASJONEN I 2020– FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN

På 49. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble partene enige om å fastsette en totalkvote for 2020 på 215 000 tonn i tråd med vedtatt høstingsregel. Det er avsatt 13 682 tonn til tredjeland, og de resterende 201 318 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Figur 2 viser utviklingen i TAC og kvoter i årene 2002 til 2019. TAC var på 85 000 tonn i 2002 (lavest) og på 318 000 tonn i 2012 (høyest). Dette tilsvarer en variasjon i TAC på 233 000 tonn i perioden, mens TAC i gjennomsnitt har utgjort ca. 186 000 tonn.

Figur 2: TAC og kvoter til Norge, Russland og tredjeland i årene 2002 til 2020

Etter en overføring på 4 500 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvoten i 2020 som følger:

Tabell 8: Kvotesituasjonen for 2020 (tonn)

Land	Kvote
Norge	105 159
Russland	96 159
Tredjeland	13 682
Totalt	215 000

Av dette kan inntil 8 000 tonn, 4 000 til Russland og 4 000 tonn til Norge, disponeres til forsknings- og forvaltningsformål.

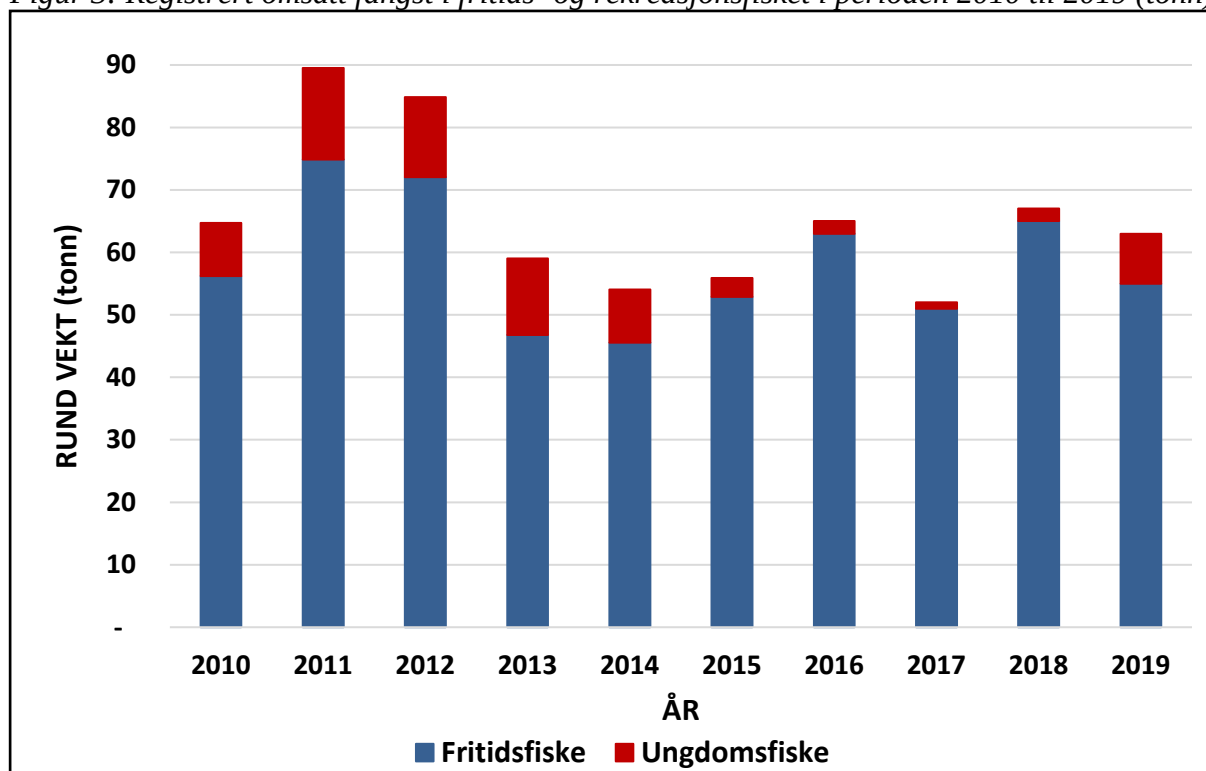
Fiskeridirektøren viser til pågående prosess med utlysning av forskningskvoter for 2019. Størrelsene på kvanta som avsettes til undervisningsordningen, forskningsformål og lærlingskvoter for 2020 er først kjent når endelig forskrift fastsettes rett før årsskiftet. En eventuell avsetning til forskning og undervisning vil gå til fradrag på totalkvoten. Avsetningenes størrelse utgjør en svært liten andel av totalkvotene i de enkelte fiskeriene og har derfor ingen betydning for forslaget til regulering.

3.2.1 Avsetning til ungdoms- og rekreasjonsfisket (turist- og fritidsfiske)

I 2019 er det avsatt 300 tonn hyse til dekning av registrert og uregistrert fangst fra ungdoms- og rekreasjonsfisket. Fiskeridirektøren ønsker å følge prinsippet om at *all* fangst skal avregnes totalkvote og at det derfor avsettes hyse til dette formålet i også 2020.

Figur 3 viser omsatt fritidsfangst og fangst av hyse fra ungdomsfiskeordningen de siste årene. I gjennomsnitt har det blitt omsatt 66 tonn hyse innenfor disse ordningene de siste 10 årene. I tillegg kommer det uregistrerte uttaket av hyse fra turist- og fritidsfiske.

Figur 3: Registrert omsatt fangst i fritids- og rekreasjonsfisket i perioden 2010 til 2019 (tonn)

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 25. oktober 2019

Fiskeridirektøren foreslår at det for 2020 avsettes 300 tonn hyse til ungdoms- og rekreasjonsfiske, og at avsetningen blir gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap.

3.2.2 Rekrutteringskvoter

Det er besluttet at rekrutteringskvotene skal belastes alle fartøygrupper i det enkelte fiskeri. Kvantumet til rekruttering som «tas fra toppen» korresponderer med fartøyenes garanterte kvoter inneværende år. Kvantumet overføres deretter til lukket gruppe før fordeling av kvoter på fartøynivå. Fartøy med rekrutteringskvote reguleres ellers helt likt med fartøy i lukket gruppe.

Tabell 9 viser sum kvotefaktorer for rekrutteringskvoter fordelt på hjemmelslengdegrupper i fisket etter hyse pr. 15. oktober 2019.

Tabell 9: Kvotefaktorer og garantert kvoter (tonn) i tilknytning til rekrutteringskvotene fordelt på hjemmelslengdegruppe pr. 15. oktober 2019

Hjemmelslengde	Sum kvotefaktorer rekrutteringskvoter	Kvoteenhet	Garanterte kvoter
Under 11 m	91,2871	4,6181	422
11 - 14,9 m	223,3735	4,7924	1 070
Totalt	314,6606		1 492

Fiskeridirektøren foreslår å avsette 1 492 tonn til dekning av fiske innenfor rekrutteringskvoter i 2020, og foreslår at dette avsettes før fordeling på trål og konvensjonelle redskap.

Dette innebærer en disponibel kvote for norske fiskere på 103 367 tonn.

3.2.3 Fordeling mellom trål og konvensjonelle redskap

Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 foreslår en ressursfordeling som gir en trålandel på 38 %. Forslaget vil gi en gruppekvote til trålerne på 39 279 tonn, mens konvensjonelle fartøy kan fiske inntil 64 088 tonn, og det vil si 62 %.

Fiskeridirektøren tilrår at trål får en gruppekvote på 39 279 tonn (38 %), mens konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 64 088 tonn (62 %).

4 REGULERING AV DELTAKELSEN I FISKET I 2020

4.1 TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for konsesjon videreføres i 2020, noe som innebærer at fartøyene må ha konsesjonspliktig torsketråltillatelse eller seitråltillatelse for å delta.

4.2 FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Det forventes at deltakervilkår i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62°N i all hovedsak videreføres i 2020.

5 REGULERINGSFORSLAG FOR 2020

5.1 KVOTEFLEKSIBILITET MELLOM KVOTEÅR I TORSKEFISKERIENE

Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon innførte ordningen med kvotefleksibilitet mellom kvoteår i fisket etter hyse fra og med 2015. Kvotefleksibiliteten gjelder norsk totalkvote. Fiskeridirektoratet viser til at kvotefleksibiliteten i fisket etter hyse samtidig ble innført på gruppekvotenivå i den nasjonale reguleringen.

Fiskeridirektøren mener at det kan være hensiktsmessig å innføre kvotefleksibilitet på fartøynivå i flere fiskerier og fartøygrupper i fremtiden. Fiskeridirektøren viser til arbeidet med utvikling av nytt kvoteregister og fraråder en slik reguleringsmodell i torskefiskeriene før arbeidet med det nye kvoteregisteret er ferdigstilt i Fiskeridirektoratet. Arbeidet med utvikling av nytt kvoteregister er krevende, og det har vært nødvendig å starte med fiskeri uten så stor kompleksitet som torskefiskeriene. I 2019 har det vært arbeidet med pelagisk fiskeri. Fiskeridirektoratet og fiskesalgslagene er ikke i stand til å innføre kvotefleksibilitet på fartøynivå i torskefiskeriene med virkning fra 2020. Fiskeridirektøren anbefaler derfor å videreføre ordningen med kvotefleksibilitet på gruppenivå også i 2020.

Fiskeridirektøren foreslår at ethvert kvantum fisket ut over vedkommende fartøygruppes gruppekvote, skal gå til fratrekk på fartøygruppens gruppekvote det påfølgende år. Dersom overfisket skyldes Fiskeridirektoratets refordeling av kvoter mellom fartøygrupper for å legge til rette for at norsk totalkvote kan tas, skal belastningen av gruppekvoten det påfølgende kvoteåret ikke overstige 10 % av den gruppekvoten som er overfisket. Denne begrensningen gjelder bare så langt det for øvrig er dekning innenfor totalkvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøygruppene kan overføre inntil 10 % av gruppekvoten til det påfølgende år. Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes kvote, skal den overskytende kvoten refordelles til alle fartøygrupper etter etablerte fordelingsnøkler det påfølgende år.

I den videre saksfremstillingen legges det til grunn prognoser på hvor mye det kan forventes at de enkelte fartøygruppene kan overføre mellom 2019 og 2020, og det fastsettes foreløpige kvoteenheter ved årsskiftet. Endelige kvoteenheter fastsettes når fangststatistikken ansees for komplett i januar/februar 2020.

5.2 FORSLAG TIL REGULERING AV TRÅLGRUPPEN

Trålernes gruppekvote av hyse vil utgjøre 39 279 tonn i 2020 etter forslaget i punkt 3.2.3.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gruppekvoten på 750 tonn hyse til seitrålerne i 2020.

Gruppekvoten til seitrålerne innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvote i 2019 blir 38 529 tonn hyse.

Det er pr. 15. oktober 2019 fire fartøy med seitrålkonsesjon. Seitrålernes kvote på hyse skal dekke behovet for bifangst, og Fiskeridirektoratet foreslår at kvotene fordeles pr. fartøy uten overregulering. Dersom det skulle gjenstå restkvote, kan dette overføres til neste år gjennom bestemmelsen om kvotefleksibilitet.

Fiskeridirektøren foreslår at seitrålernes fiske reguleres med fartøykvoter på 187 tonn hyse pr. fartøy.

Torsketrålerne har tradisjonelt ikke hatt problemer med å ta gruppekvote av hyse, og Fiskeridirektøren foreslår derfor at fartøykvotene fordeles uten overregulering. Fartøyene har dessuten anledning til å gjøre bruk av slumpfiskordningen, noe som ytterligere reduserer behovet for overregulering. Det legges til grunn at trålerne utnytter gruppekvote i 2019 og at det dermed ikke er noe kvantum som skal overføres til 2020.

Pr. 15. oktober 2019 er det 87,9266 kvotefaktorer i Konsesjons- og deltakerregisteret fordelt på 36 konsesjoner i torsketrålgruppen. Fartøykvoter på 438 tonn hyse pr. kvotefaktor innebærer kvoter uten overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålernes fiske reguleres med fartøykvoter og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 438 tonn hyse.

5.3 FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap får en hysekvote på 64 088 tonn i 2020 etter forslaget i punkt 3.2.3.

5.3.1 Forslag til regulering av konvensjonelle havfiskefartøy

Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 foreslår at 18 % av den konvensjonelle kvoten tildeles konvensjonelle havfiskefartøy. Dette er den samme andelen av kvoten som denne fartøygruppen har hatt i år.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy blir tildelt en kvote på 11 536 tonn (18 %).

Erfaring tilsier at alle fartøy i denne gruppen utnytter sine fartøykvoter, og det er således ikke behov for å legge inn overregulering. Fartøyene har dessuten anledning til å gjøre bruk av slumpfiskordningen, noe som ytterligere reduserer behovet for overregulering. Det legges til grunn at konvensjonelle havfiskefartøy utnytter gruppekvote i 2019 og at det dermed ikke er noe kvantum som skal overføres til 2020.

Pr. 15. oktober 2019 er det 88,5292 kvotefaktorer i Kongsjans- og deltakerregisteret fordelt på 26 deltakeradganger. Fartøykvoter på 130 tonn hyse pr. kvotefaktor innebærer kvoter uten overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøys fiske reguleres med fartøykvoter og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 130 tonn hyse.

5.3.2 Forslag til regulering av lukket gruppe

Fiskeridirektøren legger til grunn at lukket gruppe får samme andel av kvoten som i inneværende år, det vil si 74 %, noe som gir en gruppekvote på 47 425 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at lukket gruppe får en gruppekvote på 47 425 tonn.

5.3.2.1 Bifangst i lukket gruppe

I de siste årene har kvotesituasjonen vært romslig i lukket gruppe, og det har ikke vært behov for en egen bifangstavsetning. Fiskeridirektøren anbefaler å videreføre dagens bifangstادgang. Det vil si at fartøy som har fisket maksimalkvoter eller fartøykvoter, kan ha inntil 30 % bifangst av hyse i de enkelte fangster og ved landing. Dersom det skulle vise seg at fisketakten blir høyere enn antatt, bør overreguleringen reduseres slik at det tas høyde for bifangst innenfor gruppekvotene.

Fiskeridirektøren foreslår å tillate inntil 30 % bifangst i hver enkelt fangst og landing for fartøy som er ferdige med fartøy- eller maksimalkvoter. Tillatt bifangst kan justeres ved behov.

5.3.2.2 Gruppekvoter i lukket gruppe

Det vises til diskusjonen vedrørende fordeling av kvotefaktorer og kvoter i lukket gruppe i Finnmarksmodellen under sak 5 i reguleringsmøtet i juni i år.

Hver av de fire lengdegruppene i Finnmarksmodellen har egne gruppekvoter. Utgangspunktet for fordelingen av kvoten mellom lengdegruppene var en *politisk* beslutning. Rent *teknisk* ble

imidlertid gruppekvote til de enkelte lengdegruppene etter hvert beregnet på grunnlag av summen av kvotefaktorene i gruppene de første årene.

Det ble foretatt en slik teknisk justering av gruppekvote sist i 2007, og fordelingen følger Norges Fiskarlags fordelingsvedtak av 2007, jf. tabell 10.

Tabell 10: Norges Fiskarlags fordelingsvedtak av 2007

Hjemmelslengde	Norges Fiskarlags fordelingsvedtak 2007
0 - 10,9 m	28,2 %
11 - 14,9 m	26,0 %
15 - 20,9 m	29,5 %
21 - 27,9 m	16,3 %
Totalt	100,00 %

I tiden etter 2007 har det funnet sted endringer i struktur-, fordelings- og reguleringspolitikken som gjør at det i dag ikke er entydig samsvar mellom den vedtatte fordelingen og den tekniske fordelingen mellom lengdegruppene. Med teknisk fordeling menes hvordan kvotefaktorene til enhver tid faktisk fordeler seg mellom lengdegruppene. Manglende «vanntette skott» mellom lengdegruppene i strukturpolitikken har gjort dette mulig ved at hele eller deler av strukturkvoter flyttes på tvers av lengdegruppene i Finnmarksmodellen. Tildeling av rekrutteringskvoter og fordeling av strukturgevinster har også påvirket avviket mellom den vedtatte fordelingen og den tekniske fordelingen mellom lengdegruppene.

Fiskeridirektoratet har nå kartlagt og kvalitetssikret de opprinnelige hjemmelslengdene knyttet til strukturkvotene i Finnmarksmodellen. Vi kan nå identifisere kvotefaktorer i tilknytning til de strukturkvotene eller deler av strukturkvotene som er flyttet mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen.

Vi finner pr. 15. oktober i år 91,2871 kvotefaktorer i lengdegruppen under 11 meter hjemmelslengde og 223,3735 kvotefaktorer i lengdegruppen mellom 11 og 14,9 meter hjemmelslengde som kan relateres til rekrutteringskvoter. Det er besluttet at fisket innenfor rekrutteringskvotene skal belastes et kvantum tatt fra «toppen» og disse kvotefaktorene (grunnkvotene) holdes derfor utenfor i de videre beregningene.

Tabell 11 viser fordeling av kvotefaktorer mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen der strukturkvotene er plassert i henhold til den utgåtte deltakeradgangens opprinnelige hjemmelslengde.

Tabell 11: Fordeling av kvotefaktorer mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen der strukturkvotene er plassert på den utgåtte deltakeradgangens opprinnelige hjemmelslengde.

Hjemmelslengde	Grunnkvoter	Strukturkvoter	Sum kvotefaktorer	Fordeling (%)
0 - 10,9 m	2 469,3299	175,6787	2 645,0086	28,3 %
11 - 14,9 m	1 333,9292	1 010,7783	2 344,7075	25,1 %
15 - 20,9 m	1 138,2000	1 647,4025	2 785,6025	29,8 %
21 - 27,9 m	637,9036	938,4172	1 576,3208	16,8 %
Totalt	5 579,3627	3 772,2767	9 351,6394	100,0 %

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 15. oktober 2019

Tabell 12 viser fordeling av kvotefaktorer mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen der strukturkvotene er plassert i henhold til den hjemmelslengden fartøyets grunnkvote befant seg på pr. 15. oktober i år.

Tabell 12: Fordeling av kvotefaktorer mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen der strukturkvotene er plassert på hjemmelslengden der fartøyets grunnkvote befant seg pr. 15. oktober 2019

Hjemmelslengde	Grunnkvoter	Strukturkvoter	Sum kvotefaktorer	Fordeling (%)
0 - 10,9 m	2 469,3299	15,1590	2 484,4889	26,6 %
11 - 14,9 m	1 333,9292	1 111,0969	2 445,0261	26,1 %
15 - 20,9 m	1 138,2000	1 615,1236	2 753,3236	29,4 %
21 - 27,9 m	637,9036	1 030,8972	1 668,8008	17,9 %
Totalt	5 579,3627	3 772,2767	9 351,6394	100,0 %

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 15. oktober 2019

Vi ser at ca. 161 kvotefaktorer er flyttet fra lengdegruppen under 11 meter, mens ca. 32 kvotefaktorer er flyttet fra lengdegruppen mellom 15 og 20,9 meter. Lengdegruppen 11-14,9 meter er tilført ca. 100 kvotefaktorer, mens lengdegruppen 21-27,9 meter er tilført ca. 92 kvotefaktorer.

Fordelingen av gruppekvotene er pr. i dag i henhold til fordelingen i tabell 10, mens fordelingen av kvotefaktorer i all hovedsak følger fordelingen i tabell 12. Avviket mellom andelen av gruppekvoten som tildeles og lengdegruppens andel av kvotefaktorer er om lag 1-2 prosentpoeng.

Fiskeridirektøren mener kvotefordelingen mellom lengdegruppene bør justeres *teknisk* slik at man oppnår et bedre samsvar mellom kvotefordelingen og fordelingen av kvotefaktorene mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen.

Fiskeridirektøren foreslår at vi benytter Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde som vist i tabell 13.

Dette innebærer følgende gruppeandeler og gruppekvoter for 2020:

Tabell 13: Gruppeinndeling og gruppekvoter i 2020 (tonn)

Lengdegrupper	Gruppekvote	Andel
Under 11 meter hjemmelslengde*	12 615	26,6 %
11 - 14,9 meter hjemmelslengde*	12 378	26,1 %
15 - 20,9 meter hjemmelslengde	13 943	29,4 %
21 - 27,9 meter hjemmelslengde	8 489	17,8 %
Totalt	47 425	100,0 %

*Gruppekvotene påplusses med 422 tonn og 1 070 tonn før fordeling på fartøynivå, jf. diskusjon i punkt 3.2.2 om rekrutteringskvoter

Det enkelte fartøys kvote beregnes med utgangspunkt i en kvotefaktor som korresponderer med fartøyet's hjemmelslengde.

Gruppekvotene må justeres for eventuelt over- eller underfiske av 2019-kvotene. Det er vanskelig å ha noen kvalifisert formening om hvordan fisketakten etter hyse utvikler seg i tiden frem mot årsskiftet, men det er rimelig å anta at det vil stå igjen mer enn de 10 % som hele lukket gruppe kan overføre til 2020. I dette regneeksempelet legges det derfor opp til 10 % overføring av 2019-kvotetil 2020 for fartøy under 21 meter hjemmelslengde. Prognoser for forventede overføringer av kvoter går frem av tabell 14.

Tabell 14: Prognose for overføring av kvoter i lukket gruppe fra 2019 til 2020 (tonn)

Lengdegrupper	Prognose overføring fra 2019 til 2020	Prognose gruppekvoter 2020
Under 11 meter hjemmelslengde	1 146	14 183
11 - 14,9 meter hjemmelslengde	1 123	14 571
15 - 20,9 meter hjemmelslengde	1 142	15 085
21 - 27,9 meter hjemmelslengde		8 489
Totalt	3 411	52 328

5.3.2.3 Kvoter og overregulering i lukket gruppe

Deltakelse og utnytting av hysekvotene i kystfiskeflåten er svært varierende og avhengig av innsiget av hyse i fjorder og kystnære strøk. Fisketakten påvirkes også av hvor omfattende innblanding av hyse er i fisket etter torsk. Værforholdene i hovedsesongen har også vesentlig betydning for kvoteutnyttelsen, særlig for de mindre fartøyene. Det har vært dårlig tilgjengelighet av hyse i kystnære strøk i de siste årene. Dette har ført til lav deltakelse og kvoteutnyttelse i hysefisket.

Kvoten justert for overføringer på gruppenivå i lukket gruppe vil utgjøre 52 328 tonn, gitt prognoser i tabell 14. Justert kvote i 2020 er forventet å ligge ca. 4 000 tonn høyere enn justert kvote for inneværende år. Fartøygruppen vil ikke klare å ta årets gruppekvote til tross for høy overregulering og perioder med fritt fiske. Dette betyr at overreguleringen bør settes enda høyere fra årets start i 2020.

Gruppekvote av hyse foreslås utdelt som maksimalkvoter med varierende grad av overregulering fra årets begynnelse, og med garanterte kvoter uten overregulering i bunn. Foreslått overregulering går frem av tabell 15.

Tabell 15: Forslag til overregulering i 2020

Hjemmelslengde	Største lengde	Overregulering
Under 11 m	Under 11 m	4 000 %
	Over 11 m	2 000 %
11 - 14,9 m	Under 11 m	2 000 %
	Over 11 m	1 000 %
15 - 20,9 m	Under 11 m	1 400 %
	Over 11 m	700 %
21 - 27,9 m	Under 11 m	1 200 %
	Over 11 m	600 %

Gitt overreguleringen i tabell 15, vil kvotene i lukket gruppe i 2020 utgjøre:

Tabell 16: Forslag til maksimalkvoter i 2020 (tonn)

Hjemmels- lengde	Kvote- faktor	Maksimalkvote største lengde under 11 m	Maksimalkvote største lengde over 11 m	Herav garantert kvote
Under 7 meter	1,3075	295,18	151,19	7,20
7 - 7,9	1,5293	345,25	176,84	8,42
8 - 8,9	1,8211	411,13	210,58	10,03
9 - 9,9	2,2530	508,63	260,52	12,41
10 - 10,9	2,4047	542,88	278,06	13,24
11 - 11,9	3,0735	352,44	184,61	16,78
12 - 12,9	3,6451	417,99	218,95	19,90
13 - 13,9	4,4216	507,03	265,59	24,14
14 - 14,9	5,0363	577,52	302,51	27,50
15 - 20,9	9,1056	748,32	399,10	49,89
21 - 27,9	8,6219	570,16	307,01	43,86

Fiskeridirektøren tilrår at lukket gruppe reguleres med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn i 2020 som vist i tabell 16.

5.3.3 Forslag til regulering av åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får tilsvarende andel av konvensjonell kvote som i inneværende år, det vil si 8 %. Dette utgjør 5 127 tonn.

I år har fartøy i åpen gruppe hatt fritt fiske etter hyse med et garantert kvantum i bunn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe gis et fritt fiske innenfor gruppeknoten i 2020.

Fiskeridirektøren foreslår videre å fastsette garanterte kvoter dersom det mot formodning skulle være nødvendig å stoppe fisket. Kvotene fremgår av tabellen nedenfor.

Tabell 17: Forslag til kvoter for fartøy i åpen gruppe 2020 (tonn)

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimalkvoter	Herav garantert
Under 8 m	1,0	Fritt fiske	4
8 – 9,99 m	1,4	Fritt fiske	6
Over 10 m	1,6	Fritt fiske	6

NOTAT

Saksnummer: 18/17841
Dato: 02.10.2019
Side 1 av 17

Fra: Synnøve Liabø
Seksjon: Reguleringsseksjonen

Kvotefleksibilitetsordningen i fisket etter torsk og hyse - kvoteoverføringer fra 2018 til 2019

Det vises til ordningen med kvotefleksibilitet som ble innført på total- og gruppekvote nivå i fisket etter torsk og hyse nord for 62°N fra og med 2015. Ved fastsettelse av kvoter på fartøynivå i gjeldene regulering ble det tatt høyde for usikkerhet rundt kvoteutnyttelse i 2018, og ingen fartøy får lavere kvoter som følge av endelig avregning av kvoteoverføringer fra 2018 til 2019.

I forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2019 er kvotefleksibiliteten formulert som følger:

§ 6 Kvotefleksibilitet for torsk, hyse og sei over årsskiftet på gruppenivå

Dersom en gruppekvote overfiskes, kan Fiskeridirektoratet belaste gruppekvoten det påfølgende kvoteåret med et tilsvarende kvantum. Dersom overfisket skyldes Fiskeridirektoratets refordeling av kvoter mellom fartøygrupper etter tredje ledd, skal belastningen av gruppekvoten det påfølgende kvoteåret ikke overstige 10 prosent av den gruppekvoten som er overfisket. Denne begrensningen gjelder bare så langt det for øvrig er dekning innenfor totalkvoten.

Dersom en gruppekvote ikke er oppfisket ved kvoteårets slutt, kan Fiskeridirektoratet godskrive inntil 10 prosent av denne gruppekvoten til det påfølgende kvoteåret.

Dersom det beregnes at det vil gjenstå mer enn 10 prosent av en gruppekvote ved kvoteårets slutt, kan Fiskeridirektoratet innenfor samme kvoteår refordele overskytende kvantum til andre fartøygrupper.

Gruppekvotene angitt i forskriften er ikke justert for eventuelle overføringer av kvantum mellom kvoteår som beskrevet i første og andre ledd.

Dette betyr at total- og gruppekvoter i forskriften ikke blir justert for overføringer mellom kvoteår. Kvoter på fartøynivå blir derimot justert for overføringer mellom kvoteår i forskriften.

Totalkvoter og gruppekvotes som ikke er justert for overføringer mellom kvoteår benevnes i det vidare *forskriftskvotes*, mens begrepet *justerte kvotes* beskriver totalkvotes og gruppekvotes som er justert for overføringer mellom foregående år og inneværende år. Det fremgår av ukestatistikken hva som er de reelle total- og gruppekvotene (justerte total- og gruppekvotes), samt restkvotes til enhver tid.

Fiskeridirektoratet legger til grunn at grupper defineres som følgende i fisket etter torsk og hyse nord for 62°N i 2018 og 2019:

- Torsketrål
- Seitrål
- Konvensjonelle havfiskefartøy
- Lukket gruppe under 11 meter hjemmelslengde
- Lukket gruppe mellom 11 og 15 meter hjemmelslengde
- Lukket gruppe mellom 15 og 21 meter hjemmelslengde
- Lukket gruppe mellom 21 og 28 meter hjemmelslengde
- Ferskfiskordning; felles for hele lukket gruppe
- Åpen gruppe (inklusive ferskfiskordning)

Avsetninger som tas fra «toppen» (jf. § 2 i reguleringsforskriften) omfattes ikke av ordningen med kvotefleksibilitet mellom kvoteår, og eventuelt overfiske eller restkvotes på de ulike avsetningene avregnes neste års totalkvote.

Dagens praksis innebærer følgende avregning på gruppenivå:

- I. Dersom en gruppekvote ikke er oppfisket ved kvoteårets slutt, godskrives inntil 10 % av denne gruppekvoten til det påfølgende kvoteåret. Det overskytende kvantumet overføres til alle fartøygrupper etter etablerte fordelingsnøkler det påfølgende år, hvilket er i henhold til hva som ble besluttet etter reguleringsmøtet våren 2015, sak 4.
- II. Dersom en gruppekvote overfiskes, belastes gruppekvoten det påfølgende kvoteåret med et tilsvarende kvantum. Hvis overfisket skyldes refordeling av kvotes mellom fartøygrupper for å legge til rette for at norsk totalkvote kan utnyttes best mulig, skal belastningen av gruppekvoten som blir overfisket, ikke overstige 10 % det påfølgende kvoteåret. Denne begrensningen gjelder bare så langt det for øvrig er dekning innenfor totalkvoten.

Etter at avregningen er gjennomført på gruppenivå i henhold til punkt I og II, avregnes det mot totalkvoten og avsetninger som tas fra «toppen». Restkvote eller overfiske som gjenstår på totalkvoten fordeles på fartøygruppene etter etablerte fordelingsnøkler det påfølgende kvoteåret med mindre det er politiske beslutninger som tilsier noe annet.

Fiskeridirektoratet mener at dagens praksis med avstemming av totalkvote etter justering av gruppekvote i henhold til punkt I og II best ivaretar den vedtatte og etablerte fordelingen mellom fartøygruppene og er i tråd med det som ble besluttet etter reguleringsmøtet våren 2015.

I. Kvotefleksibilitet torsk nord for 62°N

Avtalen med Russland gir Norge adgang til å overføre maksimalt 10 % av torskekvote angitt i vedlegg 3 i protokollen fra Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon. Det vil si at det ikke er overføringsadgang for kvoter avsatt til forskning og tredjeland, men kvotefleksibiliteten gjelder kysttorsk og murmanskorsk. Dette innebærer at Norge har adgang til å overføre inntil 34 316 tonn av 2018-kvote.

Tabell 1 gir en oversikt over Norges overføringer mellom kvoteår på totalkvotenivå siden kvotefleksibilitet mellom kvoteår ble innført i 2015.

Tabell 1: Justerte totalkvoter, forskriftskvoter, totalfangst og overføringer mellom kvoteår i fisket etter torsk i perioden 2015 til 2019 (tonn)

TORSK	Kvote (tonn)
2015	
Norsk kvote (inkl. kysttorsk)	394 240
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	39 424
Avsatt forskning	7 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	13 680
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	414 920
Fangst 2015	420 190
Overført fra 2016 (dvs. forskuttet fra 2016)	5 270
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)	420 190
Utnyttelsesgrad av justert kvote	100 %

Tabell 1 forts.

TORSK	Kvote (tonn)
2016	
Norsk kvote (inkl. kysttorsk)	394 240
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	39 424
Avsatt forskning	7 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	16 278
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	417 518
Fangst 2016	410 152
Overført til 2015	-5 270
Overført til 2017	-2 096
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)*	410 152
Utnyttelsesgrad av justert kvote	100 %
2017	
Norsk kvote (inkl. kysttorsk)	392 523
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	39 252
Avsatt forskning	7 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	12 488
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	412 011
Fangst 2017	414 319
Overført fra 2016	2 096
Overført fra 2018 (dvs. forskuttert fra 2018)	212
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)*	414 319
Utnyttelsesgrad av justert kvote	100 %
2018	
Norsk kvote (inkl. kysttorsk)	343 159
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	34 316
Avsatt forskning	7 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	6 259
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	356 418
Fangst 2018	373 850
Overført til 2017	-212
Overført fra 2019 (dvs. forskuttert fra 2019)	17 644
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)*	373 850
Utnyttelsesgrad av justert kvote	100 %

Tabell 1 forts.

TORSK	Kvote (tonn)
2019	
Norsk kvote (inkl. kysttorsk)	321 697
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	32 170
Avsatt forskning	7 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	5 259
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	333 956
Fangst 2019	
Overført til 2018	-17 644
Overført til/fra 2020	
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)	316 312
Utnyttelsesgrad av justert kvote	

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet og statistikk fra Norges Råfisklag pr. 2. oktober 2019

* Kvote justert for overføringer fra både foregående og påfølgende år

Tabell 2 viser forskriftskvoter, justerte kvoter og fangst år 2018 pr. 2. oktober 2019. Vi ser at justert totalkvote er overfisket med 17 644 tonn i 2018. Kvantumet går til fratrekk fra norsk totalkvote for 2019. Totalkvoten i 2019 justert for kvoteoverføringer fra 2018 utgjør 316 312 tonn torsk.

Norge utnyttet justert totalkvote med 101,5 % i 2015, 99,5 % i 2016, i 100,1 % i 2017 og 105,0 % i 2018. Disse prosentstørrelsene måler kvoteutnyttelse opp mot de enkelte års justerte kvote, og det vil si at de bare er justert opp mot foregående års overfiske eller restkvoter. Hvis vi måler kvoteutnyttelse opp mot tre kvoteår slik som i tabell 1 (foregående, inneværende og påfølgende kvoteår) ser vi at kvoteutnyttelsen ligger på 100 % i alle år. Norge utnytter med andre ord torskekvoten fullt ut.

Tabell 2: Forskriftskvoter, justerte kvoter og fangst torsk år 2018 (tonn)

Fartøygrupper	Forskrifts- kvoter	Justerte kvoter ¹	Fangst	Rest	Utnyttelse (%)
Trål totalt:	109 874	111 102	110 383	719	99,4 %
Gruppekvote torske-trål	109 124	110 352	109 693	659	99,4 %
Gruppekvote seitrål	750	750	690	60	92,0 %
Konvensjonelle fartøygrupper totalt:	228 341	226 901	242 868	-15 967	107,0 %
Lukket gruppe:	178 564	180 936	185 951	-5 015	102,8 %
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	45 392	49 812	50 812	-1 000	102,0 %
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	44 493	44 957	47 140	-2 183	104,9 %
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	42 834	41 899	41 141	758	98,2 %
<i>Fartøy 21 - 27,9 meter hjemmelslengde</i>	28 645	27 068	27 772	-704	102,6 %
<i>Ferskfiskordning lukket gruppe</i>	17 200	17 200	19 086	-1 886	111,0 %
Konvensjonelle havfiskefartøy	28 576	29 667	29 705	-38	100,1 %
Åpen gruppe:	21 201	16 298	27 212	-10 914	167,0 %
<i>Fartøy åpen gruppe</i>	19 101	14 198	26 039	-11 841	183,4 %
<i>Ferskfiskordning åpen gruppe</i>	2 100	2 100	1 173	927	55,9 %
Bonus levende lagring	4 000	4 000	4 394	-394	109,9 %
Forskning og undervisning²	703	703	1 233	-530	175,4 %
Rekreasjons- og ungdomsfiske³	7 000	7 000	7 000		100,0 %
Kystfiskekvoten	3 000	3 000	6 362	-3 362	212,1 %
Innblanding av torsk i loddefisket	500	500	170	330	34,0 %
Distriktskvoteordning	3 000	3 000	1 381	1 619	46,0 %
Annet⁴			59	-59	
Totalt	356 418	356 206	373 850	-17 644	105,0 %

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet og tall fra Norges Råfisklag pr. 2. oktober 2019

¹ Kvoter justert for kvotefleksibilitet, dvs. kvoteoverføringer fra 2017

² Inklusive 314 tonn fisket under kartleggingsfiske ved Jan Mayen

³ Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 1 593 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt

⁴ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser

Kvotefordringer på gruppenivå - torsk

1. Torske-trål

Totalt disponibelt kvantum (justert kvote) utgjorde 110 352 tonn for torske-trålerne i 2018, og det gjenstod 659 tonn ved årsskiftet som overføres til 2019. Overføringen utgjør 0,6 % av forskriftskvoten.

2. Seitrål

Seitrålerne hadde en disponibel gruppekvote på 750 tonn i 2018, og det gjenstod 60 tonn ved årsskiftet som overføres til 2019. Overføringen utgjør 8,0 % av forskriftskvoten.

3. Konvensjonelle havfiskefartøy

Konvensjonelle havfiskefartøy hadde en justert gruppekvote på 29 667 tonn i 2018, og gruppeknoten var overfisket med 38 tonn ved årsskiftet som går til fratrekk på kvoten for 2019. Overføringen utgjør 0,1 % av forskriftskvoten.

4. Lukket gruppe

Lukket gruppe hadde tre kvoteelement i 2018: gruppekvoter, ferskfiskordning og bonusordning levende lagring. Tabell 3 angir kvoter og fangst eksklusive ferskfiskordning og levende lagring, samt kvanta som overføres eller går til fratrekk fra 2018 til 2019:

Det trekkes fra netto 3 129 tonn samlet i lukket gruppe fra 2018 til 2019, og det vil si 1,9 % av forskriftskvoten. Fordelingen på de ulike lengdegruppene fremgår av tabell 3.

Tabell 3: Kvoter, fangst, restkvoter 2018 og overføringer til 2019 torsk lukket gruppe (tonn)

Lengdegruppe	Forskrifts- kvote 2018	Justerte gruppe- kvoter 2018	Fangst 2018	Rest 2019	Rest i prosent av forskrifts- kvote	Over- føringer til 2019
Under 11 meter hj.l.	45 392	49 812	50 812	-1 000	-2,2 %	-1 000
Mellom 11 - 14,9 meter hj.l.	44 493	44 957	47 140	-2 183	-4,9 %	-2 183
Mellom 15 - 20,9 meter hj.l.	42 834	41 899	41 141	758	1,8 %	758
Mellom 21 - 27,9 meter hj.l.	28 645	27 068	27 772	-704	-2,5 %	-704
Totalt	161 364	163 736	166 865	-3 129	-1,9 %	-3 129

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet og tall fra Norges Råfisklag pr. 2. oktober 2019

Ferskfiskordningen ble overfisket med 1 886 tonn i 2018, og dette kvantumet går til fradrag på avsatt kvantum til ferskfiskordningen i 2019.

5. Åpen gruppe

Åpen gruppe overfisket gruppeknoten inklusive ferskfiskordningen med 10 914 tonn i 2018, og kvantumet utgjør 51,5 % av forskriftsknoten. Det gjenstod 927 tonn på ferskfiskordningen i 2018, og dette restkvantumet salderes mot overfisket av gruppeknoten.

Nærings- og fiskeridepartementet besluttet at overfisket i åpen gruppe 2018 skulle salderes slik det fremgår av tabell 4:

Tabell 4: Saldering av overfisket i åpen gruppe 2018

Saldering av overfiske torsk åpen gruppe 2018	-10 659 tonn
Rest distriktskvoteordning 2018	1 619 tonn
Rest avsetning til innblanding av torsk i loddefisket i 2018	330 tonn
Avlyst distriktskvoteordning 2019	3 000 tonn
Kvotebytte hyse 2019	1 500 tonn
Kvotebytte sei 2019	500 tonn
Ufordelt tredjelandskvote 2019 (inkl. lodde 500 tonn)	3 710 tonn
Sum	10 659 tonn

Overfisket ved siste justering av kvotefleksibilitet 16. mai utgjorde 10 659 tonn, mens den endelige avregningen viser at samlet fangst i 2018 var 255 tonn høyere. Dette avregnes gruppeknoten i 2019.

6. Avsetninger

Avsetninger til bonuskvote levende lagring, forskning og undervisning, rekreasjon- og ungdomsfisket, kystfiskekvote og annet er tatt fra «toppen» og eventuelle restkvoter eller overfiske av avsetninger går til påplussing eller fratrekke på neste års totalkvote. Det trekkes derfor 4 345 tonn fra totalkvoten for 2019 etter etablerte fordelingsnøkler.

Nærings- og fiskeridepartementet har besluttet at restkvotene på avsetningene til innblanding av torsk i loddefisket (330 tonn) og distriktskvoteordning (1 619 tonn) 2018 skal gå til å dekke noe av overfisket i åpen gruppe. Åpen gruppe tilføres dermed til sammen 1 949 tonn, og det gjøres dermed fratrekke på 8 965 tonn i åpen gruppe i 2019.

Kvoteoverføringer på totalkvotenivå – torsk

Justert totalkvote ble overfisket med 17 644 tonn i 2018. 13 299 tonn blir overført innenfor de enkelte reguleringsgruppene (netto), og 4 345 tonn går til fratrekk fra gruppekvoteene etter etablerte fordelingsnøkler som følger:

Trålgruppen (33 %)	- 1 434 tonn	
Konvensjonelle fartøy (67 %) - 2 911 tonn		Konv. havfiskefartøy (12,81 %) - 373 tonn
		Rest - 2 538 tonn
		Lukket gruppe (89,1 %) - 2 261 tonn
		<i>Under 11 m hj.l. (27,65 %) - 625 tonn</i>
		<i>11 – 14,9 m hj.l (26,56 %) - 601 tonn</i>
		<i>15 – 20,9 m hj.l (27,44%) - 620 tonn</i>
		<i>11 – 27,9 m hj.l (18,35 %) - 415 tonn</i>
		Åpen gruppe (10,9 %) - 277 tonn

Oppsummering kvotefleksibilitet torsk fra 2018 til 2019

Tabell 5 angir justert totalkvote og gruppekvote i fisket etter torsk i 2019 etter overføringer på totalkvote- og gruppekvotenivå.

Tabell 5: Forskriftskvoter og justerte kvoter torsk i 2019 (tonn)

Fartøygrupper	Forskriftskvoter 2019	Overføringer på gruppenivå	Overføringer på totalkvotenivå	Justerte kvoter 2019
Trål totalt	98 984	719	-1 434	98 269
Gruppekvote torsketral	98 234	659	-1 434	97 459
Gruppekvote seitrål	750	60		810
Konvensjonelle fartøygrupper totalt	221 179	-14 018	-2 911	204 250
Lukket gruppe:	166 655	-5 015	-2 261	159 379
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	42 498	-1 000	-625	40 873
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	42 191	-2 183	-601	39 407
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	40 130	758	-620	40 268
<i>Fartøy 21 - 27,9 meter hjemmelslengde</i>	26 836	-704	-415	25 717
<i>Ferskfiskordning lukket gruppe</i>	15 000	-1 886		13 114
Konvensjonelle havfiskefartøy:	26 088	-38	-373	25 677
Åpen gruppe:	28 436	-8 965	-277	19 194
<i>Fartøy åpen gruppe</i>	26 596	-8 965	-277	17 354
<i>Ferskfiskordning åpen gruppe</i>	1 840			1 840
Bonus levende lagring	3 000			3 000
Forskning og undervisning	793			793
Rekreasjons- og ungdomsfiske	7 000			7 000
Kystfiskekvoten	3 000			3 000
Totalt	333 956	-13 299	-4 345	316 312

II. Kvotefleksibilitet hyse nord for 62°N

Avtalen med Russland gir Norge adgang til å overføre maksimalt 10 % av hysekvoten angitt i vedlegg 3 i protokollen fra Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon. Det vi si at det ikke er overføringsadgang for kvoter avsatt til

forskning og tredjeland. Dette innebærer at Norge har adgang til å overføre 9 523 tonn hyse av 2018-kvoten.

Tabell 6 gir en oversikt over overføringer av hyse mellom kvoteår siden kvotefleksibilitet ble innført i 2015. Norge utnyttet justert totalkvote med 84,9 % i 2015, 82,0 % i 2016, 88,4 % i 2017 og 83,6 % i 2018. Disse prosentstørrelsene måler kvoteutnyttelse opp mot de enkelte års justerte kvote, og det vil si at de bare er justert opp mot foregående års overfiske eller restkvoter. Hvis vi måler kvoteutnyttelse opp mot tre kvoteår som i tabell 5 (foregående, inneværende og påfølgende kvoteår), ser vi at kvoteutnyttelsen ligger på mellom 90 % og 97 %. Norge utnytter med andre ord ikke hysekvoten fullt ut.

Tabell 6: Justerte totalkvoter, forskriftskvoter, totalfangst og overføringer mellom kvoteår i fisket etter hyse i perioden 2015 til 2019 (tonn)

HYSE	Kvote (tonn)
2015	
Norsk kvote	104 894
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	10 489
Avsatt forskning	4 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	3 053
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	111 947
Fangst 2015	95 075
Overført til 2016	-10 489
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)	101 458
Utnyttelsesgrad av justert kvote	94 %
2016	
Norsk kvote	114 700
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	11 470
Avsatt forskning	4 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	3 694
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	122 394
Fangst 2016	108 898
Overført fra 2015	10 489
Overført til 2017	-11 470
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)*	121 413
Utnyttelsesgrad av justert kvote	90 %

Tabell 6 forts.

HYSE	Kvote (tonn)
2017	
Norsk kvote	109 564
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	10 956
Avsatt forskning	4 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	3 301
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	116 865
Fangst 2017	113 461
Overført fra 2016	11 470
Overført til 2018	-10 956
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)*	117 379
Utnyttelsesgrad av justert kvote	97 %
2018	
Norsk kvote	95 230
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	9 523
Avsatt forskning	4 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	2 375
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	101 605
Fangst 2018	94 072
Overført fra 2017	10 956
Overført til 2019	-9 523
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)*	103 038
Utnyttelsesgrad av justert kvote	91 %
2019	
Norsk kvote	81 080
Maksimalt tillatt kvotefleksibilitet	8 108
Avsatt forskning	4 000
Tilbakeføring av ubenyttet tredjelandskvote	1 609
Norsk totalkvote (forskriftskvote)	86 689
Fangst 2019	
Overført fra 2018	9 523
Overført til/fra 2020	
Norsk disponibel totalkvote (justert kvote)	96 212
Utnyttelsesgrad av justert kvote	

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet
pr. 2. oktober 2019

* Kvote justert for overføringer fra foregående og påfølgende år

Tabell 7 viser de kvanta av hyse som ikke har vært utnyttet siden 2015 fordelt på de enkelte år. Omlag 32 000 tonn hyse er ikke blitt utnyttet, og med en gjennomsnittlig førstehandsverdi på kr. 12,- pr. kg utgjør dette samlet ca. 380 mill. kr.

Tabell 7: Kvanta av hyse som ikke har blitt overført mellom kvoteår (tonn)

År	Ubenyttet hysekvote
2015	6 383
2016	12 515
2017	3 918
2018	8 966
Totalt	31 782

Fiskeridirektoratet refordelte hyse internt i kystfiskeflåten og etter hvert til havfiskeflåten tidligere på året enn hva som har vært praksis de siste årene for å legge til rette for at hysekvoten i 2019 kan utnyttes bedre. Det ser derfor ut til at innværende års kvote utnyttes fullt ut.

Tabell 8 viser forskriftskvoter, justerte kvoter og fangst år 2018 pr. 2. oktober 2019. Vi ser at det ved årsskiftet gjestod 18 489 tonn hyse av den justerte kvoten, og dette innebærer at 8 966 tonn ikke kan overføres til 2019. 9 523 tonn overføres og totalkvote justert for kvotefleksibilitet i 2019 utgjør da 96 212 tonn.

Vi viser til §6 første og tredje ledd i reguleringsforskriften om kvotefleksibilitet på gruppenivå, som sier at det bare skal gjøres fratrekk for maksimalt 10 % av gruppekvoteene når overfisket skyldes refordeling mellom fartøygrupper for å legge til rette for at norsk totalkvote tas. Dette forutsetter imidlertid at det er kvotemessig dekning innenfor totalkvoten. I tillegg må de fartøygruppene som ikke har utnyttet sine kvoter få sine resterende gruppekvoter overført neste kvoteår, men likevel begrenset oppad til 10 % av gruppekvote (forskriftskvote) for inneværende år.

I 2018 ble det først refordelt fra små til større kystfiskefartøy, deretter til konvensjonelle havfiskefartøy og så til slutt til torsketrålere. Kystfiskeflåten hadde kvoter med høy overregulering gjennom hele året og alle lengdegrupper hadde fritt fiske fra og med 21. mai. Havfiskeflåten ble tildelt flere maksimalkvotetillegg fra 21. mai og ut året. Dette resulterte i at konvensjonelle havfiskefartøy og torsketrålere fisket ca. 7 500 tonn utover sine andeler slik at norsk totalkvote kunne utnyttes i størst mulig grad.

Tabell 8: Forskriftskvoter, justerte kvoter og fangst hyse år 2018 (tonn)

Fartøygrupper	Forskrifts- kvoter (tonn)	Justerte kvoter ¹ (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)
Trål totalt	37 797	37 875	39 319	-1 444	103,8 %
Gruppekvote torsketrål	37 047	37 125	38 742	-1 617	104,4 %
Gruppekvote seitrål	750	750	577	173	76,9 %
Konvensjonelle fartøygrupper totalt	63 185	74 063	54 307	19 756	73,3 %
Lukket gruppe:	47 151	56 854	35 219	21 635	61,9 %
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	13 457	16 514	8 068	8 446	48,9 %
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	12 792	15 627	11 030	4 597	70,6 %
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	13 463	16 606	9 576	7 030	57,7 %
<i>Fartøy 21 - 27,9 meter hjemmelslengde</i>	7 439	8 107	6 545	1 562	80,7 %
Konvensjonelle havfiskefartøy	11 101	11 124	17 074	-5 950	153,5 %
Åpen gruppe	4 933	6 085	2 014	4 071	33,1 %
Forskning og undervisning	323	323	13	310	4,0 %
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	300	300	300		100,0 %
Annet³			133	-133	
Totalt	101 605	112 561	94 072	18 489	83,6 %

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet
pr. 2. oktober 2019

¹ Kvoter justert for kvotefleksibilitet, dvs. kvoteoverføringer fra 2017

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 67 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt

³ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser

Kvoteoverføringer på gruppenivå - hyse

1. Torsketrål

Totalt disponibelt kvantum (justert kvote) utgjorde 37 125 tonn for torsketrålerne i 2018. Den justerte gruppekvote var «overfisket» med 1 617 tonn (4,4 % av forskriftskvoten) ved årsskiftet som følge av refordelinger fra kystfiskeflåten til havfiskeflåten. 1 617 tonn går til fratrekk fra 2019-kvoten på gruppenivå.

2. Seitrål

Seitrålerne hadde en disponibel gruppekvote på 750 tonn i 2018, og det gjenstod 173 tonn ved årsskiftet (23,1 % av forskriftskvoten). Det overføres 75 tonn (10,0 %) til 2019.

3. Konvensjonelle havfiskefartøy

Konvensjonelle havfiskefartøy ble tildelt en justert gruppekvote på 11 124 tonn i 2018. Den justerte gruppekvoten var «overfisket» med 5 950 tonn (53,6 % av forskriftskvoten) ved årsskiftet som følge av refordelinger fra kystfiskeflåten til havfiskeflåten. 1 110 tonn (10 % av forskriftskvoten) går til fratrekk fra 2019-kvoten på gruppenivå.

4. Lukket gruppe

Tabell 9 angir gruppekvoter- og fangst i 2018, samt kvanta som kan overføres fra 2018 til 2019:

Tabell 9: Kvoter, fangst, restkvoter og overføringer til 2019 hyse lukket gruppe (tonn)

Lengdegruppe	Forskrifts- kvoter 2018	Justerte gruppe- kvoter 2018	Fangst 2018	Rest 2018	Rest i prosent av forskrifts- kvote	Overføring til 2019
Under 11 meter hj.l.	13 457	16 514	8 068	8 446	62,8 %	1 346
Mellom 11 - 14,9 meter hj.l.	12 792	15 627	11 030	4 597	35,9 %	1 279
Mellom 15 - 20,9 meter hj.l.	13 463	16 606	9 576	7 030	52,2 %	1 346
Mellom 21 - 27,9 meter hj.l.	7 439	8 107	6 545	1 562	21,0 %	744
Totalt	47 151	56 854	35 219	21 635	45,9 %	4 715

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet og tall fra Norges Råfisklag pr. 2. oktober 2019

Det gjensto ca. 22 000 tonn hyse samlet i lukket gruppe i 2018. Det overføres samlet 4 715 tonn i lukket gruppe fra 2018 til 2019, og det vil si 10,0 % av forskriftskvoten. Dette som følge av at andre og tredje ledd kommer til anvendelse i § 6 i bestemmelsen om kvotefleksibilitet over årsskiftet på gruppenivå. Fordelingen på de ulike lengdegruppene fremgår av tabell 9.

5. Åpen gruppe

Åpen gruppe fisket innenfor en felles justert gruppekvote på 6 085 tonn i 2018. Kvoteutnyttelsen lå på 33,0 %. 493 tonn (10 % av forskriftskvote) overføres til 2019.

6. Avsetninger

Avsetninger til forskning og undervisning, ungdoms- og rekreasjonsfisket og annet er tatt fra «toppen» og eventuell restkvote eller overfiske av avsetninger går til påplussing eller fratrekk på neste års totalkvote. Restkvotene her utgjør totalt 177 tonn netto.

Kvoteoverføringer på totalkvotenivå - hyse

Av de 9 523 tonnene som kan overføres fra 2018 til 2019, blir 2 556 tonn (netto) overført innenfor de enkelte reguleringsgruppene, mens 6 967 tonn fordeles på gruppene etter etablerte fordelingsnøkler som følger:

Trålgruppen (38 %)	2 647 tonn		
Konvensjonelle fartøy (62 %)	4 320 tonn	Konv. havfiskefartøy (18 %)	778 tonn
		Lukket kystgruppe (74 %)	3 197 tonn
		Under 11 m hj.l. (28,2 %)	913 tonn
		11 – 14,9 m hj.l. (26,0 %)	841 tonn
		15 – 20,9 m hj.l. (29,5 %)	955 tonn
		21 – 27,9 m hj.l. (16,3 %)	527 tonn
		Åpen kystgruppe (8 %)	345 tonn

Oppsummering kvotefleksibilitet hyse fra 2018 til 2019

Tabell 10 angir justert totalkvote og gruppekvote i fisket etter hyse i 2019 etter overføringer på total- og gruppekvotenivå.

Tabell 10: Forskriftskvoter og justerte kvoter hyse i 2019 (tonn)

Fartøygrupper	Forskriftskvoter 2019	Overføringer på gruppenivå	Overføringer på totalkvotenivå	Justerte kvoter 2019
Trål totalt	34 056	-1 542	2 647	35 161
Gruppekvote torsketrål	33 306	-1 617	2 647	34 336
Gruppekvote seitrål	750	75		825
Konvensjonelle	52 020	4 098	4 320	60 438
Lukket gruppe:	40 422	4 715	3 197	48 334
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	<i>11 464</i>	<i>1 346</i>	<i>902</i>	<i>13 712</i>
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	<i>11 232</i>	<i>1 279</i>	<i>831</i>	<i>13 342</i>
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	<i>11 417</i>	<i>1 346</i>	<i>943</i>	<i>13 706</i>
<i>Fartøy 21 - 27,9 meter hjemmelslengde</i>	<i>6 309</i>	<i>744</i>	<i>521</i>	<i>7 574</i>
Konvensjonelle havfiskefartøy	10 414	-1 110	778	10 082
Åpen gruppe	1 184	493	345	2 022
Forskning og undervisning	313			313
Rekreasjons- og ungdomsfiske	300			300
Totalt	86 689	2 556	6 967	96 212

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 BERGEN

ÁŠŠI/SAK
19/388 - 36

MIN ČUJ./VÅR REF.
19/28663

DIN ČUJ./DERES REF.

BEAIVI/DATO
01.11.2019

Reguleringsmøte sak 9/2019 - Sametingets innspill til regulering av fiske etter hyse i 2020

Sametinget arbeider for å sikre kyst- og fjordbefolkningens historiske rettigheter til fiske og bevaring av det materielle grunnlaget for det samiske folk, gjennom å tilrettelegge og styrke næringsgrunnlaget for fiskerne og mottaksanleggene i samisk fiskerirettighetsområdet (SFR- området). Området har tidligere blitt betegnet som STN-området.

I sjøsamiske områder består mesteparten av fiskeflåten i dag av mindre enheter, Sametinget vil gjennom sine forslag til reguleringer i fiske, sikre driftsgrunnlaget til disse fartøyene og gjennom dette få til ordninger som er langsiktige og forutsigbare.

Sametingets forslag til regulering av åpen gruppe:

Tabell 14 Forslag til kvoter for fartøy i åpen gruppe i 2020 (tonn)

Fartøyets største lengde	Maksimalkvote		Garantert kvote
Under 8 meter	Fritt fiske		7,0
8 – 9,99 meter	Fritt fiske		9,0
Over 10 meter	Fritt fiske		12,9

Dearvvuođaiguin/Med hilsen

John Osvald Grønmo
doaib. fágajođiheadji / konst. fagleder

Inge Arne Eriksen
seniorráđđeaddi/seniorrådgiver

*Dát reive lea elektrovnnalaččat dohkkehuvvon ja sáddejuvvo vuolláičállaga haga./
Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur.*

Reivve vuostáiváldi / Hovedmottaker:

Fiskeridirektoratet
Synnøve Liabø

Postboks 185 Sentrum

5804

BERGEN

Kopijja / Kopi til:

Fiskeridirektoratet

Guro Gjelsvik

Jørgen Blix Nicolaysen

Postboks 185 Sentrum

5804

BERGEN

Sak 10/2019

Regulering av fisket etter sei nord
for 62° N i 2020

SAK 10/2019

REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N I 2020

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter sei nord for 62°N i 2020 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av konsultasjonsavtalen mellom Sametinget og statlige myndigheter. Sametingets innspill er vedlagt i sin helhet. Foreslått regulering legger til rette for samiske interesser da det foreslås fritt fiske for den minste kystfiskeflåten (åpen gruppe) fra årets start.

1 SAMMENDRAG

Seikvoten er fastsatt til 171 982 tonn i 2020. Dette innebærer en økning på 22 432 tonn, det vil si 15 % fra inneværende år.

Fiskeridirektøren anbefaler å videreføre ordningen med kvotefleksibilitet på gruppenivå også i 2020.

Reguleringsopplegget fra 2019 foreslås i hovedsak videreført i 2020.

I fisket etter sei med not foreslås det maksimalkvoter med 30 % overregulering og garanterte kvoter i bunn.

I fisket etter sei med garn for konvensjonelle havfiskefartøy foreslås det maksimalkvoter på 500 tonn, som innebærer en overregulering på ca. 75 %. For trålerne foreslås det fartøyskvoter med 10 % overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at lukket kystgruppe reguleres med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn. Fiskeridirektøren foreslår å videreføre inneværende års modeller for overregulering og at fisket reguleres med varierende grad av overregulering.

2 FISKET I 2018

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fastsatt til 172 500 tonn hvorav 15 550 tonn ble avsatt til andre lands fiske, 124 tonn til forsknings- og undervisningsformål, 2 000 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske, 250 tonn til agnformål og 1 014 tonn til rekrutteringsordningen. Dette ga en disponibel kvote på 153 562 tonn til fordeling mellom de ulike fartøygruppene. I 2018 ble det i alt fisket vel 164 000 tonn sei nord for 62 °N til en førstehandsverdi av nesten 1 118 millioner kroner.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi i 2018

Fartøygrupper	Forskrifts- kvote (tonn)	Justert kvote ¹ (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål²	56 818	59 885	64 615	-4 730	108 %	567 163
Torsketrålere	45 454	47 653	52 309	-4 656	110 %	486 531
Seitrålere	10 864	11 732	12 220	-488	104 %	80 568
Pelagiske trålere	500	500	86	414	17 %	64
Not³	38 390	37 940	39 390	-1 450	104 %	120 458
Konvensjonelle	59 368	61 690	56 695	4 995	92 %	420 161
Lukket gruppe ³ :	44 779	45 652	45 310	342	99 %	320 551
<i>U 11 m hj.l.</i>	12 789	14 054	8 696	5 358	62 %	61 326
<i>11 - 14,99 m hj.l.</i>	11 990	13 031	12 683	348	97 %	85 996
<i>15 - 20,99 m hj.l.</i>	11 335	10 523	13 354	-2 831	127 %	92 203
<i>21 m og over</i>	8 665	8 044	10 577	-2 533	131 %	81 026
Åpen gruppe	8 170	8 981	6 082	2 899	68 %	43 437
Konvensjonelle havfiskefartøy ⁴	6 419	7 057	5 303	1 754	75 %	56 173
Forskning og undervisning	124	124	14	110	11 %	47
Agn	250	250	264	-14	106 %	956
Rekreasjon og ungdomsfiske⁵	2 000	2 000	2 000	0	100 %	3 110
Annet⁶			1 084	-1 084		5 591
Totalt	156 950	161 889	164 062	-2 173	101 %	1 117 486

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 12. oktober 2019

¹ Kvoter justert for kvotefleksibilitet

² Det er beregnet 2 709 tonn fisket av torsketrålere med strukturkvote seitrål

³ I følge Råfisklaget er det fisket 4 557 tonn sei med konvensjonelle redskap som belastes seinotkvoten

⁴ Konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn har fisket 5 207 tonn, mens 96 tonn er tatt som bifangst av konvensjonelle havfiskefartøy uten adgang til å delta i det direkte garnfisket

⁵ Registrert rekreasjon- og ungdomsfiske utgjør 438 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt

⁶ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser

Samtlige fartøygrupper hadde en god kvoteutnyttelse, med unntak av konvensjonelle havfiskefartøy som hadde vel 1 700 tonn igjen av gruppeknoten ved årets slutt, det vil si 75 %. Dette fisket har sin hovedsesong om våren. Det ble refordelt flere ganger for å tilrettelegge for at gruppeknoten kunne tas. Notfartøy overfisket gruppeknoten med nesten 1 500 tonn, det vil si ca. 4 %. Notfisket ble stoppet 24. september, men fisket fortsatte innenfor garanterte kvoter. Trålerne har overfisket gruppeknotene sine med til sammen ca. 8 %.

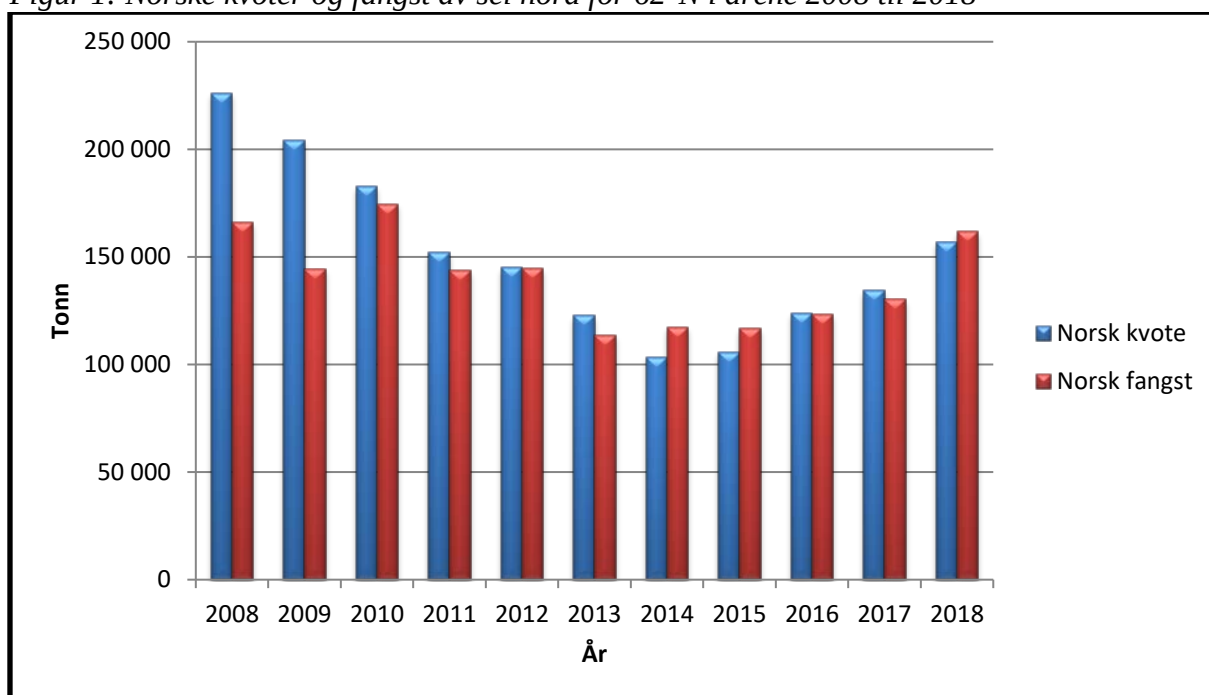
Kystfartøy som fisker med konvensjonelle redskap har varierende kvoteutnyttelse. Tabell 1 viser at særlig fartøy med hjemmelslengde over 15 meter utnyttet kvotene sine. Kystfartøy ble gitt høy overregulering fra årets begynnelse for å tilrettelegge for at den nasjonale kvoten skulle bli utnyttet. All overregulering ble gitt som maksimalkvotetillegg. Det ble gjort justeringer i overreguleringen i løpet av året, se tabell 2 nedenfor. Fartøy under 11 meter hjemmelslengde fikk fritt fiske 16. juli. For fartøy med hjemmelslengde over 15 meter ble fisket på maksimalkvotene stoppet 16. desember. Fisket fortsatte innenfor garanterte kvoter og bifangstordning. Tabell 2 viser overregulering i de enkelte lengdegruppene i løpet av året. Fartøy i åpen kystgruppe hadde fritt fiske hele året.

Tabell 2: Overregulering i lukket kystgruppes fiske etter sei nord for 62°N i 2018

Hjemmels- lengde	Største lengde	1. jan – 20. mai	21. mai – 15. juli	16. juli – 22. juli	23. juli – 10.nov	11. nov- 16. des	17. -31. des
Under 11 m	Under 11 m	3 000 %	3 000 %	Fritt fiske	Fritt fiske	Fritt fiske	Fritt fiske
	11 - 14,9 m	1 500 %	1 500 %	Fritt fiske	Fritt fiske	Fritt fiske	Fritt fiske
	Over 15 m	750 %	750 %	Fritt fiske	Fritt fiske	Fritt fiske	Fritt fiske
11 - 14,9 m	Under 15 m	400 %	400 %	400 %	400 %	800 %	800 %
	Over 15 m	200 %	200 %	200 %	200 %	400 %	400 %
15 - 20,9 m	Under 21 m	400 %	400 %	400 %	400 %	400 %	-
	Over 21 m	200 %	200 %	200 %	200 %	200 %	-
21 - 27,9 m		200 %	100 %	100 %	50 %	50 %	-

Figur 1 viser norsk totalkvote og fangst av sei de siste ti årene. Kvotene er ikke justert for kvotefleksibilitet. Kvoten ble i 2012 fullt utnyttet for første gang siden 2006. I 2014 er kvoten på sitt laveste i denne perioden, og kvoten ble overfisket med ca. 14 %. Også i 2015 ble kvoten overfisket, og kvoteutnyttelsen har vært god de tre siste årene.

Figur 1: Norske kvoter og fangst av sei nord for 62°N i årene 2008 til 2018

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 12. oktober 2019

3 GENERELT OM FISKET I 2019

Tabell 3: Kvotesituasjonen i 2019

Land	Kvote
Norge	134 000
Andre land	15 550
Totalt	149 550

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fastsatt til 149 550 tonn hvorav 15 550 tonn ble avsatt til andre lands fiske. Av den norske kvoten på 134 000 tonn er 129 tonn avsatt til forsknings- og undervisningsformål, 2 000 tonn til dekning av fangst innenfor ungdoms- og rekreasjonsfiske, 250 tonn til agnformål og 1 503 tonn til rekrutteringsordningen. Dette ga en disponibel kvote på 130 118 tonn til fordeling mellom de ulike fartøygruppene, se tabell 4.

Tabell 4: Gruppekvoter i 2019

Fartøygrupper	Gruppekvoter (tonn)
Not	32 529
Konvensjonelle	49 445
Lukket gruppe	37 084
Åpen gruppe	6 922
Havfiskefartøy	5 439
Trål	48 144
Torsketråltillatelse	38 515
Seitråltillatelse	9 129
Pelagiske trålere	500
Totalt	130 118

Åpen gruppe har byttet 1 000 tonn sei med torsketrålerne, som en del av salderingen av åpen gruppes overfiske av gruppekvoten på torsk.

Det ble innført kvotefleksibilitet for sei over årsskiftet på gruppenivå fra 2016, etter samme modell som for torsk og hyse. Inntil 10 % (15 695 tonn) av ubenyttet kvote kan overføres fra 2018 til 2019. Vi ser fra tabell 1 at totalkvoten er overfisket med 2 173 tonn, som belastes kvoten i 2019. Av dette ble – 5 097 tonn overført innenfor de enkelte reguleringsgruppene, mens 2 924 tonn ble fordelt etter etablerte fordelingsnøkler.

For mer detaljer rundt overføringene fra 2018 på total- og gruppenivå se vedlagt notat *Kvotefleksibilitetsordningen i fisket etter sei – kvoteoverføringer fra 2018 til 2019*.

I reguleringen av fisket etter sei er 2019-kvotene justert som følger:

Tabell 5: Forskriftskvoter, overføringer og justerte kvoter (tonn) i 2019

Fartøygrupper	Forskriftskvote 2019	Overføringer på gruppenivå	Overføringer på totalkvotenivå	Justert gruppekvote 2019
Trål	49 144	-4 730	1 082	45 496
Torsketrålere	39 515	-4 656	866	35 725
Seitrålere	9 129	-74	216	9 271
Pelagiske trålere	500			500
Not	32 529	-1 450	731	31 810
Konvensjonelle	49 948	1 083	1 111	52 142
Lukket gruppe:	38 587	-376	833	39 044
<i>U 11 m hj.l.</i>	10 977	1 279	236	12 492
<i>11 - 14,99 m hj.l.</i>	10 663	348	216	11 227
<i>15 - 20,99 m hj.l.</i>	9 605	-1 136	216	8 685
<i>21 m og over</i>	7 342	-867	165	6 640
Åpen gruppe	5 922	817	156	6 895
Konvensjonelle havfiskefartøy	5 439	642	122	6 203
Forskning og undervisning	129			129
Agn	250			250
Rekreasjon og ungdomsfiske	2 000			2 000
Totalt	134 000	-5 097	2 924	131 827

Justerte total- og gruppekvotes fremgår ikke av forskrift, men kvotene på fartøynivå endres i henhold til justerte gruppekvotes 2019. For at næring og forvaltning skal være i stand til å følge utviklingen i fisket, fremgår det av ukestatistikken hva som er de reelle total- og gruppekvotes (justerte gruppekvotes).

Tabell 6: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2019

Fartøygrupper	Forskrifts- kvote (tonn)	Justert kvote ¹ (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål²	49 144	45 496	43 875	1 621	96 %	405 444
Torsketrålere	39 515	35 725	36 830	-1 105	103 %	342 716
Seitrålere	9 129	9 271	6 827	2 444	74 %	62 583
Pelagiske trålere	500	500	218	282	44 %	145
Not³	32 529	31 810	33 646	-1 836	106 %	157 041
Konvensjonelle	49 948	52 142	49 164	2 978	94 %	419 153
Lukket gruppe ³ :	38 587	39 044	35 853	3 191	92 %	297 588
<i>U 11 m hj.l.</i>	10 977	12 492	7 917	4 575	63 %	58 151
<i>11 - 14,99 m hj.l.</i>	10 663	11 227	9 860	1 367	88 %	77 980
<i>15 - 20,99 m hj.l.</i>	9 605	8 685	10 598	-1 913	122 %	87 288
<i>21 m og over</i>	7 342	6 640	7 478	-838	113 %	74 169
Åpen gruppe	5 922	6 895	6 736	159	98 %	49 006
Konvensjonelle havfiskefartøy ⁴	5 439	6 203	6 575	-372	106 %	72 559
Forskning og undervisning	129	129	13	116	10 %	104
Agn	250	250	266	-16	106 %	854
Rekreasjon og ungdomsfiske⁵	2 000	2 000	2 000	0	100 %	3 949
Annet⁶			441	-441		2 064
Totalt	134 000	131 827	129 405	2 422	98 %	988 609

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 28. oktober 2019

¹ Kvoter justert for kvotefleksibilitet

² Det er foreløpig ikke beregnet hvor mye som er fisket av torsketrålere med strukturkvote seitrål

³ I følge Råfisklaget er det fisket 5 796 tonn sei med konvensjonelle redskap som skal belastes seinotkvoten

⁴ Konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn har fisket 6 316 tonn, mens 259 tonn er registrert som bifangst av konvensjonelle havfiskefartøy uten adgang til å delta i det direkte garnfisket

⁵ Registrert rekreasjon- og ungdomsfiske utgjør 547 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen tas

⁶ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser

Tabell 6 gir en oversikt over kvoter, fangst og førstehåndsverdi av sei i 2019 per 28. oktober. Førstehåndsverdien utgjør nesten en milliard kroner. Omtrent 98 % av den justerte kvoten er oppfisket, og det betyr at det gjenstår vel 2 400 tonn. På tilsvarende tidspunkt i fjor var 88 % av den justerte kvoten oppfisket og det gjensto nesten 22 000 tonn.

En nærmere redegjørelse av utviklingen i fisket i de ulike fartøygruppene blir gjort i det følgende.

3.1 NOTFISKET

Deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N for kystfartøy med største lengde på 13 meter og over har vært lukket siden 1999. Fartøy med største lengde under 13 meter kan delta i åpen gruppe. Notfisket med fartøy med lasteromsvolum over 500 m³ krever spesiell tillatelse (seinottillatelse, tidligere seinotkonsesjon). Det er tre fartøy som har slik tillatelse per 12.

oktober 2019. I tillegg er det 98 fartøy med mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som har deltakeradgang i notfisket etter sei nord for 62°N.

Tabell 7: Maksimalkvoter 2019

Hjemmelslengde	Kvote-faktor	Maksimal kvoter	Garanterte kvoter
Under 15m	1,00	110,96	79,26
15 – 20,9	1,50	166,44	118,89
21 – 22,9	2,03	225,25	160,90
23 – 25,9	2,43	269,63	192,60
26 meter og over	2,82	312,91	223,51
Seinottillatelse	5,64	625,81	447,03

Fartøy i lukket gruppe var fra årets begynnelse regulert med differensierte maksimalkvoter som vist i tabell 7. Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fiske og lande tilsvarende kvote som fartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde under 15 meter.

Fra 2013 har det ikke lenger blitt refordelt fra andre redskapsgrupper til notgruppen.

Gruppeknoten for notfartøy ble i 2019 fastsatt til 32 529 tonn. Justert for kvotefleksibilitet var kvoten 31 810 tonn. Fisket på maksimalkvotene ble stoppet med virkning fra 29. august. Det sto da igjen i underkant av 1 400 tonn av gruppeknoten. Fisket fortsetter innenfor garanterte kvoter. Fartøy som har deltakeradgang i notfisket kan fiske notkvoten med konvensjonelle redskap, og dersom man tar hensyn til dette i kvoteavregningen er notkvoten beregnet overfisket med vel 1 800 tonn per 28. oktober.

I åpen gruppe har 19 fartøy med største lengde under 13 meter deltatt, og disse har til sammen fisket 321 tonn. Tre fartøy med seinottillatelse har deltatt, og har fisket til sammen 2 223 tonn.

Dispensasjonen fra 40 cm minstemål i området mellom 66°33'N og 62°N opphører når Fiskeridirektoratet har beregnet de første 3 000 tonn i området oppfisket, uavhengig av faktisk størrelsessammensetning i fangstene. Minstemålet på 35 cm ble opphevet 6. mai, og dermed gjelder et minstemål på 40 cm i dette området ut året.

I 2013 ble tillatt innblanding av undermåls sei i notfisket redusert fra 30 % til 20 %, unntatt i området mellom 62°N og 66°33'N hvor 30 % innblanding videreføres når minstemålet er 40 cm.

3.2 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Reguleringsopplegget i 2019 har vært tredelt: Konvensjonelle havfiskefartøy, lukket og åpen kystgruppe. Kvoten til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper har vært på totalt 49 948 tonn, 52 142 tonn justert for kvotefleksibilitet. Per 28. oktober har denne gruppen samlet sett fisket nesten 49 200 tonn.

Gruppeknoten for konvensjonelle havfiskefartøy ble i 2019 fastsatt til 5 439 tonn. Justert for kvotefleksibilitet er gruppeknoten 6 203 tonn. Av gruppeknoten er 500 tonn avsatt til dekning av bifangst. Gruppeknoten utgjør 11 % av den samlede gruppeknoten til fartøy som fisker

med konvensjonelle redskaper. Det ble fra årets begynnelse fastsatt en maksimalkvote på 500 tonn per kvotefaktor for fartøy som fisker etter sei med garn. Denne maksimalkvoten innebar en overregulering på ca. 70 %, når man legger til grunn at det ved årsskiftet var 22,338 kvotefaktorer i fartøygruppen. Konvensjonelle havfiskefartøy har sitt hovedfiske før påske. Fisket ble stoppet 29. april, men fortsetter innenfor bifangstordning. Når fisket er stoppet, er det tillatt med inntil 25 % bifangst av sei i de enkelte fangster og av landet fangst.

Konvensjonelle havfiskefartøy har fisket nesten 6 600 tonn per 28. oktober, hvorav 259 tonn er tatt som bifangst av fartøy som ikke har deltakeradgang i garnfisket etter sei. Justert gruppekvote er dermed overfisket med nesten 400 tonn, det vil si 6 %.

Kystfartøy i lukket gruppe har per 28. oktober fisket til sammen nesten 35 900 tonn. Det vil si at det gjenstår nesten 3 000 tonn (6 %). Som nevnt ovenfor er det fisket et kvantum med konvensjonelle redskap som skal belastes gruppekvoten til notfartøy. Per 28. oktober utgjør dette ca. 5 800 tonn ifølge statistikk fra Råfisklaget, slik at fangsttallene i tabell 6 er justert for dette.

I inneværende år ble lukket kystgruppe regulert med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn fra årets begynnelse. Fartøy med største lengde over sin hjemmelslengdegruppe får halv overregulering i forhold til fartøy med største lengde under eller lik sin hjemmelslengdegruppe. Fartøy med hjemmelslengde under 11 meter blir tildelt gradvis lavere overregulering avhengig av største lengde. Inneværende års overregulering går fram av tabell 8.

Tabell 8: Overregulering i lukket kystgruppes fiske etter sei nord for 62°N i 2019

Hjemmelslengde	Største lengde	Overregulering	1. jan – 28. april	29. april – 9. juni	10. juni – dags dato
Under 11 m	Under 11 m	Hel	3 000 %	3 000 %	Fritt fiske
	11 - 14,9 m	Halv	1 500 %	1 500 %	Fritt fiske
	Over 15 m	Kvart	750 %	750 %	Fritt fiske
11 - 14,9 m	Under 15 m	Hel	400 %	400 %	600 %
	Over 15 m	Halv	200 %	200 %	300 %
15 - 20,9 m	Under 21 m	Hel	300 %	200 %	200 %
	Over 21 m	Halv	150 %	100 %	100 %
21 - 27,9 m			100 %	65 %	65 %

Som det fremgår av tabell 8 er fartøy i lukket kystgruppe regulert med svært høy overregulering fra årets begynnelse. Det ble innført fritt fiske fra 10. juni for fartøy med hjemmelslengde under 11 meter. Gruppene over 21 meter hjemmelslengde har fått redusert overregulering ved en anledning, mens gruppen mellom 11-14,9 meter har fått en kvoteøkning.

Åpen gruppe byttet i år 1 000 tonn sei med torsketralerne, for å saldere åpen gruppes overfiske av torsk i 2018. Justert gruppekvote utgjorde etter byttet 6 895 tonn. Per 29. oktober gjenstår det 159 tonn av gruppekvoten, det vil si 2 %.

3.3 TRÅLFISKET ETTER SEI

Den samlede trålkvoten nord for 62°N er på 49 144 tonn sei. Justert for kvotefleksibilitet utgjør disponibelt kvantum 45 496 tonn. Trålkvoten ble fordelt med 39 515 tonn til torsketrålerne, etter kvotebytte med åpen gruppe på 1 000 tonn fra åpen gruppe, og 9 129 tonn til seitrålerne. Det ble avsatt et kvantum på 500 tonn til dekning for bifangst av sei i industritrålfisket.

Til sammen står det igjen vel 1 600 tonn av gruppekvote til trålerne per 29.oktober. Ved kvoteavregning på gruppenivå føres fangst på hovedtillatelsen til fartøyet. Torsketrål og seitrål kan strukturere på tvers av gruppene. Når torsketrålere fisker på strukturkvote fra seitrålgruppen, skal gruppekvote til seitrål belastes, og motsatt. Per 28. oktober er det ikke beregnet hvor mye sei torsketrålgruppen har fisket som skal belastes seitrålerne.

3.3.1 Torsketrålerne

Torsketrålerne justerte gruppekvote på 35 725 tonn ble fordelt med garantert fartøykvote etter følgende kvotefaktorer:

Tabell 9: Torsketrålerne kvotefaktorer og fartøykvoter i 2019

Trålgruppe	Kvotefaktor	Fartøykvoter
Småtrålere	0,58	220
Ferskfisk- /rundfrysetrålere	1,00	380
Fabrikktrålere	1,32	502

Torsketrålerne har tidligere år vært regulert med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn. På bakgrunn av relativt god kvoteutnyttelse og innføring av kvotefleksibilitet på gruppenivå ble torsketrålerne regulert med fartøykvoter fra årets begynnelse i år. Fartøykvotene er gitt med 10 % overregulering.

3.3.2 Seitrålerne

Seitrålerne justerte gruppekvote på 9 271 tonn ble fordelt med garantert fartøykvote etter følgende kvotefaktorer:

Tabell 10: Seitrålerne kvotefaktorer og fartøykvoter i 2019

Kvotefaktor	Fartøykvoter
0,35	283
0,75	607
0,85	688
1,00	810

Seitrålerne har tidligere år vært regulert med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn, i likhet med torsketrålerne. På bakgrunn av relativt god kvoteutnyttelse og innføring av kvotefleksibilitet på gruppenivå ble torsketrålerne regulert med fartøyskvoter fra årets begynnelse. Basert på tidligere års erfaring er det likevel lagt inn en overregulering på 10 % fra årets begynnelse.

Tidligere var seitrålerne regulert med bifangstbestemmelser, men fra og med 2018 er fartøy med seitråltillatelse tildelt fartøyskvoter på torsk og hyse som også skal dekke behovet for bifangst. Seitrålerne var fra årets begynnelse regulert med fartøyskvoter uten overregulering med 202 tonn torsk og 206 tonn hyse per fartøy. Det ble innført maksimalkvoter på 267 tonn torsk og 273 tonn hyse fra 26. september.

3.3.3 Pelagiske trålere

For å dekke bifangst av sei for de pelagiske trålerne, herunder også i fisket etter vassild, nord for 62°N, ble det avsatt et kvantum på 500 tonn. For å unngå overskridelse og for å begrense seifisket med småmasket trål, er det satt et tak på 100 tonn sei per tråler fra årets begynnelse.

I det pelagiske fisket nord for 62°N er det hittil i år registrert til sammen ca. 218 tonn sei av avsetningen på 500 tonn.

4 SEIFISKET NORD FOR 62°N I 2020

4.1 BESTANDSSITUASJONEN OG HØSTINGSREGELEN

Høstingsregelen for nordøstarktisk sei er:

1. Totalkvoten for nordøstarktisk sei skal baseres på gjennomsnittet av de totalkvoter som en fiskedødelighet lik 0,32 med referansealder 4-7 år vil innebære de neste tre år.
2. Totalkvoten skal likevel ikke endres fra år til år med mer enn 15 %.
3. Dersom gytebestanden faller under føre-var-gytebestandsnivå (B_{pa}), skal det legges til grunn en fiskedødelighet som endres lineært fra føre-var-dødelighet (F_{pa}) ved B_{pa} til null ved en gytebestand lik null. Ved slike lave gytebestandsnivå setter en ikke noe grense på variasjonen i totalkvote fra et år til et annet.

Gytebestanden har vært over føre-var nivå siden 1996. Gytebestanden minket betydelig fra 2007 til 2011 for så å øke igjen. Fiskedødeligheten har vært under føre-var nivå siden 1997 med unntak av i 2010 og 2011. Rekrutteringen har siden 2005 vært på nivå med langtidsgjennomsnittet.

ICES vurderer bestanden til å være høstet bærekraftig og ha full reproduskjonskapasitet. I henhold til høstingsregelen må fangstene i 2020 ikke overstige 171 982 tonn. Bifangst av kysttorsk og vanlig uer bør holdes så lav som mulig.

Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) har bedt Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet (HI) om å vurdere stabilitetskriteriet i høstingsregelen for sei. Som det framgår ovenfor, sier stabilitetskriteriet at totalkvoten ikke skal endres med mer enn 15 % fra år til år. Dette skal bidra til forutsigbarhet og redusere konsekvensen av usikkerheten i bestandsestimatene for næringen.

Tabell 11 viser kvoteråd gitt av ICES, den fastsatte totalkvoten og hva kvoterådet ville vært uten stabilitetskriteriet dersom det ville vært forskjellig, samt kommentarer fra Havforskningsinstituttet. Vi ser at stabilitetskriteriet begrenset en reduksjon i kvoten enkelte år. For 2020 ville kvoterådet vært 189 419 tonn uten en begrensning av stabilitetskriteriet. Dette tilsvarer en økning på 26,7 %.

Tabell 11: Kvoteråd fra ICES, fastsatt totalkvote, kvoteråd uten stabilitetskriteriet

År	Kvoteråd ICES	Fastsatt kvote	Kvoteråd uten stabilitetskriteriet, dersom forskjellig	Kommentar
2010	204 000	204 000		
2011	173 000	173 000	173 000	Minimal forskjell, begge blir avrundet til nærmeste 1 000 t, 173 000. 172 994 uten 15% og 173 400 med 15% begrensning
2012	164 000	164 000		
2013	164 000	140 000		Kvote basert på nasjonalt råd etter ICES AFWG, begrenset av -15%
2014 ¹	140 000	119 000		Kvote basert på nasjonalt råd etter ICES AFWG, begrenset av -15%
2015	122 000	122 000		
2016	140 000	140 000	143 000	
2017	150 000	150 000		
2018	172 500	172 500	172 693	
2019	149 550	149 550		
2020	171 982	171 982	189 419	

Kilde: Havforskningsinstituttet

¹ Før 2014 var $F_{mp}=0.35$ og det vil normalt gi litt større svingninger enn nåværende $F_{mp}=0.32$.

Prognosen for sei de neste årene viser at det ikke er store kvantum næringen går glipp av de neste årene som følge av stabilitetskriteriet, jf. tabell 12. Vi ser at uten stabilitetskriteriet vil kvoten gå ned igjen i 2021, og at stabilitetskriteriet bidrar til å nettopp stabilisere fangstene.

Tabell 12: Prognose 2019-2022 for sei nord for 62°N

Høstingsregel med 15 % stabilitetskriterium

År	Totalbestand (TSB)	Gytebestand (SSB)	Fiskeridødelighet (F)	Kvoteråd
2019	890 462	555 377	0,22	149 550
2020	878 824	537 009	0,26	171 982
2021	845 307	483 181	0,28	182 085
2022	801 846	439 984		

Høstingsregel uten stabilitetskriterium

År	Totalbestand (TSB)	Gytebestand (SSB)	Fiskeridødelighet (F)	Kvoteråd
2019	890 462	555 377	0,22	149 550
2020	878 824	537 009	0,29	189 419
2021	826 418	467 302	0,29	178 158
2022	787 186	426 614		

Kilde: Havforskningsinstituttet

Dersom man ser sei, torsk og hyse nord for 62°N i sammenheng, så er stabilitetskriteriet henholdsvis 15, 20 og 25%. HI kommenterer at logikken i differensieringen i prosent etter art er korrekt, siden sei er den bestanden som har minst naturlig variasjon og hyse den bestanden som har mest naturlig variasjon.

Fiskeridirektøren ber om synspunkter på stabilitetskriteriet for sei.

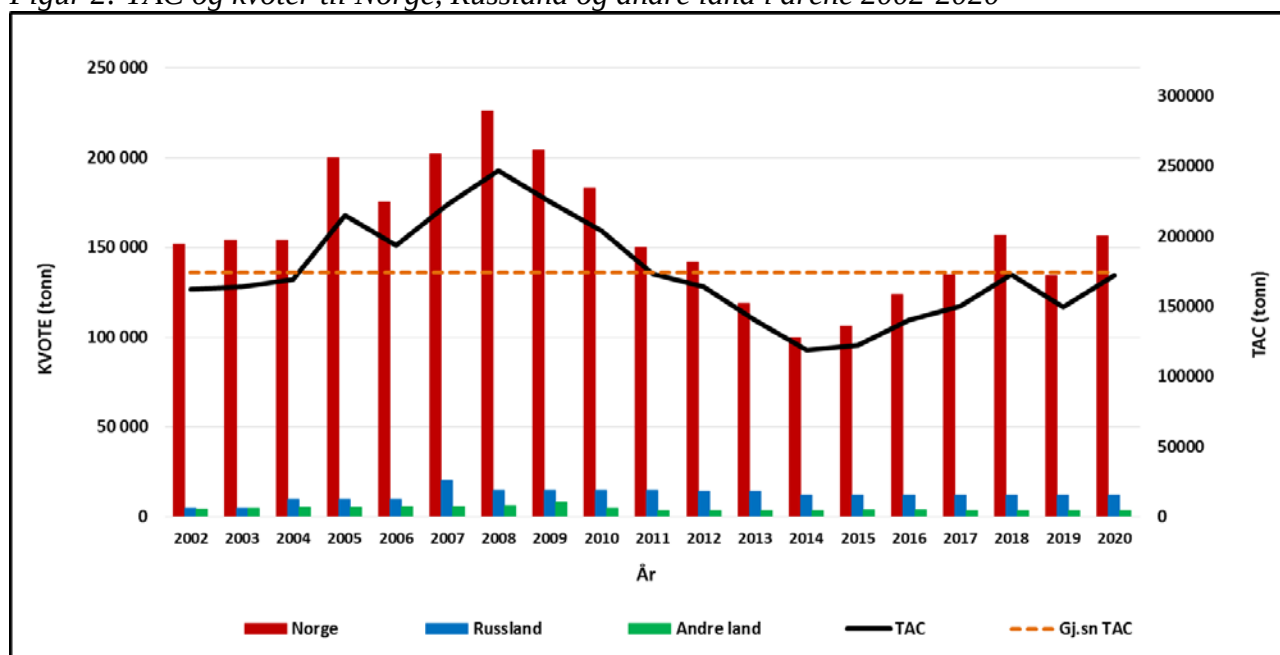
4.2 KVOTESITUASJONEN

NFD har fastsatt TAC i tråd med ICES sin tilrådning på 171 982 tonn sei. Dette innebærer en økning 15 % fra inneværende år.

Etter en stipulert avsetning på til sammen 15 550 tonn til dekning av kvoter til andre land, vil nasjonal kvote bli 156 432 tonn. Avsetningen til andre land omfatter en kvote til Russland og tradisjonelle avsetninger til EU, Færøyene og Grønland. Hvor mye som faktisk skal avsettes er avhengig av de kommende kvoteforhandlingene med andre land, og kvotestørrelsene kan bli noe endret som følge av dette.

Figur 2 viser utviklingen i TAC og kvoter av sei nord for 62°N i årene 2002 til 2020. Den norske kvoten var på sitt høyeste i 2008 og utgjorde da 226 150 tonn. I 2014 var TAC på sitt laveste og utgjorde 119 000 tonn. Dette tilsvarer en variasjon i TAC på 107 150 tonn, mens TAC i gjennomsnitt har utgjort ca. 174 000 tonn.

Figur 2: TAC og kvoter til Norge, Russland og andre land i årene 2002-2020

4.2.1 Avsetninger til forskningsformål, undervisningsordningen og lærlingkvoter

Fiskeridirektøren viser til pågående prosess med utlysning av forskningskvoter for 2020. Størrelsene på kvanta som avsettes til undervisningsordningen, forskningsformål og lærlingkvoter for 2020 er først kjent når endelig forskrift fastsettes rett før årsskiftet. En eventuell avsetning til forskning og undervisning vil gå til fradrag på totalkvoten. Avsetningenes størrelse utgjør en svært liten andel av totalkvotene i de enkelte fiskeriene og har derfor ingen betydning for forslaget til regulering

4.2.2 Agn

I 2019 ble det avsatt et kvantum til agnkvoter på henholdsvis 250 tonn sei, 1 300 tonn makrell og 500 tonn norsk vårgytende sild. Kvantumet har vært disponert av S/L Fiskernes Agnforsyning (Agnforsyningen), og har vært trukket fra den norske kvoten før den ble fordelt mellom de ulike fartøygruppene. Avsetningen til agn i 2020 er ikke fastsatt ennå, og det er derfor i dokumentet tatt høyde for 250 tonn i reguleringsforslaget for 2020.

4.2.3 Avsetning til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske)

Havforskningsinstituttet kartla i 2009 deler av det kommersielle turistfiske og beregnet et uttak av sei på om lag 800 tonn. I tillegg kommer uregistrert fangst fra fritidsfiske og turistfiske som ikke gikk gjennom de 445 kommersielle turistfiskeanleggene som var identifisert i kartleggingen. I 2018 ble det innført en registreringsordning for turistfiskevirksomheter, med plikt for alle registrerte virksomheter til å rapportere bl.a. antall sei fisket i regi av virksomheten. For 2018 ble det rapportert landet ca. 515 tusen sei, og hittil i

2019 er det rapportert landet ca. 502 tusen sei. Vi har foreløpig ikke gode data til å regne om fra antall fisk til vekt.

Per 28. oktober 2019 er det registrert 547 tonn omsatt i fritidsfisket. Samlet sett legger vi til grunn at hele avsetningen tas.

Fiskeridirektøren foreslår at det for 2020 avsettes 2 000 tonn sei til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske).

4.2.4 Rekrutteringskvoter

Fiskeridirektoratet viser til at NFD har besluttet at rekrutteringskvotene med virkning fra 2017 skal belastes alle fartøygrupper i det enkelte fiskeri. Kvantumet som «tas fra toppen» korresponderer til fartøyenes garanterte kvoter. Kvantum i tilknytning til rekrutteringskvotene overføres til lukket gruppe før fordeling av kvoter på fartøynivå, og fartøy med rekrutteringskvote reguleres ellers helt likt med fartøy i lukket gruppe.

Tabell 13 viser sum kvotefaktorer fordelt på hjemmelslengdegrupper i fisket etter sei nord for 62°N per 12. oktober 2019.

Tabell 13: Kvotefaktorer og garantert kvoter (tonn) i tilknytning til rekrutteringskvotene fordelt på hjemmelslengdegruppe per 12. oktober 2019

Hjemmelslengde	Sum kvotefaktorer rekrutteringskvoter	Kvoteenhet	Garanterte kvoter
Under 11 m	91,7714	4,5346	416
11 - 14,9 m	223,7116	4,7206	1 056
Totalt	315,483		1 472

For å ta høyde for fiske på rekrutteringskvoter, foreslår fiskeridirektøren at det settes av 1 472 tonn sei før fordeling på fartøygrupper.

Fiskeridirektøren foreslår å avsette 1 472 tonn i tilknytning til rekrutteringskvotene i 2020, og foreslår at dette avsettes før fordeling på trål, not og konvensjonelle redskap.

4.2.5 Kvotefleksibilitet mellom kvoteår

Etter behandling på reguleringsmøtet 4. juni 2015 ble det innført kvotefleksibilitet i fisket etter sei over årsskiftet på gruppenivå fra 2016, etter samme modell som for torsk og hyse.

Fiskeridirektøren mener at det kan være hensiktsmessig å innføre kvotefleksibilitet i flere fartøygrupper på fartøynivå i fremtiden. Fiskeridirektøren viser til arbeidet med utvikling av nytt kvoteregister og fraråder en slik reguleringsmodell i torskefiskeriene før arbeidet med det nye kvoteregisteret er ferdigstilt i Fiskeridirektoratet. Arbeidet med utvikling av nytt kvoteregister er krevende, og det har vært nødvendig å starte med fiskeri uten så stor

kompleksitet som torskefiskeriene. I 2019 har det vært arbeidet med pelagisk fiskeri. Fiskeridirektoratet og fiskesalgslagene er ikke i stand til å innføre kvotefleksibilitet på fartøynivå i torskefiskeriene med virkning fra 2020. Fiskeridirektøren anbefaler derfor å videreføre ordningen med kvotefleksibilitet på gruppenivå også i 2020.

Fiskeridirektøren foreslår at ethvert kvantum fisket ut over vedkommende fartøygruppes gruppekvote, skal gå til fratrekk på fartøygruppens gruppekvote det påfølgende år. Dersom overfisket skyldes Fiskeridirektoratets refordeling av kvoter mellom fartøygrupper for å legge til rette for at norsk totalkvote kan tas, skal belastningen av gruppeknoten det påfølgende kvoteåret ikke overstige 10 % av den gruppeknoten som er overfisket. Denne begrensningen gjelder bare så langt det for øvrig er dekning innenfor totalkvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøygruppene kan overføre inntil 10 % av gruppeknoten til det påfølgende år. Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes kvote, skal den overskytende kvoten refordelles til alle fartøygrupper etter etablerte fordelingsnøkler det påfølgende år.

Vi viser til gjennomgangen av bestemmelsen om kvotefleksibilitet i reguleringsmøtet i juni 2018 (sak 6 kapittel 6.2.3) der Fiskeridirektøren konkluderte med at dagens praksis best ivaretar den etablerte fordelingen mellom fartøygruppene.

I den videre saksfremstillingen legges det til grunn prognoser på hvor mye det kan forventes at de enkelte fartøygruppene kan overføre mellom 2019 og 2020, og det fastsettes foreløpige kvoteenheter ved årsskiftet. Endelige kvoteenheter fastsettes når fangststatistikken ansees for komplett i januar/februar 2020.

4.3 MINSTEMÅL

Det alminnelige minstemålet på sei nord for 62°N er 45 cm. I fisket etter sei med not gjelder i utgangspunktet et minstemål på 42 cm nord for Lofotodden, og 40 cm i området sør for Lofotodden til 62°N. I området mellom 66°33'N (polarsirkelen) og 62°N er det dessuten fastsatt et minstemål på 35 cm, dette minstemålet opphører når de første 3 000 tonn sei er oppfisket uavhengig av faktisk størrelsessammensetning i fangstene.

4.4 FORDELING PÅ REGULERINGSGRUPPER

Med utgangspunkt i en disponibel kvote på 152 581 tonn, vil fiskeridirektøren i tråd med landsmøtevedtak 7/01 i Norges Fiskarlag om fordeling av kvoten av sei nord for 62°N på redskapsgrupper og vedtaket om videreføring i landsmøtesak 6/07, foreslå følgende fordeling på de ulike fartøygruppene:

Tabell 14: Gruppekvoter 2020

Redskapsgruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Konvensjonelle redskaper	38	57 981 ¹
Notgruppen	25	38 145
Trålgruppen	37	56 455
Sum	100	152 581

¹I tillegg kommer 1 472 tonn i lukket kystgruppe under 15 meter hjemmelslengde

Reguleringene av de enkelte redskapsgrupper vil bli behandlet enkeltvis i det følgende.

4.5 REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Gruppekvoten for seinotfisket i 2020 på 38 145 tonn innebærer en økning på ca. 17 % sammenliknet med inneværende år.

På fartøynivå har notfisket vært regulert med maksimalkvoter med en relativt høy overregulering av gruppekvoten, der fangstutviklingen i stor grad har vært bestemt av tilgjengelighet og mottakskapasitet. Fiskeridirektøren mener det er hensiktsmessig å regulere notfisket med maksimalkvoter og et garantert kvantum i bunn.

Fiskeridirektøren foreslår at alle fartøy i notfisket etter sei reguleres med maksimalkvoter og et garantert kvantum.

Notfisket foregår i hovedsak på kysten av Møre på vårparten og fortsetter på Finnmarkskysten i sommermånedene. Hvor stor maksimalkvote som fastsettes og tidspunktet for eventuelle refordelinger, vil kunne ha betydning for den geografiske fordelingen av fisket. En balansert maksimalkvote kan i utgangspunktet sikre en rimelig geografisk fordeling. For stor overregulering kan imidlertid ved gode fangstforhold føre til et uforutsigbart kappfiske med stopp i fisket og redusert lønnsomhet som konsekvens for både fangstledd og landside.

Det er til sammen 398,2983 kvotefaktorer i den lukkede delen av seinotfisket, dvs. fartøy over 13 meter med deltakeradgang og fartøy med seinottillatelse.

Seinotgruppen har vært regulert med maksimalkvoter med meget høy overregulering. Overreguleringen har blitt redusert hvert år i takt med reduksjon i totalkvoten. Gruppekvoten har blitt overfisket de åtte siste årene. Fisket har blitt stoppet på maksimalkvotene relativt tidlig på sommeren, men har fortsatt innenfor garanterte kvoter. De siste årene har det vært særlig

god pris etter at fisket er stoppet. I 2016 og 2017 har det vært dårlige priser for notseien, og fisket gikk uvanlig tregt sammenliknet med foregående år.

Ved innføring av kvotefleksibilitet mellom kvoteår, vil det ha fordelingsmessige konsekvenser å overfiske gruppeknoten. Ved høy overregulering er det en mindre andel fartøy som får utnyttet denne, mens alle i gruppen får redusert kvote til neste år. Fiskeridirektøren ønsker ikke en overregulering som legger opp til et overfiske av gruppeknoten. I inneværende år har maksimalkvotene blitt gitt med 40 % overregulering, og fisket på maksimalkvotene ble stoppet 29. august.

Det landes kun mindre kvanta seinot fram mot årsskiftet, men det landes stadig sei fisket med konvensjonelle redskap som skal belastes notkvoten. Så langt i år utgjør dette 5 800 tonn og notkvoten er overfisket med vel 1 800 tonn per 29. oktober. I beregningen nedenfor er det lagt til grunn et overfiske på 3 000 tonn i år, som skal belastes gruppeknoten i 2020.

Selv om kvoten går opp, mener Fiskeridirektøren at overreguleringen ikke bør økes, og anbefaler en liten reduksjon i overregulering. En overregulering på ca. 30 % vil gi maksimalkvoter omtrent på dagens nivå.

Tabell 15: Forslag til kvoter i notfisket

Hjemmelslengde	Kvotestige	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
under 15 meter	1,00	114,71	88,24
15 – 20,9 meter	1,50	172,07	132,36
21 – 22,9 meter	2,03	232,86	179,13
23 – 25,9 meter	2,43	278,75	214,42
26 meter og over	2,82	323,48	248,84
Seinottillatelse	5,64	646,96	497,67

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene i notfisket fastsettes som vist i tabell 15.

På reguleringsmøtet høsten 2017 viste Fiskeridirektøren til at dersom gjeldende praksis vedrørende fiske på to kvoter i seireguleringen skulle videreføres burde et unntak spesifiseres i bestemmelsen om kvoteutnyttelse. Saken ble drøftet på reguleringsmøtet, uten at man kom til enighet. NFD sendte bestemmelsen om kombinasjonsdrift og kvoteutnyttelse på høring våren 2018. Som et resultat av høringen ble det innført et unntak i bestemmelsen om kvoteutnyttelse, gjeldende fra 2019.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bestemmelsen om at fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter sei med not, og som også har adgang til å delta i fisket med konvensjonelle redskaper i lukket gruppe, kan fiske begge seikvotene.

4.6 REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

4.6.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy skal ha en andel på 11 % av den konvensjonelle kvoten. Dette utgjør 6 378 tonn i 2020.

De siste årene har det vært avsatt et kvantum på 500 tonn av gruppekvote til konvensjonelle havfiskefartøy til dekning av bifangst. Når det direkte fisket stoppes eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 25 %.

Fiskeridirektøren foreslår at avsetningen til bifangst settes til 500 tonn i 2020.

Fisket etter sei med garn er deltakerregulert, og har vært regulert med maksimalkvoter med relativt høy overregulering de siste årene. Gruppen består av 13 fartøy med rett til å delta i garnfisket som disponerer i alt 22,338 kvotefaktorer. I inneværende år har denne gruppen var regulert med maksimalkvoter på 500 tonn, som innebærer en overregulering på ca. 80 % fra årets begynnelse.

Kvoteutnyttelsen på fartøynivå er meget forskjellig. Enkelte tar hele kvoten, mens andre deltar ikke i fisket. Ved innføring av kvotefleksibilitet på gruppenivå må det benyttes en hensiktsmessig overregulering som lar de deltakende fartøyene utnytte kvoten, uten at den overfiskes i særlig grad.

Fisket etter sei med garn forgår om våren, slik at det forventes svært lite landinger av sei i denne gruppen resten av året.

Justert gruppekvote er overfisket med ca. 6 % i inneværende år. Gruppekvote har ikke vært fullt utnyttet i foregående år. På denne bakgrunn kan det være hensiktsmessig å videreføre maksimalkvotene på samme nivå som i inneværende år til tross for at kvoten økes.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med maksimalkvoter på 500 tonn.

4.6.2 Fartøy i lukket kystgruppe

Fiskeridirektøren legger til grunn at lukket kystgruppe får samme kvoteandel som i inneværende år, dvs. 75 %.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvote for fartøy i lukket kystgruppe settes til 43 486 tonn.

Det vises til diskusjonen vedrørende fordeling av kvotefaktorer og kvoter i lukket gruppe i Finnmarksmodellen under sak 5 i reguleringsmøtet i juni i år.

Hver av de fire lengdegruppene i Finnmarksmodellen har egne gruppekvotes. Utgangspunktet for fordelingen av kvoten mellom lengdegruppene var en *politisk* beslutning. Rent *teknisk* ble imidlertid gruppekvote til de enkelte lengdegruppene etter hvert beregnet på grunnlag av summen av kvotefaktorene i gruppene de første årene.

Det ble foretatt en slik teknisk justering av gruppekvote sist i 2007, og fordelingen følger Norges Fiskarlags fordelingsvedtak av 2007, jf. tabell 16.

Tabell 16: Norges Fiskarlags fordelingsvedtak av 2007

Hjemmelslengde	Norges Fiskarlags fordelingsvedtak 2007
0 - 10,9 m	28,30 %
11 - 14,9 m	26,00 %
15 - 20,9 m	25,90 %
21 - 27,9 m	19,80 %
Totalt	100,00 %

I tiden etter 2007 har det funnet sted endringer i struktur-, fordelings- og reguleringspolitikken som gjør at det i dag ikke er entydig samsvar mellom den vedtatte fordelingen og den tekniske fordelingen mellom lengdegruppene. Med teknisk fordeling menes hvordan kvotefaktorene til enhver tid faktisk fordeler seg mellom lengdegruppene. Manglende «vanntette skott» mellom lengdegruppene i strukturpolitikken har gjort dette mulig ved at hele eller deler av strukturkvoter flyttes på tvers av lengdegruppene i Finnmarksmodellen. Tildeling av rekrutteringskvoter og fordeling av strukturgevinster har også påvirket avviket mellom den vedtatte fordelingen og den tekniske fordelingen mellom lengdegruppene.

Fiskeridirektoratet har nå kartlagt og kvalitetssikret de opprinnelige hjemmelslengdene knyttet til strukturkvotene i Finnmarksmodellen. Vi kan nå identifisere kvotefaktorer i tilknytning til de strukturkvotene eller deler av strukturkvotene som er flyttet mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen.

Vi finner pr. 7. oktober i år 88,8697 kvotefaktorer i lengdegruppen under 11 meter hjemmelslengde og 231,9883 kvotefaktorer i lengdegruppen mellom 11 og 14,9 meter hjemmelslengde som kan relateres til rekrutteringskvoter. Det er besluttet at fisket innenfor rekrutteringskvotene skal belastes et kvantum tatt fra «toppen» og disse kvotefaktorene (grunnkvotene) holdes derfor utenfor i de videre beregningene.

Tabell 17 viser fordeling av kvotefaktorer mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen der strukturkvotene er plassert i henhold til den utgåtte deltakeradgangens opprinnelige hjemmelslengde.

Tabell 17: Fordeling av kvotefaktorer mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen der strukturkvotene er plassert på den utgåtte deltakeradgangens opprinnelige hjemmelslengde.

Hjemmelslengde	Grunnkvoter	Strukturkvoter	Sum kvotefaktorer	Fordeling (%)
0 - 10,9 m	2 572,8600	176,1683	2 749,0283	28,06 %
11 - 14,9 m	1 558,6631	1 012,6579	2 571,3210	26,25 %
15 - 20,9 m	1 088,4656	1 434,0640	2 522,5296	25,75 %
21 - 27,9 m	808,4587	1 145,4375	1 953,8962	19,94 %
Totalt	6 028,4474	3 768,3277	9 796,7751	100,00 %

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 11. oktober 2019

Tabell 18 viser fordeling av kvotefaktorer mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen der strukturkvotene er plassert i henhold til den hjemmelslengden fartøyets grunnkvote befant seg på per 11. oktober i år.

Tabell 18: Fordeling av kvotefaktorer mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen der strukturkvotene er plassert på hjemmelslengden der fartøyets grunnkvote befant seg per 11. oktober 2019

Hjemmelslengde	Grunnkvoter	Strukturkvoter	Sum kvotefaktorer	Fordeling (%)
0 - 10,9 m	2 572,8600	17,4222	2 590,2822	26,44 %
11 - 14,9 m	1 558,6631	1 098,0958	2 656,7589	27,12 %
15 - 20,9 m	1 088,4656	1 426,1601	2 514,6257	25,67 %
21 - 27,9 m	808,4587	1 226,6496	2 035,1083	20,77 %
Totalt	6 028,4474	3767,3277	9 796,7751	100,00 %

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 11. oktober 2019

Vi ser at cirka 159 kvotefaktorer er flyttet fra lengdegruppen under 11 meter, mens cirka 8 kvotefaktorer er flyttet fra lengdegruppen mellom 15 og 20,9 meter. Lengdegruppen 11-14,9 meter er tilført cirka 86 kvotefaktorer, mens lengdegruppen 21-27,9 meter er tilført cirka 81 kvotefaktorer.

Fordelingen av gruppekvotene er per i dag i henhold til fordelingen i tabell 16, mens fordelingen av kvotefaktorer i all hovedsak følger fordelingen i tabell 18. Avviket mellom andelen av gruppekvoten som tildeles og lengdegruppens andel av kvotefaktorer er om lag 1-2 prosentpoeng.

Fiskeridirektøren mener kvotefordelingen mellom lengdegruppene bør justeres *teknisk* slik at man oppnår et bedre samsvar mellom kvotefordelingen og fordelingen av kvotefaktorene mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen.

Fiskeridirektøren foreslår at vi benytter Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde som vist i tabell 19.

Dette innebærer følgende gruppeandeler og gruppekvoter for 2020:

Tabell 19: Gruppeinndeling og gruppekvoter i 2020 (tonn)

Lengdegrupper	Gruppekvote	Andel
Under 11 meter hjemmelslengde*	11 498	26,44 %
11 - 14,9 meter hjemmelslengde*	11 793	27,12 %
15 - 20,9 meter hjemmelslengde	11 163	25,67 %
21 - 27,9 meter hjemmelslengde	9 032	20,77 %
Totalt	43 486	100,00 %

*Gruppekvotene påplusses med 416 tonn og 1 056 tonn før fordeling på fartøynivå, jf. diskusjon i punkt 4.2.4 om rekrutteringskvoter.

Gruppekvotene må justeres for eventuelt over- eller underfiske av 2019-kvoten. For fartøy under 11 meter hjemmelslengde er det rimelig å anta det vil stå igjen mer enn 10 % av gruppekvoten. Fartøy over 11 meter har bedre kvoteutnyttelse og fikk høy overregulering fra årets start for å tilrettelegge for at norsk totalkvote kan utnyttes fullt ut. Eventuelt overfiske av gruppekvoten vil derfor ikke bli belastet med mer enn inntil 10 % av gruppekvoten, så fremt det er dekning innenfor totalkvoten. Fartøy med hjemmelslengde mellom 11 – 14,9 meter forventes å utnytte gruppekvoten sin.

Tabell 20: Prognose for overføring av kvoter (tonn) fra 2019 til 2020

Lengdegrupper	Prognose overføring 2019 til 2020	Prognose gruppekvoter 2020
Under 11 meter hjemmelslengde	1 098	13 012
11 - 14,9 meter hjemmelslengde		12 849
15 - 20,9 meter hjemmelslengde	-961	10 202
21 - 27,9 meter hjemmelslengde	-734	8 298
Totalt	-597	44 361

NFD ba i 2016 Fiskeridirektoratet om å legge frem en ny reguleringsmodell for 2017 for fartøy under 11 meter hjemmelslengde i torskefiskeriene der overreguleringen trappes gradvis ned jo større faktisk lengde fartøyene har.

I tillegg ble det innført en ny modell for overregulering for fartøy med hjemmelslengde over 11 meter basert på forslag fra Norges Fiskarlag i reguleringsmøtet høsten 2016. I denne modellen får fartøy med største lengde over sin hjemmelslengdegruppe halv overregulering i forhold til fartøy med største lengde under eller lik sin hjemmelslengdegruppe.

NFD valgte å videreføre de to modellene for overregulering i 2019.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende reguleringsmodeller for overregulering i lukket kystgruppe i 2020.

Det er svært varierende utnyttelsesgrad for fartøy i kystgruppen, og ulik grad av strukturering. Det er derfor utfordrende å finne en overregulering som treffer godt. Næringen har selv uttrykt at det er viktig å sikre forutsigbarhet og at seifisket kan pågå hele året. Det er uheldig med stopp i fisket for tidlig da det blir lite sei igjen til høstfisket.

Tabell 2 og 8 viser overreguleringen i henholdsvis 2018 og 2019. Fartøy under 11 meter hjemmelslengde har ikke klart å utnytte sin gruppekvote, og fisket har blitt sluppet fritt. Fartøy over 11 meter har bedre kvoteutnyttelse. Fiskeridirektøren foreslår å videreføre overregulering på samme nivå som i inneværende år for fartøy under 11 meter hjemmelslengde. Fartøy med hjemmelslengde mellom 11-14,9 meter kan utnytte gruppekvoten sin, og har de to siste årene fått refordelinger i løpet av året. Det kan være hensiktsmessig med en noe høyere overregulering fra årets begynnelse for denne gruppen. Overreguleringen har vært satt noe høyt fra årets begynnelse for de to største gruppene, og det må også ta hensyn til at det kan fiskes to kvoter for fartøy som har både konvensjonell- og notkvote. Det kan derfor synes hensiktsmessig å videreføre den nåværende overreguleringen i de to største gruppene, til tross en økning i gruppekvotene.

Gruppekvotene av sei foreslås utdelt som maksimalkvoter med varierende grad av overregulering fra årets begynnelse, og med garanterte fartøykvoter uten overregulering i bunn. Foreslått overregulering går frem av tabell 21.

Tabell 21: Forslag til overregulering i lukket kystgruppes fiske etter sei i 2020

Hjemmels- lengde	Største lengde	Overregulering	Overregulering 2020
Under 11 m	Under 11 m	Hel overregulering	3 000 %
	11 - 14,9 m	Halv overregulering	1 500 %
	Over 15 m	Kvart overregulering	750 %
11 - 14,9 m	Under 15 m	Hel overregulering	600 %
	Over 15 m	Halv overregulering	300 %
15 - 20,9 m	Under 21 m	Hel overregulering	200 %
	Over 21 m	Halv overregulering	100 %
21 - 27,9 m		Overregulering	65 %

Tabell 22: Forslag til maksimalkvoter i 2020 for fartøy i lukket kystgruppe med hjemmelslengde under 11 meter

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor 2020	Garantert	Maksimalkvote største lengde under 11 m	Maksimalkvote største lengde 11-14,9 m	Maksimalkvote største lengde over 15 meter
under 7 meter	1,3137	6,60	204,58	105,59	56,09
7 - 7,9	1,5365	7,72	239,27	123,50	65,61
8 - 8,9	1,8298	9,19	284,95	147,07	78,13
9 - 9,9	2,2637	11,37	352,51	181,94	96,66
10 - 10,9	2,4163	12,14	376,28	194,21	103,17

Tabell 23: Forslag til maksimalkvoter i 2020 for fartøy i lukket kystgruppe med hjemmelslengde over 11 meter

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor 2020	Maksimalkvote største lengde lik eller under hjemmelslengde	Maksimalkvote største lengde over hjemmelslengde	Herav garantert kvote
11 - 11,9	3,0798	104,26	59,58	14,89
12 - 12,9	3,6587	123,86	70,78	17,69
13 - 13,9	4,4232	149,74	85,57	21,39
14 - 14,9	5,0347	170,45	97,40	24,35
15 - 15,9	6,5037	79,16	52,77	26,39
16 - 16,9	7,2519	88,26	58,84	29,42
17 - 17,9	8,0000	97,37	64,91	32,46
18 - 18,9	8,8288	107,46	71,64	35,82
19 - 19,9	9,5655	116,42	77,62	38,81
20 - 20,9	10,2331	124,55	83,03	41,52
21 - 21,9	9,3656	63,01		38,19
22 - 22,9	9,7605	65,67		39,80
23 - 23,9	10,1552	68,32		41,41
24 - 24,9	10,5501	70,98		43,02
25 - 25,9	10,8571	73,04		44,27
26 - 26,9	11,2519	75,70		45,88
27 - 27,9	11,5699	77,84		47,18

Fiskeridirektøren foreslår maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn i lukket kystgruppe i 2020 som vist i tabell 22 og 23.

4.6.3 Fartøy i åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år på 14 % av den konvensjonelle kvoten i 2020. Dette gir en gruppekvote på 8 117 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe gis et fritt fiske av sei innenfor gruppekvoten, og en garantert kvote på 5 tonn dersom fisket stoppes.

4.7 REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En andel på 37 % av en norsk totalkvote på 152 581 tonn gir en trålkvote på 56 455 tonn i 2020.

4.7.1 Bifangst av sei for pelagiske trålere nord for 62°N

I de foregående årene har det blitt avsatt 500 tonn av gruppekvoten til seitrålerne til dekning av bifangst for de pelagiske trålerne i fisket etter vassild, sild og øyepål. Per 28. oktober 2019 er det seddelført 218 tonn sei, som det fremgår av tabell 6 foran. I 2018 (2017) utgjorde dette 86 (62) tonn.

Ved fiske med småmasket trål sør for 64° N er det i utgangspunktet tillatt å ha inntil 20 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter vassild er det nord for 64°N tillatt å ha inntil 10 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen i vekt av de enkelte fangster og ved landing.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse eller pelagisk tråltillatelse kan tråle etter nordsjøsild, øyepål, tobis m.v sør for 64°N og etter torsk, hyse, hvitting, sei mv. sør for 62°N og øst for 4°V. Tillatelsen gjelder også tråling etter kolmule i de områder og til de tider departementet bestemmer.

Bifangstreglene er et kompromiss mellom hensynet til at fartøyene skal kunne utøve et lovlig trålfiske og hensynet til å begrense bifangstadgangen så mye som mulig for i størst mulig utstrekning unngå bl.a. torsk, hyse og sei i fangstene.

Basert på erfaringene fra de siste år, kan det synes hensiktsmessig å videreføre avsetningen til bifangst på nivå med inneværende år.

Fiskeridirektøren forslår at det avsettes et kvantum på 500 tonn sei til dekning av bifangst i trålfisket nord for 62°N etter vassild, sild og øyepål, og at denne som tidligere trekkes fra seitrålernes gruppekvote.

Fra og med 2014 ble totalt kvantum sei per tråler redusert fra 150 tonn til 100 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan fiske inntil 100 tonn sei som bifangst.

4.7.2 Fordeling mellom trålere med torsketråltillatelse og trålere med seitråltillatelse

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten på 56 455 tonn blir fordelt med en andel på 80 % til torsketrålerne og 20 % til trålere med seitråltillatelse.

Når bifangstavsetningen på 500 tonn til industritrålfiske trekkes fra seitrålerne gruppekvote, gir dette seitrålerne en gruppekvote på 10 791 tonn, mens torsketrålerne får en gruppekvote på 45 164 tonn.

4.7.3 Torsketrålerne

Torsketrålerne og seitrålerne har tidligere år vært regulert med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn. Overreguleringen har vært relativt lav fra årets begynnelse, og har blitt justert opp gjennom året ved behov. Ettersom det ble innført kvotefleksibilitet på gruppenivå i fisket etter sei fra 2016, er det mindre behov for maksimalkvoter med overregulering. Trålerne er i inneværende år regulert med garanterte fartøyskvoter fra årets begynnelse som vist i tabell 9 og 10. Begge trålgruppene har 10 % overregulering fra årets begynnelse.

Basert på siste års erfaringer mener Fiskeridirektøren det er hensiktsmessig å regulere trålerne med garanterte fartøyskvoter med 10 % overregulering.

Fiskeridirektøren vil i samråd med næringen forsøke å legge til rette for at gruppekvotene tas. Dersom det viser seg at det vil stå igjen kvantum, kan dette enten refunderes eller overføres til neste års gruppekvote.

Det legges til grunn at gruppekvotene blir utnyttet i 2019 og at det dermed ikke er noe kvantum som skal overføres til 2020.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålerne reguleres med fartøyskvoter med 10 % overregulering som vist i tabell 24.

Tabell 24: Torsketrålerne kvotefaktorer og kvoter 2020

Trålgruppe	Faktor	Fartøyskvote
Småtrålere	0,58	280
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	483
Fabrikktrålere	1,32	637

Torsketrålerne disponerer per ultimo oktober 102,9713 kvotefaktorer.

4.7.4 Fartøy med seitråltillatelse

Som nevnt foran foreslås seitrålerne gruppekvote i 2020 satt til 10 791 tonn.

Fiskeridirektøren vil i samråd med næringen forsøke å legge til rette for at gruppekvote tas. Det legges til grunn at gruppekvote blir utnyttet i 2019 og at det dermed ikke er noe kvantum som skal overføres til 2020.

Basert på siste års erfaringer mener Fiskeridirektøren det er hensiktsmessig å regulere trålerne med garanterte fartøykvoter med 10 % overregulering. Dersom det viser seg at det vil stå igjen kvantum, kan dette enten reforderes eller overføres til neste års gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår at seitrålerne reguleres med fartøykvoter med 10 % overregulering som vist i tabell 25.

Tabell 25: Seitrålerne kvotefaktorer og kvoter 2020

Trålgruppe	Faktor	Fartøykvote
Fartøy med kvotefaktor	0,35	331
Fartøy med kvotefaktor	0,75	710
Fartøy med kvotefaktor	0,85	805
Fartøy med kvotefaktor	1,00	947

Per ultimo oktober er det i alt 12,5275 kvotefaktorer i seitrålgruppen.

NOTAT

Saksnummer: 18/17841
Dato: 12.10.2019
Side 1 av 7

Fra: Guro Gjelsvik
Seksjon: Reguleringsseksjonen

Kvotefleksibilitetsordningen i fisket etter sei - kvoteoverføringer fra 2018 til 2019

Det vises til ordningen med kvotefleksibilitet som ble innført på total- og gruppenivå i fisket etter torsk og hyse nord for 62°N i 2015, og for sei nord for 62°N i 2016. Ved fastsettelse av kvoter på fartøynivå i gjeldene regulering ble det tatt høyde for usikkerhet rundt kvoteutnyttelse i 2018, og ingen fartøy får lavere kvoter som følge av endelig avregning av kvoteoverføringer fra 2018 til 2019.

I reguleringsforskriften er kvotefleksibiliteten formulert som følger:

§ 6 Kvotefleksibilitet for torsk, hyse og sei over årsskiftet på gruppenivå

Dersom en gruppekvote overfiskes, kan Fiskeridirektoratet belaste gruppeknoten det påfølgende kvoteåret med et tilsvarende kvantum. Dersom overfisket skyldes Fiskeridirektoratets refordeling av kvoter mellom fartøygrupper etter tredje ledd, skal belastningen av gruppeknoten det påfølgende kvoteåret ikke overstige 10 prosent av den gruppeknoten som er overfisket. Denne begrensningen gjelder bare så langt det for øvrig er dekning innenfor totalkvoten.

Dersom en gruppekvote ikke er oppfisket ved kvoteårets slutt, kan Fiskeridirektoratet godskrive inntil 10 prosent av denne gruppeknoten til det påfølgende kvoteåret.

Dersom det beregnes at det vil gjenstå mer enn 10 prosent av en gruppekvote ved kvoteårets slutt, kan Fiskeridirektoratet innenfor samme kvoteår reforede overskytende kvantum til andre fartøygrupper.

Gruppeknotene angitt i forskriften er ikke justert for eventuelle overføringer av kvantum mellom kvoteår som beskrevet i første og andre ledd.

Dette betyr at total- og gruppekvoter i forskrift ikke blir justert for overføringer mellom kvoteår. Kvoter på fartøynivå er justert for overføringer mellom kvoteår i forskriften.

Totalkvoter og gruppekvoter som ikke er justert for overføringer mellom kvoteår benevnes i det videre *forskriftskvoter*, mens begrepet *justerte kvoter* beskriver totalkvoter og gruppekvoter som er justert for overføringer mellom foregående år og inneværende år. Det fremgår av ukestatistikken hva som er de reelle total- og gruppekvoteene (justerte total- og gruppekvoter), samt restkvoter til enhver tid.

Fiskeridirektoratet legger til grunn at grupper defineres som følgende i fisket etter sei:

- Torsketrål
- Seitrål
- Konvensjonelle havfiskefartøy
- Lukket kystgruppe under 11 meter hjemmelslengde
- Lukket kystgruppe mellom 11 og 15 meter hjemmelslengde
- Lukket kystgruppe mellom 15 og 21 meter hjemmelslengde
- Lukket kystgruppe over 21 meter hjemmelslengde
- Notgruppe i fisket etter sei
- Åpen kystgruppe

Avsetninger som tas fra «toppen» (jf. § 2 i reguleringsforskriften) omfattes ikke av ordningen med kvotefleksibilitet mellom kvoteår, og eventuelt overfiske eller restkvoter på de ulike avsetningene avregnes neste års totalkvote.

Dagens praksis innebærer følgende avregning på gruppenivå:

- I. Dersom en gruppekvote ikke er oppfisket ved kvoteårets slutt, godskrives inntil 10 % av denne gruppeknoten til det påfølgende kvoteåret. Det overskytende kvantumet overføres til alle fartøygrupper etter etablerte fordelingsnøkler det påfølgende år, hvilket er i henhold til hva som ble besluttet etter reguleringsmøtet våren 2015, sak 4.
- II. Dersom en gruppekvote overfiskes, belastes gruppeknoten det påfølgende kvoteåret med et tilsvarende kvantum. Hvis overfisket skyldes refordeling av kvoter mellom fartøygrupper for å legge til rette for at norsk totalkvote kan utnyttes best mulig, skal belastningen av gruppeknoten som blir overfisket, ikke overstige 10 % det påfølgende kvoteåret. Denne begrensningen gjelder bare så langt det for øvrig er dekning innenfor totalkvoten.

Etter at avregningen er gjennomført på gruppenivå i henhold til punkt I og II, avregnes det mot totalkvoten og avsetninger som tas fra «toppen». Restkvote eller overfiske som gjenstår på totalkvoten fordeles på fartøygruppene etter etablerte fordelingsnøkler det påfølgende kvoteåret med mindre det er politiske beslutninger som tilsier noe annet.

Fiskeridirektoratet mener at dagens praksis med avstemming av totalkvote etter justering av gruppekvoter i henhold til punkt I og II best ivaretar vedtatt og etablert fordeling mellom fartøygruppene og er i tråd med det som ble besluttet etter reguleringsmøtet våren 2015.

Kvotefleksibilitet sei nord for 62°N

Sei nord for 62°N er en eksklusiv norsk bestand og vi kan overføre inntil 15 695 tonn sei (10 % av totalkvoten) fra 2018.

Tabell 1 viser totalkvote, gruppekvoter og fangst i 2018 pr. 12. oktober 2019. Vi ser at totalkvoten er overfisket med 2 173 tonn ved årsskiftet, som trekkes fra totalkvoten i 2019. Totalkvote justert for kvotefleksibilitet for 2019 utgjør da 131 827 tonn.

Vi viser til bestemmelsen i § 6 første og tredje ledd om kvotefleksibilitet som sier at det bare skal gjøres fratrekk for maksimalt 10 % av gruppekvotene når overfisket skyldes refordeling mellom fartøygrupper for å legge til rette for at norsk totalkvote tas. Dette forutsetter imidlertid at det er kvotemessig dekning innenfor totalkvoten. I tillegg må de fartøygruppene som ikke har utnyttet sine kvoter få sine resterende gruppekvoter overført neste kvoteår, men likevel begrenset oppad til 10 % av gruppekvoten inneværende år. I 2018 ble det refordelt i lukket gruppe for fartøy med hjemmelslengde over 11 meter for å tilrettelegge for at totalkvoten utnyttes.

Tabell 1: Forskriftskvote, justerte kvoter og fangst sei i 2018 (tonn)

Fartøygrupper	Forskriftskvote 2018 (tonn)	Justert kvote 2018 (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)
Trål	56 818	59 885	64 615	-4 730	108 %
Torsketrålere	45 454	47 653	52 309	-4 656	110 %
Seitrålere	10 864	11 732	12 220	-488	104 %
Pelagiske trålere	500	500	86	414	17 %
Not	38 390	37 940	39 390	-1 450	104 %
Konvensjonelle	59 368	61 690	56 695	4 995	92 %
Lukket gruppe:	44 779	45 652	45 310	342	99 %
<i>U 11 m hj.l.</i>	12 789	14 054	8 696	5 358	62 %
<i>11 - 14,99 m hj.l.</i>	11 990	13 031	12 683	348	97 %
<i>15 - 20,99 m hj.l.</i>	11 335	10 523	13 354	-2 831	127 %
<i>21 m og over</i>	8 665	8 044	10 577	-2 533	131 %
Åpen gruppe	8 170	8 981	6 082	2 899	68 %
Konvensjonelle havfiskefartøy	6 419	7 057	5 303	1 754	75 %
Forskning og undervisning	124	124	14	110	11 %
Agn	250	250	264	-14	106 %
Rekreasjon og ungdomsfiske¹	2 000	2 000	2 000	0	100 %
Annet²			1 084	-1 084	
Totalt	156 950	161 889	164 062	-2 173	101 %

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 12. oktober 2019

¹ Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 438 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt

² Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser

Kvoteoverføringer på gruppenivå

1. Trålgruppen

Totalt disponibelt kvantum (justert kvote) for torsketrålerne utgjorde 47 653 tonn sei i 2018. Justert kvote er overfisket med 4 656 tonn ved årets slutt, som går til fratrekk fra kvoten i 2019. Overføringen utgjør 10,2 % av forskriftskvoten.

Seitrålerne sin justerte kvote utgjorde 11 732 tonn sei, og kvoten var overfisket med 488 tonn ved årets slutt. Avsetningen til pelagiske trålere trekkes fra seitrålerne gruppekvote, slik at restkvoten på 414 tonn tilbakeføres seitrålerne. Dette innebærer at 74 tonn går til fratrekk fra seitrålerne kvote i 2019.

2. Konvensjonelle havfiskefartøy

Konvensjonelle havfiskefartøy hadde en gruppekvote på 6 419 tonn sei i 2018, og det gjensto 1 754 tonn ved årsskiftet. Dette innebærer at det overføres 642 tonn (10 %) til gruppekvoten i 2019.

3. Notfartøy

Fartøy som fisker sei med not har hatt et disponibelt kvantum (justert kvote) på 37 940 tonn i 2018. Det er landet 34 833 tonn av notfartøy. Det er i tillegg beregnet fisket til sammen 4 557 tonn sei med konvensjonelle redskap som skal belastes notkvoten, se tabell 3. Notkvoten ble dermed overfisket med 1 450 tonn som trekkes fra gruppekvoten i 2019.

4. Lukket gruppe

Lukket gruppe hadde en total gruppekvote på 44 779 tonn (inklusive en avsetning på 1 014 tonn til rekrutteringskvoter) i 2018. Tabell 2 angir gruppekvoter- og fangst (inklusive fangst som skal belastes notkvoten), samt kvanta som overføres fra 2018 til 2019:

Tabell 2: Gruppekvoter, fangst, restkvoter og overføringer (tonn) sei fra 2018 i lukket gruppe

Lengdegruppe	Forskrifts-kvoter 2018	Justerte gruppekvoter	Fangst 2018	Fangst som belastes notkvoten	Rest 2018	Rest i prosent av forskrifts-kvote	Overføring 2019
Under 11 m hj.l.	12 789	14 054	8 696		5 358	41,9 %	1 279
11 - 14,9 m hj.l.	11 990	13 031	12 859	176	348	2,9 %	348
15 - 20,9 m hj.l.	11 335	10 523	14 349	995	-2 831	- 25,0 %	-1 136
21 - 27,9 m hj.l.	8 665	8 044	13 963	3 386	-2 533	- 29 %	-867
Totalt	44 779	45 652	49 867	4 557	342	0,8 %	-376

Fartøy med hjemmelslengde over 15 meter har overfisket gruppekvotene sine på bakgrunn av refordelinger som ble gjort for å tilrettelegge for at totalkvoten utnytttes, slik at fratrekket er begrenset oppad til 10 %.

Det trekkes fra netto 376 tonn samlet i lukket gruppe i 2019, og fordelingen på de ulike lengdegruppene fremgår av tabell 2.

5. Åpen gruppe

Åpen gruppe fisket innenfor en gruppekvote på 8 170 tonn i 2018, og det gjensto 2 931 tonn av kvoten ved årets slutt. Dette innebærer at det overføres 817 tonn (10 %) til 2019.

Kvoteoverføringer på totalkvotenivå

Av de 2 173 tonnene vi trekker fra 2019, blir 5 097 tonn (netto) trukket fra de enkelte reguleringsgruppene, mens 2 924 tonn fordeles på gruppene etter etablerte fordelingsnøkler som følger:

Trålgruppen (37 %)	1 082 tonn (Torsketrål 80 %, seitrål 20 %)	
Notgruppen (25 %)	731 tonn	
Konvensjonelle fartøy (38 %)	1 111 tonn Konv. havfiskefartøy (11 %)	122 tonn
	Lukket gruppe (75 %)	833 tonn
	Under 11 m hj.l. (28,3 %)	236 tonn
	11 – 14,9 m hj.l. (26,0 %)	216 tonn
	15 – 20,9 m hj.l. (25,9 %)	216 tonn
	Over 21 m hj.l. (19,8 %)	165 tonn
	Åpen gruppe (14 %)	156 tonn

Oppsummering kvotefleksibilitet sei fra 2018 til 2019

Tabell 3 angir justert totalkvote og gruppekvotes i fisket etter sei i 2019 etter overføringer på total- og gruppekvote nivå.

Tabell 3: Forskriftskvoter og justerte kvoter (tonn) sei i 2019

Fartøygrupper	Forskriftskvote 2019	Overføringer på gruppenivå	Overføringer på totalkvotenivå	Justert gruppekvote 2019
Trål	49 144	-4 730	1 082	45 496
Torsketrålere	39 515	-4 656	866	35 725
Seitrålere	9 129	-74	216	9 271
Pelagiske trålere	500			500
Not	32 529	-1 450	731	31 810
Konvensjonelle	49 948	1 083	1 111	52 142
Lukket gruppe:	38 587	-376	833	39 044
<i>U 11 m hj.l.</i>	10 977	1 279	236	12 492
<i>11 - 14,99 m hj.l.</i>	10 663	348	216	11 227
<i>15 - 20,99 m hj.l.</i>	9 605	-1 136	216	8 685
<i>21 m og over</i>	7 342	-867	165	6 640
Åpen gruppe	5 922	817	156	6 895
Konvensjonelle havfiskefartøy	5 439	642	122	6 203
Forskning og undervisning	129			129
Agn	250			250
Rekreasjon og ungdomsfiske	2 000			2 000
Totalt	134 000	-5 097	2 924	131 827

Som tidligere nevnt, fremgår ikke nye totalkvoter eller gruppekvoter av forskrift, men kvotene på fartøynivå endres i henhold til justerte gruppekvoter 2019. For at næring og forvaltning skal være i stand å følge utviklingen i fisket, fremgår det av ukestatistikken hva som er de reelle total- og gruppekvote (justerte gruppekvoter).

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 BERGEN

ÁŠŠI/SAK
19/388 - 35

MIN ČUJ./VÁR REF.
19/28652

DIN ČUJ./DERES REF.

BEAIVI/DATO
01.11.2019

Reguleringsmøtet sak 10/2019 - Sametingets innspill til regulering av sei nord for 62°N i 2020

Sametinget arbeider for å sikre kyst- og fjordbefolkningens historiske rettigheter til fiske og bevaring av det materielle grunnlaget for det samiske folk, gjennom å tilrettelegge og styrke næringsgrunnlaget for fiskerne og mottaksanleggene i samisk fiskerirettighetsområdet (SFR- området). Området har tidligere blitt betegnet som STN-området.

Regulering av notfiske etter sei

De siste årene har fisket ikke lenger vært fritt. Kvoteutnyttelsesparagrafen, og unntaket fra den som ble innført fra 2014 ved fjerningen av bestemmelsen om kombinasjonsdrift, har dermed fått stor betydning både for de fartøy det gjelder og for fordelingen mellom grupper. En adgang til å fiske to kvoter er i strid med de hensyn som ligger til grunn både for kvoteutnyttelsesparagrafen og reguleringsystemet generelt, som bygger på at tilgjengelige kvantum fordeles mellom de fartøy som deltar i fisket etter etablerte fordelingsnøkler»

- *Sametinget er sterkt imot at noen båter har adgang til å fiske to kvoter på et og samme fartøy, slik det fremkom i fiskerireguleringene. Det fremgår også at dagens praksis, med fiske av to kvoter, er i strid med grunntanken i kvoteutnyttelsesparagrafen og reguleringsystemet generelt, som bygger på at tilgjengelige kvantum fordeles mellom de fartøy som deltar i fisket etter etablerte fordelingsnøkler.*

Åpen gruppe

Sametinget foreslår at garantert kvote blir:

Lengste lengde	Maksimalkvote	Herav garantert kvote (tonn)
Under 8 meter	Fritt fiske innenfor gruppeknoten	8
8 – 10 meter	Fritt fiske innenfor gruppeknoten	10
Over 11 meter	Fritt fiske innenfor gruppeknoten	12

Sametingets forslag vil ikke ha noen negative innvirkninger på gruppeknoten:

Dearvvuođaguin/Med hilsen

John Osvald Grønmo
doaib. fágajođiheadji / konst. fagleder

Inge Arne Eriksen
seniorráđđeaddi/seniorrådgiver

*Dát reive lea elektrovnnalaččat dohkkehuvvon ja sáddejuvvo vuolláičállaga haga./
Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur.*

Reivve vuostáiváldi / Hovedmottaker:

Fiskeridirektoratet Postboks 185 Sentrum 5804 BERGEN

Kopijja / Kopi til:

Guro Gjelsvik

Maja K. Rodriguez Brix

Sak 11/2019

Regulering av fisket etter blåkveite
nord for 62° N i 2020

SAK 11/2019

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 2020

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter blåkveite i 2020 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av konsultasjonsavtalen mellom Sametinget og statlige myndigheter. Foreslått regulering legger til rette for samiske interesser da kystfiskeflåten reguleres som åpen gruppe.

1 SAMMENDRAG

Reguleringsopplegget for fisket etter blåkveite foreslås i hovedsak videreført i 2020. Fiskeridirektøren foreslår at kystflåtens direktefiske tillates i to perioder innenfor en gruppekvote på 7 800 tonn og en bifangstavsetning på 263 tonn når direktefiske ikke er tillatt. Inneværende års maksimalkvoter foreslås videreført. Trålere og konvensjonelle havfiskefartøy foreslås regulert innenfor en gruppekvote på 5 376 tonn og med fartøykvoter på 83 tonn.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at fiske etter blåkveite i fiskerisonen ved Jan Mayen omfattes av den generelle reguleringen av fiske etter blåkveite nord for 62°N.

2 FISKET I 2018

Den norske kvoten av blåkveite var i 2018 på 13 755 tonn, hvorav 190 tonn var avsatt til forskning. Trålerne og konvensjonelle havfiskefartøy hadde en samlet gruppekvote på 5 346 tonn. Kystflåten hadde til sammen 8 019 tonn hvorav 269 tonn var avsatt til bifangst når det direkte fisket ikke var tillatt. Tabell 1 viser kvoter, fangst, restkvote og førstehandsverdi av blåkveite fordelt på fartøygrupper i 2018.

Tabell 1: Fangst og førstehandsverdi i 2018

Fartøygruppe	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Verdi (1 000 kr)	Antall fartøy
Trålere	5 346	3 479	-479	139 306	37
Konvensjonelle havfiskefartøy		2 346		101 139	28
Fartøy under 28 meter største lengde	8 019	7 767	252	220 448	551
Fartøy over 28 meter største lengde	200	103	97	3 242	17
Forskningsfangst	190	54	136	2 260	
Annet					
Totalt	13 755	13 749	6	466 395	

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister og Konsesjons- og deltakerregister per 14. oktober 2019

I 2018 utgjorde det norske fisket av blåkveite 13 749 tonn. Dette inkluderer også forskningsfangst. Førstehandsverdien var ca. 466 millioner kroner.

De to områdene i Nordland som har vært stengt for fiske i flere år på bakgrunn av funn av for høye verdier av fremmedstoffer i blåkveite, ble i 2016 åpnet for fiske i forkant av første periode. Det har ikke blitt gjort funn som tilsier at områder bør stenges for fiske de seinere år.

3 REGULERINGEN I 2019

På møtet i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2009 ble partene enige om en fordelingsnøkkel for blåkveite. Denne innebærer at Norge får en andel på 51 %, Russland får 45 %, og 4 % avsettes til tredjeland.

Videre ble partene i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2018 enige om en totalkvote på 27 000 tonn for 2019, hvilket innebærer en kvote til Norge på 13 755 tonn, hvorav inntil 750 tonn kunne avsettes til forskningsformål.

Det ble avsatt 116 tonn til forskningsformål.

Den norske kvoten ble fordelt med en gruppekvote på 8 063 tonn for kystfartøy under 28 meter største lengde, hvorav 263 tonn ble avsatt til dekning av bifangst når det direkte fisket ikke er tillatt. Det ble avsatt 200 tonn til kystfartøy over 28 meter som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket. Havfiskeflåten fikk en samlet gruppekvote på 5 376 tonn.

Reguleringen av fisket i 2019 besto av følgende elementer:

- bare fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, kunne delta i det direkte fisket etter blåkveite.
- to periodekvoter på henholdsvis 5 500 i første periode og 2 300 tonn i andre periode.
- tillatt med et direkte fiske i to perioder fra mandag 20. mai til periodekvoten var beregnet oppfisket (11. juni) og fra mandag 5. august til periodekvoten var beregnet oppfisket (18. august).
- differensierte maksimumkvoter etter fartøylengde. Disse var ved periodeoppstart som følger:

Tabell 2: Maksimumkvoter 2019

Største lengde	Maksimumkvote
0 – 13,9 meter	20 tonn
14 – 19,9 meter	22,5 tonn
20 – 27,9 meter	25 tonn

- fartøy som ikke hadde adgang til å delta i det direkte fisket eller når dette fisket ikke var tillatt, kunne ha inntil 7 % bifangst av blåkveite. Bifangsten for konvensjonelle kystfartøy over 28 meter største lengde var i tillegg begrenset til 20 tonn.
- trålere og konvensjonelle havfiskefartøy var regulert med en fartøyskvote på 83 tonn. Denne kvoten skulle også dekke bifangst av blåkveite i andre fiskerier.

4 UTVIKLINGEN I FISKET I 2019

Tabell 3 gir en oversikt over fangst av blåkveite fordelt på fartøygrupper per 17. oktober i år. Av Norges kvote på 13 755 tonn, står det ca. 2 200 tonn igjen. Det er ikke registrert forskningsfangst så langt i år. Når det gjelder havfiskeflåten, har 23 konvensjonelle havfiskefartøy og 36 trålere landet fangst av blåkveite så langt i 2019.

Tabell 3: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi i 2019

Fartøygruppe	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Restkvote (tonn)	Verdi (1 000 kr)	Antall fartøy
Trålere	5 376	1 613	2 164	47 858	36
Konvensjonelle havfiskefartøy		1 599		69 665	23
Fartøy under 28 meter største lengde	8 063	8 219	-156	266 123	540
Fartøy over 28 meter største lengde	200	81	119	2 429	7
Forskningsfangst	116		116		
Annet		46	-46	1 669	
Totalt	13 755	11 558	2 197	387 744	

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister og Konsesjons- og deltakerregister per 17. oktober 2019

Tabell 4 viser status over fangst, førstehandsverdi og deltakelse av fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap. Vi ser at det har blitt landet 223 tonn blåkveite som bifangst når det direktefiske ikke er tillatt. Kystflåtens periodekvoter og bifangstavsetning på til sammen 8 019 tonn er overfisket med ca. 150 tonn hittil i år.

Tabell 4: Fangst og deltakelse av konvensjonelle fartøy under 28 meter største lengde i 2019

	Fangst (tonn)	Antall fartøy
Bifangst før direktefiske	63	81
Direktefiske 1. periode	5 170	369
Bifangst mellomperiode	140	63
Direktefiske 2. periode	2 773	298
Bifangst etter direktefiske	72	79
Totalt	8 219	540

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 17. oktober 2019

Deltakelsen og fisketakten i første periode var god, og fisket ble stoppet fra og med 11. juni. Også i andre periode var fisketakten relativt god. Fisket ble stoppet fra og med 18. august. Ettersom fisket har blitt avviklet på relativt kort tid de siste årene, har man valgt å videreføre maksimalkvotene på samme nivå som i de to siste årene, se tabell 6. Det var ikke nødvendig med refordelinger i kystflåtens direktefiske i innværende år.

Som tabell 4 viser, har 540 kystfartøy landet blåkveite så langt i år, mot 551 (590) fartøy i 2018 (2017). Den reelle deltakelsen i direktefisket har vært noe lavere, siden en del fartøy kun har landet blåkveite som bifangst.

5 BESTANDSSITUASJONEN

5.1 STATUS

Fangstbar biomasse (lengde ≥ 45 cm) økte fra 2007 til 2014. Etter dette viser fangstbar biomasse en slakt nedadgående trend, men forblir over føre-var biomasse (B_{pa}). Fangsttrykk har vært økende siden 2008 og er på det høyeste i tidsserien. Rekrutteringen av ettåringer er veldig varierende, og siste gode årsklasse var i 2013.

Totalbiomassen er forholdsvis høy, og bestanden vurderes til å ha full reproduktiv kapasitet.

I fravær av både fangstregler og beregnet MSY (maksimalt vedvarende utbytte), og føre-var referanseverdier for fiskedødelighet, baseres rådgivningen på en alternativ tilnærming. Gitt sen rekruttering til fiskeriene klarer modellen å frembringe 5-årig framskriving av fangstbar biomasse (lengde ≥ 45 cm). Rådet baserer seg på å forbli over føre-var biomassen (B_{pa}) i denne 5-års perioden.

Dette er en langlivet, lavproduktiv art som tilsier lavt fangstpress og bestanden er i dag relativt stabil. ICES gir vanligvis råd for en periode på to år, men årets råd gjelder for ett år. Historisk har kvoter blitt fastsatt høyere enn rådgivningen tilsier, og fangstene har overskredet kvotene. Neste års råd burde ifølge ICES baseres på MSY eller føre-var-referanseverdier for dødelighet, som må fastsettes.

5.2 FORVALTNINGSRÅD

ICES anbefaler i henhold til føre-var tilnærming at fangstene ikke skal overstige 23 000 tonn i 2020. Dette tilsvarer fangstrate på omtrent 0,036.

6 RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 2020

På møtet i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2009 ble partene som nevnt enige om en fordelingsnøkkel for blåkveite som gir Norge en andel på 51 %, Russland 45 %, og 4 % avsettes til tredjeland.

Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon har fastsatt en totalkvote på 27 000 tonn for 2020, hvilket innebærer en kvote til Norge på 13 755 tonn, hvorav inntil 750 tonn kan avsettes til forskningsformål.

7 REGULERING AV FISKET I 2020

7.1 FISKERISONEN VED JAN MAYEN

I 1992 ble det innført et forbud mot fiske etter blåkveite nord for 62°N , med unntak av et begrenset kystfiske. Fiskerisonen ved Jan Mayen ble unntatt fra forbudet mot fiske i 1993, da det ble antatt at blåkveite ved Jan Mayen tilhørte en annen bestand enn nordøstarktisk blåkveite.

Kunnskap som i dag finnes om bestandsstruktur for blåkveite, tyder på at blåkveite i fiskerisonen ved Jan Mayen er en del av den nordøstarktiske bestanden av blåkveite. Vi viser i denne forbindelse til vedlagte vurdering fra Havforskningsinstituttet (HI) der det går fram at det er høyst usannsynlig at det er en egen bestand ved Jan Mayen.

På denne bakgrunn er både Fiskeridirektoratet og HI av den oppfatning at blåkveite i fiskerisonen ved Jan Mayen bør omfattes av reguleringen av fisket etter blåkveite nord for 62°N.

Fiskeridirektøren foreslår at fiske etter blåkveite i fiskerisonen ved Jan Mayen omfattes av den generelle reguleringen av fiske etter blåkveite nord for 62°N.

7.2 AVSETNING TIL FORSKNINGSFORMÅL

Fiskeridirektøren viser til pågående prosess med utlysning av forskningskvoter for 2020. Størrelsene på kvanta som avsettes til undervisningsordningen, forskningsformål og lærlingskvoter for 2020 er først kjent når endelig forskrift fastsettes rett før årsskiftet. En eventuell avsetning til forskning og undervisning vil gå til fradrag på totalkvoten. Avsetningenes størrelse utgjør en svært liten andel av totalkvotene i de enkelte fiskeriene og har derfor ingen betydning for forslaget til regulering.

7.3 FORDELING AV NORSK KVOTE

Da totalkvoter ble innført i 2009, besluttet Fiskeri- og kystdepartementet at siste års regulering av blåkveitefiske skulle videreføres i størst mulig grad. Et direktefiske skulle primært fortsatt beholdes kystflåten, og det ble derfor ikke fastsatt noen fordelingsnøkkel. Basert på siste års fiske ble det imidlertid lagt opp til en regulering som innebærer en fordeling på 60 % til kystflåten og 40 % til havgående fiskefartøy. Tidligere hadde havgående fiskefartøy adgang til å ha inntil 40 tonn blåkveite som bifangst, men fra 2010 fikk gruppen fartøyskvoter som skal inkludere bifangst.

Etter innføringen av totalkvoter var det behov for gjøre reguleringen mer oversiktlig og transparent. På denne bakgrunn ble det fra 2018 innført en gruppekvote for havfiskeflåten og bifangstavsetninger til kystflåten. Dette foreslås videreført i 2020.

For å unngå at totalkvoten overfiskes, er det nødvendig å holde tilbake et begrenset kvantum til uunngåelig bifangst for kystfartøy over 28 meter største lengde.

Fiskeridirektøren foreslår en avsetning til uunngåelig bifangst for kystfartøy over 28 meter på 200 tonn.

Fiskeridirektøren legger til grunn en tilsvarende fordeling mellom kystflåten og kystfartøy over 28 meter største lengde, konvensjonelle havfiskefartøy og trålere som tidligere år.

Fiskeridirektøren foreslår en kvote på 7 800 tonn for kystflåtens direktefiske etter blåkveite i 2020, samt en avsetning til bifangst på 263 tonn når direktefiske ikke er tillatt.

Videre forslår Fiskeridirektøren at konvensjonelle havfiskefartøy og trålere reguleres innenfor en samlet gruppekvote på 5 376 tonn blåkveite.

7.4 REGULERING AV DET DIREKTE KYSTFISKET

7.4.1 Fangstperiode

Den gjeldende reguleringsordningen i kystfisket har funnet sin form over tid. Det forhold at Norge og Russland med virkning fra 2010 fastsatte en totalkvote har ikke endret rammene vesentlig for reguleringen av fisket nasjonalt. Fiskeridirektøren finner det derfor hensiktsmessig å videreføre ordningen med å regulere fisket etter blåkveite innenfor avgrensede perioder.

Det direkte fisket har vært tillatt i to perioder de siste ti årene som det framgår av tabell 5. Det er svært varierende fra år til år hvor raskt fisket avvikles. Fartøyene har kunnet delta i begge periodene.

Tabell 5: Antall perioder og antall uker med direktefiske etter blåkveite

År	Antall perioder åpent for direktefiske	Antall uker åpent for direktefiske
2008	En periode	6 uker
2009	To perioder	8 uker
2010	To perioder	3 uker
2011	To perioder	8 uker
2012	To perioder	4 uker
2013	To perioder	8 uker
2014	To (første periode ikke stoppet)	14 uker
2015	To (første periode ikke stoppet)	12 uker
2016	To perioder	5 uker
2017	To perioder	5 uker
2018	To perioder	7 uker
2019	To perioder	5 uker

Fiskeridirektoratet får fra tid til annen spørsmål om å gjennomføre fisket med en periode, og ønsker synspunkt på saken.

Fiskeridirektøren ber om innspill på om fisket kan gjennomføres med en periode.

Tilsvarende som inneværende år vil Fiskeridirektøren i utgangspunktet foreslå at fisket i 2020 reguleres i to perioder der fisket stoppes når periodekvotene er beregnet oppfisket. For å ta

høyde for perioder med vanskelige vær- og fangstforhold gis fartøyene anledning til å delta i begge periodene.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap gis adgang til et direkte fiske etter blåkveite i to perioder. I utgangspunktet foreslår Fiskeridirektøren at fisket avvikles fra og med 18. mai og fra og med 3. august, og at fisket stoppes når periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår videre at 70 % av kystflåtens kvote kan fiskes i første periode og 30 % i andre periode.

7.4.2 Maksimalkvoter

I årene 2012-2019 har det vært fastsatt følgende maksimalkvoter:

Tabell 6: Maksimalkvoter 2012-2019

Største lengde	Maksimalkvote 2012-2014	Maksimalkvote 2015	Maksimalkvote 2016	Maksimalkvote 2017-2019
0 - 13,9 meter	12,5 tonn	15 tonn	18 tonn	20 tonn
14 – 19,9 meter	15 tonn	17,5 tonn	21 tonn	22,5 tonn
20 – 27,9 meter	17,5 tonn	20 tonn	24 tonn	25 tonn

Ettersom det ikke er innført deltakerbegrensning i fisket etter blåkveite er det potensielt mange fartøy som vil kunne fiske på en forholdsvis liten kvote. Interessen synes å være høyere når kvotene øker. Videre er fisketakten avhengig av vær- og fangstforhold. Disse har vært gode de siste årene. Ved gode fangstforhold og høy deltakelse vil fisket kunne avvikles på svært kort tid. Direktefisket har blitt betegnet som et kappfiske som er lite forutsigbart. Kappfisket bidrar til en uheldig markedssituasjon, og landindustrien ser helst at fisket strekkes ut over tid. Men også refordelinger bidrar til et uforutsigbart fiske. Fisket har blitt avviklet på relativt kort tid de siste årene, og det har ikke vært nødvendig å refordele. På denne bakgrunn foreslås det en videreføring av årets maksimalkvoter.

Tabell 7: Forslag til maksimalkvoter i 2020

Største lengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 meter	20 tonn
14 – 19,9 meter	22,5 tonn
20 – 27,9 meter	25 tonn

Fiskeridirektøren foreslår maksimalkvoter som gitt i tabell 7.

7.4.3 Bifangst

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at fartøy som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket eller når dette fisket ikke lenger er tillatt, kan ha inntil 7 % blåkveite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst.

Fiskeridirektøren foreslår at ordningen med ukeavregning for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og som leverer flere ganger pr. uke, videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at blåkveite tatt som bifangst når det ikke er adgang til direktefiske, går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

Gruppen konvensjonelle kystfartøy over 28 meter største lengde utgjør 53 fartøy. Dersom disse skal tildeles en kvote som skal kunne tas i et direktefiske, vil det innebære et betydelig kvantum på bekostning av de øvrige gruppene. Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det ikke hensiktsmessig med en liberalisering av reguleringen for denne gruppen. Det legges da også til grunn at rederne ved utskiftning til større fartøy gjorde et valg som innebar at de ikke kan delta i et direktefiske etter blåkveite.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle kystfartøy over 28 meter største lengde ikke kan ha mer enn 20 tonn blåkveite som bifangst i løpet av 2020.

7.5 REGULERING AV FISKET FOR TRÅLERE OG KONVENSJONELLE HAVFISKEFARTØY

Inneværende år har trålere og konvensjonelle havfiskefartøy kunnet fiske og lande en fartøykvote på 83 tonn blåkveite. Denne kvoten skal også dekke eventuell bifangst av blåkveite i andre fiskerier.

Deltakelsen til trålere og konvensjonelle havfiskefartøy i foregående år forutsigbar og ganske stabil. De fleste fartøyene utnytter kvoten godt. I 2018 (2017) deltok 37 (39) trålere og 28 (24) konvensjonelle havfiskefartøy. Så langt i 2019 har 36 trålere og 23 konvensjonelle havfiskefartøy landet fangst av blåkveite.

Tatt i betraktning at totalkvoten er fastsatt på tilsvarende nivå som i 2019, foreslås en videreføring av fartøykvotene neste år.

For 2020 foreslår Fiskeridirektøren at trålerne og konvensjonelle havfiskefartøy tildeles en fartøykvote på 83 tonn blåkveite. Denne kvoten kan fiskes i et direktefiske men må også dekke bifangst i andre fiskerier.

7.6 FREMMEDSTOFFER I BLÅKVEITE

Nasjonalt institutt for ernærings- og sjømatforskning (NIFES), nå HI, har foretatt en basisundersøkelse for blåkveite ved prøvetaking i perioden 2006-2008. Det er gjennomført oppfølgingsundersøkelser i perioden 2011-2015 og i 2017-2019.

På bakgrunn av resultatene fra basisundersøkelsen og oppfølgingsundersøkelsene ble det bestemt å stenge for fiske etter blåkveite, først et område ved Trænadjupet i 2011, og deretter et område langs Eggakanten utenfor Lofoten i 2012. Disse stengningene ble videreført fram til og med 2015.

Undersøkelsene har vist at det er betydelig variasjon i nivåene av dioksiner og dioksinlignende PCB i blåkveite fra år til år i alle områder som er undersøkt. Generelt er det vist at nivåene har vært høyest for prøver av fisk fanget i perioden 2006-2008 og i 2012, mens blåkveite fanget i 2011, 2013 og 2014 har hatt lavere verdier. Analysene fra 2015 viste et stabilt lavere nivå, og Mattilsynet anbefalte derfor at de to områdene kunne åpnes for fiske i 2016. De siste fire årene har det ikke vært stengte områder.

Det vil fremdeles være behov for tett overvåkning av nivåene av fremmedstoffer, særlig dioksiner og dioksinlignende PCB. I 2018 og 2019 har HI tatt prøver av blåkveite fra områder langs eggakanten rundt 72-73°N. Resultatene for 2018 og de foreløpige resultatene for 2019 viser at nivåene av miljøgifter i blåkveite fra disse områdene ligger under grenseverdiene for mattrygghet. Kun noen svært få enkeltfisk har verdier over grenseverdiene. Mattilsynet har ikke anbefalt nye stengninger.

7.7 RØKTINGSFREKVENNS

Røktingsfrekvensen av garn i blåkveitefiske varierer med område, tilgjengelighet, værforhold og andre faktorer. I mange tilfeller bidrar dette til betydelig kortere røktingsfrekvens tidlig i fisket enn hva som er maksimalt tillatt. Dette er gunstig av hensyn til både kvalitet og mer optimal høsting. Fiskeridirektoratet finner det likevel riktig å minne om at blåkveitegarn skal røktes minst annen hver dag. Forsøk har vist at bunndyr, fortrinnsvis lus, kan angripe fisken allerede i en tidlig fase, noe som igjen kan føre til et uakseptabelt utkast.

7.8 TAP AV GARN

Også årets opprenskingstokt etter tapte fiskeredskaper på havbunnen viser at tapte blåkveitegarn er den redskapstypen som representerer den største faren for skjult beskatning («ghost fishing») over tid. Denne redskapstypen har derfor høyest prioritet under opprenskingen. Det er gledelig at vi nå bare unntaksvis finner garnlenker fra blåkveitefisket som ikke er meldt tapt, selv om det fremdeles oppleves i andre garnfiskerier.

Fiskeridirektoratet opplever generelt en positiv dialog med fiskerinæringen om melding av redskapstap, men vi understreker viktigheten av at spesielt tap av blåkveitegarn blir meldt.

Fiskeridirektoratet,
Postboks 185
5804 Bergen

Deres ref: 19/13278

Vår ref: 19/02574-2

Bergen, 04.10.2019

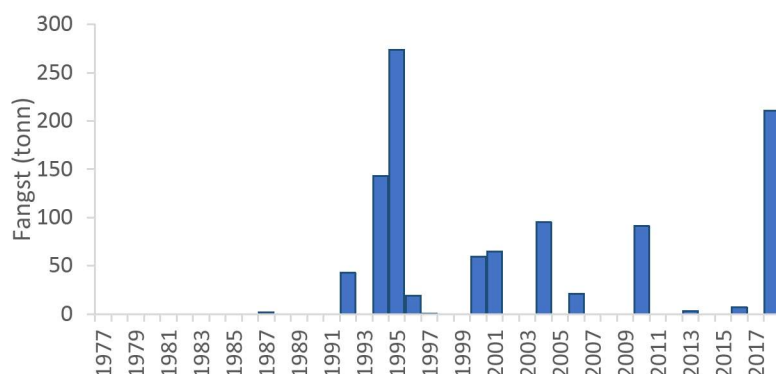
Arkivnr:

Løpenr:

Havforskningsinstituttets vurdering av blåkkeite i fiskerisonen ved Jan Mayen.

Havforskningsinstituttet har fått en henvendelse fra Fiskeridirektoratet datert 25 september 2019 om å gi en vurdering blåkkeite i fiskerisonen ved Jan Mayen.

Fangstene av blåkkeite ved Jan Mayen har variert fra 0 til 273 tonn (figur 1). Det foreligger ikke datagrunnlag for å beregne mengde blåkkeite ved Jan Mayen, og følgelig kan det ikke gis vurdering av hvor stort årlig uttak som er bærekraftig.

Figur 1. Fangst av blåkkeite i fiskerisonen ved Jan Mayen.

Havforskningsinstituttet har pågående arbeid som ser på bestandsstruktur for blåkkeite i Nordøst-Atlanteren, i samarbeid med andre nordiske land og Canada. Utgangspunktet for dette arbeidet er forskning som peker i retning av at NØA blåkkeite bestanden har videre utstrekning sør og vest enn den geografisk avgrensning av nåværende forvaltningsenhet i ICES område 1 og 2 tilsier (Albert & Vollen 2015, Westgård et al 2017). Som del av dette arbeidet er det samlet genetiske prøver ved Jan Mayen i år.

Disse vil bli opparbeidet som del av det pågående arbeidet, men basert på den kunnskap vi har per i dag er det å anse som høyst usannsynlig at det er en egen bestand ved Jan Mayen. Kunnskap som i dag finnes om bestandsstruktur for blåkveite, tyder på at blåkveite i fiskerisonen ved Jan Mayen er en del av den NØA blåkveitebestanden og følgelig bør omfattes av reguleringen som gjelder nord for 62°N.

Referanser

Albert O.T. & Vollen T, 2015. A major nursery area around the Svalbard archipelago provides recruits for the stocks in both Greenland halibut management areas in the Northeast Atlantic, ICES Journal of Marine Science, Volume 72, Issue 3, Pages 872–879, <https://doi.org/10.1093/icesjms/fsu191>
Westgaard, J-I., Saha, A., Kent, M., Kent M., Hansen H. H., Knutsen H., Hauser L., Cadrin S. X., Albert O. T., Johansen T., 2017. Genetic population structure in Greenland halibut (*Reinhardtius hippoglossoides*) and its relevance to fishery management, Can. J. Fish. Aquat. Sci., vol. 74, no. 4, pp. 475–485. <https://doi.org/10.1139/cjfas-2015-0430>

Vennlig hilsen

Geir Huse
Forskningsdirektør

Bjørn Erik Axelsen
Programleder

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten underskrift. Innholdet er godkjent faglig gjennom prosess for rådgivning

Sak 12/2019

Regulering av fisket etter uer i 2020

- a) Nasjonalt
- b) I Irmingerhavet

SAK 12/2019

REGULERING AV FISKET ETTER UER I 2020

A) NASJONALT

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter uer i 2020 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av konsultasjonsavtalen mellom Sametinget og statlige myndigheter. Det er ikke foreslått nye forvaltningstiltak som svekker det materielle grunnlaget for samisk kultur.

1 SAMMENDRAG

1.1 DIREKTEFISKET ETTER UER MED STORMASKET TRÅL

Fiskeridirektøren viser til at totalkvoten for snabeluer er fastsatt til 55 860 tonn i 2020, en økning på 4 % sammenliknet med inneværende år. På denne bakgrunn foreslår Fiskeridirektøren at fartøy med torsketrål- og seitråltillatelse reguleres med maksimalkvoter på 1 200 tonn. Denne kvoten skal også dekke bifangst av uer i andre fiskerier.

Avsetningen på 100 tonn til bifangst av snabeluer for fartøy som ikke har adgang til å delta i et direktefiske, videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre fredningstiden fra og med 1. mars, men at fisket åpner 20. mai.

På bakgrunn av for høy innblanding av vanlig uer i trålfangstene, ble områdene for direktefiske etter snabeluer endret i samråd med Havforskningsinstituttet (HI) og næringen i 2019, se vedlegg. Fiskeridirektøren foreslår et nytt møte for å se nærmere på hvordan innblandingen av vanlig uer i trålfangstene kan reduseres i 2020.

1.2 REGULERING AV KYSTFISKET ETTER VANLIG UER NORD FOR 62°N

Fiskeridirektøren viser til at det i 2015 ble framlagt en rapport fra arbeidsgruppen som har gjennomgått reguleringen av kystfisket etter uer nord for 62°N og foreslår å videreføre endringene som ble gjort på bakgrunn av denne:

Den generelle bifangstadgangen for konvensjonelle fartøy, beregnet på ukesbasis, på 10 % hele året, videreføres.

Fartøy med største lengde under 21 meter som fisker med konvensjonelle redskap i perioden fra og med 1. august til og med 31. desember kan likevel ha en bifangstprosent i denne perioden, beregnet på ukesbasis, på 30 %.

Det åpne fisket for fartøy som fisker med juksa begrenses til månedene juni, juli og august. En slik adgang gis kun til fartøy med største lengde under 15 meter. Resten av året følger fartøy som fisker med juksa de samme reguleringene som andre konvensjonelle fartøy i den relevante lengdegruppen.

2. REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER UER NORD FOR 62° N

2.1 DIREKTEFISKE ETTER SNABELUER MED STORMASKET TRÅL

2.1.1 Bakgrunn

Basert på ICES' forvaltningsråd, samt en rapport fra NEAFC om sonetilhørighet, åpnet Nærings- og fiskeridepartementet fra 2014 for et direktefiske etter snabeluer for norske fartøy i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen. Trålnes direktefiske etter snabeluer ble begrenset til et område fastsatt med bakgrunn i følgende kriterier:

1. Gi vanlig uer beskyttelse
2. Minst mulig beskatning av småfisk av torsk, hyse, sei og blåkkeite
3. Beskytte snabeluer mot beskatning i gytetid og under oppvekst.

I tillegg ble det bestemt at direktefisket etter snabeluer skulle stanses i gyteperioden i mars og april.

2.1.2 Kvotesituasjonen og trålfisket etter snabeluer i 2018

Totalkvoten for 2018 ble fastsatt til 32 658 tonn i tråd med ICES' anbefaling. Etter kvotebytter med Russland og EU kunne norske fartøy fiske 19 514 tonn. Av dette ble 100 tonn avsatt til bifangst og 13 tonn til forskningsformål. Den disponible kvoten til trålnes direktefiske utgjorde dermed 19 477 tonn.

Lengdemålinger viser at snabeluer i området Sørbakken sør om Bjørnøya er under minstemål i første kvartal, og på denne bakgrunn har et område sør for Bjørnøya vært stengt i første kvartal.

For å unngå å starte fisket for tidlig med hensyn til en balansert høsting av hann- og hunnfisk ble åpningsdatoen, etter tilrådning fra HI, i 2018 satt til 10. mai.

Ved årets start ble trålerne regulert med maksimalkvoter på 600 tonn. Dette tilsvarer en overregulering på ca. 26 %. Fra 17. oktober ble maksimalkvotene økt med 50 tonn.

I løpet av 2018 har det blitt fisket 19 268 tonn snabeluer av fartøy med torsketrål- og seitråltillatelse. 38 fartøy har deltatt i fisket, med svært varierende grad av kvoteutnyttelse. Av disse har 5 fartøy landet mindre enn 100 tonn uer. Det har kun blitt fisket med bunntål.

2.1.3 Kvotesituasjonen og trålfisket etter snabeluer i 2019

I 2019 ble totalkvoten fastsatt til 53 757 tonn i tråd med ICES' anbefaling. Dette var en økning på 65 % sammenliknet med 2018. Etter kvotebytter med Russland og EU kunne norske fartøy fiske 34 705 tonn. Av dette ble 100 tonn avsatt til bifangst og 34 tonn til forskningsformål. Den disponible kvoten til trålnes direktefiske ble dermed 34 571 tonn.

Fredningstiden for fisket med bunntål i 2019 ble satt til perioden 1. mars til og med 14. mai for å legge til rette for en balansert høsting av hann- og hunnfisk.

Ved årets start ble trålerne regulert med maksimalkvoter på 1 000 tonn. Dette tilsvarer en overregulering på ca. 16 %. Fra 3. juli ble maksimalkvotene økt med 500 tonn. Fisket ble sluppet fritt fra 21. august.

Hittil i år har det blitt fisket 20 270 tonn snabeluer av fartøy med torsketrål- og seitråltillatelse. 34 fartøy har deltatt i fisket, med svært varierende grad av kvoteutnyttelse. Av disse har 3 fartøy landet mindre enn 100 tonn snabeluer. Det har blitt gitt ti dispensasjoner til et direktefiske etter snabeluer med pelagisk trål (uten sorteringsrist og minimum 100 mm maskevidde) i områder som kun er åpnet for direktefiske etter snabeluer med bunntrål.

2.2 REGULERINGEN AV FISKET ETTER SNABELUER I 2020

2.2.1 Biologisk tilrådning

Gytebestanden økte jevnt fra 1992 til 2007 og har siden stabilisert seg noe under 2007-nivået, men den er langt over føre-var-gytebestand (B_{pa}). Årsklassene 1996-2003 var svake, mens årsklassene 2005-2010 anses for å være sterke og årsklassene etter 2010 er i overkant av langtidsgjennomsnittet. Fiskedødeligheten har økt fra og med 2014, men er fortsatt lav.

Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ba i 2017 om en evaluering av høstingsregler, og ICES gjennomførte en evaluering i 2018. Evalueringen ble vurdert på den 49. sesjon høsten 2019. En fiskedødelighet $F=0,06$ og triggerpunkt $B_{trigger}$ på 450 000 tonn ble vurdert som foretrukket. En forvaltningsregel bør likevel ikke vedtas før 2020 slik at man kan ta i betraktning resultatene for snabeluer fra toktet i Norskehavet i 2019.

ICES anbefaler at ved føre-var-tilnærming, skal fangst i 2020 ikke overstige 55 860 tonn, og at de tiltak som er på plass for å beskytte yngelen bør opprettholdes.

2.2.2 Kvotesituasjonen

I kvoteavtalen mellom Norge og Russland for 2015 ble partene enige om følgende fordeling av bestanden av snabeluer;

- Norge: 72 %
- Russland: 18 %
- Tredjeland: 10 % (Fiskevernsonen ved Svalbard: 4,1 %, internasjonalt farvann i Norskehavet (NEAFC-området): 5,9 %)

Norge og Russland kan fiske på sine nasjonale kvoter i fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann i Norskehavet (NEAFC-området). Denne fordelingen gjaldt i 2015 - 2017, og fornyes automatisk med mindre en av partene ber om reforhandling av fordelingen av andeler. Russland har adgang til å fiske sin andel på 18 % i Norges økonomiske sone.

Partene fastsatte en TAC for snabeluer på 55 860 tonn for 2020. Dette innebærer en kvote på 40 219 tonn til Norge i 2020. I avtalen for 2020 overførte Norge 2 000 tonn snabeluer til Russland. I tillegg gis Russland en kvote på 2 000 tonn uer (*S. norvegicus* og *S. mentella*) til dekning av bifangst i andre fiskerier. I tillegg vil Norge trolig tildele EU en kvote på uer. Det tas i det videre saksframlegget utgangspunkt i en norsk disponibel kvote på 36 219 tonn snabeluer for 2020.

2.2.3 Regulering i 2020

For inneværende år er det avsatt 100 tonn snabeluer til bifangst for fartøy som ikke har adgang til å delta i et direktefiske etter snabeluer. Hittil i år er det registrert 29 tonn snabeluer tatt som bifangst. Det bør likevel fortsatt tas høyde for et høyere bifangstkvantum i fisket med småmasket trål.

Fiskeridirektøren foreslår at det av den norske kvoten avsettes et kvantum på 100 tonn til bifangst av snabeluer for fartøy som ikke har adgang til å delta i et direktefiske i 2020.

Årets erfaring fra fisket viser at det er ulik utnyttelse av kvotene hos de 40 fartøyene som har adgang til å delta i et direktefiske. Tidligere år har fisket vært regulert med fartøykvoter med en svak overregulering fra årets begynnelse. Fartøykvoter uten overregulering vil utgjøre 903 tonn. Fisket har vært regulert med maksimalkvoter de to siste årene, og kvoten er ikke fullt utnyttet. En maksimalkvote på 1 200 tonn vil innebære en overregulering på ca. 32 %.

Fiskeridirektøren foreslår en maksimalkvote på 1 200 tonn til fartøy som har adgang til å delta i direktefisket etter snabeluer i 2020.

2.2.4 Områdebegrensning og fredningsperiode

Fredningstiden for fisket med bunntrål i 2019 ble satt til perioden 1. mars til og med 14. mai for å legge til rette for en balansert høsting av hann- og hunnfisk. I 2019 har trålere fra referanseflåten samlet inn nytt datamateriale fra fiske i fredningsperioden for å se om fangstsammensetningen kunne forsvare en tidligere åpning av det direkte fisket etter yngleperioden. Datamaterialet viser at kjønnsfordelingen fremdeles er skeiv rundt 10. mai, da 1/3 er hunnfisk og 2/3 er hannfisk i fiskeområdene. Prøver i andre halvdel av mai i år støtter disse resultatene med 39 % hunnfisk og 61 % hannfisk. HI tilrår at det direkte fisket ikke åpnes før 20. mai.

For å få bedre datagrunnlag om kjønns sammensetning i perioden før åpningsdato, anbefales det at det også i 2020 kan gis dispensasjon til et begrenset antall fartøy i referanseflåten til å starte opp et fiske på en tidligere dato. Vilkåret er at de samler inn data og materiale som gjør HI bedre i stand til å fastsette en biologisk tilpasset oppstartdato i dette fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fredningstiden settes slik at det blir forbudt å fiske uer med bunntrål i tidsrommet fra og med 1. mars til og med 19. mai. Det kan gis dispensasjon til at fartøy fra Havforskningsinstituttets referanseflåte på gitte vilkår kan starte fisket i fredningsperioden.

HI har estimert en gjennomsnittslengde sør for Bjørnøya på 29 cm i første kvartal, som er under minstemålet. Med bakgrunn i dette foreslås det at området holdes stengt i januar og februar. Også her anbefales det at enkelte fartøy fra Havforskningsinstituttets referanseflåte kan få dispensasjon til å fiske i dette området i januar og februar for å få bedre kunnskap om først og fremst lengde-sammensetningen i dette fisket, men også kjønnsbalansen. Det forutsettes at vilkårene som er nevnt ovenfor oppfylles.

Fiskeridirektøren foreslår at et område sør for Bjørnøya holdes stengt i januar og februar, se vedlegg. Det foreslås at det kan gis dispensasjon for at fartøy fra Havforskningsinstituttets referanseflåte på gitte vilkår kan fiske i dette område i januar og februar.

2.3 BIFANGST AV UER I FISKET ETTER ANDRE ARTER

I henhold til avtale mellom Norge og Russland er det ved fiske med bunntål på andre arter enn uer utenfor det området hvor det er tillatt med direktefiske, tillatt å ha en bifangst på inntil 20 %. Dette kommer frem av utøvelsesforskriftens § 36. Ved fiske med bunntål innenfor 12 nautiske mil ble adgang til å ha inntil 20 % bifangst redusert til 10 % i 2016.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av tillatt bifangst av uer ved fiske med bunntål på andre arter enn uer innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjen på 10 % av totalvekten i hver enkelt fangst og av landet fangst.

2.4 INNBLANDING AV UER I TRÅLFISKET ETTER REKER

I kvoteforhandlingene mellom Norge og Russland for 2006 ble tillatt innblanding av ueryngel i rekefisket redusert fra 10 til 3 yngel pr. 10 kg reker. Utøvelsesforskriften ble endret i samsvar med dette med virkning fra 1. januar 2006. Norge og ble i 2017 enige om å evaluere effekten på uerbestandene av ulike innblandingskriterier for uer i rekefisket, men ICES har ikke ferdigbehandlet forespørselen.

3 REGULERING AV KYSTFISKET ETTER VANLIG UER NORD FOR 62°N

3.1 BIOLOGISK TILRÅDNING

En analytisk bestandsberegningsmetode er tatt i bruk. Basert på denne klassifiserer ICES bestanden som lav og minkende.

Gytebestanden har vist en kontinuerlig nedgang siden slutten av 1990-tallet, og er nå på det laveste i tidsserien. Inntil det er dokumentert en rekruttering som bidrar til fiskbar bestand, er ICES ikke i stand til å identifisere fangstnivå som vil, med tilstrekkelig sannsynlighet, gi en økning i bestandsstørrelse. Derfor gis det råd om null fangst. Dette gjelder både det kommersielle fisket og fritidsfisket.

Basert på føre-var-tilnærmingen anbefaler ICES et fiskeforbud i perioden 2017 - 2020.

3.2 FISKET ETTER VANLIG UER I 2020

Tabell 1 nedenfor gir en oversikt over norsk fiske etter uer nord for 62°N i perioden 2005 til 2019. Fangsttallene omfatter både snabeluer og vanlig uer. HI har for årene frem til og med så langt i 2019 laget et estimat over hvor stor del av fangsten som består av vanlig uer.

Tabell 1: Fangst av vanlig uer og snabeluer nord for 62°N (ICES I & II) i årene 2005 til 2019

År	Alle redskaper		Trålredskaper		Konvensjonelle redskaper
	Vanlig uer og snabeluer	Herav vanlig uer ¹	Vanlig uer og snabeluer	Herav vanlig uer ¹	Vanlig uer ^{1,2}
2005	7 844	6 085	3 865	2 128	3 979
2006	11 015	6 305	7 378	2 642	3 637
2007	8 993	5 784	5 737	2 505	3 256
2008	7 436	5 216	3 632	1 418	3 781
2009	8 128	5 451	3 884	1 303	4 148
2010	8 059	5 994	3 700	1 635	4 359
2011	7 152	4 681	3 471	1 000	3 681
2012	6 362	4 247	3 272	1 158	3 089
2013	5 606	3 771	2 602	767	3 004
2014	16 556	3 053	14 134	631	2 422
2015	22 208	2 488	20 085	369	2 123
2016	22 322	3 239	20 448	1 362	1 877
2017	20 652	3 365	18 691	1 409	1 956
2018	23 543	4 272	21 320	2 052	2 220
2019	24 999	4 710	23 012	2 742	1 969

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 23. oktober 2019

¹ Beregnet av Havforskningsinstituttet per 23. oktober 2019, se kommentar under. For 2018 og 2019 er tallene foreløpige.

² Snabeluer blir i svært liten grad beskattet av konvensjonelle redskaper

Ifølge HI har norske fiskere blitt flinkere til å artsbestemme ueren, men instituttet foretar fremdeles en sjekk på den offisielle sluttseddelstatistikken basert på egne prøver, prøver fra Referanseflåte, Kystvakt og Fiskeridirektoratets Sjøtjeneste, og hvor uerfangsten er tatt (område og dyp). HI er usikker på om økningen av vanlig uer i trålfangstene fra 2016 er reell, særlig fordi en liten unøyaktighet i artsidentifiseringen i områdene for direkte fiske etter snabeluer (særlig område 12 og 20) kan slå relativt mye ut for vanlig uer, og siden line og garn ikke har økning av vanlig uer i sine fangster utenfor 12 nautiske mil. HI har økende utfordringer med splittingen av art, og en revisjon av metoden er under planlegging. Dette skyldes at splittingen av trålfangstene delvis baserer seg på gamle data og at fiskemønsteret har endret seg. HI bemerker at tallene for 2019 er spesielt usikre.

HI vil gi en nærmere redegjørelse for det som framkommer ovenfor på reguleringsmøtet.

For å unngå for høy innblanding av vanlig uer ble områdene for direktefiske etter snabeluer endret i 2019 i samråd med HI og næringen. Se vedlegg for nærmere beskrivelse av områdene for direktefiske.

Fiskeridirektøren foreslår et eget møte for å se nærmere på når og hvor det direkte fisket etter snabeluer bør tillates.

Fiskeridirektøren viser til at det i 2017 ble gitt prosjektstøtte til «vanlig uer - kunnskapsinnhenting for gjenoppbygging av bestanden» over ordningen med fiskeforsøk og utviklingstiltak. Prosjektet vil kartlegge lokale og regionale ynglefelt og listeføres basert på intervju med fiskere. Videre vil prosjektet samle inn ueryngel fra de kommersielle rekefeltene i Barentshavet og ved Svalbard for artsidentifisere yngelen sikkert med genetiske metoder. Prosjektet var påbegynt i 2017, men ingen midler ble brukt, slik at midlene er overført til 2019. Også dette vil Havforskningsinstituttet redegjøre nærmere for på reguleringsmøtet.

Tabell 2 viser fangstene av vanlig uer for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap fordelt på fangstmåned.

I følge Råfisklaget var det i 2018 196 inndragninger på 112 forskjellige fartøy og totalt inndratt kvantum utgjorde 126 tonn uer. Så langt i 2019 er det foretatt 182 inndragninger på 87 forskjellige fartøy, og totalt inndratt kvantum utgjør 150 tonn. Hovedtyngden av sakene er i perioden med bifangstadgang på 10 %, det vil si fra 1. januar til og med 31. juli.

Tabell 2: Fangst av uer med konvensjonelle redskap fordelt på fangstmåned nord for 62°N i årene 2015 til 2019

2015	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	35	17	22	73	195	140	71	227	92	134	102	19	1 127
Juksa	0	0	0	1	9	13	11	17	21	4	4	0	80
Annen line	10	3	4	8	41	68	39	33	20	22	32	11	291
Autoline	23	35	18	59	54	35	90	111	65	15	41	34	580
Annet	6	6	3	1	3	7	1	6	5	9	4	0	51
Totalt	74	61	47	142	302	263	212	394	203	184	183	64	2 129
2016	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	41	35	48	66	103	100	20	123	114	110	56	15	831
Juksa	1	1	0	2	5	9	9	12	9	10	2	0	60
Annen line	15	11	3	14	33	39	15	17	17	23	41	13	241
Autoline	48	64	46	81	102	48	110	52	50	16	22	17	656
Annet	8	11	5	2	7	4	5	18	10	25	4	0	99
Totalt	113	122	102	165	250	200	159	222	200	184	124	46	1 887
2017	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	18	23	37	53	136	93	20	128	181	150	107	33	978
Juksa	0	1	0	2	4	9	7	10	21	8	2	1	64
Annen line	7	8	9	5	35	50	40	40	36	43	45	16	334
Autoline	21	37	30	40	62	58	43	65	41	17	27	29	471
Annet	5	9	20	7	10	6	6	9	8	17	8	1	106
Totalt	51	78	96	106	246	216	115	252	287	236	189	80	1 953
2018	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	68	41	63	95	158	138	27	245	205	173	125	40	1 378
Juksa	2	1	0	2	2	6	12	14	5	3	3	1	51
Annen line	13	17	6	4	11	32	23	10	11	23	24	12	188
Autoline	27	49	34	64	73	50	30	99	29	19	15	14	503
Annet	13	10	9	1	3	3	3	17	14	8	20	4	105
Totalt	124	118	113	166	248	229	95	385	265	225	186	71	2 225
2019	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	47	54	78	81	186	124	22	261	224	242			1 318
Juksa	1	0	0	2	3	6	8	13	10	6			49
Annen line	5	10	9	3	7	18	17	13	13	19			114
Autoline	24	30	50	118	93	59	51	84	54	19			582
Annet	10	9	16	3	10	22	17	42	27	74			231
Totalt	87	103	153	207	300	229	115	414	327	360			2 295

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 29. oktober 2019

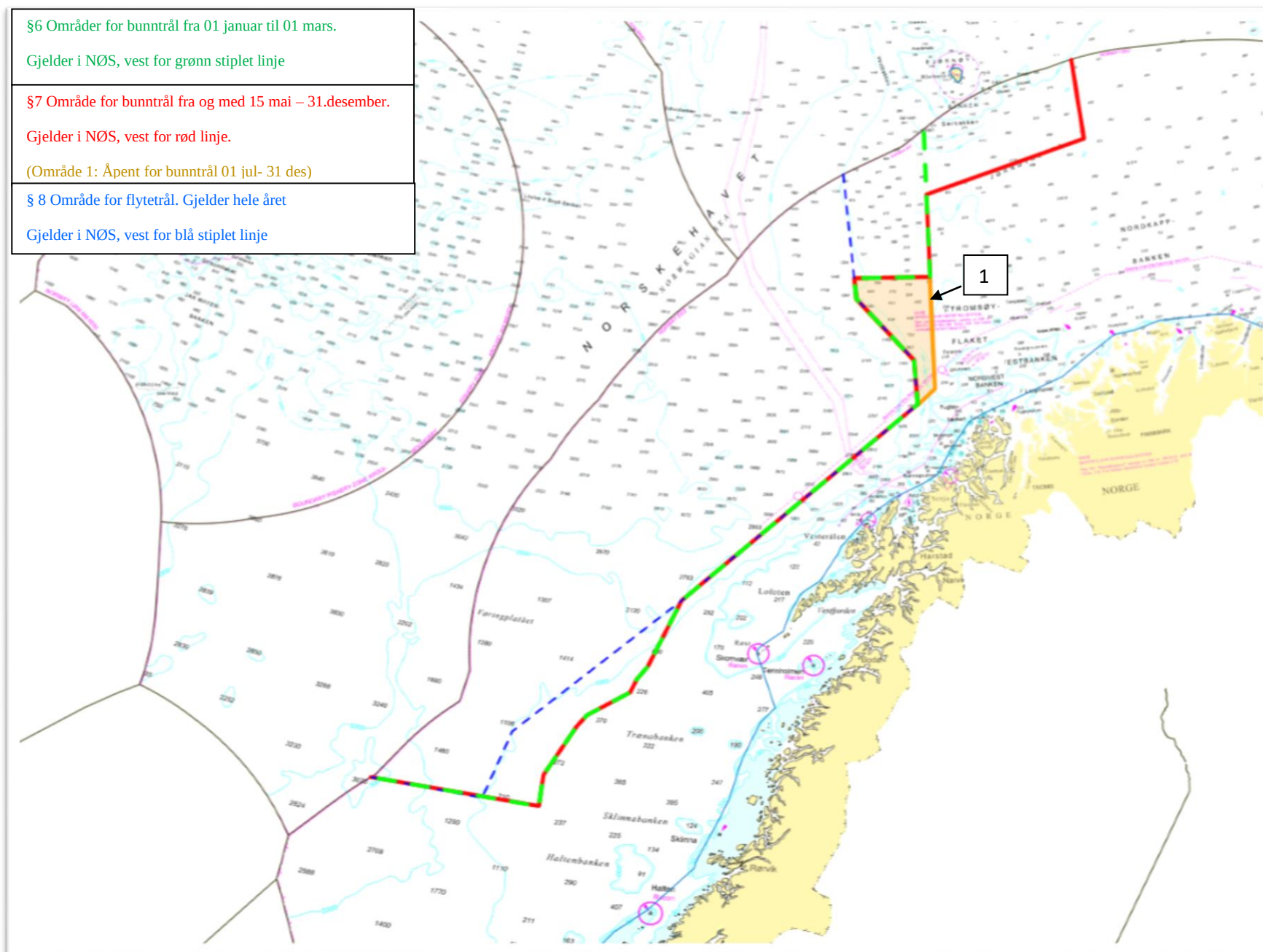
3.3 REGULERING AV KYSTFISKET ETTER VANLIG UER I 2020

Se tidligere saksframlegg for en grundig redegjørelse for bakgrunnen for gjeldene regulering. På bakgrunn av den alvorlige bestandssituasjonen ble det i 2014 nedsatt en arbeidsgruppe som skulle se på reguleringstiltak for kystfisket etter uer. Arbeidsgrupperapporten var på høring i 2015, og følgende tiltak ble iverksatt med virkning fra 2016:

- En generell bifangstadgang for konvensjonelle fartøy, beregnet på ukesbasis, på 10 % hele året.
- Fartøy med største lengde under 21 meter som fisker med konvensjonelle redskap i perioden fra og med 1. august til og med 31. desember kan likevel ha en bifangstprosent i denne perioden, beregnet på ukesbasis, på 30 %.
- Det åpne fisket for fartøy som fisker med juksa begrenses til månedene juni, juli og august. En slik adgang gis kun til fartøy med største lengde under 15 meter. I de andre delene av året følger fartøy som fisker med juksa de samme reguleringene som andre konvensjonelle fartøy i den relevante lengdegruppen.

Fiskeridirektøren viser til at det ikke er framkommet ny informasjon som tilsier at man bør endre på reguleringstiltakene. Fangststatistikken i tabellene ovenfor viser at reguleringstiltakene har hatt effekt i samsvar med målsetningen om å redusere uttaket av vanlig uer.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende reguleringstiltak for konvensjonelle fartøy.

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 BERGEN

ÁŠŠI/SAK
19/388 - 33

MIN ČUJ./VÅR REF.
19/28604

DIN ČUJ./DERES REF.

BEAIVI/DATO
01.11.2019

Reguleringsmøtet sak 12/ 2019 - Sametingets innspill til regulering av fisket etter uer i 2020

Sametinget arbeider for å sikre kyst- og fjordbefolkningens historiske rettigheter til fiske og bevaring av det materielle grunnlaget for det samiske folk, gjennom å tilrettelegge og styrke næringsgrunnlaget for fiskerne og mottaksanleggene i samisk fiskerirettighetsområdet (SFR- området). Området har tidligere blitt betegnet som STN-området.

For å sikre råstoff til industrien på land og arbeidsplasser på sjø foreslår Sametinget at:

- *Fartøy med størst lengde under 21 meter som fisker med konvensjonelle redskaper i perioden fra og med 1. august til og med 31. desember kan ha en bifangstprosent i denne perioden, begrenset på ukebasis, på 40 %.*

Dearvvuođaguin/Med hilsen

John Osvald Grønmo
doaib. fágajođiheaddji / konst. fagleder

Inge Arne Eriksen
seniorráđđeaddi/seniorrådgiver

*Dát reive lea elektrovnnalaččat dohkkehuvvon ja sáddejuvvo vuolláičállaga haga./
Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur.*

Reivve vuostáiváldi / Hovedmottaker:

Fiskeridirektoratet	Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN
---------------------	----------------------	------	--------

Kopijja / Kopi til:

Fiskeridirektoratet	Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN
---------------------	----------------------	------	--------

SAK 12/2019

**B) REGULERING AV FISKE ETTER SNABELUER (*Sebastes mentella*) I
IRMINGERHAVET I 2020**

1 SAMMENDRAG

ICES viser til at det i Irmingerhavet er to bestander av pelagisk snabeluer (*Sebastes mentella*), hhv dypere (deep pelagic stock) og grunnere (shallow pelagic stock) enn 500 meter. Det anbefales 0-kvote for begge bestandene i årene 2020 og 2021.

TAC ble av NEAFC satt til 6 000 tonn for den dypeste bestanden i inneværende år.

Russland deler ikke ICES' bekymring for bestanden og har de senere årene fastsatt unilaterale kvoter, som er vesentlig høyere enn de øvrige partenes samlede kvoter.

Den norske andelen av TAC er regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten.

Fiskeridirektøren vil fastsette regulering av fisket etter snabeluer i Irmingerhavet i 2020 i tråd med det som blir vedtatt i årsmøtet i NEAFC.

2 GENERELT

Norske fartøy har adgang til å fiske pelagisk snabeluer på fastsatte kvoter i ICES 12 og 14 (NEAFC-område) og i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt farvann). I tillegg har Norge gjennom de bilaterale kvoteavtalene med EU og Grønland tradisjonelt blitt tildelt kvoter av snabeluer i grønlandsk farvann, men siden 2016 har Norge kun byttet til seg snabeluer fra EU. Snabeluer tildelt via disse bilaterale kvoteavtalene tillates også fisket i internasjonalt farvann (NEAFC-området).

3 FISKET I PERIODEN 2009 - 2019

Tabellen nedenfor viser norske kvoter og oppfisket kvantum fra 2009 – 2019. Fisket har vært regulert som et fritt fiske innenfor totalkvotene.

Tabell 1: Norske kvoter og oppfisket kvantum (tonn) i perioden 2009 – 2019

		2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Område- kvote	NEAFC	1 691	1 691	1 463	1 232	1 001	770	366	327	289	250	231
	Grønland ¹	600	300	300	1 500	1 800	750	0	0	0	0	0
	EU ¹	3 000	1 500	0	1 500	800	800	800	800	740	628	561
Sum kvoter		5 291	3 491	1 763	4 232	3 601	2 320	1 166	1 127	1 089	878	792
Fangst²		-	2 444	1 683	2 930	2 723	1 713	1 349	1 217	847	928	772
Rest-/ overfiske		5 291	1 074	80	1 302	878	607	-183	-90	242	-50	20

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 11. oktober 2019

¹ Kvoter tildelt Norge av EU og Grønland i Grønlands økonomiske sone kan fiskes i internasjonalt farvann (NEAFC-området).

² I fisket etter snabeluer i NEAFC-områder har partene bestemt at omregningsfaktoren 1,7 skal benyttes ved fangstrapportering til NEAFC-sekretariatet. Det er også dette som danner Fiskeridirektoratets stoppgrunnlag og grunnlag for kvoteavregning, og benyttet i denne tabellen. Den offisielle norske omregningsfaktoren for japankuttet uer er på 1,95, noe som gjør at de offisielle norske tallene er høyere.

De tre siste årene har kun ett norsk fartøy deltatt. På grunn av kvotefleksibilitet over år, utgjorde stoppgrunnlaget for norske fartøy 690 tonn i inneværende år.

Tabell 2: Fordeling av fangst av snabeluer i Irmingerhavet 2009-2019

År/kyststat	Færøyene	Grønland	EU	Island	Norge	Russland	Totalt
2009	3 282	1 523	5 056	15 529	0	24 130	49 520
2010	3 834	1 993	13 381	14 774	2 444	23 396	61 690
2011	2 190		8 560	12 067	1 683	22 366	47 114
2012	1 291		5 475	5 910	2 930	21 522	37 128
2013	1 862		5 008	8 626	2 723	26 475	44 950
2014	721		4 086	2 433	1 713	20 543	29 748
2015	725		2 771	2 128	1 349	25 661	32 634
2016	567		2 322	2 832	1 217	23 289	30 227
2017	567		2 041	2 002	847	24 361	29 818
2018	438		1 468	1 138	928	22 316	26 288
2019			1 504	202	772	22 941	25 419

Kilde: Årlig fangststatistikk fra NEAFC, utdelt fangststatistikk ifm kyststatsforhandlinger i 2010, Norske fangsttall fra sluttseddelregisteret med omregningsfaktor 1,7 for japankuttet uer. For 2019: NEAFC statistikk per 11. oktober 2019.

4 FISKET I 2020

For innværende år viste ICES til at bestanden av uer i Irmingerhavet fortsatt er fallende. Til og med 2009 ble tilrådingen gitt som fellesanbefaling for hele området, men er nå gitt for to bestander i to nærmere definerte områder. De norske fartøyenes fiske har foregått i det nordøstlige forvaltningsområdet på den såkalte «dype pelagiske bestanden».

Forvaltningstiltak for fisket etter snabeluer i Irmingerhavet ventes å bli vedtatt på årsmøtet i NEAFC 12.–15. november.

Fiskeridirektøren vil fastsette regulering av fisket etter snabeluer i Irmingerhavet i 2020 i tråd med det som blir vedtatt i årsmøtet i NEAFC.

Sak 13/2019

Regulering av fisket etter rognkjeks
i 2020

SAK 13/2019

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 2020

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter rognkjeks i 2020 for Sametinget, som ledd i gjennomføringen av konsultasjonsavtalen mellom Sametinget og statlige myndigheter. Sametingets innspill vil bli lagt ved i sin helhet.

Foreslått regulering legger til rette for samiske interesser da dette fiskeriet i hovedsak er regulert som et åpent fiskeri som foregår langs kysten i Nordland, Troms og Finnmark.

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre maksimalkvoten på 5 000 kg utilvirket rognkjeksrogn i 2020.

Fiskeridirektøren ber om innspill fra Reguleringsmøtet vedrørende en eventuell videreføring av dispensasjonsordningen fra maskestørrelsesbestemmelsen i utøvelsesforskriften § 23 i 2020.

2 FISKET ETTER ROGNKJEKS I 2019

2.1 OPPSUMMERING AV FISKET I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK

Fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark har i 2019 vært regulert med maksimalkvoter på inntil 5 000 kg utilvirket rognkjeksrogn. Deltakervilkårene fra 2018 ble videreført for åpen og lukket gruppe i 2019.

Tabell 1 viser utviklingen i fangst og deltakelse i perioden 2010-2019. Tabellen tar kun for seg fangst omsatt gjennom Norges Råfisklag. Fangst av levende rognkjeks er holdt utenfor.

Tabell 1: Utviklingen i fangst og deltakelse i fisket etter rognkjeks i årene fra 2010 til 2019

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Tilvirket rogn (t)	73	46	38	27	0	6	0	1	3	9
Utilvirket rogn (t)	288	123	106	113	14	45	65	93	217	264
Omregnet til utilvirket rogn (t) ¹	378	180	153	147	14	52	65	94	220	276
Omregnet til rund vekt (t) ²	2 536	1 205	1 024	982	92	349	434	631	1 475	1 846
Antall fartøy	296	174	133	77	10	32	28	55	103	190

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister, konsesjons- og deltagerregister per 30.09.19.

¹ Summen av utilvirket rogn (rårogn) = tilvirket rogn omregnet til utilvirket rogn (omregningsfaktor 130/105) * utilvirket rogn.

² Tonn rundvekt inkluderer ikke fangst av rognkall. Omregningsfaktoren fra utilvirket rognkjeksrogn til rundvekt er 6,7

I 2019 ble det levert rognkjeks tilsvarende 276 tonn utilvirket rogn (omregnet). Anbefalt kvote fra HI var 400 tonn utilvirket rogn.

I årene 2017, 2018 og 2019 ble det levert rognkjeks sløyd med hode. Dette kvantumet er ikke inkludert i rund vekt. I 2018 og 2019 har det vært levert mer rund rognkjeks enn tidligere. Dette har bakgrunn i Mattilsynets innskjerpede krav til godkjente lokaler for næringsproduksjon, noe som har gjort at det ikke ble produsert tilvirket rogn i tønner disse to årene. Ifølge Råfisklaget har det i 2019 vært 23 kjøpere som har kjøpt rogn, 13 har kjøpt rund rognkjeks. De fleste har kjøpt i begge kategoriene. Til sammenligning var det i 2018 18 kjøpere av rogn (av disse kjøpte 5 kjøpere rund rognkjeks), mot 12 året før.

Ifølge Råfisklaget går det meste av den norske eksporten til Sverige der rogn blir brukt i kaviarproduksjon. Sverige fungerer også som transittland der mye av rognen blir sendt videre til landene Danmark og Tyskland der den blir bearbeidet. Et mindre kvantum sendes til andre land i Sentral-Europa.

Råfisklaget informerer om at biprodukter fra rognkjeks i økende grad blir tatt vare på. Det har vært gjort forsøk på å eksportere biprodukt av rognkjeks til Kina. Dette krever at rognkjeks sløyes på samme måte som annen fisk og blir frosset i blokk. Siden rognkjeks ikke står på listen over fiskeslag som kan eksporteres til Kina må et evt. kvantum til Kina omsettes via tredjeland. Råfisklaget melder om at Sjømatrådet jobber med saken.

Tabell 2 viser minstepriser og gjennomsnittspriser for rogn for årene 2010-2019.

Tabell 2: Minstepriser og gjennomsnittspriser for rogn for årene 2010-2019

	Minstepriser (kr)		Gjennomsnittspriser (kr)	
	Utilvirket rogn kg ³	Tilvirket rogn tønne	Utilvirket rogn kg ³	Tilvirket rogn tønne
2010	35,50	5 000	36,36	7 055
2011	39,00	5 600	39,96	8 985
2012	41,00	7 000	43,25	7 727
2013	30,00	4 500	30,00	4 465
2014	31,50	4 700	32,54	Ingen salg
2015	31,50	4 700	31,50	4 700
2016	31,50	4 700	31,50	Ingen salg
2017	34,00	4 700	34,95	4 700
2018	39,00	5 500	52,55	-
2019	47,00	7 500	78,82	-

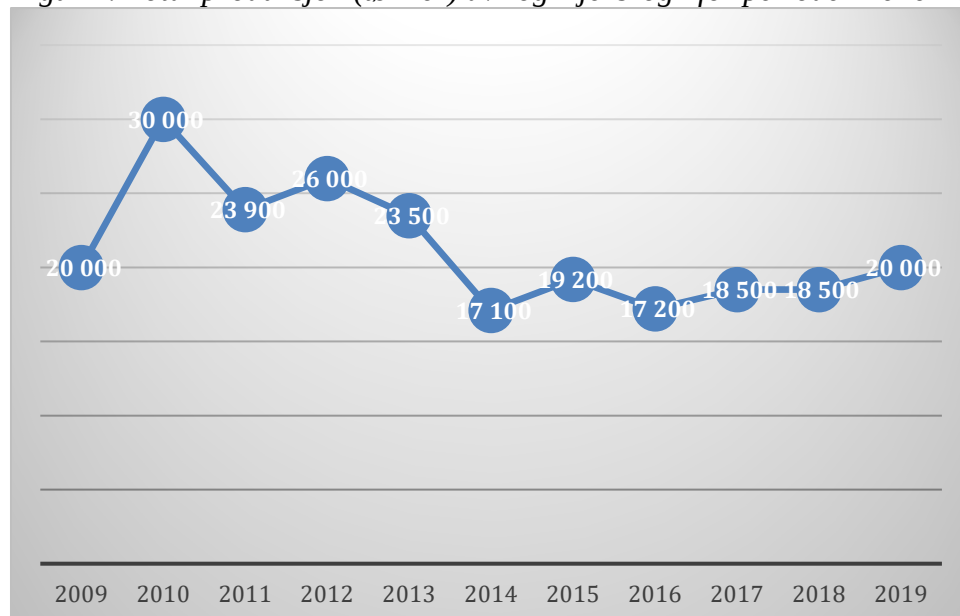
Kilde: Norges Råfisklag per 03.10.19

Minsteprisen på utilvirket rogn per kg økte i 2019 med 8,00 kr mens minsteprisen på tilvirket rogn per tønne økte med 2 000 kr. I 2015 og 2016 var gjennomsnittsprisen på utilvirket rogn per kg lik minstepris. Som tabellen viser har gjennomsnittsprisen i 2018 og 2019 økt kraftig, noe som i stor grad kan skyldes økt etterspørsel som følge av MSC-godkjenningen av norsk rognkjeks.

³ Minsteprisen og gjennomsnittspris for utilvirket rogn er oppgitt i liter i 2001-2005. Etter 2005 er prisen oppgitt i kg.

Figur 1 viser den samlede produksjonen av rognkjeksrogn for Island, Grønland, New Foundland, Danmark og Norge i perioden 2010-2019.

Figur 1: Total produksjon (tønner) av rognkjeksrogn for perioden 2010-2019

Kilde: Norges Råfisklag

Ifølge Norges Råfisklag har markedet de siste årene hatt en stabil årlig etterspørsel på ca. 20 000 tønner, der Island og Grønland har vært de største produsentene med 8-10 000 tønner hver. Produksjonen hos disse to landene har som i Norge svingt mellom år. Norge sin produksjon er på vei opp etter svake år med 375 tønner i 2015, 460 tønner i 2016, 650 tønner i 2017, 1 670 tønner i 2018 til ca. 2 000 tønner i 2019. New Foundland, Sverige og Danmark har hatt en lav produksjon de siste årene.

Tabell 3 viser fangst (kjeke) fordelt på fartøylengde i perioden 2014-2019.

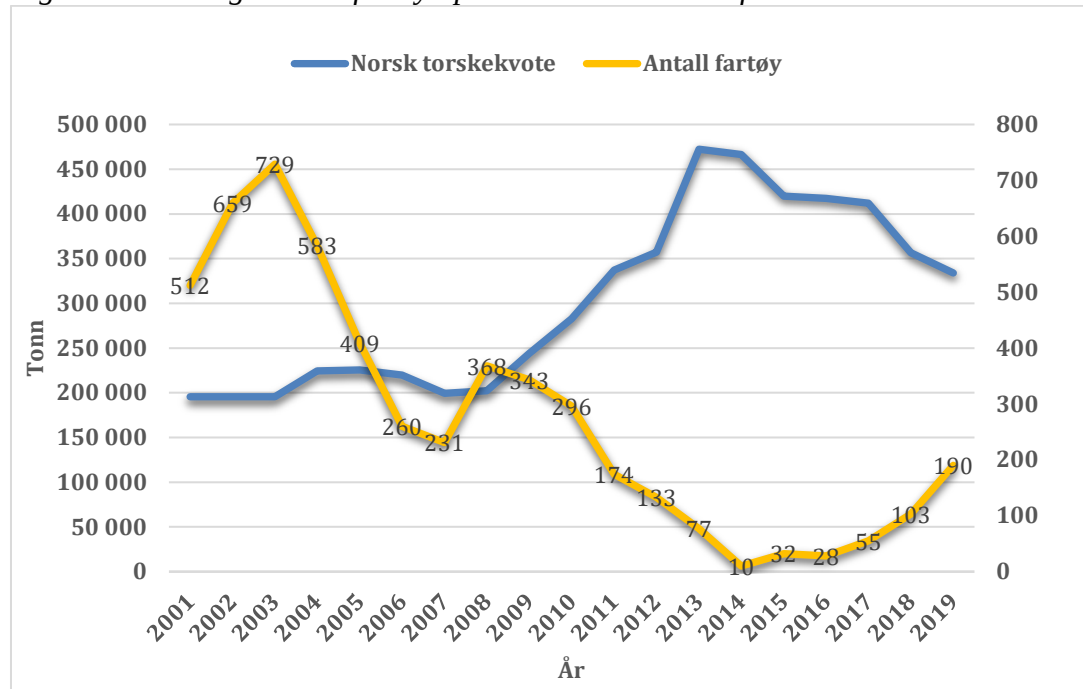
Tabell 3: Fangst (rund vekt) fordelt på fartøy (lengdefordeling) i perioden 2014 – 2019

	2014		2015		2016		2017		2018		2019	
	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)
Under 7 m	1	3	9	118	3	52	11	139	12	145	19	148
07- 9,9 m	5	50	9	115	7	124	16	171	17	206	47	327
10-12,9 m	4	39	10	73	17	258	25	274	68	1 063	116	1 304
13-19,9 m	-	-	3	42	-	-	2	43	3	54	3	61
Over 20 m	-	-	-	-	1	5	-	-	-	-	2	0,1
Ikke oppg.	-	-	1	1	-	-	1	4	1	6	3	6
Sum	10	92	32	349	28	434	55	631	103	1 474	190	1 846

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister, konsesjons- og deltageregister per 02.10.19.

Figur 2 er en grafisk fremstilling over utviklingen i antall deltakende fartøy i perioden 2001-2019, samt svingninger i norsk torskekvote. Her inngår også fartøy som har hatt bifangst av rognkjeks i annet fiskeri.

Figur 2: Utvikling i antall fartøy i perioden 2001-2019 i forhold til norsk torskekvote (t)

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister, konsesjons- og deltagerregister per 02.10.19.

I 2003 hadde deltakelsen en topp med hele 729 fartøy som fisket rognkjeks. Siden da har aktiviteten sunket med unntak av en liten økning i 2008 og en marginal økning i 2015. I 2008 deltok det flere fartøy på grunn av høyere maksimalkvoter, større etterspørsel etter rognkjeksrogn, samt at mange fartøy var ferdige med torskekvoten da rognkjeksfisket startet. Selv om stor etterspørsel i 2010 og 2011 førte til at minsteprisen på slutten av sesongene nærmest ble doblet per tønne tilvirket rogn, var det kraftig nedgang i deltagelsen og levert kvantum. Årsaken til dette knyttes til dårlig vær, dårlig tilgjengelighet, samt at deler av flåten prioriterte å fiske torsk fremfor rognkjeks. I 2012 var minsteprisene høyere enn på mange år, likevel fortsatte nedgangen. I 2013 gikk deltagelsen ytterligere ned, blant annet på grunn av høye torskekvoter og erfaringen med usikkerhet i markedet og prispress på slutten av sesongen i 2012. Fisket var variabelt, men det var godt fiske på to av de viktigste områdene.

I perioden 2014-2017 var det interesse blant fiskerne til å fiske rognkjeks men kjøperne ville ikke kjøpe rogn på grunn av importørenes krav om miljømerking. Dette gjaldt spesielt det svenske markedet som også var det største. Norge startet da arbeidet med å få rognkjeks miljøsertifisert. Dette arbeidet ble finansiert av Norges Råfisklag, Norges Sjømatråd, Troms Fylkeskommune og Sametinget og sertifiseringen startet høsten 2016. I mars 2017 ble det formidlet fra Marine Stewardship Council at fangst etter 1. mars 2017 kunne lagres for så omsettes med miljøsertifikat når sertifiseringen var ferdig i løpet av sommeren/tidlig høst 2017. Rognkjeks ble MSC-godkjent 9. oktober 2017 med tilbakevirkende kraft. Dette har ført til økt deltagelse.

2.2 FISKET ETTER ROGNKJEKS OG ROGNKALL I HELE LANDET

Tabell 4 viser fangst av rognkall og rognkjeks i årene 2016-2019 over hele landet.

Tabell 4: Fangst i rund vekt (kg) fordelt på rognkall og rognkjeks, salgslag og produkttilstand for årene 2016–2019

ART	Salgslag	Produkt-tilstand	År			
			2016	2017	2018	2019
Rognkall	Norges Råfisklag	Levende	484	807	568	756
	Skagerakfisk S/L	Levende	4 204	1 610	497	125
		Rund	23			22
		Sløyd m/hode			1	
	Vest-Norges Fiskesalslag	Rund	11	4		10
		Sløyd m/hode				14
Rognkall Totalt			4 721	2 421	1 066	927
Rognkjeks	Norges Råfisklag	Levende	2 714	5 601	9 744	8 509
		Rogn	433 631	630 777	1 221 451	1 459 898
		Rund	285		253 148	385 989
		Sløyd m/hode		6 587	3 530	32 720
	Norges Sildesalgslag	Rund	7 867	7 623	5 614	15 633
	Rogaland Fiskesalgslag SL	Rogn		20	20	
		Sløyd m/hode	75	29		93
	Skagerakfisk S/L	Levende	2 666	1 155	863	440
		Rogn	402	60	444	385
		Rund	294	156	780	107
		Sløyd m/hode	15	8	5	15
	Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag	Sløyd m/hode				19
	Vest-Norges Fiskesalslag	Levende				
		Rund	19	1	3	
Rognkjeks Totalt			447 967	652 018	1 495 601	1 903 808
Totalsum			452 689	654 439	1 496 667	1 904 735

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister, konsesjons- og deltagerregister per 02.10.19.

Fangst etter levende rognkjeks og rognkall i 2019 pågår ennå. Når det gjelder omsetning av levende rognkall har Råfisklaget, med unntak av 2016 og 2017, omsatt det største kvantumet.

Tabell 5: Fangst i rund vekt (kg) fordelt på rognkall og rognkjeks, samt produkttilstand for årene 2016–2019

Fisk	Produkttilstand	Fangstår			
		2016	2017	2018	2019
Rognkall	Levende	4 688	2 417	1 065	881
	Rund	34	4		32
	Sløyd med hode			1	14
Rognkall totalt rund vekt (kg)		4 721	2 421	1 066	927
Rognkjeks	Levende	5 380	6 756	10 607	8 949
	Rogn	434 033	630 858	1 221 915	1 460 284
	Rund	8 465	7 780	259 545	401 729
	Sløyd med hode	90	6 624	3 535	32 847
Rognkjeks totalt rund vekt (kg)		447 967	652 018	1 495 601	1 903 808
Totalt rognkall/rognkjeks rund vekt (kg)		452 689	654 439	1 496 667	1 904 735

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister, konsesjons- og deltagerregister per 02.10.19.

2.3 BRUK AV ROGNKJEKS INNENFOR HAVBRUK

De siste årene har det vært et større uttak av rognkjeks over hele landet som følge av bruk av rognkjeks (kjeks og kall) til å bekjempe lakselus i oppdrettsnæringen. Rognkjeksen beiter på lus i temperaturer ned mot 4 grader, mens berggyllt og bergnebb er mer temperaturfølsomme og derfor mindre egnet til bruk i kaldere områder. Berggyllt og bergnebb blir i hovedsak brukt fra Trøndelag og sørover, mens rognkjeks brukes over hele landet.

Mange oppdrettsanlegg har brukt rognkjeks, da brukes rognkjeksyngel på ca. 7 cm. For å produsere yngel bruker man villfanget kjeks og kall som stamfisk. Oppdrettere av rognkjeks ønsker å levere yngel hele året. Det er da behov for tilgang på stamfisk hele året, noe som har ført til at Fiskeridirektoratet har mottatt noen søknader om fangst av rognkjeks utenom fangstperioden. Dette gjelder fangst i de regulerte områdene.

Det er også, som en prøveordning, gitt dispensasjon fra bestemmelsen om maskestørrelse i rognkjeksgarn, se kapittel 5.

Tabell 6 viser fangst av levende rognkall og rognkjeks (kg) til bruk i oppdrett fordelt på salgslag for de fire siste årene.

Tabell 6: Fangst av levende rognkall og rognkjeks (kg) til bruk i oppdrett fordelt på salgslag for årene 2016-2019

Art	Salgslag	2016		2017		2018		2019	
		Kg	%	kg	%	kg	%	kg	%
Rognkall	Norges Råfisklag	484	10,3	807	33,4	568	53,3	756	85,8
	Skagerakfisk S/L	4 204	89,7	1 610	66,6	497	46,7	125	14,2
Totalt rognkall		4 688	100,0	2 417	100,0	1 065	100,0	881	100,0
Rognkjeks	Norges Råfisklag	2 714	50,4	5 601	82,9	9 744	91,9	8 509	95,1
	Skagerakfisk S/L	2 666	49,6	1 155	17,1	863	8,1	440	4,9
Totalt rognkjeks		5 380	100,0	6 756	100,0	10 607	100,0	8 949	100,0
Totalsum		10 068		9 173		11 672		9 830	

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister, konsesjons- og deltagerregister per 02.10.19.

Tabellen viser at det meste av rognjekskvantumet blir omsatt gjennom Norges Råfisklag, men at Skagerakfisk i årene 2016-2017 omsatte størstedelen av rognkallen. Både i 2018 og hittil i 2019 har imidlertid Norges Råfisklag stått for en stor del av omsetningen. Som tidligere år vil man forvente en ytterligere økning av kvantum for 2019 siden dette fiskeriet ikke er ferdig ennå.

Ifølge Fiskeridirektoratets Akvakulturregister var det den 4. oktober 2019 registrert 48 selskap (kommersielle tillatelser) som til sammen innehar 79 tillatelser for oppdrett av rognkjeks (stamfisk, settefisk og matfisk).

Tabell 7 viser antall selskap som har solgt oppdrettet rognkjeks som rensefisk til oppdrettsnæringen.

Tabell 7: Antall selskap, kvantum og verdi på solgt rognkjeks til oppdrett i årene 2013-2018

År	Antall selskap	Kvantum (mill. stk.)	Verdi (mill. kr)
2013	10	1,954	27,717
2014	11	3,457	52,858
2015	17	13,385	237,468
2016	21	15,858	289,169
2017	28	30,286	552,236
2018	24	21,486	454,513

Kilde: Fiskeridirektoratets Akvakulturregister per 04.10.19.

Tall for 2018 er foreløpige. Fiskeridirektoratet har ikke opplysninger for 2019.

3 BESTANDSUTVIKLING

Havforskningsinstituttet har siden 1995 gitt råd til fiskeriforvaltningen om anbefalt uttak av rognkjeks.

Frem til 2009 var rådet basert på fangstdata fra noen få utvalgte fiskere. Fra og med 2012 har HI brukt generelle kommersielle fangstdata og vitenskapelig undersøkelse fra Barentshavet. Det er da brukt fangstdata fra voksen hunnfisk (over 20 cm) fanget under denne undersøkelsen for å beregne gytepotensialet og 'proxy' for fiskedødelighet. Fra og med 2018 har HI integrert data fra IESSNS-undersøkelsen som foregår i Norskehavet.

I 2018 var det dessverre mangel på dekning i den østlige del av Barentshavet, noe som gjorde at BESS-indeksene fra dette året ikke ble brukt i vurderingen.

For 2018 viser beregningen at biomassen av gytemoden rognkjeks i Norskehavet var rundt 75 553 tonn voksen rognkjeks dvs. 65 millioner fisk. Avhengig av andel hunnfisk, henholdsvis 50 % eller 80 %, tilsvarer dette mellom 9 444 tonn og 15 111 tonn rå rogn. Selv om HI ikke hadde full datadekning for 2018, har fiskedødeligheten holdt seg relativt lavt på 2- 3 %.

Med bakgrunn i IESSNS-undersøkelsen fra våren 2019 har antall voksen fisk økt fra 65 millioner i 2018 til 107 millioner i 2019. Biomasseindeksen økte fra 98 tonn/nm² i 2018 til 143 tonn/nm² i 2019. Ifølge HI skyldes dette stor økning i antall voksen fisk, antall yngel har vært ganske stabilt.

Med bakgrunn i opplysningene over begrunner HI årets råd som følger:

På grunn av den pågående standardiseringen av beregningene for Barentshavet, og mangelen på data for 2018, baserer vi i år råd på kun fiskedødelighet Fproxy som bare tar hensyn til Norskehavet. Vi fant imidlertid ut at, uavhengig av det begrensede området, indeksene for rognkjeks i 2019 er ganske høye, og derfor er konklusjonene våre de samme som i fjor. Råd fra Havforskningsinstituttet er at reguleringstiltak skal sikre at samlet kvantum ikke overskrider ca. 400 tonn rå rogn. Havforskningsinstituttet finner derfor ikke at det er grunn til å endre reguleringene i 2020 i forhold til inneværende år.

For ytterligere informasjon, se vedlagte notat fra Havforskningsinstituttet.

4 REGULERINGSTILTAK I 2020

Fiskeridirektoratet viser til kapittel 2.3 om bruk av rognkjeks innenfor havbruk, og kapittel 3 om bestandssituasjonen til rognkjeksbestanden.

4.1 DELTAKELSESKRITERIER

Det ble i 1998 innført deltagerbegrensning for fartøy på eller over 13 meter største lengde i fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark. Kriteriene for å delta i fisket i åpen og lukket gruppe fremgår av den årlige forskrift om deltagelse i kystfartøygruppens fiske (deltakerforskriften).

De siste årene har det vært 2 fartøy som har oppfylt aktivitetskravet for å delta i lukket gruppe, dvs. fartøyet måtte være på eller over 13 meter største lengde og ha deltatt i et av de tre siste årene. Disse to fartøyene deltok i fisket i 2019. Til sammenligning av det i 2000 ca. 15 fartøy som tilfredsstilte kravet i deltakerforskriften og deltok i dette fisket.

Dersom gjeldende deltakervilkår videreføres i 2020 oppfyller disse to fartøyene kriteriene for å delta i lukket gruppe også i 2020.

4.2 MAKSIMALKVOTE

Siden 2006 har maksimalkvoten vært angitt i kilo utilvirket rognkjeksrogn. Tabell 8 viser maksimalkvotens størrelse, antall fartøy totalt og antall fartøy som har fisket maksimalkvoten i årene 2010–2019.

Tabell 8: Størrelse på fastsatt maksimalkvote, antall fartøy totalt, antall fartøy som har fisket hele maksimalkvoten og hvor stor prosentandel dette utgjør i årene 2010–2019

År	Maksimalkvote	Totalt antall fartøy	Ant. fartøy ferdige med maksimalkvoten	Prosent
2010	2 500 kg	296	39	13,2
2011	2 500 kg	174	17	9,8
2012	2 500 kg	133	18	13,5
2013	3 000 kg	77	24	30,4
2014	3 500 kg	10	0	0,0
2015	3 500 kg	32	0	0,0
2016	4 000 kg	28	3	10,7
2017	4 000 kg	55	5	9,1
2018 ¹	4 000/7 000 kg	102	19	18,6
2019	5 000 kg	190	2	1,1

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 02.10.19

¹Refordeling i 2018 – antall ferdig med maksimalkvoten på 4000 kg

Man ser at aktiviteten i 2019 har gått kraftig opp. Likevel var det svært få fartøy som fisket maksimalkvoten på 5000 kg utilvirket rogn. 2 fartøy fisket kvoten på 5000 kg, mens 10 fartøy fisket mellom 4000 og 5000 kg rogn. Ifølge Råfisklaget startet fisket opp til vanlig tid, fiskerne ga imidlertid tilbakemelding om dårlige forhold med mye vind og strøm gjennom store deler av sesongen. Dette kan være forklaringen til at ingen fartøy som leverte rogn klarte å ta maksimalkvoten på 5000 kg utilvirket rogn. 2 fartøy som leverte rund rognkjeks nådde kvotetaket på 5 000 kg rogn.

Som tidligere år anbefaler Havforskningsinstituttet for 2020 et maksimalt uttak på 400 tonn rårogn, noe som utgjør ca. 125 tonn mer enn faktisk uttak i 2019. Det var veldig høy etterspørsel etter rogn, noe som medførte en gjennomsnittspris på hele 78,8 kr/kg i 2019. Den høye prisen skulle tilsi et større uttak enn hva som faktisk ble resultatet. Det er derfor grunn til å tro at dersom fangstforholdene hadde vært bedre ville samlet uttak vært større enn hva som faktisk ble resultatet i 2019.

Det er ingen grunn til å forvente en lavere etterspørsel og deltagelse i 2020. Sannsynligheten for at man i 2020 kommer opp mot 2009-nivå der det deltok i underkant av 350 fartøy og levert 425 tonn rårogn (tabell 1) vurderer Fiskeridirektoratet imidlertid ikke som særlig stor. Det er svært gledelig at det er høy etterspørsel etter norsk rognkjeksrogn og at fisket tar seg opp etter mange år på svært lavt nivå. Det er viktig å utnytte ressursen og legge til rette for at kystflåten får et godt fiske. Fiskeridirektøren kan på bakgrunn av erfaringen med fiskeriet og utsiktene fremover ikke se noen risiko med å videreføre maksimalkvoten på 5 000 kg fra 2019 til 2020.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten på 5 000 kilo utilvirket rognkjeksrogn i 2018 videreføres i 2020.

4.3 FANGSTPERIODE

Til Reguleringsrådet høsten 2005 ba næringen om at det ble fastsatt en egen stoppdato i rognkjeksfisket. Bakgrunnen var at en del fiskere trakk sesongen så langt ut i tid at kun en liten del av fangstet rognkjeks holdt anvendbar kvalitet.

Fra et biologiske synspunkt var en stoppdato veldig hensiktsmessig. Gytebestanden kan deles i to, første- og andregangsgytere. Gyteinnsiget for andregangsgyterne foregår tidligere enn førstegangsgytere. For å beskytte førstegangsgyterne var det derfor hensiktsmessig å innføre en stoppdato i fisket. Det ble derfor fra og med 2006 satt en felles stoppdato for alle områdene den 20. juni.

På bakgrunn av variasjon i tidspunkt for gyteinnsig og fangstsesong langs kysten av Nord-Norge innførte Fiskeri- og kystdepartementet i 2007 i tillegg en særskilt stoppdato for fisket etter rognkjeks i Finnmark øst for 26°Ø, datoen ble satt til 5. juli.

På reguleringsmøtet våren 2019 ba Sametinget Fiskeridirektoratet om å se på en utvidelse av fisketiden i Finnmark øst for 26°Ø. Sametinget mener at kongekrabben i dette området har umuliggjort et rognkjeksfiske og at en utvidelse av fisketiden vil gi en stor økonomisk gevinst for fiskere som bor i dette området.

Fiskeridirektoratet er skeptisk til å utvide fisketiden, dette med bakgrunn i et av incentivene til å innføre stoppdato som var av biologiske årsaker. Fiskeridirektoratet har videre vært i kontakt med HI vedrørende problemer med at kongekrabben er på grunt vann i denne perioden. HI sier at kongekrabben normalt skal være ferdig med sin aktivitet på grunnere vann tidlig i juni måned, og i så måte ikke skal være til problem for fiskerne som har sin stoppdato 5. juli. Finnmark er et stort område og dette kan variere gjennom tid og sted.

Et tredje element er MSC-sertifiseringen, som etter en kostnadskreven prosess kom på plass i 2017. Mangel på sertifisering de foregående årene gjorde at norsk rogn var ute av markedet i flere år. Sertifiseringen har gjort at fisket og prisene igjen er på vei oppover. Fiskeridirektoratet er derfor skeptisk til å gjøre noe i denne reguleringen som kan påvirke sertifiseringen for rognkjeks.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at stoppdatoene fra 2019 blir videreført til 2020.

Fiskeridirektøren vil tilrå at fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark vest for 26°Ø stoppes 20. juni 2020

Fiskeridirektøren tilrår videre at fisket etter rognkjeks i Finnmark øst for 26°Ø stoppes 5. juli 2020.

5 DISPENSASJON FRA BESTEMMELSENE OM MASKESTØRRELSE I ROGNKJEKSGARN

Fiskeridirektoratet mottok i 2017 henvendelser fra enkelte aktører i næringen som ønsket å fiske med garn med mindre maskestørrelse enn hva forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen (utøvelsesforskriften) tillater for å kunne få rognkall til bruk ved oppdrett av rognkjeks. I den forbindelse ble det i reguleringsforskriften for rognkjeks for 2018, som en prøveordning, innført en slik dispensasjonsbestemmelse.

Dispensasjonsbestemmelsen ble innført blant annet som følge av at Fiskeridirektoratet oppfattet Havforskningsinstituttet slik at det på daværende tidspunkt ikke var problematisk å innføre en slik dispensasjonsordning. Etter at dispensasjonshjemmelen ble innført i reguleringsforskriften ble det med bakgrunn i denne gitt en dispensasjon i 2018. Denne ble ikke benyttet. Siden Fiskeridirektoratet ikke fikk målt konsekvensen av denne prøveordningen i 2018 ble ordningen videreført til 2019. Det er imidlertid ikke kommet søknader knyttet til denne dispensasjonsadgangen i 2019.

Fiskeridirektoratet stiller spørsmål med om det er nødvendig å ha en dispensasjonsordning og ber Reguleringsmøtet om innspill.

Fiskeridirektøren ber om innspill fra Reguleringsmøtet vedrørende en eventuell videreføring av dispensasjonsordningen fra maskestørrelsesbestemmelsen i utøvelsesforskriften § 23 i 2020.

6 UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Etter innføring av stoppdatoer 20. juni og 5. juli, ble ungdomsfiskeordningen avviklet i 2007. Etter anmodning fra Sametinget ble ungdomsfiskeordningen for rognkjeksfiske gjeninnført i 2010. Ordningen er etter dette videreført.

Tabell 9 viser hvor mange ungdommer som har benyttet seg av ungdomsfiskeordningen for rognkjeks siden den ble gjeninnført i 2010.

Tabell 9: Antall deltagere og fangst av utilvirket rognkjeksrogn (kg) i ungdomsfiskeordningen i perioden 2010-2019

År	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Antall ungdommer	3	3	-	1	0	1	-	2	2	2
Kvantum (kg)	1 008	188	-	209	0	209	-	530	960	577

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 02.10.19.

Som tabellen viser har det vært lite interesse for å delta i denne ordningen i fisket etter rognkjeks.

Ungdomsfiskeordningen i 2019 gjelder perioden 17. juni til og med 9. august. Til forskjell fra de andre artene som omfattes av denne ordningen, er fiskeperioden for rognkjeks satt til perioden 12. mai til og med 20. juni vest for 26°Ø, og perioden 12. mai til og med 5. juli i Finnmark øst for 26°Ø.

Innenfor ungdomsfiskeordningen kan det per fartøy og per person fiskes og landes et kvantum som tilsvarer inntil 600 kg utilvirket rognkjeksrogn. Videre må fartøyet være under 6 meter største lengde.

Dersom ungdomsfiskeordningen blir videreført i 2020 forutsettes det at den også inkluderer rognkjeks. Ungdomsfiskeordningen fastsettes av departementet, og er ikke til behandling i reguleringsmøtet.

BESTANDSINFORMASJON OM ROGNKJEKS (2019)

Notatet er laget av

Caroline Durif

Austevoll forskningsstasjon, 5392 Storebø

Caroline.durif@hi.no

1 Innledning

1.1 Biologi

Rognkjeks, *Cyclopterus lumpus*, er en semipelagisk art som lever i de øvre 50-60 m i oseaniske farvann der den lever av større dyreplankton utenom gyteperioden (Blacker 1983, Daborn & Gregory 1983). I gyteperioden finnes den i grunne områder langs kysten på begge sider av Nord- Atlanteren. I Øst-Atlanteren finnes den fra Svalbard i nord til Portugal i sør (Almacá 1965). I likhet med anadrome fiskeslag ser det ut til at arten søker tilbake til de områdene den selv ble klekket ut i (Blackwood 1983). Men, studiene publisert til nå viser ingen indikasjon på genetisk strukturering langs norskekysten, fra Mandal til Hekkingen (Pampoulie et al., 2014; Jonsdottir et al, 2017).

Rognkjeks blir kjønnsmoden etter 4-6 år og rognkallen noe før. De eldste kjeksene som er funnet er 12 år mens kaller ikke ser ut til å bli eldre enn 9 år (Thorsteinssen 1983). Innsiget av rognkall skjer ca. to uker før rognkjeks og rognkallen etablerer territorier. Etter befruktning klebes eggklumpen til bunnen. Rognkallen forsvaret eggklumpen til eggene klekkes, mens rognkjeks forlater gyteområdet. Det er ukjent om de kan gyte flere ganger eller om de vandrer tilbake til åpent hav. Etter klekking lever yngelen pelagisk og ernærer seg av dyreplankton, og det er mye som tyder på at den ikke forlater kystområdene før den når en størrelse på 5-6 cm etter ca. ett år (Myrseth 1971, Mooring 1990). I Hardangerfjord er det fanget yngel opptil 17 cm, men de fleste ligger rundt 5-6 cm (upubliserte data, C. Durif).

1.2 Bestandsvurdering

Havforskningsinstituttet har gitt råd til fiskeriforvaltning av rognkjeks siden 1995. Dette rådet var tidligere basert på registrerte fisker og fangstdata fra noen få ut-valgte fiskere fram til 2009. I 2012 ble råd basert på generelle kommersielle fangstdata og vitenskapelige undersøkelser fra Barentshavet. Rognkjeks fisket - fiskeri som bare fanger hunnfisk - foregår mellom Lofoten-området til Varanger-halvøya. Bestandsvurdering bruker data om voksen fisk (hun fisk over 20 cm) fanget under denne undersøkelsen for å beregne gytepotensialet (mengden rogn) og en 'proxy' for fiskedødelighet. I 2018 ble det integrert data fra IESSNS-undersøkelsen som foregår i Norskehavet.

2 Metoder

2.1 Bestands- og fiskedødelighet estimater

2.1.1 I Barentshavet

Innsamling av 0-gruppe fisk i Barentshavet har vært gjennomført siden 1965, og standardisert siden 1980. Målet er å estimere bestanden av 0-gruppe fisk. Mellom 196 og

425 stasjoner blir samlet hvert år, og bifangstdata av rognkjeks registres i løpet av denne undersøkelsen. Disse data har blitt brukt til antall- og biomasseberegning av rognkjeks i Barentshavet siden 2012. Det brukes en «stratified swept-area index». Detaljer om beregningsmetoder finnes i Eriksen *et al.* (2014).

I år holder vi på å oppdatere beregningene ved å bruke StoX, et program som er utviklet av Havforskningsinstituttet (StoX, 2015; Johnsen *et al.* 2019). Vi har fått noen utfordringer som er knyttet til trålemetode, som foregår på forskjellige dybder. Vi regner med at alt blir standardisert i 2020.

2.1.1 I Norskehavet, IESSNS undersøkelse

Rognkjeksbestanden er også vurdert basert på data som er samlet inn under IESSNS undersøkelsene i Norskehavet. Målet med denne undersøkelsen er å samle data om antall, utbredelse, aggregering, migrasjon og økologi av makrell og andre pelagiske arter. Rognkjeks er blant de mest utbredte arter fanget i IESSNS undersøkelsene. Undersøkelsen ble initiert av Norge på 1990-tallet. Island og Færøyene begynte i 2009. Dataene er samlet inn i løpet av 5 til 7 uker fra 1. juli til 10. august. Bare dataene fra 2010 er brukt her. Toktet dekker 30 millioner km², ca 200 stasjoner (figur 1). To forskningsfartøyer og to innleide kommersielle fiskefartøyer (trålere / snurpere) fra Norge, Færøyene og Island deltok. De islandske og færøyske fartøyene bruker Mutlpelt 832 trål. Den ble utviklet for å standardisere prøvetakingstrålen. Norske fartøyer bruker en annen type trål. Gjennomsnittlig horisontal åpning er henholdsvis 60, 45, og 70 m for de islandske, færøyske og norske trålene. Mer informasjon om trålegenskaper er tilgjengelige i toktrapporten (Nøttestad *et al.* 2011).

IESSNS bruker standardiserte «swept-area» undersøkelser (se detaljer i Nøttestad *et al.* 2016). Samplingsrammen tilsvarer ikke-overlappende 1 ° x 2 ° rektangler. Det sikrer en mer ensartet fordeling av stasjoner i hele serien sammenlignet med tilfeldig sampling. Antall- og biomasseestimatene er beregnet ved StoX, (StoX, 2019).

Migrasjonsmønstrene mellom kysten og det åpne hav er uklare, men i vurderingen av fiskedødeligheten har vi antatt at fisken tar den korteste ruten mot norske kysten. Derfor har vi tatt med data fra den vestlige delen av IESSNS-undersøkelsen.

2.1.2 Estimering av fiskedødelighet

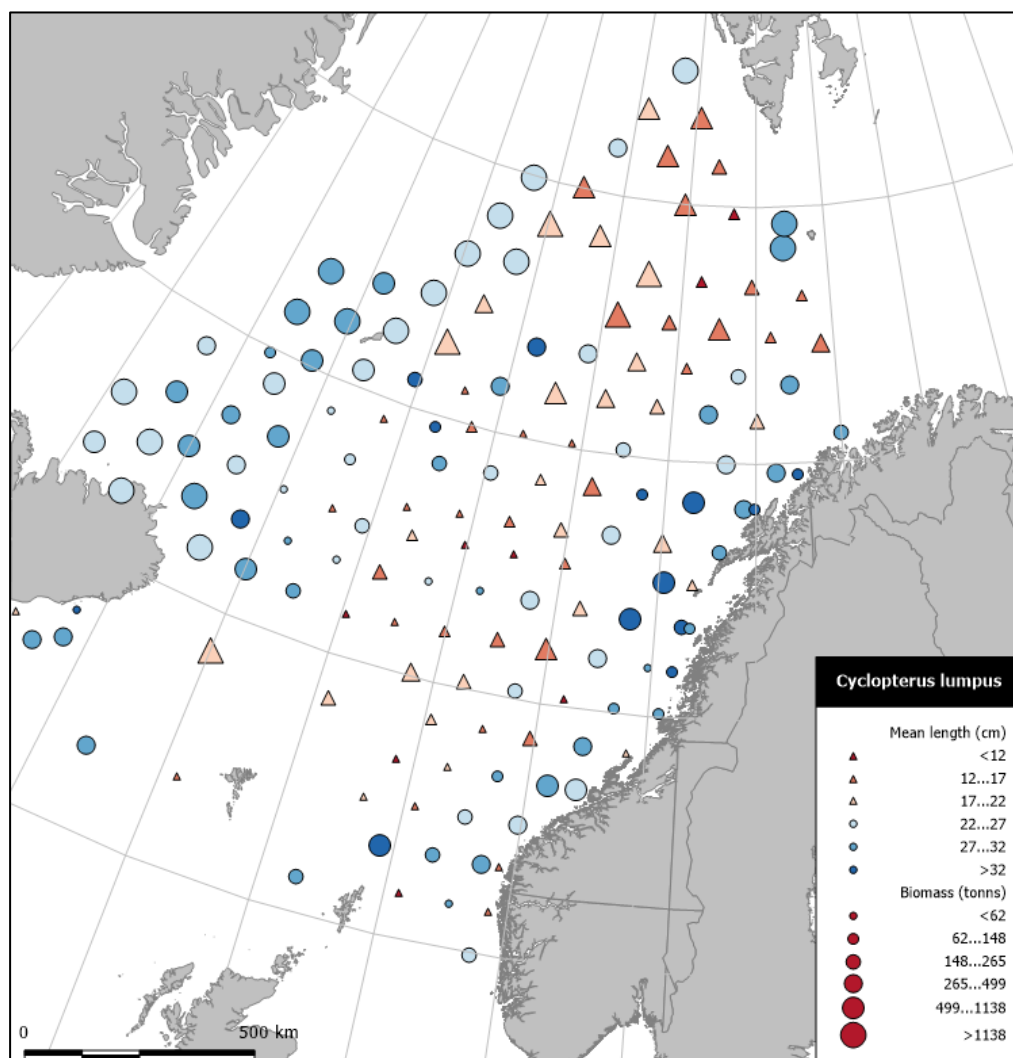
For å beregne gytepotensial (mengde rogn), har vi antatt at 1) all fisk over 20 cm tilsvarer gytemoden fisk og 2) at rogn utgjør 25% av en voksen -kjeks. Det er store usikkerheter på grunn av manglende kunnskap om kjønnsfordeling i dataene og andel fisk som blir kjønnsmodne året etter. Derfor har vi brukt to forskjellige prosent -kjeks (i forhold til -kall) som var enten 50 eller 80%. Fiskedødelighet (F_{proxy}) er da beregnet som prosentandel av mengde rogn av rognkjeks, som er estimert i Barentshavet og i Norskehavet.

3 Resultater

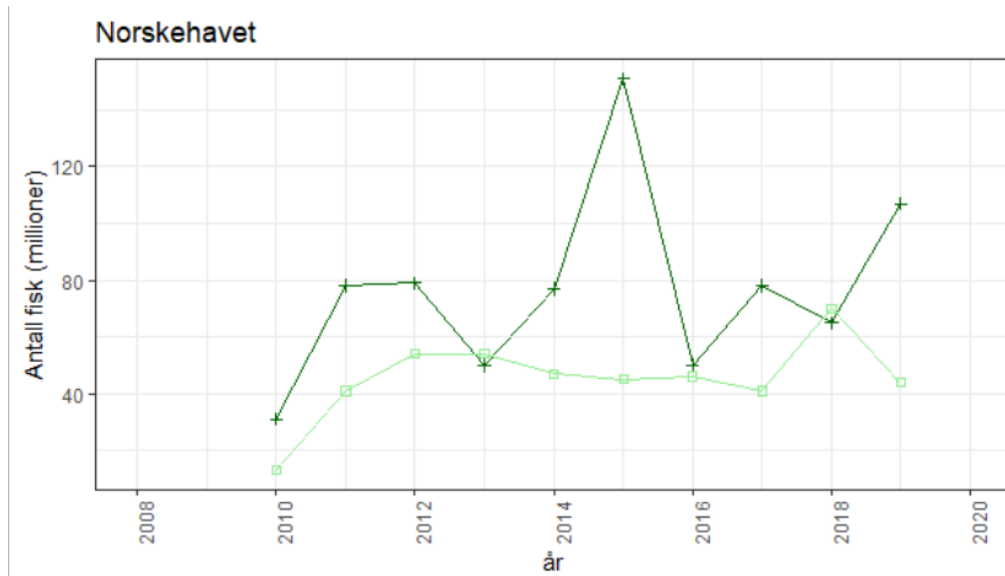
Dessverre var det delvis mangel på dekning i det østlige Barentshavet under økosystemtokt i 2018. BESS-indeksene for 2018 ble ikke brukt i vurderingen.

Beregningen for 2018 (uten Barentshavet) viser at biomassen av gytemoden rognkjeks i Norskehavet, var rundt 75 553 tonn voksen rognkjeks (65 millioner fisk), noe som tilsvarer mellom 9444 og 15 111 tonn rå rogn (avhengig av hvor mange prosent hun fisk, henholdsvis 50 eller 80%). Selv om vi ikke hadde full datadekning for 2018, har fiskedødeligheten holdt seg relativt lavt: 2-3%.

I 2019, har antall voksen fisk (beregnet fra IESSNS-undersøkelsen om våren) økt sammenlignet med 2018 (fra 65 til 107 millioner i 2019). Biomasseindeksen var 98 tonn/nm² i fjor og 143 tonn/nm² i år. Dette skyldes stor økning i antall voksen fisk, mens antall yngel har vært ganske stabilt (Figur 1).

Figur 2: Utbredelse av rognkjeks i Norskehavet og Barentshavet i mai-juni 2019 (data fra IESSNS undersøkelse). Trekant: yngel <20 cm; sirkel: voksen >20 cm.

Figur 1: Antall rognkjeks i Norskehavet. Firkanter: yngel, Kryss: voksen fisk.

4 Konklusjon

På grunn av den pågående standardiseringen av beregningene for Barentshavet, og mangelen på data for 2018, baserer vi i år råd på kun fiskedødelighet F_{proxy} som bare tar hensyn til Norskehavet.

Vi fant imidlertid ut at, uavhengig av det begrensede området, indeksene for rognkjeks i 2019 er ganske høye, og derfor er konklusjonene våre de samme som i fjor.

Råd fra Havforskningsinstituttet er at reguleringstiltak skal sikre at samlet kvantum ikke overskrider ca. 400 tonn rå rogn. Havforskningsinstituttet finner derfor ikke at det er grunn til å endre reguleringene i 2020 i forhold til inneværende år.

5 Referanser

- Almaca, C. (1965). Second capture of the fish, *Trachypterus arcticus* (Brunnich 1788) and *Cyclopterus lumpus*, Linne 1758, in Portugal. *Arq. Mus. Bocage* 1,2.
- Blacker, R.W. (1983). Pelagic records of the lumpsucker, *Cyclopterus lumpus* L. *J. Fish Biol.* 23, 405-417.
- Blackwood, G. (1983). Lumpfish roe fishery development in Newfoundland and Labrador. Dep. of Fisheries, Industry Support Services, Development Report, St. John's, Newfoundland. 31. 20 pp.
- Daborn, G.R., and Gregory, R.S. (1983). Occurrence, distribution, and feeding habits of juvenile lumpfish, *Cyclopterus lumpus* in the bay of Fundy. *Can. J. Zool.-Rev. Can. Zool.* 61, 797-801.
- Eriksen, E., Durif, C.M.F., and Prozorkevich, D. (2014). Lumpfish (*Cyclopterus lumpus*) in the Barents Sea: development of biomass and abundance indices, and spatial distribution. *ICES Journal of Marine Science: Journal du Conseil* 71, 2398-2402.

- Johnsen, E., Totland, A., Skålevik, Å., Holmin, A. J., Dingsør, G. E., Fuglebakk, E., and Handegard, N. O. (2019). StoX: An open source software for marine survey analyses. *Methods in Ecology and Evolution* 10, 1523-1528.
- Jónsdóttir, Ó. D. B., Schregel, J., Hagen, S. B., Tobiassen, C., Aarnes, S. G., and Imsland, A. K. D. (2018). Population genetic structure of lumpfish along the Norwegian coast: aquaculture implications. *Aquaculture International* 26, 49-60.
- Mooring, J.R. (1990). Seasonal absence of fishes in the tidepools of a boreal environment (Maine, USA). *Hydrobiologia* 194, 163-168.
- Myrseth, B. (1971). Fekunditet, vekst, levevis og ernæring hos *Cyclopterus lumpus* L. Thesis. (University of Bergen), p. 113.
- Nøttestad, L., Oskarsson, G.J., Jacobsen, J.A., and al., e. (2011). Cruise report from the coordinated ecosystem survey (IESSNS) with M/V "Libas, M/V "Finnur Fridi" and R/V "Arni Frdriksson" in the Norwegian Sea and surrounding waters 18. July – 31 August 2011. Working document to working group on Northeast Atlantic Pelagic Ecosystem Surveys (WGNAPES) ICES HQ, Copenhagen. p. 31.
- Pampoulie, C., Skirnisdottir, S., Olafsdottir, G., Helyar, S.J., Thorsteinsson, V., Jónsson, S.P., Fréchet, A., Durif, C.M.F., Sherman, S., Lampart-Kałużniacka, M., et al. (2014). Genetic structure of the lumpfish *Cyclopterus lumpus* across the North Atlantic. *ICES Journal of Marine Science: Journal du Conseil*.
- StoX (2015) StoX: An open source approach to acoustic and swept area survey calculations. Institute of Marine Research, Bergen, Norway. URL: <http://www.imr.no/stox>
-

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 BERGEN

ÁŠŠI/SAK
19/388 - 34

MIN ČUJ./VÅR REF.
19/28607

DIN ČUJ./DERES REF.

BEAIVI/DATO
01.11.2019

Reguleringsmøtet sak 13/2019 - Sametingets innspill til regulering av fiske etter rognkjeks i 2020

Fiske etter rognkjeks er et fiske som passer godt for mindre fartøy som driver fiske kystnært og i fjordene. Sametinget er glad for at det nå er fått på plass en MSC-sertifisering, og at fisket og prisene igjen er på vei oppover.

Rognkjeksfiske er i perioden mai/juni og drives på grundt vann. I området øst for 26 grader Ø (området for kvoteregulerte kongekrabbefiske) er nesten alt fiske etter rognkjekse stoppet opp på grunn av bifangst av kongekrabbe. Imidlertid har en nå - gjennom de siste årene i et prosjekt som har blitt gjennomført i perioden sommer/høst for å fiske rognkjekse som skal benyttes som lusespisere i oppdretten - høstet god erfaringer med at et rognkjeksfiske i denne perioden ikke er plaget med bifangst av kongekrabbe øst for 26 grader Ø. Grunnen er at kongekrabben har flyttet seg til områder med dypere vann.

Sametinget er orientert om at en ønsker at hovedfiske etter rognkjeksen skal foregå på andregangs gytere, som erfaringsmessig kommer først inn i fiske. Men ettersom det i dag ikke er noe nevneverdig fiske øst for 26 grader Ø pga. plage med kongekrabbe, så blir det i dag verken fisket første- eller annengangs gytere. Dvs. bestanden er utnyttet på grunn av dagens regelverk vs. fastsettelse av fangsttid.

For å få en beskatning av rognkjeksbestanden og samtidig styrke inntektsmulighetene til den den minste flåtegruppen i kvoteregulert kongekrabbeområde (øst for 26 grader Ø), tok Sametinget opp dette tema på Reguleringsmøtet i juni 2019. Ut fra tidligere innspill og overfor nevnte begrunnelse, fremmer Sametinget følgende forslag til regulering av fiske etter kongekrabbe i 2020:

- I området øst for 26 grader Ø (i kvoteregulert område for kongekrabbe) utvides fisketiden i fiske etter rognkjeksen, for de som bor der til 10. september.

Dearvvuođaiguin/Med hilsen

John Osvald Grønmo
doaib. fágajođiheadji / konst. fagleder

Inge Arne Eriksen
seniorráđđeaddi/seniorrådgiver

Reivve vuostáiváldi / Hovedmottaker:

Fiskeridirektoratet	Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN
---------------------	----------------------	------	--------

Kopijja / Kopi til:

Fiskeridirektoratet	Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN
Inger-Anne Arvesen			

Sak 14/2019

Regulering av fisket etter sei sør for
62 N° i 2020

SAK 14/2019

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2020

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i hovedsak en videreføring av reguleringsopplegget fra 2019 til 2020.

2 FISKET ETTER SEI I 2018

Norge og EU ble i kvoteforhandlingene for 2018 enige om en TAC på 105 793 tonn i ICES statistikkområde 3a og 4. Norges andel av dette, inkludert overføring fra EU, var på 55 262 tonn. Vi byttet fra oss 880 tonn til Sverige, og avsatte 10 tonn til forsknings- og undervisningsformål. Vi overførte 3 535 tonn ubenyttet kvote fra 2017, så total disponibel kvote for norske fartøy var på 57 907 tonn i 2018.

I tillegg til dette ble det klart at norske fartøy kunne fiske inntil 640 tonn sei i EU-sonen i ICES statistikkområde 6a nord for 56°30' N. I likhet med tidligere ble ikke dette fordelt mellom fartøygruppene. Den 18. april 2018 var den norske kvoten beregnet oppfisket. Fisket ble stoppet samme dag.

Tabell 1: Gruppekvoter og fangst og førstehandsverdi i fisket etter sei sør for 62°N i 2018

Fartøygrupper	Forskrifts-kvote (tonn)	Justert kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse	Verdi (1000 kr)
Trål totalt	40 874	44 365	31 726	12 639	72 %	256 914
Torsketrål ¹	26 187	28 809	22 062	6 747	77 %	185 161
Seitrål	6 816	7 498	4 066	3 432	54 %	33 516
Avgrenset nordsjøtrål	1 811	1 877	2 604	-727	139 %	21 476
Pelagisk-/nordsjøtrål	6 060	6 081	2 993	3 088	49 %	16 762
Bifangst pelagisk-/nordsjøtrål ²	100	100	100	0	100 %	560
Not	5 500	5 500	2 050	3 450	37 %	8 327
Konvensjonelle totalt	8 000	8 000	5336	2 664	67 %	54 198
Konvensjonelle havfiskefartøy			1 428			15 705
Andre konvensjonelle fartøy			3 908			38 949
Forskning og undervisning	10	10	1	9	10 %	5
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)			53	-53		242
Totalt	54 384	57 875	39 165	18 710	68 %	319 687

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 3. mai 2019.

¹ Enkelte torsketrålere har strukturkvoter fra seitrålgruppen og følgelig skal noe av kvantumet fra torsketrålerne belastes seitrålernes gruppekvote. Dette er hensyntatt i tabellen ovenfor, men blir ikke utført i Fiskeridirektoratets ukestatistikk.

² Det foreligger ikke bifangstestimat for 2017, men det legges til grunn at hele bifangstavsetningen ble tatt; dette avregnes gruppeknoten i 2018.

3 FISKET ETTER SEI I 2019

Norge og EU ble i kvoteforhandlingene for 2019 enige om en TAC på 122 342 tonn i ICES statistikkområde 3a og 4. Norges andel av dette, inkludert overføring fra EU, er på 63 818 tonn.

ICES oppdaterte rådgivningen i februar 2019, og anbefalte at totalt uttak i ICES statistikkområde 3a og 4 ikke burde overstige 93 614 tonn.

Norge og EU ble 11. april 2019 derfor enige om at seikvoten skulle fastsettes til 93 614 tonn i 2019. Av dette kan Norge fiske 48 879 tonn. Etter å ha byttet fra oss 880 tonn til Sverige, og avsatt 10 tonn til forsknings- og undervisningsformål gjensto 47 989 tonn som kan fiskes av norske fartøy. Vi overførte 5 438 tonn ubenyttet kvote fra 2018, så total disponibel kvote for norske fartøy er 53 427 tonn i 2019.

I tillegg til dette ble det klart at norske fartøy kan fiske inntil 940 tonn sei i EU-sonen i ICES statistikkområde 6a nord for 56°30' N. I likhet med tidligere ble ikke dette fordelt mellom fartøygruppene. Per 19. september er det i ERS meldt inn 470 tonn fra område 6a.

Tabell 1: Gruppekvote i 2019

Fartøygrupper	Fra årets start		Etter oppdatert kvote	
	Forskriftskvote	Justert gruppekvote	Forskriftskvote	Justert gruppekvote
Not	5 500	5 500	5 500	5 500
Konvensjonelle	8 000	8 000	8 000	8 000
Trål	49 428	54 827	34 489	39 927
Torsketrål	32 432	36 402	21 527	25 497
Seitrål	8 441	9 475	5 603	6 636
Avgrenset nordsjøtrål	1 968	2 068	1 693	1 793
Pelagisk-/nordsjøtrål ¹	6 587	6 882	5 667	5 902
Totalt	62 928	68 327	47 989	53 427

¹ 100 tonn er trukket fra den justerte gruppeknoten til Pelagisk-/Nordsjøtrål for å dekke estimert bifangst som gikk til oppmaling i industritrålfisket i 2018.

Bifangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket i 2019 belastes gruppeknoten til pelagisk- og nordsjøtrål i 2020.

Tabell 2: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi i 2019 – foreløpige tall

Fartøygrupper	Forskrifts- kvoter (tonn)	Justerte kvoter (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1000 kr)
Trål totalt	34 489	39 828	35 284	4 544	89 %	286 797
Torsketrål ¹	21 527	25 497	25 612	-115	100 %	209 976
Seitrål ¹	5 603	6 636	3 738	2 898	56 %	31 039
Avgrenset nordsjøtrål	1 693	1 793	2 615	-822	146 %	23 143
Pelagisk-/nordsjøtrål	5 566	5 902	3 320	2 582	56 %	22 638
Bifangst pelagisk-/nordsjøtrål ²	100	100	100	-	100 %	682
Not	5 500	5 500	4 778	722	87 %	24 943
Konvensjonelle totalt	8 000	8 000	2 565	5 435	32 %	23 681
Konvensjonelle havfiskefartøy			361			3 153
Andre konvensjonelle fartøy			2 204			20 528
Forskning og undervisning	10	10	0	10	4 %	3
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)			42			246
Totalt	47 999	53 338	42 669	10 669	80 %	335 671

Kilde: Landings- og slutseddellregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 19. september 2019.

¹ Enkelte torsketrålere har strukturkvoter fra seitrålgruppen og følgelig skal noe av kvantumet fra torsketrålernes belastes seitrålnes gruppekvote. Dette er hensyntatt i tabellen ovenfor, men blir ikke utført i Fiskeridirektoratets ukestatistikk.

² Det foreligger ikke bifangstestimat for 2018, men det legges til grunn at hele bifangstavsetningen ble tatt; dette avregnes gruppeknoten i 2019.

3.1 FARTØY SOM FISKE ETTER SEI MED TRÅL

3.1.1 Fartøy med torsketråltilatelse

Fartøy med torsketråltilatelse er regulert med maksimalkvoter. For fartøy med torsketråltilatelse som er registrert som fabrikktrålere ble maksimalkvoten satt til 1 540 tonn ved årets start. For øvrige torsketrålere ble maksimalkvoten satt til 1100 tonn. Denne ble økt flere ganger, sist til 2 300 tonn per faktor, den 4. juli.

Så langt i 2019 har 22 torsketrålere landet fangster på 22 tillatelser i fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak. Om tallet står seg ut året er det fire fartøy færre som har deltatt i fisket sammenlignet med 2018, og på tre færre tillatelser. I 2017 ble det fisket på 31 tillatelser av 28 fartøy. Gruppen har per 19. september landet 25 612 tonn sei, eksklusive fangst belastet strukturkvoter fra seitrål.

3.1.2 Fartøy med seitråltilatelse

Fartøy med seitråltilatelse var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 800 tonn per kvotefaktor. Maksimalkvoten ble økt til 1 000 tonn per kvotefaktor den 4. juli.

Per 19. september har tre fartøy landet 2 898 tonn på tre seitråltilatelser; inklusive fangst belastet strukturkvoter fra seitrål registrert på torsketrålere.

3.1.3 Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse

I begynnelsen av året var maksimalkvoten for fartøy med pelagisk trål- eller nordsjøtråltillatelse satt til 600 tonn. Maksimalkvoten ble økt til 1 000 tonn den 9. august.

25 fartøy har fisket 3 320 tonn på 26 pelagisk- eller nordsjøtråltillatelser per 19. september. Fisket varierer mye mellom fartøyene: ti fartøy har landet mer enn 100 tonn; tolv mindre enn 10 tonn. Gruppens fiske i siste kvartal varierer fra år til år.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kunne fra årets start fiske direkte etter sei, innenfor en maksimalkvote på 300 tonn per kvotefaktor (150 tonn for fartøy med kvotefaktor 0,5). Denne ble økt to ganger, sist 2. september til 800 tonn per hele kvotefaktor.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse har per 19. september landet 2 615 tonn sei. Fangstene varierer mye også i denne gruppen: elleve fartøy har tatt over 100 tonn, mens femti fartøy har tatt under 10 tonn.

Som nevnt ovenfor vil estimert fangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket i 2019 belastes gruppekvoten til pelagisk- og nordsjøtrål i 2020.

3.2 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap ble fra årets start regulert med en maksimalkvote på 1 000 tonn.

Gruppen har per 19. september landet 2 565 tonn sei. Gruppen fisker normalt mest i februar og i siste halvår.

3.3 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED NOT

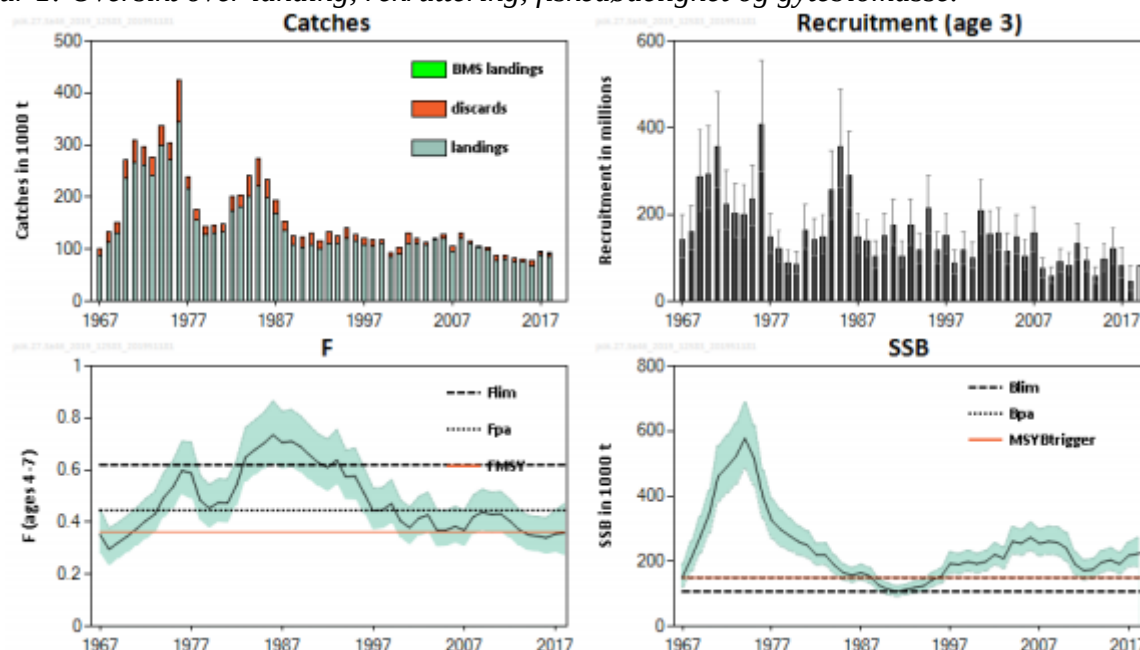
Fartøy som fisker etter sei med not er regulert med en gruppekvote på 5 500 tonn. Per 19. september er det landet 4 778 tonn. Gruppen fisker normalt svært lite i siste halvår.

4 BESTANDSSITUASJONEN FOR 2020

ICES gir samlet råd for fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak (ICES statistikkområde 3a og 4) og havområdene vest av 4°V (ICES statistikkområde 6).

Rekrutteringen er fallende over tid, med de laveste nivåene de siste 10 årene. Gytebestanden har fluktuert uten noen klar trend på et nivå over $MSY B_{trigger}$ siden 1996. Fiskedødeligheten har stabilisert seg på eller under F_{MSY} siden 2014.

Figur 1: Oversikt over landing, rekruttering, fiskedødelighet og gytebiomasse.

Kilde: ICES-råd, juni 2019

ICES anbefaler, med utgangspunkt i en MSY-tilnærming, at fangster ikke bør overstige 88 093 tonn i 2020, en reduksjon på nesten 15 % sammenlignet med det oppdaterte rådet for 2019.

En kvote for 2020 vil ikke fastsettes før etter forhandlinger senere i år. I tidligere år har 9,4 % av avtalt totalkvote blitt avsatt til EU for fiske i ICES-område 6a før fordeling av restkvoten; vi legger til grunn at et tilsvarende kvantum settes av for 2020, slik at TAC for ICES-områdene 3a og 4 blir på 79 812 i 2020. Dersom Norges andel av TAC, samt overføringer, blir som i tidligere år vil Norge få en kvote fra avtalen på 41 702 tonn i 2020. Etter kvotebytte på 880 til Sverige og avsetning til forskning på 10 tonn gjenstår 40 812 tonn til fordeling på norske fartøy.

De siste årene har totalkvoten vært høy, og vi har overført betydelige kvantum fra ett år til neste. Det ser ut som vi i 2019 vil oppnå en total kvoteutnyttelse så en slik overføring til 2020 vil sannsynligvis ikke forekomme.

Dersom Norge og EU avtaler en seikvote i tråd med MSY-rådet fra ICES, vil disponibel kvote til norske fartøy, uten overføringer mellom år, være 12 516 tonn lavere i 2020 enn i 2019, en reduksjon på omtrent 23 %.

5 FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2020

Norsk kvote er enda ikke fastsatt, men i det kommende legges det til grunn en kvote på 41 702 tonn, hvorav 40 812 tonn er til fordeling til gruppene.

5.1 NOTFISKET

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten til fartøy som fisker med not for 2020 fastsettes til 5 500 tonn. Dette er i tråd med tidligere fastsatt gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy som har adgang til å fiske sei med not også kan fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

5.2 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for fisket etter sei med konvensjonelle redskaper også i 2020 settes til 8 000 tonn.

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy kan stoppes når det gjenstår 1 400 tonn av gruppekvoten.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimalkvote på 1 000 tonn.

5.3 TRÅLFISKET

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak i 2020, det vil si 27 312 tonn, tildeles fartøy som fisker etter sei med trål.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av fordelingen av trålnes gruppekvote, gitt ved tabell 4 nedenfor.

Tabell 3: Fordeling av gruppekvoten for trål i 2020

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Gruppekvote trål		27 312
Nordsjøtrålere fast andel		5 000
Til fordeling		22 312
Herav:		
Torsketrålere	73,0	16 288
Seitrålere	19,0	4 239
Nordsjøtrålere	8,0	1 785
Sum nordsjøtrålere		6 785

5.3.1 Torsketrålere

Torsketrålerne har ingen fast tildeling, og den justerte gruppekvoten vil være 36 % lavere i 2020 enn i 2019.

Fra 1. januar 2019 var torsketrålernes maksimalkvote overregulert med 74 %; det ble gjennomført flere refordelinger gjennom året, og gjeldende overregulering er på 264 %.

Dersom enkelfartøys fangster i årene 2014-2019 (utenom 2017) var begrenset av en maksimalkvote på 900 tonn per faktor, ville totale fangster i disse årene variert mellom omtrent 13 500 og 18 500 tonn, i snitt 16 000 tonn. Dette tilsvarer en overregulering fra årets start på 123 %.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålerne reguleres med følgende maksimalkvoter i 2020:

Tabell 4: Maksimalkvoter for torsketrålere i 2019

Gruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Fabrikktrålere	1,4	1 260
Andre torsketrålere	1,0	900

5.3.2 Seitrålere

Seitrålernes gruppekvote vil være omtrent 24 % lavere i 2020 enn i 2019.

Fra 1. januar 2019 var seitrålernes maksimalkvote overregulert med 66 %. Med gjeldende maksimalkvote er denne på 107 %.

Basert på årets fiske og forventningene til neste års kvote anbefales en overregulering på 94 %, som gir følgende anbefaling for 2020:

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten for fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,0 settes til 600 tonn i 2020.

5.3.3 Nordsjøtrålere (samlebetegnelse)

Nordsjøtrålere er en samlebetegnelse for tre ulike grupper av trålere som alle har sitt viktigste fiskeområde i Nordsjøen og delvis i Skagerrak. Denne gruppen omfatter fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse.

5.3.3.1 Bifangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket

I henhold til utøvelsesforskriften § 49 er det som hovedregel ikke tillatt å fiske eller lande enkelte arter, som blant annet sei til oppmaling.

I fisket med småmasket trål etter arter som øyepål og kolmule er det knyttet stor usikkerhet til om fangstregistreringen er korrekt ved mottak av fisk til industriformål. Det finnes følgelig ikke sikre tall på hvor mye sei som tas som bifangst i disse fiskeriene. Fiskeridirektoratet har over tid prøvd å løse dette problemet gjennom prøvetaking ved landing. Det har imidlertid ikke lyktes å gjennomføre en troverdig kvantifisering av de kvanta bifangst som går uregistrert til oppmaling med denne tilnærmingen.

Plikten til å registrere fangst korrekt hviler på fisker og mottaker. Det er i strid med kravene i forskrift 6. mai 2014 om landings- og sluttseddel (landingsforskriften) når fisker og mottaker ikke foretar artssortering og dermed unnlater å føre sluttseddel på lovpålagt måte. Fiskeridirektoratet har hatt forslag til forskrift om prøvetaking av industrifangster på høring. Høringsfristen var 5. januar 2018. Det kom en rekke høringssvar med konkrete forslag. Fiskeridirektoratet har behandlet høringsinnspillene og saken ligger nå til behandling i Nærings- og Fiskeridepartementet.

Inntil forskriften er på plass vil det fortsatt være nødvendig å kvantifisere en mengde bifangst og føre den på gruppekvote. Det vil bli avregnet et kvantum tatt som bifangst av sei i industritrålfisket etter 2020-sesongen som vil bli gjennomført etter beste skjønn og med moderate kvanta.

5.3.3.2 Fordeling av kvoter på fartøynivå

Fra og med 2011 ble det innført en fordeling av gruppekvoten som ga 77 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, mens fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse fikk 23 %.

Denne fordelingen gir følgende kvoter i 2020:

Tabell 5: Fordeling av gruppekvoten for nordsjøtrålere i 2020

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Nordsjøtrålere		6 785
<i>Pelagisk- og nordsjøtrål</i>	77 %	5 224
<i>Avgrenset nordsjøtrål</i>	23 %	1 561

5.3.3.2.1 *Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse*

Fra 1. januar 2019 var pelagisk- eller nordsjøtrålerne maksimalkvote overregulert med 180 %; gjeldende overregulering er på 367 %.

Basert på årets fiske og forventningene til neste års kvote anbefales en overregulering på 222 %, som gir følgende anbefaling for 2020:

Fiskeridirektøren foreslår å gi fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse en maksimalkvote på 600 tonn.

5.3.3.2.2 *Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse*

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kunne fiske direkte etter sei fra årets start.

Fra 1. januar 2020 var de avgrensede nordsjøtrålerne maksimalkvote overregulert med 804 %; gjeldende overregulering er på 2 309 %.

Basert på årets fiske og forventningene til neste års kvote anbefales en overregulering på 938 %, som gir følgende anbefaling for 2020:

Fiskeridirektøren foreslår å gi de fartøy som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 en maksimalkvote på 300 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse gis en maksimalkvote på 150 tonn.

For å begrense et overfiske av gruppeknoten til avgrenset nordsjøtrål ble det i 2017 innført et forbud mot direktefiske etter sei for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse. I 2018 ble det likevel gitt adgang til et direktefiske fra og med 4. juni, og i 2019 kunne de fiske direkte fra årets start, på grunn av en høy seikvote. Denne kvoten ble nedjustert i april på grunn av et oppdatert, lavere, kvoteråd fra ICES, som resulterte i lavere norsk kvote. På grunn av kvoteutnyttelsen i gruppen pelagisk-/nordsjøtrål var det likevel rom for å opprettholde direktefisket: utnyttet kvote av pelagisk-/nordsjøtrål kan overføres i sin helhet til avgrenset nordsjøtrål ettersom de begge er medlemmer av samlegruppen nordsjøtrål.

Med bakgrunn i den labre kvoteutnyttelsen til pelagisk-/nordsjøtrål i 2018 og 2019 (og før 2015), samt redusert partrålingsaktivitet, er det grunn til å forvente at den samlede gruppeknoten til nordsjøtrålerne vil være relativt romslig også i 2020.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske direkte etter sei i 2020.

5.4 KVOTEFLEKSIBILITET

Norge og EU er enige om at det kan tillates et over- eller underfiske på inntil ti prosent og at dette kan belastes eller godskrives totalkvoten året etter.

Dette er per i dag ikke en del av den nasjonale reguleringen, noe som gjør at det ikke kan legges opp til et bevisst under- eller overfiske av den norske seikvoten. Dersom en skal ha denne muligheten må det i så fall komme klart frem i reguleringsforskriften hvordan et slikt overfiske skal belastes. Grunnet svært ulik grad av kvoteutnyttelse og høy overregulering vil det ikke være aktuelt med kvotefleksibilitet på fartøynivå.

Fiskeridirektøren foreslår at fiske utover totalkvoten i 2019 skal belastes totalkvoten i 2020.

Fiskeridirektøren foreslår at et gjenstående kvantum på inntil 10 % av Norges kvote i 2019, før eventuelle overføringer og kvotebytter, kan godskrives totalkvoten i 2020.

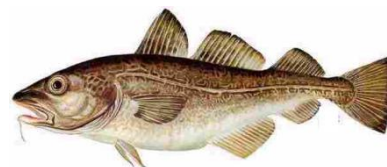
Av hensyn til god utnyttelse av Norges totalkvote anbefales det at kvotefleksibiliteten mellom grupper videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes kvote, kan den overskytende kvoten reforddeles til de andre fartøygruppene innen samme kvoteår.

Sak 15/2019

Regulering av fisket etter torsk sør
for 62°N i Nordsjøen og Skagerrak i
2020

SAK 15/2019

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2020

1 SAMMENDRAG

International Council for the Exploration of the Sea (ICES) tilrår 70 % reduksjon i «Total allowable catch» (TAC) for torsk i Nordsjøen, Skagerrak og Den engelske kanal i 2020 sammenlignet med 2019. Dette innebærer en TAC anbefaling på 10 475 tonn. ICES antar da at bestanden vil være på nivå med B_{lim} i 2021. I henhold til tradisjonell områdefordeling vil kvoten bli 8 721 tonn i Nordsjøen og 1 246 tonn i Skagerrak. Etter fordeling mellom Norge og EU blir Norges kvote i Nordsjøen 1 483 tonn, før overføring til tredjeland. I Skagerrak vil den norske kvoten bli 40 tonn. Norge og EU har tradisjonelt avtalt at Norge skal overføre 382 tonn torsk til EU. Hvis dette kvotebyttet videreføres, vil den disponible norske kvoten i Nordsjøen være 1 101 tonn i 2020.

Endelig TAC blir fastsatt i forhandlinger mellom EU og Norge i slutten av november/begynnelsen av desember. I dette dokumentet forutsetter Fiskeridirektoratet at rådet fra ICES blir fulgt og at overføring til tredjeland blir gjennomført. Dersom Norge og EU fastsetter en kvote som avviker fra forutsetningene i dette dokumentet kan direktoratet revurdere det foreslåtte reguleringsopplegget.

I reguleringen av fisket etter torsk i Nordsjøen har det tradisjonelt vært avsatt et estimert kvantum til å dekke bifangst av torsk for fartøy uten adgang til å drive direkte fiske (trålfiske og fiske for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap etter andre arter). Formålet er å legge til rette for fiske etter andre arter enn torsk. Det resterende kvantumet har blitt allokert til den delen av flåten som har adgang til å drive direkte fiske med konvensjonelle redskap. Dersom det fastsettes en kvote i tråd med rådgivningen fra ICES blir norsk disponibel på et så lavt nivå at det tradisjonelle reguleringsopplegget ikke kan videreføres i 2020.

På denne bakgrunn foreslår Fiskeridirektøren at det ikke åpnes opp for et direkte fiske etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2020. Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som tradisjonelt har hatt adgang til å fiske direkte etter torsk reguleres med bifangstbestemmelser. For øvrige fartøy foreslås det at gjeldende bifangstreguleringer strammes inn eller bortfaller.

I tillegg foreslår Fiskeridirektøren å forby bruk av oppsamlingspose i rekefisket i Nordsjøen og Skagerrak i 2020. Det foreslås også at påbud om bruk av sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule skal gjelde uten unntak.

Uavhengig av hvilken kvote som blir fastsatt i forhandlingene mellom Norge og EU vil det være nødvendig med flere regulerings tiltak enn kun fastsettelse av TAC for å bygge opp torskebestanden. Norge og EU har blitt enige om å identifisere mulige kortsiktige og langsiktige

fellestiltak for å redusere torskefisket, herunder områdestengninger og tekniske tiltak (f.eks. forbud mot bruk av oppsamlingspose i reketrål, og permanent bruk av sorteringsrist i fisket med småmasket trål i industritrålfisket). Slike tiltak vil bli vurdert innført når Norge og EU har avsluttet arbeidet. Harmoniserte tiltak forutsetter skjerpet kontroll, både på sjø og land.

2 FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2018

Etter overføringer var Norges kvote 6 955 tonn i Nordsjøen i 2018. I Skagerrak var Norges kvote utenfor grunnlinjene 259 tonn. I Nordsjøen ble det totalt tatt 5 577 tonn torsk. I Skagerrak ble totalfangsten 288 tonn, hvorav 108 tonn ble tatt utenfor grunnlinjene.

3 FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN I 2019

3.1 REGULERINGER

De siste års reguleringer har hatt som mål å bevare og gjenoppbygge bestanden ved å redusere det totale uttaket. Samtidig har det vært en målsetting om ikke å legge for store hindringer i veien for fiske etter andre arter i samme område. Tilnærmingen har derfor vært først å avsette et kvantum som dekker behovet for bifangst av torsk i andre fiskerier. Dersom norsk kvote i tillegg gir rom for et direkte fiske etter torsk skal dette være forbeholdt fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

I den bilaterale avtalen med EU som ble undertegnet 12. desember 2018 ble det totale uttaket av torsk i Nordsjøen i 2019 fastsatt til 29 437 tonn. Norges andel er 5 004 tonn. Etter avsetning til tredjeland disponerer Norge en totalkvote på 4 622 tonn inneværende reguleringsår.

Fordelingen av kvoten i 2019 fremgår av tabell 1.

Tabell 1: Kvoter og avsetninger i Nordsjøen i 2019

Norsk TAC i 2019	5 004 tonn
Avsetning til andre land	382 tonn
Avsetning til bifangst i trålfiske	1 100 tonn
Avsetning til bifangst, konvensjonelle fartøy	400 tonn
Avsetning til forskningsfangst	50 tonn
Gjenstående kvantum til et direkte torskefiske	3 072 tonn

Tabell 2: Garanterte kvoter og maksimalkvoter i lukket og åpen gruppe i 2019

	Garanterte kvoter (tonn)	Maksimalkvoter (tonn)
Lukket gruppe (fartøyets hjemmelslengde):		Fra 1. januar
0 - 14,99 meter	5	55
15,00 - 20,99 meter	10	110
på eller over 21,00 meter	20	220
Åpen gruppe (fartøyets største lengde):		
0 – 9,99 meter	4	11
10,00 – 20,99 meter	4	22
på eller over 21 meter	4	32

Tabell 3: Antall aktive fartøy i lukket gruppe i 2019¹

Fartøygruppe hjemmelslengde	Antall fartøy
Fartøy under 15 meter	16
Fartøy 15-21 meter	1
Fartøy 21-28 meter	9
Fartøy over 28 meter	10
Totalt lukket gruppe	36

¹Fiskeridirektoratets deltaker og merkeregister 16. oktober 2019.

Fartøy uten adgang til å fiske direkte etter torsk er i 2019 regulert med bifangstbestemmelser.

Fartøy som fisker med stormasket trål, utenom fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse, kan ha inntil 5 % bifangst av torsk.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse som fisker med stormasket trål med en minste maskevidde på 120 mm kan ha inntil 20 % bifangst av torsk i Nordsjøen, med en kvantumsbegrensning på 65 tonn.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap, andre enn snurrevad, kan ha inntil 25 % bifangst av torsk.

Fartøy som fisker med snurrevad i Nordsjøen kan ha inntil 25 % bifangst av torsk.

Fartøy som fisker med reketrål har anledning til å ha inntil 10 % bifangst av torsk.

Fartøy som fisker med småmasket trål, unntatt reketrål, kan ha inntil 2,5 % bifangst av torsk.

3.2 FANGST

Tabell 4 viser norsk fiske etter torsk i Nordsjøen fordelt på konvensjonelle redskaper og trål.

Sammenlignet med samme tid i fjor er totalfangsten rundt 900 tonn lavere i år. Trålfangstene er 70 tonn høyere men i det konvensjonelle fisket er det tatt nesten 1 000 tonn under det kvantum som var tatt på samme tid i fjor.

Tabell 4: Norsk fiske etter torsk i Nordsjøen (tonn)¹. Kvoter etter overføringer til tredje land.

År	Kvote	Trål	Konvensjonell	Annet	Totalt	Utnyttelse
2009	4 514	1 176	3 057	22	4 255	94 %
2010	5 607	724	3 321	19	4 064	72 %
2011	5 111	743	3 794	23	4 560	89 %
2012	4 659	648	3 620	30	4 298	92 %
2013	4 659	834	3 114	21	3 969	85 %
2014	4 911	1 406	3 142	50	4 598	94 %
2015	5 175	1 423	3 891	31	5 345	103 %
2016	6 025	1 321	4 260	45	5 626	93 %
2017	6 285	1 026	4 426	31	5 483	87 %
2018	6 995	1 081	4 485	10	5 576	80 %
2019	4 622	931	2 836	6	3 773	

¹ Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister 1. oktober 2019. Etter overføringer til tredje land og inkl. CCTV-kvotetillegg (CCTV avviklet f.o.m. 2017).

Tabell 5 gir en oversikt over fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen fordelt på redskapsgrupper. Garnfisket utgjør 60 – 70 % av det konvensjonelle fisket.

Tabell 5: Konvensjonelt fiske etter nordsjøtorsk (tonn)¹

År	Autoline	Annen line	Garn	Snurrevad	Annet	Totalt
2009	813	99	1 972	128	45	3 057
2010	947	126	2 028	140	80	3 321
2011	1 217	104	2 204	217	54	3 796
2012	872	110	2 326	248	66	3 622
2013	728	131	1 992	211	56	3 118
2014	798	144	1 938	215	48	3 143
2015	958	205	2 536	156	36	3 891
2016	874	184	2 920	250	34	4 262
2017	800	159	3 134	306	28	4 427
2018	753	315	2 712	665	41	4 486
2019	623	61	1 739	383	29	2 835

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister 1. oktober 2019.

Tabell 6 viser hvor mye torsk som er tatt i Nordsjøen av fartøy i lukket gruppe i kystflåten og havfiskefartøy med adgang til å delta i det direkte fisket med konvensjonelt redskap.

Tabell 6: Fangst av torsk (tonn) i Nordsjøen tatt av fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe¹

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Lukket gruppe < 500 m³	2 376	2 248	2 474	1 984	2 210	2 599	3 298	3 424	3 559	2 174
Havfiskefartøy med adgang til å delta	730	857	437	463	359	435	405	333	423	332
Totalt	3 106	3 105	2 911	2 447	2 569	2 984	3 703	3 757	3 982	2 506

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister 16. oktober 2019

4 FISKET ETTER TORSK I SKAGERRAK I 2019

4.1 REGULERINGER

Norge og EU er enige om en totalkvote for torsk i Skagerrak på 4 205 tonn i 2019. Dette innebærer at Norges kvote utenfor grunnlinjen i 2019 er på 136 tonn. Av dette er 60 tonn satt av til konvensjonelt fiske.

I utgangspunktet er det forbudt i fiske direkte etter torsk i Skagerrak, med unntak av en gruppe fartøy som siden 2005 har hatt dispensasjon fra forbudet. Maksimalkvoten ble fastsatt til 10 tonn.

I tillegg kan fartøy med største lengde under 11 meter fiske maksimalt 5 tonn torsk med juksa fra starten av reguleringsåret dersom eier/hovedsmann er registrert på blad B i fiskermanntallet og fartøyet ikke har adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen.

Fartøy som fisker med stormasket trål kan ha inntil 5 % bifangst av torsk.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse har ved fiske i Skagerrak adgang til å ha 10 % bifangst ved fiske med stormasket trål med en minste maskevidde på 120 mm, og ved bruk av seleksjonspanel med maskevidde ned til 90 mm eller med maskevidde ned til 70 mm hvis det benyttes kvadratmasker i fiskeposen.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap, andre enn snurrevad, kan ha inntil 25 % bifangst av torsk.

Tillatt bifangst for fartøy som fisker med snurrevad i Skagerrak er 15 %.

Fartøy som fisker med rekestrål kan ha 10 % bifangst av torsk.

Andre fartøy som fisker med småmasket trål kan ha inntil 2,5 % bifangst.

4.2 FANGST

Tabell 7 gir en oversikt over norsk fiske etter torsk i Skagerrak. Fangstene er fordelt på trålere og konvensjonelle fartøy. Fangstene er også fordelt som fisket innenfor eller utenfor grunnlinjen. Norge og EU er enige om at det kun er fangst av torsk utenfor grunnlinjen som er kvoteregulert i henhold til «Skagerrakavtalen». Tabell 8 viser blant annet at det som følge av en streng bifangstregulering har vært en sterk reduksjon i snurrevadfisket utenfor grunnlinjen de senere årene.

Tabell 7: Norsk torskefiske i Skagerrak (tonn)¹

Redskaps-gruppe	Konvensjonell				Trål				Total			
Fangstområde/År	2016	2017	2018	2019	2016	2017	2018	2019	2016	2017	2018	2019
Innenfor grunnlinjen	116	103	54	21	282	189	126	57	398	293	180	78
Utenfor grunnlinjen	74	120	57	7	75	74	50	27	149	194	108	30
Totalt	190	223	111	27	357	264	176	81	547	487	288	108

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister 1. oktober 2019.

Tabell 8: Norsk torskefiske utenfor grunnlinjen i Skagerrak (tonn)¹ etter redskapstyper

	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Garn	10	6	1	-	4	1
Line		-	23	85	25	-
Juksa	37	32	34	20	15	5
Bunntål	16	16	29	8	2	3
Reketål	49	37	46	66	48	20
Snurrevad	23	8	11	9	7	-

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister 1. oktober 2019.

5 BESTANDSSITUASJONEN FOR TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Norge og EU forvalter torsk i Nordsjøen i fellesskap. Partene har ikke klart å oppnå enighet om en forvaltningsplan som skulle danne grunnlaget for forvaltningen av torsk i Nordsjøen og Skagerrak.

Årets kvoteråd fra ICES er derfor basert på en MSY-tilnærming.

Fiskeridirektoratet mener at torskeforvaltningen ikke har vært vellykket, blant annet grunnet fraværet av en forvaltningsplan og at TAC har blitt satt høyere enn anbefalingene fra ICES. EU har heller ikke implementert nødvendige tiltak som ICES forutsatte da planen ble antatt å være i tråd med føre-var-tilnærmingen. I årene før årtusenskiftet var både anbefalingene fra ICES og kvotene i Nordsjøen på et høyt nivå - opp mot 150.000 tonn. Etter år 2000 har bestanden imidlertid blitt kraftig redusert, og fra og med 2001 til 2007 var anbefalingen fra ICES at det ikke burde fiskes torsk. En vesentlig årsak til at bestanden ikke er gjenoppbygget er dårlig rekruttering siden år 1998. En medvirkende grunn til at gytebestanden ikke bygges

opp har vært EUs utkastpolitikk som førte til at store mengder fisk, både over og under minstemålet, ble kastet på havet. I henhold til ICES ble det i årene fra 2007 til 2009 kastet ut omtrent like mye torsk som kvantum landet. Utkastet er noe redusert de siste årene men vurderes fremdeles til å ligge på et høyt nivå til tross for at EU har innført ilandføringsplikt i alle sine fiskerier.

ICES tilrårer at TAC i 2020 blir redusert med 70 % i forhold til TAC i 2019.

ICES nevner tre hovedårsaker til nedgangen:

- 1) Fiskedødeligheten har økt siden 2016, og er nå over F_{lim} .
- 2) Gytebestanden har minket siden 2015 og er nå under B_{lim} .
- 3) Rekrutteringen har vært lav siden 1998.

Ifølge ICES sitt råd vil en TAC på 10 457 tonn føre til at gytebestanden vil bygges opp til et nivå som tilsvarer B_{lim} i 2021.

Ifølge ICES økte gytebestanden av torsk i Nordsjøen og Skagerrak jevnt i flere år fra 2006. Siden 2015 har gytebestanden imidlertid blitt redusert og er nå vurdert til å være under B_{lim} . Fiskepresset er estimert til å være over F_{lim} . ICES viser også til at rekrutteringen har vært dårlig siden 1998. ICES påpeker videre at det er indikasjoner på at forskjellige underpopulasjoner av torsk holder seg i forskjellige områder i Nordsjøen. Generelt er rekrutteringen lav, men mye tyder på at den er bedre i de nordlige områdene.

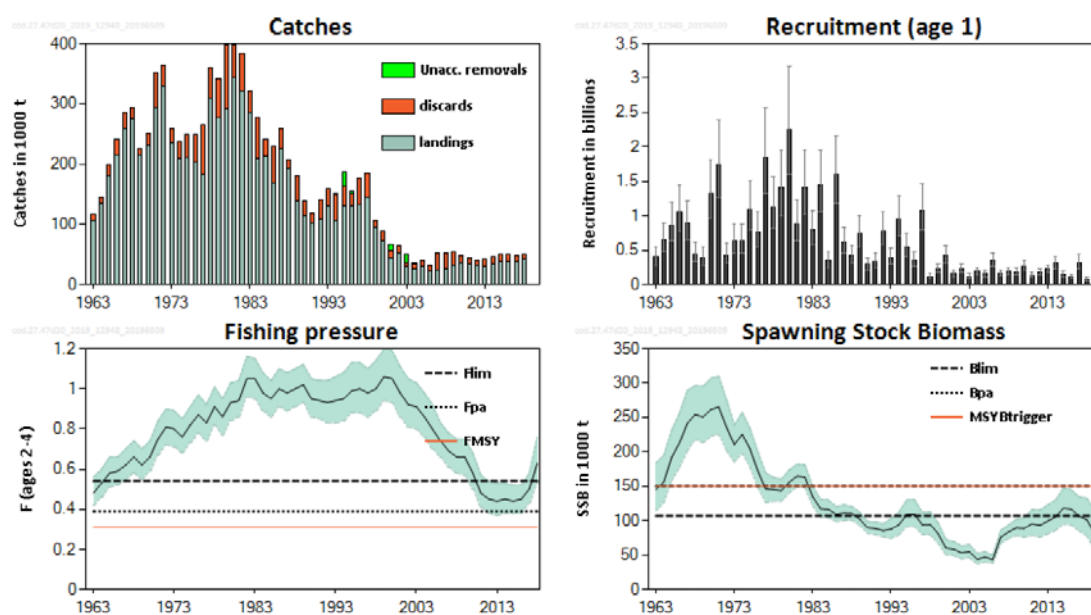

Figure 1 Cod in Subarea 4, Division 7.d, and Subdivision 20. Summary of the stock assessment. Catches are assessment estimates. Only positive unaccounted removals are plotted (see Table 10). Shaded areas (F , SSB) and error bars (R) indicate 95% confidence intervals.

I henhold til MSY-tilnærmingen tilrårer ICES en TAC på 10 457 tonn av totalbestanden (Skagerrak, Nordsjøen og Den engelske kanal) i 2020. Dersom utkast blir på samme nivå som i 2019 regner ICES med at landet fangst blir 8 613 tonn. I Nordsjøen vil dette vil føre til en

TAC på 8 721 tonn, hvorav 1 483 tonn vil tilsvare Norges kvoteandel. Kvoten i Nordsjøen har aldri vært på et så lavt nivå.

Tabell 9: Torsk i Nordsjøen og Skagerrak, avtalt TAC og fangst (tonn)¹

År	Avtalt TAC		Offisiell fangst	
	Nordsjøen	Skagerrak	Nordsjøen	Skagerrak
2010 ²	33 552 ³	4 793 ⁴	31 020	3 901
2011 ²	26 842 ⁵	3 835 ⁶	23 040	3 776
2012	26 475 ⁷	3 783 ⁸	21 011	3 928
2013	26 475 ⁷	3 783 ⁸	20 299	3 879
2014	27 799 ⁹	3 972 ¹⁰	22 623	4 220
2015	29 189 ¹¹	4 171 ¹²	23 503	4 132
2016	33 651 ¹³	4 807 ¹⁴	33 883	4 603
2017	39 220	5 744	34 088	4 526
2018	43 156	7 995	29 346 ¹⁵	4 166 ¹⁵
2019	29 437	4 205		

¹Sammenlagt for Norge og EU. Dokumenter lagt frem under forhandlinger.

²I henhold til forvaltningsplan.

³I tillegg kommer en kvote på 1 677 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁴I tillegg kommer en kvote på 240 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁵I tillegg kommer en kvote på 3 221 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁶I tillegg kommer en kvote på 460 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁷I tillegg kommer en kvote på 3 177 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁸I tillegg kommer en kvote på 454 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁹I tillegg kommer en kvote på 3 336 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

¹⁰I tillegg kommer en kvote på 477 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

¹¹I tillegg kommer en kvote på 3 503 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

¹²I tillegg kommer en kvote på 501 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

¹³I tillegg kommer en kvote på 4 038 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

¹⁴I tillegg kommer en kvote på 576 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

¹⁵Lagt frem under forhandlingene for 2019, status per 31.10.18.

6 REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN I 2020

6.1 REGULERINGSBEHOV

Det er usikkert hvilken kvote Norge vil disponere i 2020. Dette vil avgjøres i forbindelse med de årlige bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU som avholdes i slutten av november/begynnelsen av desember. Dersom Norge og EU fastsetter en kvote som avviker fra forutsetningene i dette dokumentet kan direktoratet revurdere det foreslåtte reguleringsopplegget.

I reguleringen av fisket etter torsk i Nordsjøen har det tradisjonelt vært avsatt et estimert kvantum til å dekke bifangst av torsk for fartøy uten adgang til å drive direkte fiske (trålfiske og fiske for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap etter andre arter). Formålet er å legge til rette for fiske etter andre arter enn torsk. Det resterende kvantumet har blitt allokert til den delen av flåten som har adgang til å drive direkte fiske med konvensjonelle redskap. Dersom det fastsettes en kvote i tråd med rådgivningen fra ICES blir norsk disponibel på et så lavt nivå at det tradisjonelle reguleringsopplegget ikke kan videreføres i 2020.

På denne bakgrunn mener Fiskeridirektoratet at det ikke bør åpnes opp for et direkte fiske etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2020. Fartøy som tradisjonelt har hatt adgang til å fiske direkte etter torsk bør reguleres med bifangstbestemmelser. For øvrige fartøy foreslås det at gjeldende bifangstreguleringer strammes inn eller bortfaller.

I tillegg mener Fiskeridirektoratet at bruk av oppsamlingspose i rekefisket i Nordsjøen og Skagerrak ikke bør tillates i 2020. Videre at påbud om bruk av sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule skal gjelde uten unntak. Begrunnelsen for disse reguleringstiltakene er at det foreligger kjent og dokumentert redskapsteknologi som gjør det mulig å drive tilnærmet rent fiske etter mållartene. Det er derfor ikke behov for bifangstavsetning av torsk i disse fiskeriene for å kunne fiske etter andre arter.

Uavhengig av hvilken kvote som blir fastsatt i forhandlingene mellom Norge og EU vil det være nødvendig med flere reguleringstiltak enn kun fastsettelse av TAC for å bygge opp torskebestanden. Norge og EU har blitt enige om å identifisere mulige kortsiktige og langsiktige fellestiltak for å redusere torskefisket, herunder områdestengninger og tekniske tiltak (f.eks. forbud mot bruk av oppsamlingspose i reketrål, og permanent bruk av sorteringsrist i fisket med småmasket trål i industritrålfisket). Slike tiltak vil bli vurdert innført når Norge og EU har avsluttet arbeidet. Harmoniserte tiltak forutsetter skjerpet kontroll, både på sjø og land.

6.2 BIFANGST

På bakgrunn av forventningene om en reduksjon i totalkvoten på 70 % mener Fiskeridirektoratet at adgangen til bifangst av torsk må strammes betydelig inn.

Det foreslås at fartøy som fisker med stormasket trål skal ha lik bifangstادgang uavhengig av trålkonsesjon. Videre at fartøy som fisker med snurrevad skal reguleres med tilsvarende bifangstprosent som fartøy som fisker med stormasket trål.

For fartøy som fisker med småmasket trål foreslås det at bifangstادgangen bortfaller. Dette må sees i sammenheng med Fiskeridirektoratets forslag om å forby bruk av oppsamlingspose i rekefisket i Nordsjøen og Skagerrak i 2020 og påby bruk av sorteringsrist i industritrålfisket uten mulighet for unntak.

For fartøy som fisker med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad, foreslås det å videreføre gjeldende bifangstregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker med småmasket trål, inkludert reketrål, ikke skal ha adgang til bifangst av torsk i Nordsjøen i 2020. Det skal ikke være tillatt å bruke oppsamlingspose i rekefisket i Nordsjøen og Skagerrak i 2020, og påbud om bruk av sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule skal gjelde uten mulighet for unntak.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst for fartøy som fisker med snurrevad i Nordsjøen fastsettes til 5 %.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst for fartøy som fisker med stormasket trål i Nordsjøen fastsettes til 5 %.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst for fartøy som fisker med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad i Nordsjøen videreføres på 25 %.

6.3 REGULERING AV FISKE MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke åpnes opp for et direkte fiske etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2020. Fartøy som tradisjonelt har hatt adgang til å fiske direkte etter torsk reguleres med bifangstbestemmelser.

7 REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I SKAGERRAK I 2020

Vi vet ikke hvilken torskekvote Norge vil disponere i 2020 før Norge og EU har sluttforhandlet «Skagerrakavtalen» for 2020. Siden torsken utenfor grunnlinjen i Skagerrak antas å være en del av samme bestand som nordsjøtorsken er beslutning om TAC i Skagerrak en del av beslutningen om TAC i Nordsjøen.

Dersom kvoten fastsettes i tråd med ICES sine anbefalinger vil den norske kvoten i Skagerrak antakelig bli 40 tonn. Dette en kvote på et så lavt nivå at det ikke kan gjennomføres et regulert direktefiske. For å begrense det norske fisket vil det være nødvendig med strenge bifangstregler i alt fiske etter bunnfisk i Skagerrak.

Det foreslås at fartøy som fisker med stormasket trål skal ha lik bifangstادgang uavhengig av trålkonsesjon. Videre at fartøy som fisker med snurrevad skal reguleres med tilsvarende bifangstprosent som fartøy som fisker med stormasket trål.

For fartøy som fisker med småmasket trål foreslås det at bifangstادgangen bortfaller. Dette må sees i sammenheng med Fiskeridirektoratets forslag om å forby bruk av oppsamlingspose i rekefisket i Nordsjøen og Skagerrak i 2020 og påby bruk av sorteringsrist i industritrålfisket uten unntak.

For fartøy som fisker med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad, foreslås det en reduksjon i tillatt bifangst sammenlignet med 2019.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker med småmasket trål, inkludert reketrål, ikke skal ha adgang til bifangst av torsk i Skagerrak i 2020. Det skal ikke være tillatt å bruke oppsamlingspose i rekefisket i Nordsjøen og Skagerrak i 2020, og påbud om bruk av sorteringsrist i fisket etter øyepål og kolmule skal gjelde uten mulighet for unntak.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst for fartøy som fisker med snurrevad i Skagerrak fastsettes til 2,5 %.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst for fartøy som fisker med stormasket trål i Skagerrak fastsettes til 2,5 %.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst for fartøy som fisker med andre konvensjonelle redskaper enn snurrevad i Skagerrak fastsettes til 10 %.

Fiskeridirektøren mener at det generelle forbudet mot et direkte torskefiske i Skagerrak bør videreføres i 2020. Anbefalingen fra ICES innebærer at totalkvoten blir 40 tonn. Under denne forutsetning vil det heller ikke være grunnlag for å videreføre den etablerte unntaksordningen fra 2004 for fartøy som oppfyller vilkårene for dispensasjon fra fiskeforbudet i Skagerrak. Det vil heller ikke være grunnlag for å videreføre ordningen som ble implementert i 2015 om at fartøy under 11 meter største lengde på gitte vilkår kan fiske innenfor en maksimalkvote på 5 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke åpnes for et direkte torskefiske i Skagerrak i 2020.

8 FORSLAG FRA NORGES FISKARLAG OM Å BEGRENSE FISKE MED SNURREVAD I ÅPEN GRUPPE

Det vises til innspill fra Norges Fiskarlag om at det bør innføres en begrensning i deltakeradgangen i åpen gruppe i fisket etter torsk og sei i Nordsjøen og Skagerrak. Med utgangspunkt i at fartøy over 15 meter har et stort uutnyttet kapasitetspotensial foreslås det at slike fartøy ikke skal ha anledning til å fiske med snurrevad. Fiskeridirektoratet behandlet dette innspillet første gang under reguleringsmøtet høsten 2017, og fant ikke at det forelå behov for en slik begrensning².

I fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak har mellom 56-67 % av gruppeknoten (8 000 tonn) blitt utnyttet av fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i perioden 2016-2018. Utnyttelsen i 2019 ser ut til å være på samme nivå. Fartøy som fisker med snurrevad i åpen gruppe står for en lav andel av utnyttet konvensjonell kvote. Behovet for en deltakerbegrensning synes derfor ikke å være påkrevd.

I direktoratets forslag til regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2020 foreligger forbud mot direktefiske og strenge bifangstregler for fartøy som fisker med snurrevad. Et slikt reguleringsopplegg vil etter direktoratets oppfatning ikke gi rom for kapasitetsvekst i åpen gruppe i 2020. Dersom Norge og EU fastsetter en vesentlig høyere kvote enn det som er forutsatt og direktoratet revurderer det foreslåtte reguleringsopplegget, vil direktoratet også være bevisst på problemstillingen og bruke egnede reguleringsverktøy (f.eks. bifangstregler) for å unngå eventuell kapasitetsvekst i åpen gruppe i 2020.

Fiskeridirektoratet er likevel enig med Norges Fiskarlag i at det foreligger en risiko for fremtidige kapasitetsutfordringer i åpen gruppe, særlig i fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak. Det foreslås derfor at direktoratet utreder problemstillingen våren 2020 og vurderer

² For referat, se: <https://www.fiskeridir.no/Yrkesfiske/Dokumenter/Reguleringsmoetet2/November-2017>

om det bør innføres generelle begrensninger (foreslått av Sogn og Fjordane Fiskarlag) eller spesielle deltakerbegrensninger knyttet til fartøy som fisker med snurrevad (foreslått av Norges Fiskarlag) i åpen gruppe i fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak fra 2021.

Sak 16/2019

Regulering av fisket etter

- a) bunnfisk ved Grønland i 2020
- b) torsk i NAFO-området i 2020

SAK 16/2019

A) REGULERING AV FISKE ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 2020

1 SAMMENDRAG

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU og Grønland får tildelt kvoter av bunnfisk ved Grønland, vil Fiskeridirektøren tilrå at reguleringsopplegget utformes i samarbeid med Norges Fiskarlag. Det vil særlig bli lagt vekt på at reguleringsopplegget i størst mulig grad skal ivareta mulighetene for å utnytte de disponible kvotene ved Grønland.

For å legge til rette for størst mulig lønnsomhet i fisket og utnyttelse av de norske kvotene, er deltakelsen i fisket i stor grad regulert ved ulike rulleringsordninger. Disse er organisert og administrert av Fiskebåt og basert på enighet i næringen.

2 GENERELT

De norske kvotene i Grønlands økonomiske sone er tildelt gjennom to separate kvoteavtaler. Tradisjonelt har Norge i årlige avtaler med EU fått tildelt kvoter av kveite og blåkveite for fiske i grønlandske farvann. Siden 1991 har Norge i tillegg hatt separate kvoteavtaler med Grønland. Kvotene har vært forbeholdt line- og trålfartøy.

3 FISKET I 2018

Etter forhandlingene mellom henholdsvis Norge/Grønland og Norge/ EU hadde norske fartøy i 2018 til disposisjon kvoter slik de fremgår av *Tabell 1*.

Tabell 1: Norske kvoter og fangst i 2018 fordelt på Øst- og Vest-Grønland

Fiskeslag	Område	Kvote Grønland	Kvote EU	Sum kvote	Fangst	Restkvote
Torsk	Øst- og Vest-Grønland	1 200		1 200	1 118	82
Kveite	Øst-Grønland	10		10	6	4
Blåkveite	Øst-Grønland	400	575	975	925	50
	Vest-Grønland	900	575	1 475	1 476	-1
Uer ¹	Øst-Grønland		628	878	870	-44
Uer ²	Øst-Grønland	1 000		1 000	643	357
Brosme	Øst-Grønland	340		340	228	112
Skolest	Øst-Grønland	100	20	120	113	7
	Vest-Grønland		80	80	8	92

Kilde: Innmeldte fangster til Fiskeridirektoratets kvotekontroll per 25. september 2019

¹ Pelagisk uer kan fiskes i internasjonalt farvann slik at kvoten har blitt fisket i Irmingerhavet. I tillegg kommer norsk andel av kvote fra NEAFC på 250 tonn. På grunn av negativ balanse fra 2017 utgjorde stoppgrunnlaget for norske fartøy 826 tonn.

² Kan fiskes med bunntål eller line.

4 FISKET I 2019

Etter kvoteforhandlingene mellom henholdsvis Norge/Grønland og Norge/EU har norske fartøy også inneværende år hatt til disposisjon kvoter i samme størrelsesorden som tidligere.

Kvoter og foreløpig fangst fremgår av *Tabell 2* nedenfor.

Tabell 2: Norske kvoter og fangst i 2019 fordelt på Øst- og Vest-Grønland

Fiskeslag	Område	Kvote Grønland	Kvote EU	Sum kvote	Fangst	Restkvote
Torsk	Øst- og Vest-Grønland	1 200		1 200	1 189	11
Kveite	Øst-Grønland	10		10	17	-7
Blåkveite	Øst-Grønland	400	575	975	960	15
	Vest-Grønland	900	575	1 475	1 497	-22
Uer ¹	Øst-Grønland		561	792	772	-82
Uer ²	Øst-Grønland	1 000		1 000	984	16
Brosme	Øst-Grønland	340		340	311	29
Skolest	Øst-Grønland	100	25	125	78	47
	Vest-Grønland		40	40	4	36

Kilde: Innmeldte fangster til Fiskeridirektoratets kvotekontroll per 25. september 2019

¹ Pelagisk uer kan fiskes i internasjonalt farvann i Irmingerhavet (NEAFC område). I tillegg kommer norsk andel av kvote fra NEAFC på 231 tonn. På grunn av negativ balanse fra 2018 utgjorde stoppgrunnlaget for norske fartøy 690 tonn.

² Kan fiskes med bunntål eller line.

4.1 DELTAKELSE I FISKET

4.1.1 Linefartøy

Tidligere år har det vært liten interesse for å delta i linefisket ved Grønland og fartøyene har tradisjonelt ikke utnyttet de disponible kvotene. I samråd med næringen ble det gjennomført et meget fleksibelt reguleringsopplegg hvor fartøyene fortløpende ble søkt lisensiert ved ønsket deltakelse i fisket. Det er fra grønlandsk side ikke satt begrensninger på antall deltakende fartøy. De siste årene har interessen for å delta i linefisket økt, og linefartøyene har utnyttet kvotene av torsk, brosme og blåkveite godt. Kveitekvoten har blitt redusert som følge av lav utnyttelse i flere år, men i år har kvoten blitt utnyttet.

Fra 2016 har Fiskebåt etablert en rulleringsordning for linefartøy som deltar i fisket etter torsk og brosme. Tre fartøy har deltatt i torskefisket i år, og i tillegg har fire fartøy deltatt i fisket etter blåkveite og seks fartøy har deltatt i fisket etter brosme.

4.1.2 Trålere

I henhold til kvoteavtalen med Grønland kan seks trålere delta i fisket etter blåkveite ved Vest-Grønland. Av hensyn til en rasjonell utnyttelse av kvoten og i samsvar med tilrådning fra Fiskebåt har likevel deltakelsen de siste årene vært begrenset til tre fartøy.

Med virkning fra 2007 har Fiskebåt etablert en felles rulleringsordning for trålfiske etter blåkveite, som omfatter alle trålere som er egnet og utrustet for deltakelse. Ordningen omfatter 31 fartøy. Eventuelle andre trålfartøy som ikke er omfattet av denne ordningen kan også melde seg på, og vil ikke omfattes av rulleringsordningen. Det er imidlertid ikke mottatt påmelding fra andre fartøy enn de som er omfattet av rulleringsordningen, som administreres av Fiskebåt. Alle tre fartøyene deltok i fisket og utnyttet sine kvoter.

I tillegg har Fiskebåt organisert og administrert en rulleringsordning for øvrige trålfartøy som har fisket ved Grønland i 2019. To trålere har deltatt i rulleringsordning for fisket etter blåkveite på Øst-Grønland, bunnlevende uer og bifangst av torsk.

5 UTVIKLINGEN I FISKET

5.1 TORSK

Norske fartøy har i en årrekke hatt adgang til å fiske torsk i Grønlands økonomiske sone. Fisket har tradisjonelt vært forbeholdt linefartøy, og regulert med fartøykvoter. Kvotene har de siste årene blitt godt utnyttet, se *Tabell 3*.

Inneværende år ble norske fartøy tildelt en kvote på 1 200 tonn torsk i den bilaterale avtalen mellom Norge og Grønland. De siste årene har grønlandske myndigheter satt særlige vilkår ved tildeling av denne kvoten. Vilkårene er akseptert i forståelse med den norske næringen, og formålet har vært å få innsamlet informasjon om den biologiske utbredelsen av torskebestandene på hhv Øst- og Vest-Grønland. Fisket var underlagt tids- og områdereguleringer.

I samsvar med tilrådning fra Norges Fiskarlag ble en kvote på 1 100 tonn torsk fordelt til line og regulert med fartøykvoter til de tre deltakende fartøyene. Fiskebåt administrerer en rulleringsordning. Det ble avsatt 100 tonn torsk til bifangst for trålfartøy som fisket blåkveite og uer ved Øst-Grønland. Ettersom det sto igjen ca. 100 tonn torsk av linefartøyenes kvote, ble dette kvantumet refordelt til trålerne. Kvoten ble dermed utnyttet i år.

Tabell 3: Kvote og fangst av torsk fordelt på redskap

År	Redskap	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Restkvote (tonn)	Utnyttelse
2009	Line	750	739	11	80 %
	Trål	500	263	237	
2010	Line	750	289	461	41 %
	Trål	0	21	-21	
2011	Line	500	502	-2	107 %
	Trål	250	298	-48	
2012	Line	750	757	-7	106 %
	Trål	0	36	-36	
2013	Line	1 229	1 240	-11	101 %
	Trål	21	21	21	
2014	Line	1 150	1 216	-66	107 %
	Trål	50	73	-23	
2015	Line	1 100	1 154	-54	106 %
	Trål	100	120	-20	
2016	Line	1 100	887	213	82 %
	Trål	100	97	3	
2017	Line	1 100	1 119	-19	101 %
	Trål	100	97	3	
2018	Line	1 100	1 106	-6	93 %
	Trål	100	12	88	
2019	Line	1 100	1 001	-99	99 %
	Trål	100	188	88	

Kilde: Innmeldte fangster til Fiskeridirektoratets kvotekontroll per 25. september 2019

5.2 KVEITE

Kveitekvoten er i henhold til kvoteavtalen forbeholdt lineflåten. Kvoten har som nevnt blitt redusert på grunn av lav utnyttelse og er nå bare disponibel ved Øst-Grønland. Fisket er regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten.

Kvoten på 10 tonn kveite er utnyttet for første gang på flere år.

5.3 BLÅKVEITE

Tabell 4: Kvote og fangst av blåkveite i 2019 fordelt på redskap

Område	Redskap	Kvote	Fangst	Restkvote
Vest-Grønland	Trål	1 475	1 497	-22
Øst-Grønland	Trål	437,5	432	5,5
	Line	537,5	528	9,5
	Sum	975,0	960	15

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll per 25. september 2019

5.3.1 Øst-Grønland

Den totale kvoten av blåkveite ved Øst-Grønland er på 975 tonn. Kvoten er fordelt med 437,5 tonn til trålerne og 537,5 tonn til fartøy som fisker med konvensjonelle redskap. Kvoten til trålerne ble gitt som fartøykvoter til to fartøy som deltok i rulleringsordningen administrert av Fiskebåt.

Lineflåten ble regulert med maksimalkvoter på 200 tonn innenfor kvoten på 537,5 tonn. Tre fartøy deltok i fisket inneværende år.

Det var ved etableringen av reguleringsopplegget forutsatt at det kunne bli aktuelt å refordele lineflåtens blåkveitekvoter ved Øst-Grønland mellom line- og trålgruppene på et tidlig tidspunkt, dersom utviklingen i fisket tilsa dette. Dette ville eventuelt kunne bidra til legge til rette for en bedre utnyttelse av det totale kvotegrunnlaget ved Grønland. Dette ble nødvendig for både trålerne og linefartøyene i inneværende år, og kvotene ble godt utnyttet, se *Tabell 4*.

5.3.2 Vest-Grønland

Gruppekvoten på 1 475 tonn blåkveite til trål ble fordelt med fartøykvoter til tre fartøy. Dette ga en kvote på 491,67 tonn blåkveite per fartøy. Alle trålerne deltok i fisket etter blåkveite på Vest-Grønland og utnyttet kvotene sine.

Fiske etter blåkveite med trål ved Vest-Grønland kan foregå sør for 64°30'N.

5.4 UER

Inneværende år har norske fartøy hatt adgang til å fiske inntil 561 tonn pelagisk uer og 1 000 tonn bunnlevende uer ved Øst-Grønland. Kvoten på bunnlevende uer ble fordelt med 900 tonn til trålerne og en avsetning på 100 tonn til bifangst for lineflåten. Trålerne kvoter på bunnlevende uer, blåkveite og bifangst av torsk er en del av en rulleringsordning etablert og administrert av Fiskebåt. Denne ordningen har blitt videreført fra 2016, og har avhjulpet problemene med innblanding av uer i fangstene av blåkveite.

Det ble åpnet for et fritt fiske med pelagisk trål innenfor kvoten på 628 tonn pelagisk uer. I kvoteavtalen med Grønland ble det imidlertid avtalt fleksibilitet på kvoten av uer. Dette har gitt fartøyene mulighet til å kunne fiske uer i de områdene hvor den har vært tilgjengelig,

enten dette har vært i Grønlands jurisdiksjonsområde eller i internasjonalt farvann (NEAFC-område).

To trålfartøy fikk delta i direktefisket etter bunnlevende uer i henhold til rulleringsordningen og fikk tildelt fartøykvoter på 450 tonn uer. Det ble imidlertid åpnet for flere fartøy og fartøykvotene ble opphevet, slik at fire trålere har deltatt i fisket og rapportert til sammen 827 tonn uer. I inneværende år er det også registrert 157 tonn bunnlevende uer tatt i linefisket. Per 25. september gjenstår det dermed 16 tonn bunnlevende uer. Det pelagiske fisket etter uer foregår primært i internasjonalt område, jf. fleksibilitetsadgangen omtalt ovenfor.

5.5 BROSME

Fra 2016 fikk norske fartøy adgang til å fiske brosme i Grønlands økonomiske sone. I inneværende år utgjorde den norske kvoten 340 tonn brosme, og er forbeholdt lineflåten.

Det ble åpnet for fritt fiske innenfor totalkvoten fra årets begynnelse.

Per 25. september har seks fartøy deltatt i fisket etter brosme, og det står 29 tonn igjen av kvoten, det vil si 9 %.

6 REGULERING AV FISKET I 2020

De årlige kvoteforhandlingene mellom Norge og Grønland vil bli holdt i desember. Forhandlingene med EU er heller ikke avsluttet, slik at det ikke er avklart hvilke kvoter norske fartøy vil få ved Grønland til neste år.

Det må likevel kunne påregnes at kvotene vil bli i samme størrelsesorden som inneværende år, og at gjeldende redskapsbegrensinger vil bli videreført. Dette innebærer blant annet at det ikke vil være adgang til å fiske med garn i grønlandske farvann.

Fiskeridirektøren vil understreke nødvendigheten av at fisket ved Grønland reguleres på en måte som muliggjør en lønnsom utnyttelse av de disponible kvotene, og vil foreslå følgende:

Fiskeridirektøren vil i samråd med Norges Fiskarlag utforme reguleringsopplegget for norske fartøys fiske ved Grønland i 2020, herunder spørsmålet om en hensiktsmessig deltakerregulering.

SAK 16/2019**B) REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 2020****1 SAMMENDRAG**

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av gjeldende regulering der adgangen til å fiske torsk i NAFO-området 3M deles slik at trålere og linefartøy får adgang annethvert år. Antall fartøy bestemmes ut fra størrelsen på kvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at to konvensjonelle havfiskefartøy får adgang til å delta i fisket etter torsk i underområde 3M i 2020.

2 FISKET I 2019

Totalkvoten av torsk i NAFO 3M ble satt til 17 500. Med en andel på 9,25 % av TAC til Norge utgjorde da den norske kvoten 1 619 tonn torsk; en økning på 588 tonn fra 2018.

Fisket i NAFO-området 3M var lenge preget av et «olympisk fiske». På bakgrunn av økt interesse for fisket i området foreslo Norges Fiskarlag at fisket i 2016 skulle reguleres ved en rulleringsordning og loddtrekning. Denne ordningen ble innført da, og videreført senere. I 2019 fikk to trålere adgang til å fiske torsk i NAFO 3M.

I 2019 ble det fisket 1 634 tonn torsk, fra 20. mars til 23. mai.

På grunn av høy innblanding av uer avbrøt ett fartøy fisket i begynnelsen av april, for så å ta det opp igjen i begynnelsen av mai. Med unntak av fisket i mars/begynnelsen av april var innblanding av uer innenfor de grenser som er fastsatt av NAFO. Innblanding utover disse grensene krever bestemte handlinger, for eksempel bytte av felt.

Tabell 1: Fangst og deltakelse i fisket etter torsk i 3M i årene 2011-2019

År	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Antall fartøy
2011	925	1 117	2
2012	859	826	1
2013	1 305	1 320	1
2014	1 343	1 348	2
2015	1 276	1 281	4
2016	1 289	1 318	3
2017	1 289	1 240	2
2018	1 031	1 043	3
2019	1 619	1 634	2

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 9. oktober 2019

3 REGULERING AV FISKET I 2020

På årsmøtet i NAFO i september 2019 ble det fastsatt en totalkvote på 8 531 tonn torsk i 3M i 2019. Med en andel på 9,25 % av TAC til Norge utgjør den norske kvoten 789 tonn torsk, omtrent en halvering av årets kvote.

Fiskeridirektøren viser til diskusjonen i forkant av reguleringsmøtet høsten 2015, og foreslår at fisket etter torsk i NAFO-området i 2019 begrenses til to konvensjonelle havfiskefartøy. For å sikre at kvoten i NAFO-området blir fisket foreslår Fiskeridirektøren at det settes en siste frist for utseiling. Utseilingsfristen foreslås satt til 15. mars 2020.

Fartøy som skal delta i fisket i NAFO-området må ha observatør om bord når fisket begynner. Fiskeridirektoratet planlegger, som tidligere, å engasjere det kanadiske firmaet Sea Watch til å stille observatører til disposisjon om bord på norske fartøy. Kostnadene belastes det enkelte fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at to konvensjonelle havfiskefartøy gis adgang til å delta i fisket etter torsk i NAFO-området i 2020. Fiskeridirektøren foreslår videre at siste frist for utseiling settes til 15. mars 2020.

Fiskeridirektøren foreslår at hvert fartøy kan fiske en fartøykvote på 394 tonn torsk.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ønsker å delta i fisket etter torsk i NAFO-området 3M i 2020, må sende skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratet.

Sak 17/2019

Regulering av dyphavsarter i
internasjonale farvann i 2020

SAK 17/2019

REGULERING AV FISKET ETTER DYPHAVSARTER I INTERNASJONALE FARVANN I NEAFC REGULERINGSOMRÅDE I DET NORDØSTLIGE ATLANTERHAVET I 2020

1 SAMMENDRAG

Reguleringer om fiske etter dyphavsarter i internasjonalt farvann i det nordøstlige Atlanterhavet fastsettes av den regionale fiskeriforvaltningsorganisasjonen NEAFC (North East Atlantic Fisheries Commission). Dette er i NEAFCs reguleringsområde og omfatter ICES statistikkområdene 1a, 2a1, 2b1, 5b1a, 6b1, 7c1, 7k1, 8c1, 9b1, 10b, 10a1, 12a2, 12a1, 12c og 14b1. Årsmøtet i NEAFC avholdes 12-15. november, slik at reguleringene ikke vil foreligge før reguleringsmøtet.

Fiskeridirektøren forutsetter at norsk regulering blir i samsvar med NEAFC sitt vedtak på årsmøtet.

2 INNSATSREGULERING OG FORVALTNINGSPRINSIPP

NEAFC vedtok på årsmøtet i november 2002 at innsatsen i fisket etter dyphavsarter i NEAFC reguleringsområde skulle "fryses". De ulike partene skulle således begrense sitt fiske til det høyeste nivået en hadde hatt i løpet av de to siste årene. Den norske innsatsen i dette fisket har vært regulert i samsvar med vedtakene i NEAFC. Til grunn for reguleringene ligger antall fartøy og antall fiskedøgn, som er enkle og målbare reguleringstiltak. Den største norske aktiviteten var i 2001.

NEAFC vedtok med virkning fra 2007 å begrense innsatsen i fisket ytterligere. Rammen for den norske innsatsen var i utgangspunktet satt til 782 døgn. Den ble redusert med 30 % i 2006 og med 35 % i 2007. Norske fartøy hadde således i 2007 til disposisjon 508 fiskedøgn i internasjonalt farvann. Fortsatt kunne 17 norske fartøy delta i fisket. Det var ingen innsatsregulering i 2019.

På årsmøtet i NEAFC høsten 2016 fastsatte Kommisjonen nye prinsipper for bevaring og forvaltning av dyphavsarter i NEAFC reguleringsområde. Formålet er å få mer målrettet og bedre reguleringer av fiske etter dyphavsarter i internasjonale farvann. De nye prinsippene består blant annet av fire kategorier av dyphavsarter hvor det er tilknyttet ulike forvaltningstiltak. De fire kategoriene er:

1) **Artspesifikke reguleringer**

Dette er for bestander hvor ICES gir artspesifikke kvoteråd og fangsten i sin helhet eller i betydelig grad er fisket i NEAFCs reguleringsområde

2) **Reguleringer som forbyr direktefiske og at bifangst skal minimeres**

Dette er forvaltningstiltak for bestander hvor ICES tilrår at det ikke foregår et direkte fiske og bifangst minimeres, og hvor det ikke foreligger et kvoteråd.

3) Forvaltningstiltak for nye fiskeri etter dyphavsarter hvor fiske foregår i NEAFC reguleringsområde

Dette gjelder tiltak relatert til nye fiskeri rettet mot arter som tidligere ikke har vært utnyttet. Formålet er å forhindre uregulert utnytting av slike dyphavsarter før informasjon har blitt samlet og ICES har et tilstrekkelig datagrunnlag å kunne anbefale reguleringsstiltak å. I påvente av råd fra ICES skal slike fiskeri bli regulert med en føre-var kvotebegrensning.

4) Forvaltningstiltak for fiskeri som primært finner sted innenfor de nasjonale soner
NEAFC forvaltningstiltak kan i slike tilfeller være et tillegg til forvaltningstiltak fastsatt av en kyststat.

Det har de senere årene blitt fastsatt flere artsspesifikke kvotebegrensninger (se avsnitt 3) samt reguleringer som forbyr direktefiske (se avsnitt 4) i NEAFC reguleringsområde. Fra og med 2018 ble det innført en regulering med forvaltningstiltak for nye fiskeri etter dyphavsarter i NEAC reguleringsområde (i henhold til prinsippene i punkt 3 ovenfor).

3 KVOTEBEGRENSNING PÅ ARTSSPESIFIKKE DYPHAVSARTER

Når det gjelder skolest (*Coryphaenoides rupestris*) er fisket i 2019 begrenset av følgende områdekvoter:

- a) ICES statistikkområde 6b1, 7c1, 7k1 og underområde 5b1a: 1 239 tonn
- b) ICES statistikkområde 12b: 539 tonn
- c) ICES statistikkområde 10b, 12c og underområdene 12a1 og 14b1: 717 tonn

All fangst av arter i skolestfamilien (*Macrouridae*) skal avregnes kvotene av skolest.

4 FORBUD MOT DIREKTEFISKE

I 2011 innførte NEAFC et forbud mot direktefiske etter dyphavshaier i NEAFC-området for 2012. Forbudet har blitt videreført og det er vedtatt videreført frem til og med 2019. Dersom det tas hai som bifangst i andre fiskeri, skal disse søkes levende gjenutsatt.

I 2017 innførte NEAFC et forbud mot direktefiske etter tre skatearter¹ og tre havmusarter² som varer frem til og med 2019.

¹ rundskate (*Raja fyllae*), isskate (*Raja hyperborea*) og svartskate (*Raja nidarosiensis*)

² Staightnose rabbitfish (*Chimaera monstrosa*), blåvinget havmus (*Hydrolagus mirabilis*) og havmus (*Rhinochimaera atlantica*)

5 ØVRIGE FORVALTNINGSTILTAK

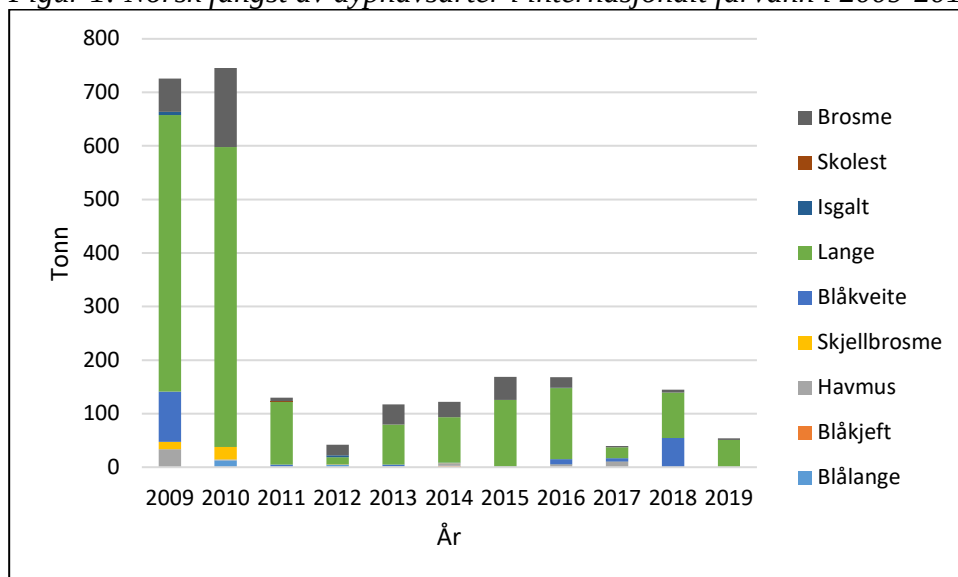
I 2006 vedtok NEAFC at det er forbudt å sette garn dypere enn 200 meter.

NEAFC vedtok høsten 2016 en videreføring av reguleringen som forbyr fiske med bunnredskap (bunntrål, bunnline og bunngarn) i perioden 15. februar til 15. april innenfor et område i ICES statistikkområde 14. Formålet er å beskytte et gytefelt for blålange. Forbudet gjelder til og med 2020.

6 FANGST I PERIODEN 2009-2019

Fangsten av dyphavsarter i internasjonalt farvann har gått fra et nivå på ca. 700 tonn i 2009 og 2010 til under 200 tonn i perioden 2011 til 2019. Dette har vært linefiske etter lange og brosme som har utgjort hovedvekten av fangstene i perioden. Så langt i 2019 er det fisket omlag 50 tonn dyphavsarter hvor hovedvekten er lange. Figur 1 gir en oversikt over norsk fangst av dyphavsarter i internasjonalt farvann for årene 2009 til 2019.

Figur 1: Norsk fangst av dyphavsarter i internasjonalt farvann i 2009-2019

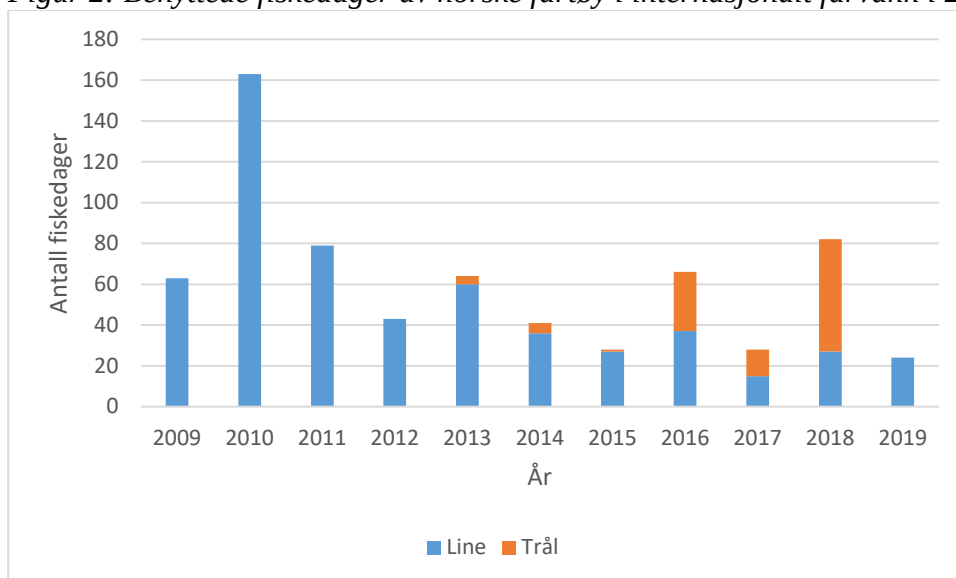

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister på 2. oktober 2019

7 INNSATS I PERIODEN 2009-2019

Figur 2 viser norsk aktivitet målt i antall fiskedager i fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann for perioden 2009 til 2019. Det er en nedgående trend i den norske aktiviteten. Den høyeste fiskeaktiviteten i perioden var i 2010 med 166 fiskedøgn. I årene 2013 til 2018 ble det fisket et marginalt kvantum blåkveite som bifangst i trålfisket etter torsk og reker i ICES området 1a.

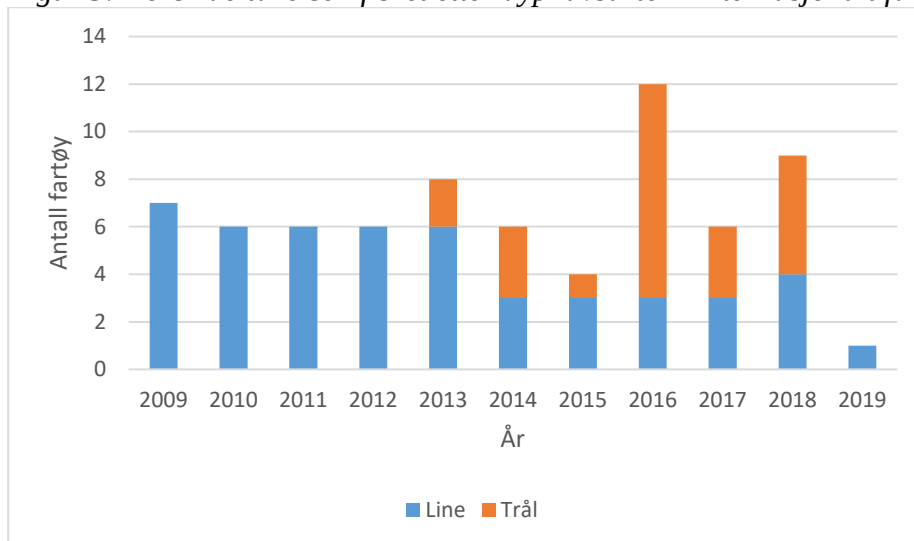
Figur 2: Benyttede fiskedager av norske fartøy i internasjonalt farvann i 2009-2019

Kilde: Fangstdagbøker/ Fiskeridirektoratets elektroniske fangstrapportering per 2. oktober 2019

Figur 3 viser antall deltakende fartøy per år i fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann i perioden 2009-2019. I løpet av perioden har antall linefartøy som deltar i fisket blitt redusert. Det var 7 linefartøy som deltok i fisket i 2009, mens så langt i 2019 er det kun 1 linefartøy som har fisket. I perioden 2013 til 2018 fikk et begrenset antall trålfartøy bifangst av blåkveite i fiske etter torsk og reker i ICES området 1a.

Figur 3: Norsk deltakelse i fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann i 2009-2019

Kilde: Fangstdagbøker/ Fiskeridirektoratets elektroniske fangstrapportering per 2. oktober 2019

8 REGULERING AV FISKET I 2020

NEAFC sitt årsmøte i 2019 avholdes 12. - 15. november, og er dermed etter høstens reguleringsmøte.

Fiskeridirektøren legger til grunn at fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann i 2020 reguleres i samsvar med NEAFCs vedtak.

Sak 18/2019

Regulering av fisket etter vassild i
2020

SAK 18/2019

REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 2020

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i hovedsak en videreføring av årets reguleringer.

2 FISKE ETTER VASSILD I NORGES ØKONOMISKE SONE

På grunn av en sterk økning i fangsten i 2006 og usikkerheten om bestandssituasjonen har fisket etter vassild vært kvoteregulert fra juli 2006. Fartøy med vassildtråltillatelse fisket totalt 20 562 tonn vassild nord for 62°N i 2006. Fra og med 2007 til og med 2015 har fisket vært begrenset av en kvote på 12 000 tonn. I 2016 og 2017 ble kvoten satt til 13 047 tonn, mens den i 2018 og 2019 var på 13 770 tonn.

2.1 FISKET I 2018

Av totalkvoten på 13 770 tonn vassild i 2018 ble det satt av 20 tonn til forskning.

Fra og med 2016 ble det innført kvotefleksibilitet i vassildfisket, og det ble ikke lenger en egen avsetning til bifangst.

Tabell 1: Kvote og fangst av vassild i 2018

	Kvote (tonn)	Justert kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)
Ordinær kvote vassildtrål	13 750	14 415	15 794	-1 379
Forskning	20	20	0	20
Bifangst	0		5	-5
Hvorav bifangst nord for 62°N			1	
Hvorav bifangst sør for 62°N (inkl. vassildtrål)			4	
Totalt	13 770	14 435	15 800	-1 364

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 2. oktober 2019

Fisket ble startet 1. januar, og var fra årets start regulert med maksimalkvoter på 650 tonn pr. vassildtråltillatelse. Den 30. mai var det fisket 14 038 tonn, mens resten av fangsten ble tatt i slutten av november/desember.

I 2016 ble det innført et RTC-regime for fisket etter vassild for å begrense bifangster av uer, sei og hyse. Stengingskriteriet ble satt til 1 000 kg i samlet vekt av uer, sei og hyse i de enkelte fangster. Det ble ikke foretatt stengninger i 2018.

2.2 FISKET I 2019

2.2.1 Kvotesituasjonen i 2019

For 2019 ble det fastsatt en totalkvote på 13 770 tonn vassild, og all fangst av vassild i NØS avregnes denne totalkvoten. Av dette er det avsatt 20 tonn vassild til forskningsfangst.

Det er innført kvotefleksibilitet over år. Dette innebærer at over- eller underfiske av totalkvoten på inntil 10 % kan overføres til neste år, og gjør at en ikke trenger en egen avsetning til bifangst.

I perioden 29. januar til 8. februar var det forbudt å fiske i et området på Sjoldryggen uten inspektør om bord.

2.2.2 Avviklingen av fisket

Fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse i medhold av forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst § 2-24, kan delta i direktefisket etter vassild i Norges territorialfarvann og økonomiske sone.

Oppstartdatoen i fisket etter vassild for 2019 ble satt til 1. januar.

Fisket var fra årets start regulert med en maksimalkvote på 475 tonn vassild pr. vassildtråltillatelse.

Tabell 2 :Fordeling av fangst i 2019

	Kvote (tonn)	Justert kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)
Ordinær kvote vassildtrål	13 750	12 385	11 528	857
Forskning	20	20	0	20
Bifangst	0		66	-66
Hvorav bifangst nord for 62°N			51	
Hvorav bifangst sør for 62°N (inkl. vassildtrål)			15	
Totalt	13 770	12 405	11 594	811

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttssedelregister pr. 2. oktober 2019.

Hittil i år er det registrert fangst på 25 vassildtråltillatelser, hvorav 22 har registrert fangst nær eller over maksimalkvoten.

Ofte er det betydelige avvik mellom et fartøys maksimalkvote og faktiske fiske. 18 fartøy har fisket over maksimalkvoten på 475 tonn. I snitt har disse fisket 46 tonn utover maksimalkvoten, dvs. nesten 10 % av maksimalkvoten.

Det er en relativt stabil basisflåte som fisker etter vassild. Av de 22 tillatelsene som er registrert med over 100 tonn i år, hadde alle registrert over 100 tonn vassild også i 2016. Én tillatelse kom inn i 2016, og én har ikke fisket ennå i år. Tre aktive tillatelser har ikke hatt fangster de siste tre år.

Tabell 3: Fangst pr. rettighet og maksimalkvote 2012-2019

Fangster fordelt på rettighet	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
All fangst	24	25	25	25	24	24	23	25
Fangst over 100 tonn	21	21	23	23	23	23	23	23
Fangst over 300 tonn	20	20	22	21	22	22	22	22
Fangst over 500 tonn	17	20	17	18	15	20	20	10
Maksimalkvote ved årets start	600	550	520	500	500	550	650	475

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister pr. 2. oktober 2019.

Fisket etter vassild foregår stort sett på våren (se tabell 4). Spesielt etter 2012, etter at periodiseringen av kvoten ble avsluttet, har det normalt blitt fanget svært lite vassild på høsten.

Tabell 4: Fangst av vassild fordelt på de første fem månedene 2009-2019

Leverings måned	Fangst (tonn)										
	2009 ¹	2010 ¹²	2011 ¹²	2012 ¹²	2013 ²	2014 ²	2015 ²	2016 ²	2017 ²	2018 ²	2019 ²
Januar	0	0	0	0			0	0	612	2 746	3 369
Februar	1 912	1 424	1 693	1 932	938	822	1 533	3 531	3 582	717	3 021
Mars	4 075	1 342	3 263	4 184	6 639	6 275	4 698	3 229	2 757	3 450	3 185
April	4 029	6 781	3 603	5 471	4 026	3 308	5 148	3 726	3 222	5 125	1 359
Mai	197	685	518	0	36	1 211	512	457	1 730	1 999	335
Totalt	10 213	10 232	8 784	11 588	11 297	11 616	11 891	10 944	11 903	14 037	11 570
Fangst hele året	-	12 200	11 701	12 035	12 237	11 956	12 060	11 074	12 424	15 800	11 594
Fangst etter mai	-	1 968	2 917	447	940	340	170	130	521	1 763	24

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister pr. 2. oktober 2019.

¹ For 2008 til og med 2012 - fangst første periode.

² For 2010 til og med 2019 - fangst i hele NØS

3 RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET I 2020

3.1 BESTANDSSITUASJONEN

Fra og med 2015 begynte ICES å gi et separat råd for fiske etter vassild i områdene 1, 2, 3.a og 4. Dette har ført til at ICES-rådet nå kan brukes mer direkte inn i den norske rådgivingen. ICES-rådet er gitt for to år.

I sin rådgivning benytter ICES i stor grad akustiske tokt ved Eggakanten. Indeksen fra dette toktet har falt i 2017-2018 sammenlignet med 2014-2016.

Ut ifra kvoteanbefalingen på 15 656 tonn i 2018 og 2019, justert for endring i indeks og føre-var buffer, har ICES anbefalt at maksimalt uttak ikke bør overstige 10 270 tonn i 2020 og 2021.

For 2018 og 2019 justerte Havforskningsinstituttet ICES sitt kvoteråd for å ta høyde for at norsk regulering kun dekker vassild nord for 62°N, og at fangst av strømsild i Nordsjøen ikke både bør utgjøre grunnlag for økt vassildkvote i nord og fanges uten kvotebelastning i sør.

HI beregner at ved å benytte ICES sin metode skissert over, med utgangspunkt i den justerte norske kvoten for 2018 og 2019, norsk totalkvote i 2020 og 2021 blir på 9 033 tonn.

4 REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 2020

Fiskeridirektøren legger til grunn at reguleringen av fisket etter vassild også i 2020 omfatter hele Norges økonomiske sone.

4.1 TOTALKVOTE

Det er generelt lite kunnskap om vassildbestanden i Barentshavet, Norskehavet, Nordsjøen og Skagerrak. ICES sitt kvoteråd for fisket etter vassild er basert på en føre-var-tilnærming.

Fiskeridirektoratet anbefaler at kvoten for 2020 settes i tråd med praksis for 2018 og 2019.

Fiskeridirektøren foreslår en totalkvote på 9 033 tonn vassild i Norges territoriale farvann og økonomiske sone i 2020.

En eventuell avsetning til forskning og undervisning vil gå til fradrag på totalkvoten.

4.2 MAKSIMALKVOTER

Totalkvoten for vassild er 34,4 % lavere enn i fjor.

Per 2. oktober 2019 er det ifølge Fiskeridirektoratets konsesjons- og deltakerregister totalt 30 vassildtråltillatelser som potensielt kan fiske i 2020.

Fra Tabell 3 i kapittel 2.2.2 ser vi at deltakelsen har vært relativt stabil de siste årene. Basert på denne deltagelsen bør man regne med at minst 25 fartøy vil delta, hvorav de fleste tar hele eller størstedelen av maksimalkvoten som tildeles.

Maksimalkvotene anbefales satt med en liten underregulering, basert på deltagelse i fisket heller enn antall registrerte tillatelser. Vi bør ta høyde for at minst én registrert tillatelse som har vært ute av fisket en stund kan bli aktiv samt beregnet fiske utover maksimalkvotene.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten for fisket etter vassild i 2019 settes til 350 tonn.

Av hensyn til planlegging av inspeksjoner om bord på fartøy som fisker etter vassild er det hensiktsmessig at Sjøtjenesten får beskjed om utseiling god tid på forhånd.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som vil fiske etter vassild må melde fra til Sjøtjenesten 48 timer før utseiling.

4.3 ÅPNINGSDATO

Åpningsdatoen for 2017 ble fremskyndet til fra 1. februar i 2016 til 1. januar. Bakgrunnen var blant annet at en tidlig på året har fått uønsket bifangst av sild; dette er ikke lenger tilfellet. Vi ser av Tabell 4 at det har vært økende og god aktivitet i januar siden 2017. Fiskeridirektoratet anbefaler åpningsdatoen videreført.

Fiskeridirektøren foreslår å sette åpningsdatoen i fisket etter vassild i 2020 til 1. januar.

4.4 STENGTE OMRÅDER

Basert på høy innblanding av hyse, sei og uer har et område på Trænadjupet flere år, frem til og med 2017, blitt stengt med hjemmel i RTC-regimet. Stengningene har foregått i samme periode på våren.

I 2018 og 2019 fant Fiskeridirektoratet det hensiktsmessig å forhåndsstenge dette området. Det var likevel tillatt å fiske med inspektør om bord.

Fiskeridirektoratet erfarer at ordningen var vellykket og den anbefales derfor videreført.

Fiskeridirektøren foreslår at forhåndsstengningen for vassildfiske på Trænadjupet i 2019 videreføres til 2020 på samme tid og sted.

Sak 19/2019

Regulering av fisket etter reker i
2020

- a) Ved Grønland
- b) I Nordsjøen og Skagerrak
- c) Nord for 62°N
- d) I NAFO-området 3M

SAK 19/2019

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 2020

A) REGULERING AV FISKET ETTER REKER VED GRØNLAND I 2020

1 SAMMENDRAG

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU blir tildelt en rekekvote i ICES område 5a og 14 i Grønlands økonomiske sone (GØS) i 2020, foreslår Fiskeridirektøren en videreføring av et fleksibelt reguleringsopplegg.

2 FISKET I 2018

Den disponible norske kvoten var 1 500 tonn reker i 2018.

Ingen norske fartøy deltok i fisket etter reker ved Grønland i 2018.

3 FISKET I 2019

Inneværende år har norske fartøy hatt en disponibel kvote på 1 200 tonn reker i grønlandske farvann. Fra 1990 har kvoten bare vært tilgjengelig for norske fartøy ved Øst-Grønland.

For å opprettholde deltakeradgangen i rekefisket ved Grønland har det i flere år vært krav om deltakelse i fisket i ett av de fem siste årene. Fra 2018 ble det åpnet for at alle fartøy med reketråltillatelse kan delta i fisket. Dette har imidlertid ikke økt deltakelsen i fisket, se tabell 1.

Fiskeridirektøren har ønsket i størst mulig grad å legge til rette for et fleksibelt reguleringsopplegg, slik at fartøyene skal ha mulighet til å finne lønnsomhet i å benytte den disponible kvoten. I likhet med de siste årene har fisket derfor fra årets begynnelse vært regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten på 1 200 tonn reker. Det ble heller ikke i år fastsatt utseilingsfrist.

Tabell 1 viser fisket i 2019 sammenlignet med tidligere år.

Tabell 1: Kvoter, fangst og utnyttelse i årene 2006-2019

År	Kvote (tonn)	Antall deltakende fartøy	Fangst (tonn)	Utnyttelse (%)
2006	2 750	9	2 738	99,6
2007	3 250	5	1 835	56,5
2008	3 250	6	1 530	47,1
2009	3 500	2	979	28,0
2010	3 100	4	886	27,2
2011	3 100	1	35	1,1
2012	2 900	2	2	0,1
2013	2 700	1	3	0,1
2014	2 550	0	0	0
2015	2 550	2	0	0,1
2016	2 000	0	0	0
2017	1 750	0	0	0
2018	1 500	0	0	0
2019	1 200	0	0	0

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll per 18. september 2019

Tabellen viser at kvoteutnyttelsen har gått nedover i denne perioden, og per 18. september har ingen fartøy deltatt i fisket i år. Årsaken til den manglende deltakelsen er dårlig tilgjengelighet av reker ved Øst-Grønland, og det har ikke vært mulig for fartøyene å drive et lønnsomt rekefiske i dette området. Grønlandske myndigheter har også de siste årene fastsatt TAC over ICES sin anbefaling.

4 REGULERING AV FISKET I 2020

Den disponible norske rekekvoten ved Grønland tildeles som nevnt i de årlige kvoteforhandlingene med EU. Kvoten vil ikke være fastsatt før disse forhandlingene er avsluttet, trolig primo desember. Det legges imidlertid til grunn at norske fartøy kan få tildelt kvote i tilsvarende størrelsesorden som tidligere.

Fiskeridirektøren viser til at kvotene ved Grønland i realiteten ikke er utnyttet siden 2010, og er opptatt av at det etableres et reguleringsopplegg som legger til rette for kvoteutnyttelse.

Fiskeridirektøren foreslår at årets reguleringsopplegg videreføres i 2020.

Sak 19/2019

B) REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2020

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i hovedsak en videreføring av reguleringsopplegget for inneværende år.

2 FISKET I 2018

Fra årets start kunne norske fartøy fiske til sammen 6 225 tonn reker i Nordsjøen og Skagerrak, fordelt med 2 075 tonn for hver av de tre periodene.

ICES oppdaterte som vanlig kvoterådet på våren, og etter at EU og Norge kom til enighet om ny TAC ble den norske totalkvoten redusert til 5 239 tonn den 2. mai. Periodekvotene i andre og tredje periode ble redusert til 1 582 tonn, og maksimalkvotene i samme perioder fra 20 til 18 tonn.

I tillegg til kvoten over ble 612 tonn overført fra 2017, slik at disponibel kvote i 2018 var på 5 851 tonn.

På grunn av lav fisketakt ble maksimalkvotene økt mot slutten av andre og tredje periode, til 25 tonn i begge periodene.

Det var 188 fartøy som deltok i fisket, hvorav 105 fartøy var under 11 meter største lengde.

Norske fartøy fisket 5 133 tonn reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2018. Det gjensto altså 718 tonn av årets kvote inkludert overføringer, hvorav at 523 tonn (10 % av kvantum fra avtalen med EU) ble med inn i 2019.

3 FISKET I 2019

3.1 KVOTER OG REGULERINGER I 2019

For 2019 anbefalte ICES at fangster av reker i Skagerrak og Nordsjøen ikke skulle overstige 4 608 tonn i første halvår; EU og Norge satt TAC i tråd med anbefalingen. Dette førte til en norsk kvote på 2 563 tonn, som ble fordelt forholdsmessig på de to første periodene: 1 708 tonn og 855 tonn i hhv. første og andre periode. Maksimalkvotene i alle perioder ble satt til 20 tonn.

I første periode ble det målt svært høy innblanding av småreker i fangster i Nordsjøen, og flere felt ble stengt (Real Time Closures) i perioder fra februar til april.

I april anbefalte ICES at totalt uttak i 2019 ikke burde overstige 6 163 tonn. EU og Norge fastsatte dermed TAC i tråd med dette, hvorav Norges andel var 3 536 tonn, en reduksjon på nesten 1/3 av kvoten for 2018. Dette ble fordelt med 1 650 tonn på første periode, og 943 tonn i de to påfølgende periodene.

Gytebestanden er estimert til å være under $B_{trigger}$, så muligheten for å overføre ubrukt kvantum fra 2019 til 2020 er suspendert.

I tillegg til kvantumet fra avtalen med EU kunne Norge fiske 523 tonn som var overført fra året før. Disse ble fordelt ulikt på periodene, slik at justerte gruppekvoter ble fastsatt til, kronologisk, 1 650, 1 266 og 1 143 tonn. Maksimalkvotene i andre og tredje periode ble redusert fra 20 til 8 tonn, samtidig som den garanterte kvoten for fartøy under 20 meter største lengde ble redusert fra 7 til 3 tonn.

Blant annet på grunn av stengte områder var fisketakten i første periode unormalt lav, og det gjensto 55 tonn av periodekvoten.

I andre periode var det rom for en rekke refordelinger, og maksimalkvoten ble i samråd med næringen gradvis økt fra 8 til 15 tonn. Periodekvoten ble overfisket med 65 tonn, slik at vi gikk inn i siste periode med en negativ balanse på 10 tonn.

Maksimalkvoten for tredje periode ble satt til, og er i skrivende stund, 10 tonn.

Det er ikke tillatt å drive rekefiske på søn- og helligdager sør for 62°N, med unntak av 2. påskedag, Kristi himmelfartsdag og 2. pinsedag.

3.2 DELTAKELSEN I FISKET I 2019

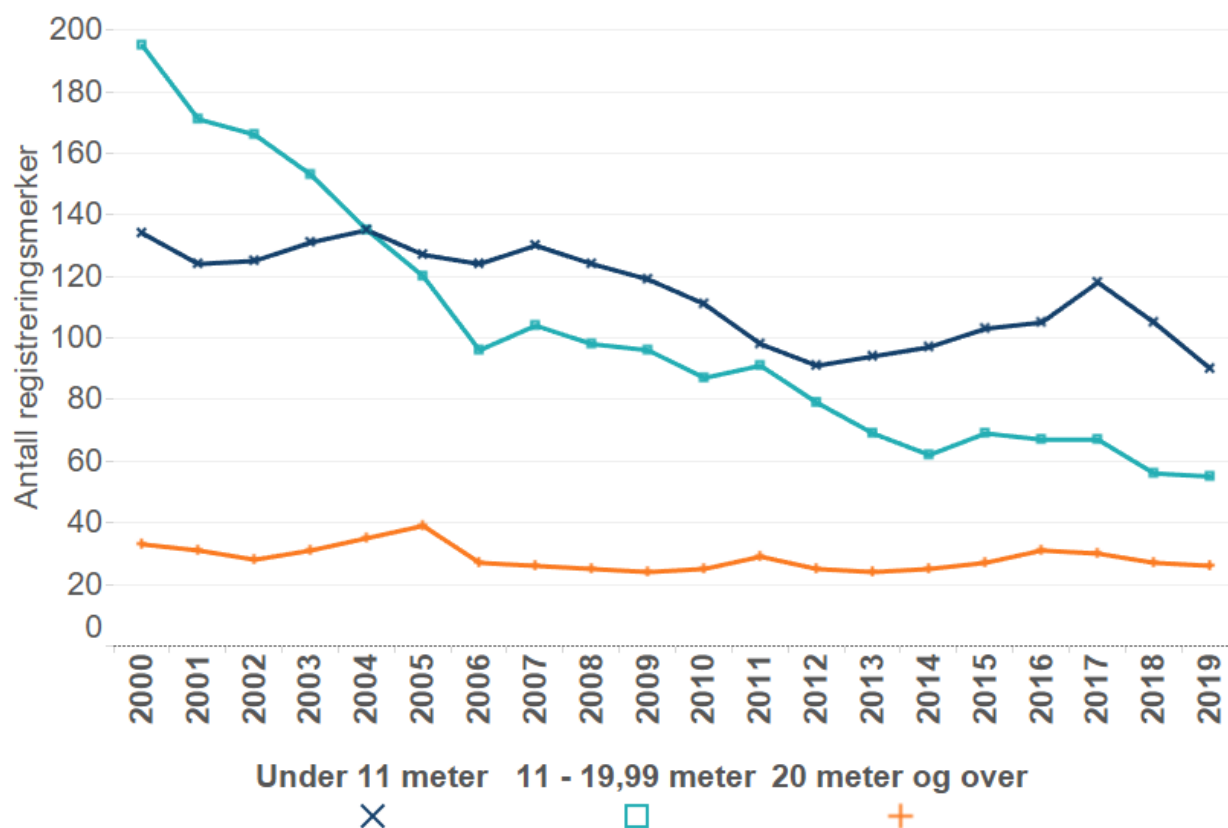
Fra og med 1998 har det vært en begrensning i adgangen til å delta i rekefisket sør for 62°N for fartøy over 11 meter. Per 16. september har til sammen 171 fartøy deltatt i rekefisket i 2019, hvorav 90 fartøy er under 11 meter. Tabell 1 viser den fylkesvise deltakelsen i rekefisket; figur 1 viser deltagelse per lengdegruppe.

Tabell 1: Fylkesvis deltakelse i rekefisket i Nordsjøen og Skagerrak (2014-2019)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Akershus	2	2	2	3	2	2
Aust-Agder	24	28	29	30	23	21
Hordaland	12	12	15	14	12	8
Møre og Romsdal	2	3	3	4	4	2
Nordland	1	1	2	1	1	
Oslo	2	4	4	5	3	3
Rogaland	39	38	37	36	31	29
Sogn og Fjordane		1	3	4	3	2
Telemark	14	17	12	13	12	12
Vest-Agder	36	41	38	45	40	36
Vestfold	20	22	26	24	24	23
Østfold	31	30	32	36	33	33

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 16. september 2019

Figur 1: Antall fartøy per lengdegruppe (2000-2019)

Antall fartøy under 11 meter har variert de siste årene (figur 1). Tabell 2 gir andelen av total fangst som er tatt av fartøygruppen under 11 meter per periode de siste årene:

Tabell 2: Andel av totalfangst tatt av fartøy under 11 meter 2010-2018

Periode	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
1. periode	12 %	11 %	17 %	22 %	19 %	24 %	21 %	20 %	21 %
2. periode	12 %	10 %	17 %	17 %	17 %	20 %	16 %	18 %	17 %
3. periode	11 %	13 %	21 %	17 %	20 %	24 %	16 %	19 %	19 %
Totalt	17 %	12 %	11 %	18 %	19 %	19 %	23 %	18 %	19 %

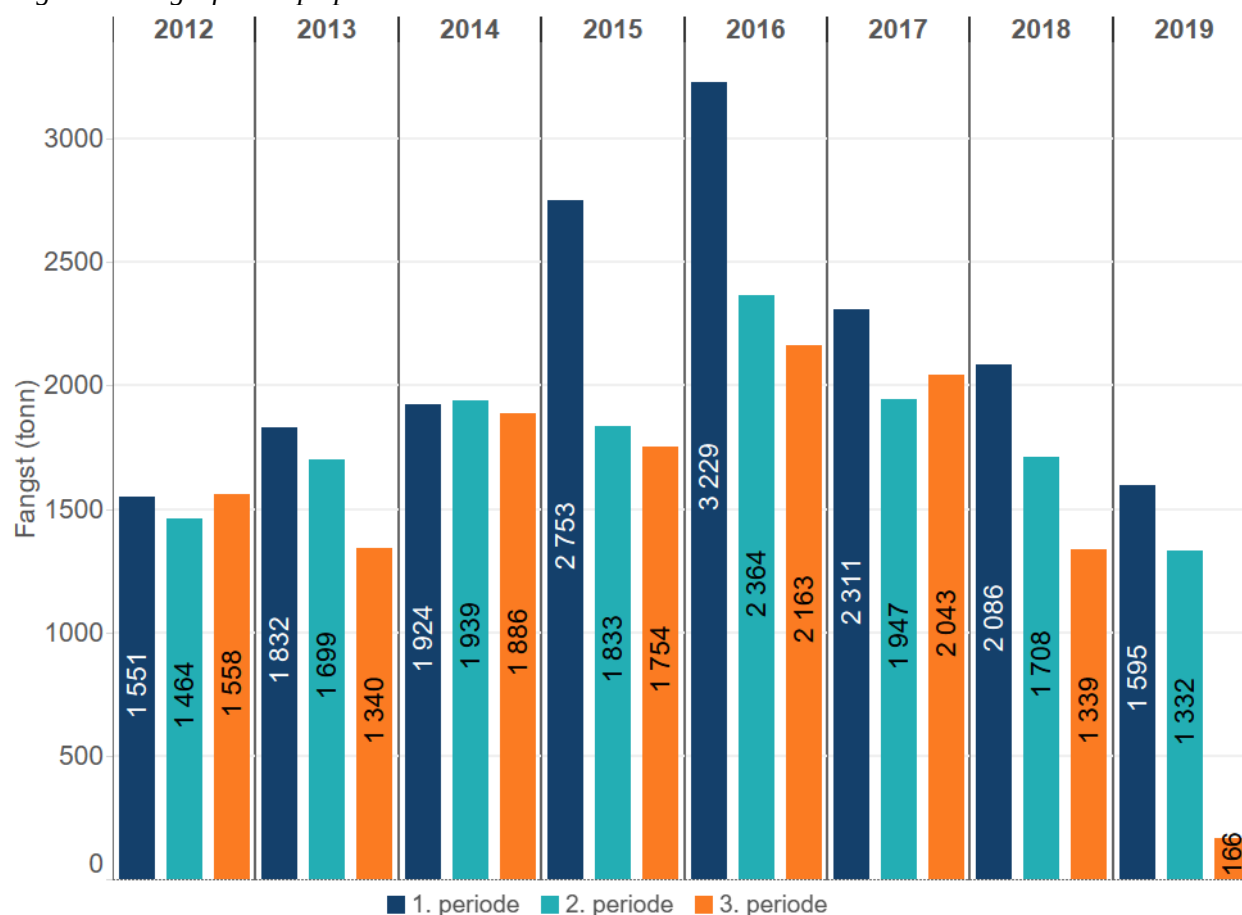
Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 16. september 2019

3.3 UTVIKLINGEN I FISKET I 2019

Ved årets start var første periodekvote på 1 708 tonn; etter justert kvoteråd fra ICES ble periodekvotene justert til hhv. (justerte kvoter i parentes) 1 650 (1 650), 943 (1 266) og 943 (1 143).

Figur 1 nedenfor viser utviklingen i rekefisket i 2019 sammenlignet med årene 2012-2018. Per 16. september er det til sammen fisket 3 094 tonn av totalkvoten på 3 563 (4 059) tonn.

Figur 2: Fangst fordelt på perioder 2012-2019

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 16. september 2019. Periodene i 2015 gikk fra 1. januar til 5. april, 6. april til 16. august og 17. august til 31. desember; dette er ikke reflektert i data.

3.4 REAL TIME CLOSURE (RTC)

I 2016 ble det innført RTC i fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak for å begrense fiske etter reker under minstemål.

Norge og EU ble den 6. september 2018 enige om vilkårene for et felles RTC-system i Skagerrak¹. Implementering av systemet i norske farvann i Skagerrak betinger av på hvilket tidspunkt EU implementerer systemet i EU-farvann i Skagerrak. .

I 2019 ble flere felt i Nordsjøen og Skagerrak stengt i inntil 14 dager på grunn av stort innslag av småreker.

4 BESTANDS- OG KVOTESITUASJONEN I 2020

Kvoterådet for reker i Nordsjøen og Skagerrak for hele 2020 foreligger ikke enda; det er heller ikke fastsatt TAC eller norsk kvote for 2020.

I mars i år anbefalte ICES at fangstene av reker i første halvdel av 2020 ikke burde overstige 6 329 tonn. Norges tradisjonelle andel av dette er 3 963 tonn.

En ekstrapolering av anbefalingen for første halvår gir et anbefalt uttak for hele 2020 på 12 658 tonn. Av dette vil Norge i så fall få en kvote på 7 926 tonn, en drøy dobling av årets kvote på 3 536 tonn.

Vi kan ikke overføre eventuell ubrukt kvote fra 2019 da bestanden samme år var beregnet til å være under B_{lim} .

5 REGULERING AV REKEFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2020

Hovedmålet med reguleringene i dette fisket er å legge til rette for å fiske opp den norske kvoten samtidig som en unngår at fisket blir stoppet i løpet av året. Dette vil bidra til stabilitet i markedet med en jevn tilgang på råvarer, noe som igjen bidrar til at fiskerne får en sikrere avsetning for sin fangst og en best mulig prissituasjon.

Den norske kvoten av reker er i henhold til Skagerrakavtalen og EU-avtalen fordelt på to kvoteområder. Rekene i de to områdene tilhører imidlertid samme bestand og det er ingen biologisk begrunnelse for å regulere fisket separat for hvert område. I tillegg kommer det forhold at det foregår stor trållaktivitet i grenseområdet, noe som medfører store praktiske problemer med en særskilt regulering av fisket i hvert av områdene. Selv om det fastsettes kvoter særskilt for de to områdene, har fisket siden 1998 vært regulert med felles periode- og maksimalkvoter.

¹ Agreed Record of Fisheries Consultations between the European Union and Norway on Technical Measures in Skagerrak, 6 September 2018.

5.1 PERIODEKVOTER

Tabell 3 viser andelen reker tatt per periode i perioden 2012-2018. Det fiskes som regel mest i første periode og minst i siste; i 2015, 2016 og 2018 ble over 40 % tatt i løpet av første periode.

Tabell 3: Andel av totalkvoten tatt per periode 2012-2018

	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
1. periode	34 %	38 %	33 %	43 %	42 %	37 %	41 %
2. periode	32 %	35 %	34 %	29 %	30 %	31 %	33 %
3. periode	34 %	28 %	33 %	28 %	28 %	32 %	26 %
Totalt	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 16. september 2019.

Selv om det tas noe mer reker i første periode taler markedshensyn for at periodiseringen av totalkvoten bør være lik i de tre periodene. Dersom totalkvoten blir tilstrekkelig høy er det sannsynlig at enkelte periodekvoter ikke vil bli oppfisket. I så fall vil Fiskeridirektoratet i samråd med næringen vurdere justeringer av disse.

Fiskeridirektøren foreslår å periodisere totalkvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak i tre perioder i 2020 på fire måneder hver. Totalkvoten foreslås likt fordelt på de tre periodene.

Fiskeridirektøren foreslår å fordele en kvote for første halvår proporsjonalt på de to første periodene.

5.2 MAKSIMALKVOTER

Fiskeridirektoratet avventer kvotefastsettelse for 2020.

Overreguleringen avhenger blant annet av størrelsen på totalkvoten. En høy totalkvote krever en høyere overregulering enn en lav kvote. Årsaken er at ikke alle fartøy responderer fullt ut på en økning i maksimalkvotene utover et visst nivå.

Når totalkvoten for 2020 og fordelingen av denne fastsettes, vil Fiskeridirektøren foreslå maksimalkvoter med overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår å fastsette maksimalkvoter for hver av de tre periodene, slik det har blitt gjort i tidligere år.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i 2020 kan forskuttere maksimalkvoten i en påfølgende periode i 2020 med inntil 15 %.

5.3 GARANTERT KVOTE PER FARTØY

Fartøy under 20 meter har normalt hatt et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene. Kvantumet kan fiskes selv om periodekvoten eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene. Dersom Norges kvote for hele 2020 blir på nivå med 2019 vil Fiskeridirektoratet i samråd med næringen bli enig om en lavere garantert kvote enn 7 tonn.

5.4 FORBUD MOT BRUK AV OPPSAMLINGSDROPP

Bestanden av torsk i Nordsjøen og Skagerrak er i dårlig forfatning, og reguleringen av dette fiskeriet foreslås innstrammet på flere områder.

Det foreligger kjent og dokumentert redskapsteknologi som gjør det mulig å drive tilnærmet rent fiske etter reker. I reguleringssaken om fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2020 foreslås det derfor å forby bruk av oppsamlingspose i fisket etter reker i samme område i 2020; det er da heller ikke behov for tillatt bifangst av torsk i rekefisket.

REGULERING AV FISKET ETTER REKER NORD FOR 62°N I 2020

1 INNLEDNING

Det er ikke gitt en egen reguleringsforskrift for fisket etter reker nord for 62°N. Bestemmelser om gjennomføring av fisket etter reker nord for 62° finnes i egne forskrifter om blant annet nattestengning, tråldybder og fiskeforbud i enkelte fjorder i det kystnære fisket. I tillegg følger visse begrensninger av reglene i utøvelsesforskriften og andre generelle forskrifter.

Det er ikke foreslått en særegen regulering av dette fisket i 2020. Den nåværende reguleringen foreslås dermed videreført.

2 REGULERING OG FISKET I 2019

Fra 1. januar 2019 ble det i tråd med forslaget fremlagt på reguleringsmøtet høsten 2018 innført redskapsbegrensning i teinefisket etter reker i Porsanger- og Tanafjorden. Det ble satt en begrensning i dette fisket på at det samtidig i hvert område ikke kan benyttes mer enn 100 teiner per fartøy og per person. Det vises til saksfremlegget på reguleringsmøtet høsten 2018 for mer om dette.

I tabell 1 vises fangsttall fra landings- og sluttsedler for reke nord for 62°N for årene 2018 og 2019, samt antall fartøy som har landet denne fangsten.

Tabell 1: Fangst av reke nord for 62°N og antall fartøy som har landet fangst

		Menge dypvannsreke (kg)		Antall fartøy med landet fangst	
Gruppe	Redskap	2018	2019	2018	2019
Kyst	Reketrål	873 630	965 992	68	6
	Teiner	11 796	2 031	10	4
Hav	Reketrål	22 210 422	22 346 632	37	24
	Teiner				

Tall per 17. oktober 2019, basert på Fiskeridirektoratets register over landings- og sluttsedler. Tallene inkluderer ikke fangst landet på andre lands kvoter, samt fangst landet på forsknings- og skolekvoter.

Det påpekes at teinefisket etter reker foregår på høsten, og at fangsttallene for 2019 forventes å øke.

3 KARTLEGGINGSFISKE I TANAFJORDEN OG PORSANGERFJORDEN I 2019 OG FREMOVER

På tidligere reguleringsmøter er muligheten for å åpne Tana- og Porsangerfjorden for tråling etter reker omtalt. Disse fjordene har hatt forbud mot tråling etter reker siden 1970-tallet. Høsten 2017 ble det bestemt at det skulle gjennomføres et kartleggingsfiske i Tana- og Porsangerfjorden, samt Kvænangsfjorden som referansefjord. Kartleggingsfisket gjennomføres av Havforskningsinstituttet (HI) med det formål å skaffe best mulig vurderingsgrunnlag for en eventuell åpning av reketråling i Tana- og Porsangerfjorden.

HI har gjennomført et tokt i oktober 2018, et i mars-april 2019 og et i oktober 2019. På grunn av at det siste toktet gjennomføres så nært opp mot reguleringsmøtet høstet 2019 har HI bedt om tid til å komme med råd om fjordene skal åpnes for reketrål og hva omfanget av en bærekraftig beskatning vil være, utover dagens fiske med teiner. HI har informert om at 2020 har blitt avsatt til opparbeidelse av innsamlet materiale og analyser av hele datamaterialet fra toktene. Målet til HI er at rapporten og råd til forvaltning skal være ferdig til reguleringsmøtet høsten 2020.

For en nærmere redegjørelse vises til det til Havforskningsinstituttets prosjektbeskrivelse og statusrapport som ligger vedlagt. Det vises blant annet her til side 7 i rapporten hvor HI kort oppsummerer status og uttaler at «[s]vært foreløpige tall antyder en nokså lik biomasse av reker (på bunn dypere enn 170m) i Kvæningen, i ytre del av Porsangerfjorden og i Tanafjorden på i størrelsesorden 150-400 tonn per fjord (figur 17). Foreløpige beregninger av rekebiomasse for indre del av Porsangerfjorden grunnere enn 170 m gir en biomasse på i størrelsesorden 400 tonn. Beregningene viser lave rekebiomasser på bunn grunnere enn 170 m både i ytre Porsangerfjorden, Kvæningen og Tanafjorden. [...] Det understrekes at dette er svært foreløpige beregninger med stor usikkerhet [...]».

Fiskeridirektøren vil derfor avvente vurderingen av hvor vidt det bør åpnes for reketrålning i Tana- og Porsangerfjorden til Havforskningsinstituttets råd om dette foreligger.

4 REGULERING AV FISKET I 2020

Det orienteres om at Nordland fylkes fiskarlag har bedt Fiskeridirektoratet starte en prosess for å innføre nattefredning hele året i fisket etter reker på Helgeland. Fiskeridirektoratet vil sende forslaget ut på en egen høring i starten av 2020.

Kartlegging av fjordøkosystemene i Tana- og Porsangerfjorden før en eventuell åpning for reketrålfiske.

**Guldborg Søvik, Hans Kristian Strand, Kjell Nedreaas,
Fabian Zimmermann og Birte Schuppe**

**Havforskningsinstituttet
2019**

Kartlegging av fjordøkosystemene i Tana- og Porsangerfjorden før en eventuell åpning for rekeetrålfiske

Prosjektbeskrivelse og kort statusrapport til Reguleringsmøtet, Fiskeridirektoratet, 6.-7. november 2019

Bakgrunn

En arbeidsgruppe nedsatt av Fiskeridirektøren skal bl.a. vurdere åpning av Porsanger- og Tanafjorden (Figur 1) for direktefiske etter reker med trål. Fjordene har vært stengt for dette fisket i ca. fire tiår. Årsaken til at Tana- og Porsangerfjorden i sin tid ble stengt for rekeetrål var blant annet stor innblanding av fisk og fiskeyngel i rekefangstene og konflikter mellom redskapsgrupper. Sorteringsristen kom inn i kystrekefisket fra 1990, og dermed ble bifangstproblematikken redusert vesentlig. I tillegg stenger Fiskeridirektoratets sjøtjeneste rekefelt dersom det blir for mye yngel av fisk og/eller reker i rekeetrålfangster. Disse tiltakene bidrar til at deler av det grunnlaget som fjordene opprinnelig ble stengt på, er falt bort. Fiskeridirektoratet mener derfor at man bør vurdere muligheten for igjen å kunne høste av rekeressursene i disse to fjordene med bruk av trål.

Med kyst- eller fjordreke, menes kystnære bestander av dypvannsreke (*Pandalus borealis*). I denne rapporten bruker vi betegnelsen «reke» om dypvannsreke.

Det finnes få eller ingen uutnyttede rekebestander av kommersiell størrelse i Nord-Atlanteren (et mulig unntak er Øst-Grønland). Bortsett fra felt som er for små eller med for dårlig bunn til å tråles, og felt som er stengt eller forlatt pga. veldig lav bestandstetthet, så utnyttes sannsynligvis alle kjente, trålbare rekefelt av rekefiskere. I mangel på referanseområder upåvirket av tråling, har vi derfor lite kunnskap om hvordan et kommersielt fiskeri påvirker bestandsstrukturen og tettheten til rekebestander. Rekefiskere hevder bl.a. at rekefelt må tråles kontinuerlig («pløyes») for å gi gode fangster, men vi kjenner ikke til noen vitenskapelige studier av slike observasjoner. Det er derfor vitenskapelig svært interessant å studere de to ufiskede rekebestandene i Tana- og Porsangerfjorden, og videre følge bestandsutviklingen om disse fjordene eventuelt gjenåpnes for kommersielt rekeetrålfiske.

Kongekrabben har etablert seg i Finnmarksfjordene, og i 2018 ble det rapportert fanget hhv 921 tonn i Porsangerfjorden og 160 tonn i Tanafjorden. Havforskningsinstituttet (HI) har gjennomført overvåking av bunndyrsamfunnene i Porsangerfjorden med ujevne mellomrom (avhengig av prosjektfinansiering) for å studere effekten av den introduserte krabben. På slutten av 2000-tallet ble studier på effekten av kongekrabbens beiting på bunnsamfunn gjennomført som del av EPIGRAPH-prosjektet (Pedersen et al. 2018). Basert på data (2007-2010) fra bomtrål har man laget et baseline-kart for Porsangerfjorden. Vestsiden av fjorden er grunn, østsiden har dypere bassenger, mens den indre delen preges av en kompleks bunntopografi (Figur 2). Dette viser seg igjen i tre hovedsamfunn av benthos (østkyst-, vestkyst- og det indre

fjordsamfunnet) med store variasjoner i artssammensetning, biomasse og antall individer (Jørgensen m. flere 2016). Det indre fjordsamfunnet er spesielt interessant da området har bunntemperaturer på under null grader og arter som man kun finner igjen i arktiske samfunn nord i Barentshavet. Reke ble funnet i alle områdene i Porsangerfjorden. Tana- og Porsangerfjorden er en gylden mulighet for å studere effekten av fravær av bunntråling på bunndyrssamfunn selv om ulik tilstedeværelse og forvaltning av kongekrabbe øst og vest for 26°N kan gjøre en slik sammenligning vanskelig.

NFR-prosjektet *Pophorealis* kartla den genetiske bestandsstrukturen til *Pandalus borealis* i hele Nord-Atlanteren (Jorde m. flere 2015). Resultater fra dette prosjektet sammen med analyser av senere innsamlede reker fra fjorder nord til Troms, viser at rekene langs norskekysten utgjør én genetisk bestand, som er forskjellig fra rekene i Barentshavet og rundt Svalbard. Temperaturforskjeller mellom Barentshavet og kystvann har trolig ført til lokal tilpasning hos rekene. Det gjenstår å finne ut hvor rekene i Nord-Troms og Finnmark passer inn i dette bildet. *Pophorealis* kartla ikke den genetiske bestandsstrukturen til reker i indre fjordarmer. Rekebestanden innerst i Porsangerfjorden fremstår som spesielt interessant pga. den lave bunntemperaturen i dette fjordbassenget. Generelt er det viktig å kartlegge forekomsten av eventuelle egne genetiske rekepopulasjoner i fjordene. Slike populasjoner vil være sårbare for overfiske da rekolonisering vil kunne ta lang tid.

I tillegg til det pågående teinefisket etter kongekrabbe i Finnmarksfjordene (Sundet m. flere 2017), der Porsangerfjorden i 2016 og 2017 hadde det største fisket, har det nylig vært gjennomført et prøvefiske etter reker med teiner, hovedsakelig i Porsangerfjorden. Gode fangster ble oppnådd særlig i det indre bassenget i Porsangerfjorden (pers.med. Bjørn Arne Føleide). Ifølge Råfisklaget ble det landet 6 tonn teinefangede reker i Finnmark i 2017 og 12 tonn i 2018. Mesteparten av disse rekene ble fanget i de indre bassengene i Porsangerfjorden. For 2019 er det innført redskapsbegrensing (100 teiner per båt), og det er også uklarerheter rundt kvaliteten på reker fanget i de indre fjordbassengene, så det er usikkert om fangstutviklingen fortsetter trenden fra de forutgående årene. Prøvefisket ble gjennomført som et samarbeid mellom lokale fiskere, konsulentfirmaet Noodt & Reiding, Møreforskning og Norway King Crab. Lokalt stilles det spørsmål ved om et eventuelt kommersielt reketrålfiske vil ødelegge for dette teinefisket. Vil for eksempel et trålbasert rekefiske fiske ned bestanden slik at bestandstettheten blir for lav til å kunne drive et kommersielt teinefiske?

Kan bedre utnyttelse og forvaltning av ressursene i et fjordøkosystem føre til bedre total økonomi? I prosjektet har vi inkludert deler av en tidligere projektskisse «Blandingsfiskeri som reguleringsmodell» (Anon. 2012), som ble planlagt med støtte fra FHF. I denne omgang vil dette bli relatert til fiskeri i Porsanger- og Tanafjorden med fokus på rekefiske. I en totalvurdering må man også ta i betraktning at fjordtorskbestandene er på et historisk lavt nivå, og vurdere bestandenes behov for mat når de skal bygges opp til ønsket nivå. Lodde har per definisjon sin viktigste økosystemfunksjon som mat for torsken. Hva skal være rekas rolle? Før en eventuell gjenåpning for reketrålfiske har Fiskeridirektoratet, i samarbeid med HI, satt i gang en grundig kartlegging av fjordøkosystemene i Tana- og Porsangerfjorden. De innsamlede kartleggingsdata vil bli sammenstilt med data fra HIs kystressurstokt, som fra og med 2017 har økt antallet bunntrålstasjoner i Finnmarks- og Tromsfjordene sammenlignet med tidligere år, med innsamling av rekeprøver fra alle bunntrålhal. Innsamlede data vil bli sammenstilt med allerede eksisterende data fra benthosovervåkning av Porsangerfjorden, der

hovedformålet til nå har vært å kartlegge eventuelle effekter av kongekrabben på bunndyrsamfunn.

Formål med kartleggingen

- Bidra til langsiktig bærekraftig forvaltning av de marine ressursene i Tana- og Porsangerfjorden.
- Sammenligne de ufiskede rekebestandene i Porsanger- og Tanafjorden med rekebestanden i Kvæningen, hvor det hele tiden har foregått et kommersielt rekefiske, med hensyn på tetthet, utbredelse, størrelses- og stadiefordeling, og genetisk bestandsstruktur.
- Registrere artsrikdom og funksjonell biodiversitet, og eventuelle sårbare marine økosystemer i Tana- og Porsangerfjorden (overfor bunntråling), og sammenligne med Kvæningen.
- Studere blandingsfiske som reguleringsmodell for økt verdiskapning.
- Etablere et faglig grunnlag som kan bidra til å sikre en god rådgivning for et maksimalt bærekraftig langtidsutbytte (MSY) for marine ressurser i fjordene, som også tar hensyn til resten av økosystemet.

Beskrivelse av kartleggingen

Kartlegging av fjordøkosystemene med innleid reketrål

Kartleggingen har blitt gjennomført som tre 3-ukers tokt (med ca. en uke i hver fjord) i oktober 2018, mars-april 2019 og oktober 2019 (Figurer 3 og 6). Året 2020 har blitt avsatt til opparbeiding av innsamlet materiale (diettanalyser, genetikk og aldersbestemmelse) og analyser av hele datamaterialet. Målet vil være å ha en rapport ferdig til Reguleringsmøtet høsten 2020.

Målet med kartleggingen av fjordene er å oppnå estimer (med usikkerhet) av biomasse og mengde av reke og bunnfisk per fjord (og per stratum), samt kartlegging av de bunndyr som blir berørt av reketrål. Et stratasystem for de tre fjordene er utarbeidet basert på følgende kriterier: i) områder vi vil ha ut resultat/rapporter for (for eksempel enkeltfjorder), og ii) økosystemforhold (for eksempel det særegne indre området av Porsangerfjorden med bunntemperatur $< 0^{\circ}\text{C}$). Dyp grunnere og dypere enn 170 m (nåværende trålegrense) er en relevant tilleggsfaktor for inndeling av fjordene i strata. For å oppnå gode usikkerhetsestimer har posisjoner for trålhal blitt plukket ut tilfeldig (Figurer 4-5). En detaljert toktdesign har blitt utarbeidet i samarbeid med statistikere ved HI.

HI inviterte 3-4 reketrålere til å komme med tilbud for gjennomføring av de tre kartleggingstoktene. Bare reketrålaren MT «Katla» (LK7560, 14,95 m) søkte, og dette rederiet fikk dermed oppdraget. Med denne kontrakten sikret vi oss en kjentmann og erfaren reketrålskipper med erfarent mannskap, og en standardisering av toktene. Trålingen har foregått mellom klokken 08 og 20, og vi har klart 3-5 trålstasjoner per dag avhengig av værforhold. Tauetid har vært 15 minutter med en tauehastighet på 1,2-1,7 knop. Det har blitt trålt med reketrål 1600 m, uten sorteringsrist og med maskevidde 15 mm i trålpose og 35 m sveiper. Som gir ble det benyttet bobbinslenke med rullende elementer med diameter på 15 cm. Følgende data har blitt registrert:

- Artsbestemmelse, total biomasse og antall av all fisk, benthos og alle rekearter i trålen. Benthos ble bestemt til gruppe når spesialist ikke var om bord.
- Lengdemåling, individvekt og aldersprøver av et representativt utvalg av fisk fra hvert trålhal.
- Lengdemåling og stadiebestemmelse (kjønn og modningsstadium av hunnreker) av en tilfeldig rekeprøve på ca. 300 reker fra hvert trålhal.
- Antall egg hos hunnreker (fekunditet)
- Mageprøver av et representativt utvalg av bunnfisk
- Bunntemperatur fra temperaturlogger festet i trålen (2019) og på reketeiner (2018 og 2019).

Sammenligning av fangsteffektivitet mellom reketrål og reketeiner med innleid teinebåt

For å kunne sammenligne fangster og fangstrate av reker i hhv. trål og reketeiner, ble det satt teiner i de samme posisjonene som det ble trålt (Figur 7). Egne spesialtilpassede reketeiner utviklet i forbindelse med teineprosjektet i Porsangerfjorden, ble innleid til formålet. Størrelsen på teinene var 70x50x75 cm, med plastbelagt netting med maskevidde 10 mm og diameter på inngangsåpning på 12,5 cm. Som agn ble det benyttet laksefôr. Teinebåten MS «Henriette» (F-42-A, 10,4 m) ble innleid ifm. toktene i oktober 2018 og mars-april 2019, supplert med sjøtjenestefartøyet MS «Rind» som Fiskeridirektoratets sjøtjeneste stilte vederlagsfritt til disposisjon for prosjektet i to uker i oktober 2018.

Det ble også satt teiner i områder der tråling ikke var mulig pga. bunnforholdene, for å kartlegge utbredelsen av reke på ikke-trålbar bunn. Følgende data ble registrert:

- Antall og vekt av reker per teine.
- Lengdemåling av inntil 20 reker i alle enkeltteinene.
- Rekefangst fra enkelte teiner ble lagret om bord for senere stadiebestemmelse av HI-personell.
- Bifangst av fisk og benthos (art og antall).
- Bunntemperatur fra temperaturlogger festet til en av teinene i lenken.

Kartlegging og langsiktig overvåkning som del av HIs årlige Kystressurstokt

Fangstrater og biomasseestimer av reke, torsk, hyse og sei fra bunntrålhal på HIs årlige Kystressurstokt om høsten (2003-2018) vil bli presentert for alle de tre fjordene, men i denne omgang bare gjort klart og vist for Porsangerfjorden (Figurer 8-11). Kystressurstoktet bruker en Campelen-trål med maskevidde i fiskeposen på 21 mm. Standard tauetid er 30 minutter og tauehastighet er 3 knop. Kartleggingen med innleid reketrål og teinebåter er romlig mer omfattende enn kartleggingen i regi av Kystressurstoktet, men mens førstnevnte kun vil pågå i 2 år, vil sistnevnte overvåkning være en årlig foreteelse og inngå i HIs langsiktige tidsserier. Følgende registreres på alle bunntrålhal på Kystressurstoktet:

- Total biomasse og antall av all fisk og alle rekearter i trålen.
- Lengdemåling og aldersbestemmelse av et representativt utvalg av fisk fra hvert trålhal.
- Lengdemåling og stadiebestemmelse (kjønn og modningsstadium av hunnreker) av en tilfeldig rekeprøve på ca. 300 reker fra hvert trålhal.
- CTD på alle bunntrålstasjoner der bunntemperatur og saltholdighet registreres.

Overvåkningsprogram for bunndyrsamfunn i Porsangerfjorden

I tillegg til innsamling av benthosprøver fra kartleggingen med reketrål, ønsker vi å følge endringer i benthosfunn i tid og rom. I Porsangerfjorden kan kartleggingen baseres på undersøkelsen gjort gjennom EPIGRAPH (Jørgensen m. flere 2016), mens vi må etablere en ny basisundersøkelse i Tanafjorden. De grunne kyst- og terskelområdene i Porsangerfjorden har høy diversitet og en miksing av flere samfunn over små avstander. De dype bassengene er mer homogene. Området bør overvåkes regelmessig for å kunne følge fluktuasjoner i biomasse og antall i bunndyrssamfunnene. Kongekrabbebestanden overvåkes gjennom HIs årlige tokt i Finnmarksfjordene. Andre faktorer som kan påvirke produksjonen på havbunnen er temperatur, isdekke og produksjon i vannmassene, og disse faktorene bør ideelt sett også overvåkes.

Genetiske bestandsundersøkelser av reke

Allerede innsamlede rekeprøver fra Finnmarksfjorden og den sørlige del av Barentshavet har blitt supplert med nye prøver fra de innerste delene av fjordene. Analyser av prøvene gjennomføres i samarbeid med genetikere på HIs sine avdelinger i Tromsø og Flødevigen.

Teinefiske etter reker

HI anbefaler at teinefisket etter reke utvikles parallelt med innhenting av ny kunnskap, og at spesielt fisket i den indre delen av Porsangerfjorden som ser ut til å være et helt spesielt område, forblir beskjedent inntil vi har mer kunnskap om rekeressursen i dette fjordbassenget. Det skal bli interessant å se effekten av redskapsbegrensing/avsetningsproblemer i 2019.

Økosystembasert høsting - blandingsfiske som reguleringsmodell for økt verdiskapning

For arter som ikke er bifangst i rekefisket, må det hentes inn data på annen måte, f.eks. fra HIs Referanseflåte og/eller HIs Kyststressurstokt. Dette vil gi en komplett oversikt når vi skal vurdere interaksjoner i økosystemet vha. ECOPATH (se under). Det vil videre være svært nyttig å ha hydrografi- og planktondata, for å kunne modellere hele næringskjeden inne i en ECOPATH-modell. Det arbeides også med å skaffe data på sjøfugl fra Norsk institutt for naturforskning (NINA) og data på sjøpattedyr fra Sjøpattedyrgruppen ved HI (Øigård m. flere 2012, Ramasco m. flere 2017).

HI vil samle og presentere grunnlagsdata for planktonproduksjon og fiske- og skalldyrssammensetning i fjordene, hvordan dette har utviklet seg over tid, samt interaksjoner mellom artene for å oppnå et grunnlag for økosystembasert høsting i fremtiden. Dette vil inkludere oversikt over alle nåværende fiskeri i Porsanger- og Tanafjorden inkludert bifangst og turist-/fritidsfiske. Tid og budsjetter setter grenser for arbeidsomfang og presisjon.

Gjennom samarbeid med Universitetet i Tromsø (UiT) og deres erfaring med bruk av økosystemmodellen ECOPATH (for eksempel Walters m. flere 1997, Pedersen m. flere 2018) i nordnorske fjorder vil man basert på data- og kunnskapsinnhenting ovenfor, modellere og simulere ulike regulerings- og høstingsformer for å øke avkastningen til næringen. Det er allerede laget en ECOPATH-modell for Porsangerfjorden som vi ønsker å bygge videre på. En slik modellering vil også avdekke kunnskapshull og behov for økt presisjon. En tysk student, Birte Schuppe, skriver nå masteroppgave basert på data innsamlet gjennom kartleggingstoktet, og HI har også ansatt post.doc.

Berengere Husson ved avdelingen i Tromsø for å tilføre instituttet mer kunnskap om denne økosystemmodellen, og ta den i bruk.

Kort oppsummering av status i prosjektet per november 2019

- Kartleggingstoktene har blitt gjennomført som planlagt. Dvs. at tokt med rekeetråler og teinebåt ble gjennomført i to omganger i alle tre fjordene i oktober 2018 og mars-april 2019. Det siste kartleggingstoktet med kun rekeetråler er nettopp avsluttet.
- Gode sedimentkart for fjordene (Figur 2) øker vår kunnskap om utbredelse/mengde for arter som har preferanse for visse typer sedimenter, som f.eks reke. Vi anbefaler at alle fjordene blir kartlagt mht dette.
- Figurene 8-11 viser ingen signifikant forskjell i tetthet (biomasse i gram per m²) av reke, torsk, hyse og sei mellom kartleggingstoktet og det rutinemessige kysttoktet høsten 2018 i Porsangerfjorden. En foreløpig konklusjon vil da være at kysttoktet vil kunne gi oss en god indeks på biomassevariasjonene fremover.
- Arealet dypere enn 170 m i Porsangerfjorden, som kan bli aktuelt for rekeetråling, utgjør ca. 25% av hele Porsangerfjorden. I Tanafjorden utgjør arealet dypere enn 170 m ca. 44% av hele fjorden. Mange steder dypere enn 170 m er det imidlertid umulig å tråle.
- Den gjennomsnittlige tettheten av reker i Kvæningen er av samme størrelsesorden som tettheten i de to utrålte fjordene (Figurer 12 og 16), bortsett fra i det indre bassenget i Porsangerfjorden. Her fant vi den desidert høyeste tettheten av reke. Svært foreløpige tall antyder en nokså lik biomasse av reker (på bunn dypere enn 170 m) i Kvæningen, i ytre del av Porsangerfjorden og i Tanafjorden på i størrelsesorden 150-400 tonn per fjord (Figur 17). Foreløpige beregninger av rekebiomasse for indre del av Porsangerfjorden grunnere enn 170 m gir en biomasse på i størrelsesorden 400 tonn. Beregningene viser lave rekebiomasser på bunn grunnere enn 170 m både i ytre Porsangerfjorden, Kvæningen og Tanafjorden. (Figur 4 viser inndelingen av Porsangerfjorden i indre og ytre områder.) Det understrekes at dette er svært foreløpige beregninger med stor usikkerhet, og at det trengs mer tid for å jobbe frem et endelig estimat. Det må bl.a. gjøres en bedre analyse av hvor store arealer som det vil være rett å la fangstratene representere. Vi trenger også kunnskap om populasjonsstrukturen til reke for å gi de beste høstingsråd.
- Vi har gjennom kartleggingstoktene erfart at det generelt er vanskelig å drive med dagens reketeiner dypere enn 170-200 m, og fangstratene av reke har på dette dypet vært svært lave (Figur 13).
- Det er store reker i fangstene i alle de tre fjordene, opptil 30 mm ryggskjoldbredde. Data er ikke ferdige, men foreløpige resultater viser forskjeller i størrelsesfordeling mellom Kvæningen og Tana-/Porsangerfjorden våren 2019, bl.a. er 1-gruppen tilstede i førstnevnte fjord, men ikke i de to Finnmarksfjordene (Figur 14). I indre Porsangerfjorden i oktober 2018 var størrelsesfordelingen dominert av mange halvstore reker mellom 10 og 18 mm ryggskjoldlengde. Denne størrelsesgruppen er fraværende i størrelsesfordelingen i samme område i oktober 2019, noe som kan tyde på stor variasjon i rekruttering fra år til år.
- Med den riggingen av rekeetrål som ble benyttet i kartleggingstoktene ble det fanget få kongekrabber (alle størrelser, men de fleste var småkrabber), i Porsangerfjorden (etter totalt ca. 7 timers tråling) hhv 31, 7 og 4 stk. i oktober 2018, mars-april 2019, og oktober 2019. Tilsvarende antall fanget i Tanafjorden var hhv 1, 0 og 4 stk. Med sorteringsrist så ville det aller meste av dette blitt sortert ut, og såpass små fangster vil heller ikke føre til klogging på rista. Om tråling skader krabber uten at de havner i trålen burde gjerne vært undersøkt – det gjelder generelt.
- Svært lite bunndyr ble tatt som bifangst i rekeetrålen. Såpass lite at HI må ha egne bunndyrtokt med egnet redskap (bomtrål og grabb) for å kunne estimere forekomst.

- I Porsangerfjorden er det dokumentert forekomst av lodde året rundt, og foreløpige observasjoner tyder på en betydelig overlapp i utbredelse med rekeforekomstene i fjorden.

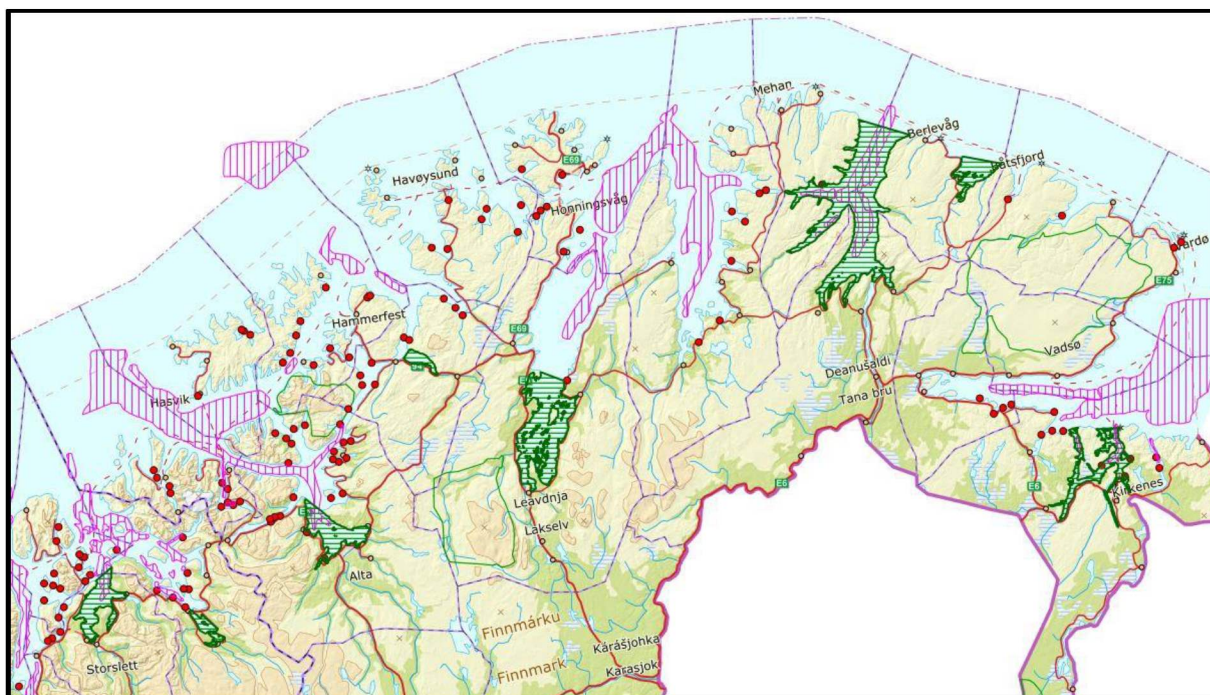
Når Reguleringsmøtet går av stabelen 6.-7. november 2019 har HI bare så vidt avsluttet det siste kartleggingstoktet. Mye arbeid gjenstår før man kan gi de første rådene med hensyn til evt. beskatning av rekeressursen utover dagens fiske med teiner. HI tar sikte på å opparbeide og analysere dataene i 2020 med mål å kunne gi råd til forvaltningen ifm. Reguleringsmøtet høsten 2020.

Referanser

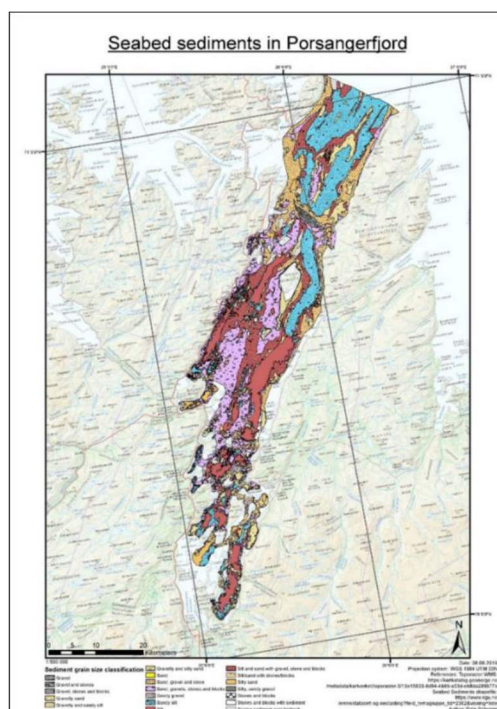
- Anon. 2012. Referat fra planleggingsmøte (workshop), Bergen, 15.2.2012. Blandingsfiske som reguleringsmodell. FHF nr. 900672, 155 s.
- Jorde, PE, Søvik, G, Westgaard, J-I, Albretsen, J, André, C, Hvingel, C, Johansen, T, Sandvik, AD, Kingsley, M and Jørstad, KE 2015. Genetically distinct populations of northern shrimp, *Pandalus borealis*, in the North Atlantic: adaptation to different temperatures as an isolation factor. *Molecular Ecology* 24: 1742-1757.
- Jørgensen, LL, Nilssen, E, Elvenes, S 2016. Kongekrabben og byttedyrene i Porsangerfjorden. Havforskningsrapporten 2016. Fiske og Havet, særnummer 1-2016.
- Pedersen, T, Fuhrmann, MM, Lindström, U, Nilssen, EM, Ivarjord, T, Ramasco, V, Jørgensen, LL, Sundet, JH, Sivertsen, K, Källgren, E, Hjelset, AM, Michaelsen, C, Systad, G, Norrbin, F, Svenning, M-A, Bjørge, A, Steen, H and Nilssen KT 2018. Effects of the invasive red king crab on food web structure and ecosystem properties in an Atlantic fjord. *Mar. Ecol. Prog. Ser.* 596, 13-31.
- Ramasco, V, Lindström, U and Nilssen, KT 2017. Selection and foraging response of harbor seals in an area of changing prey resources. *Mar. Ecol. Prog. Ser.* 581, 199-214.
- Schuppe, B. 2019. Effects of the opening of shrimp trawling on food web structure and ecosystem properties in an Atlantic fjord with an Arctic faunal inner component. Master thesis at University RWTH Aachen. *In prep.*
- Sundet, J, Hvingel, C og Hjelset, AM 2017. Kongekrabbe i norsk sone. Bestandstaksering og rådgivning 2017.
- Walters, CJ, Christensen, V, and Pauly, D. 1997. Structuring dynamic models of exploited ecosystems from trophic mass-balance assessments. *Rev. Fish Biol. Fish.* 7, 139–172.
- Øigård, TA, Frie AK, Nilssen, KT and Hammill, MO 2012. Modelling the abundance of grey seals (*Halichoerus grypus*) along the Norwegian coast. *ICES J. Mar. Sci.* doi:10.1093/icesjms/fss103.

Figurer

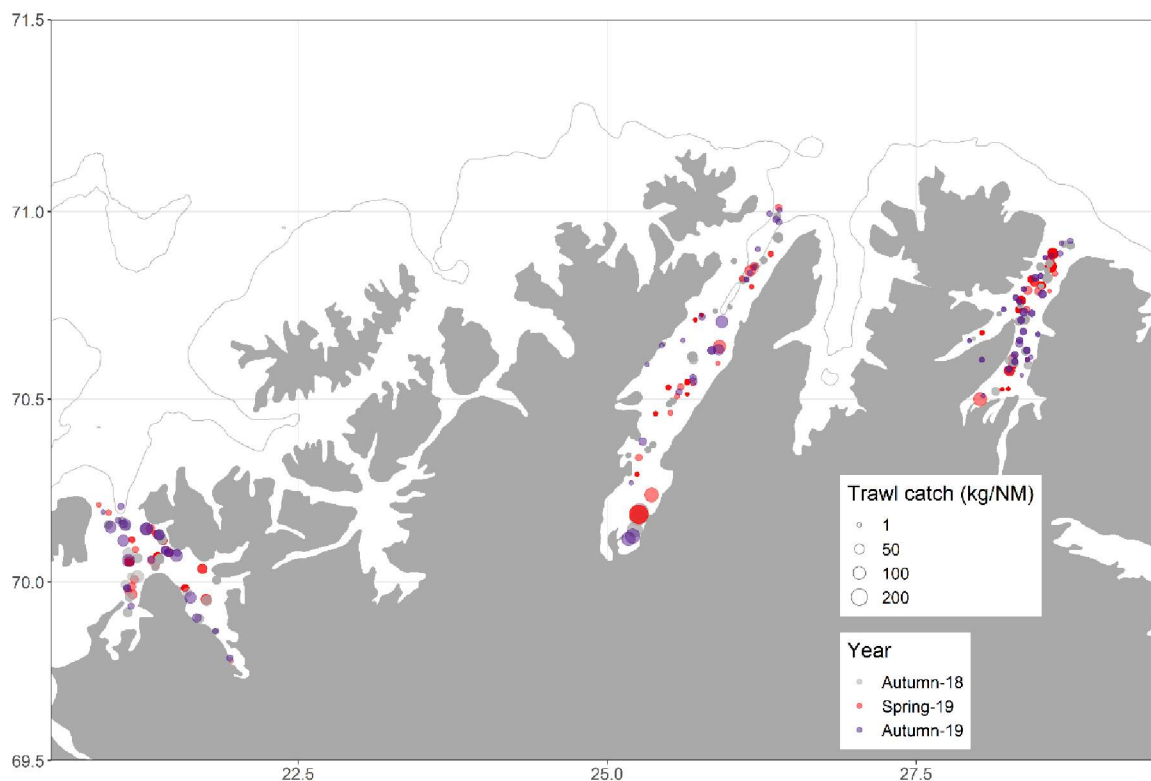

Figur 1. Fjorder i Troms og Finnmark: Kvængfjorden, Altafjorden, Porsangerfjorden, Laksefjorden, Tanafjorden og Varangerfjorden (fra vest til øst). Rosa, skraverte felt er kommersielle rekefelt registrert av Fiskeridirektoratet i samarbeid med lokale rekefiskere. Grønne, skraverte felt er nasjonale laksefjorder. Røde punkter angir plassering av godkjente lokaliteter for å drive akvakultur med ulike arter. Kart fra Fiskeridirektoratets karttjeneste (<https://kart.fiskeridir.no/fiskeri>).

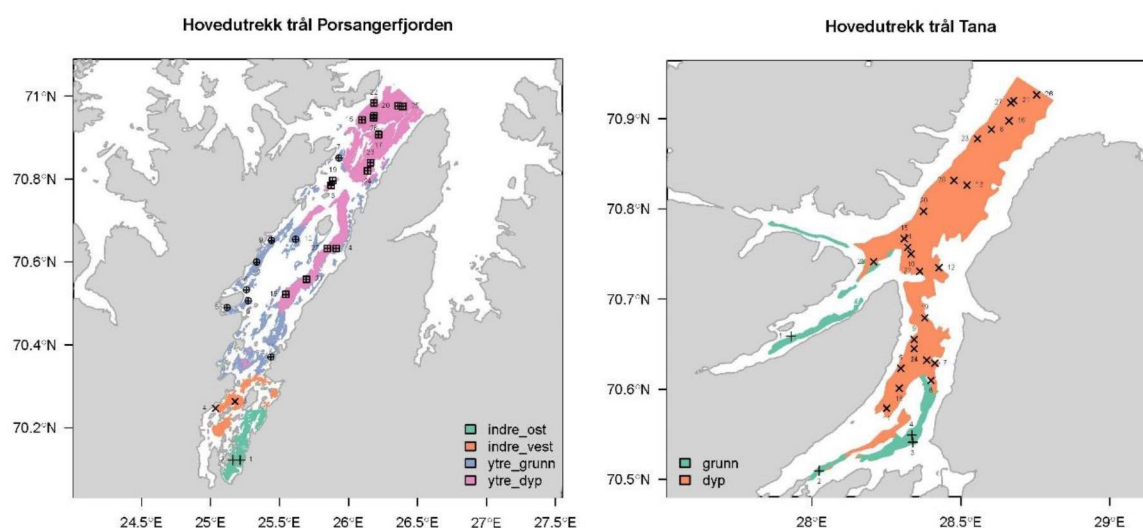

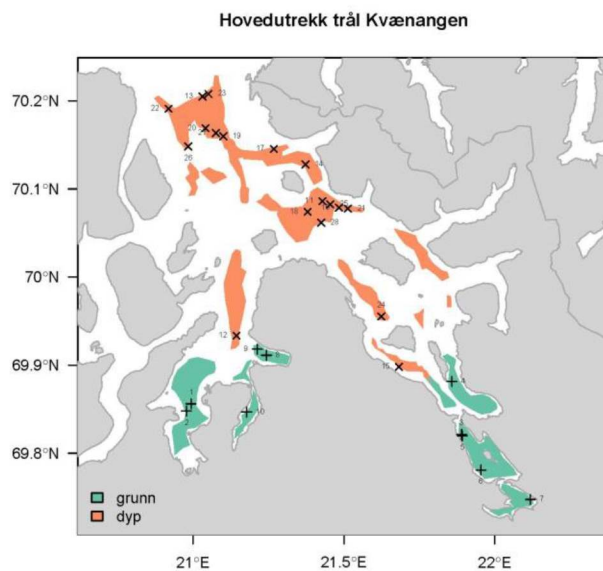
Figur 2. Sedimentkart for Porsangerfjorden (Schuppe 2019 etter www.ngu.no)

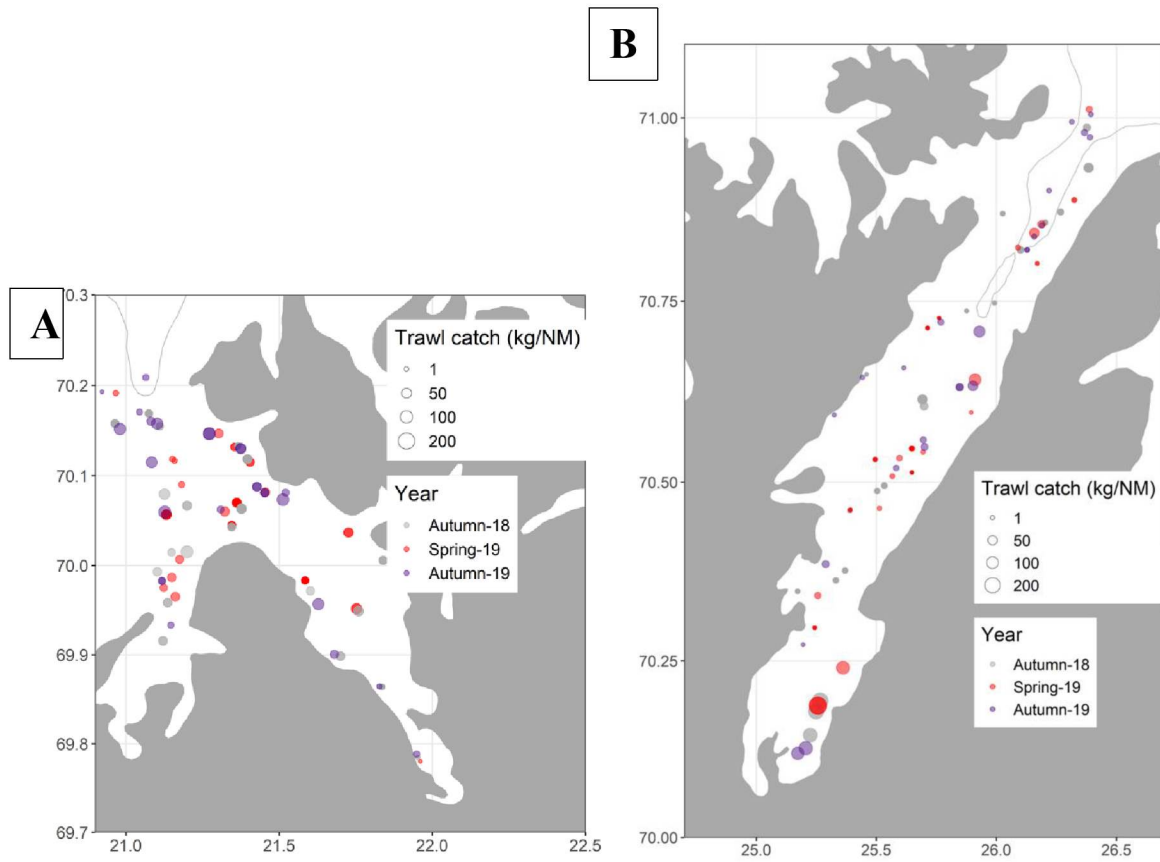
Figur 3. Alle trålstasjoner i oktober 2018 (grå), mars-april 2019 (rød) og oktober 2019 (lilla). Størrelsen på sirkelene viser totalvekt av reke (kg/nm trålt).

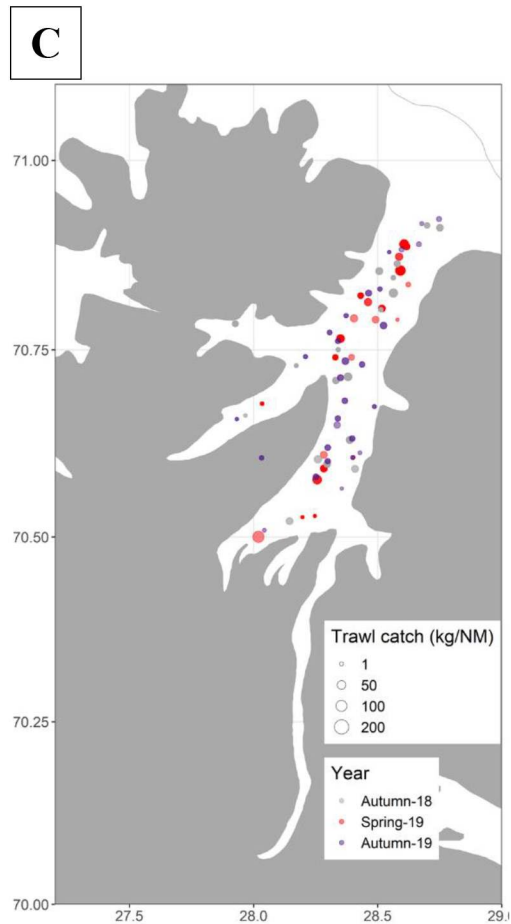

Figur 4. Strata og tilfeldig uttrekte trålstasjoner for kartleggingstoktet med MS «Katla» i oktober 2019. Tilsvarende opplegg ble gjennomført i oktober 2018 og mars-april 2019. Porsangerfjorden er inndelt i fire trålbare strata (ytre område grunnere/dypere enn 170 m, og indre område øst/vest), og Tanafjorden i to (grunnere/dypere enn 170 m).

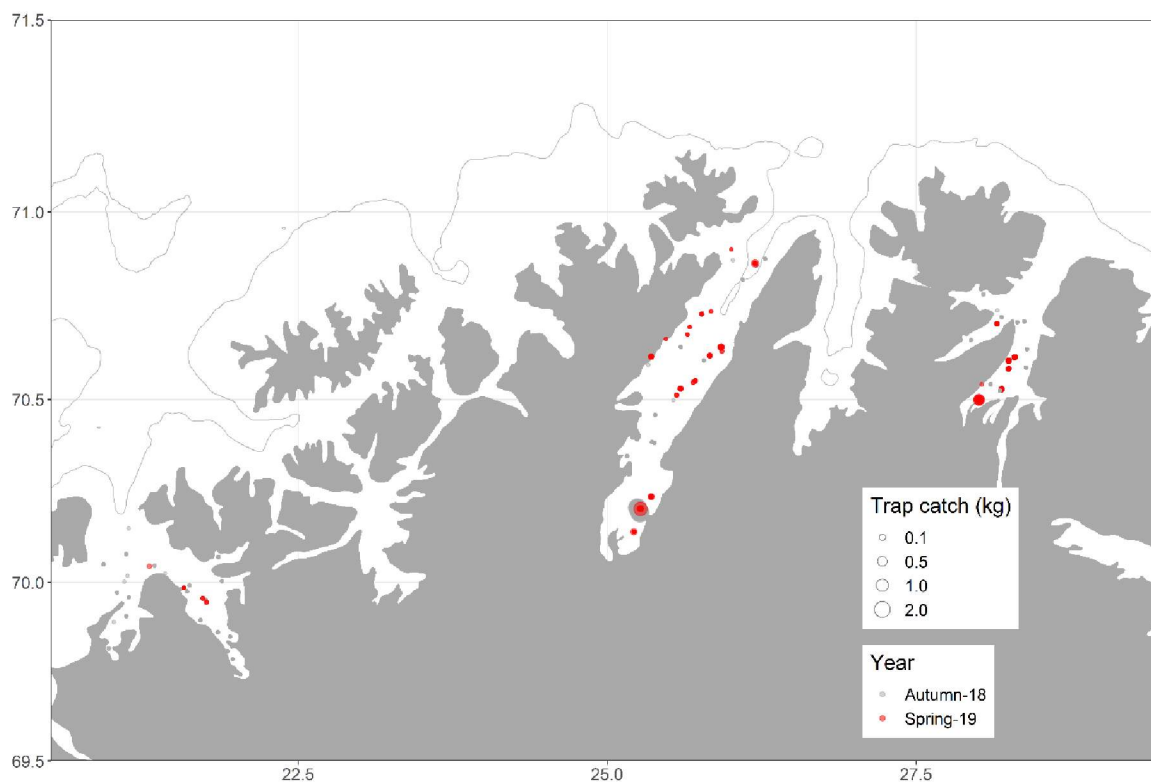

Figur 5. Strata og tilfeldig uttrekte trålstasjoner for kartleggingstoktet med MS «Katla» i referansefjorden Kvænen oktober 2019. Tilsvarende opplegg ble gjennomført i oktober 2018 og mars-april 2019. Kvænen ble inndelt i to trålbare strata (grunnere/dypere enn 170 m).

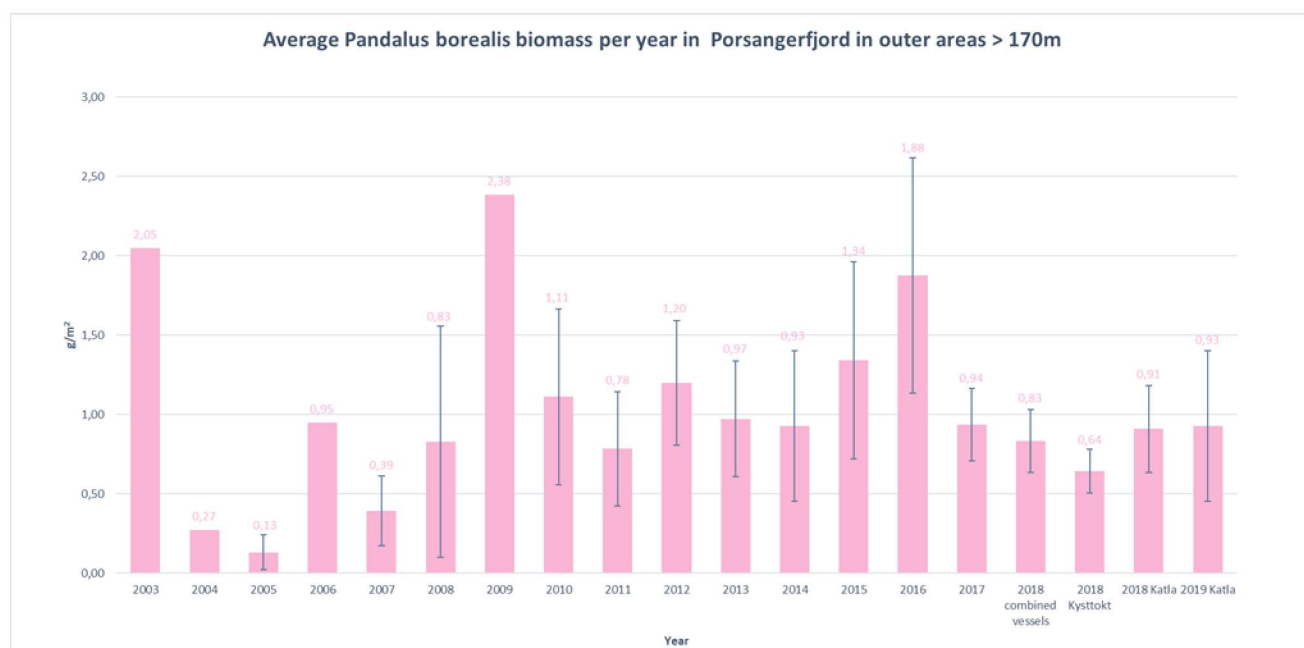

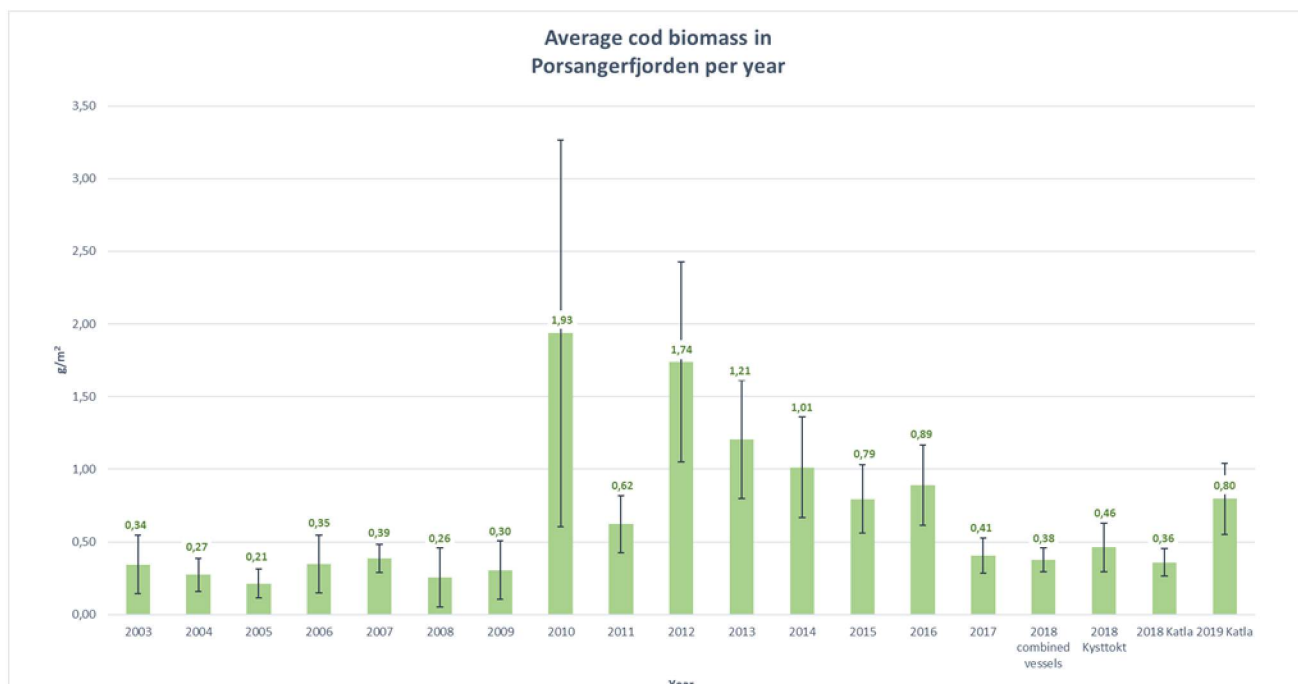
Figur 6. Samme som Figur 1. Trålstasjoner tatt i Kvæningen (A), Porsanger (B) og Tanafjord (C) 2018-2019 med symbolstørrelse ift fangst (kg/NM) av dypvannsreke (*Pandanus borealis*)

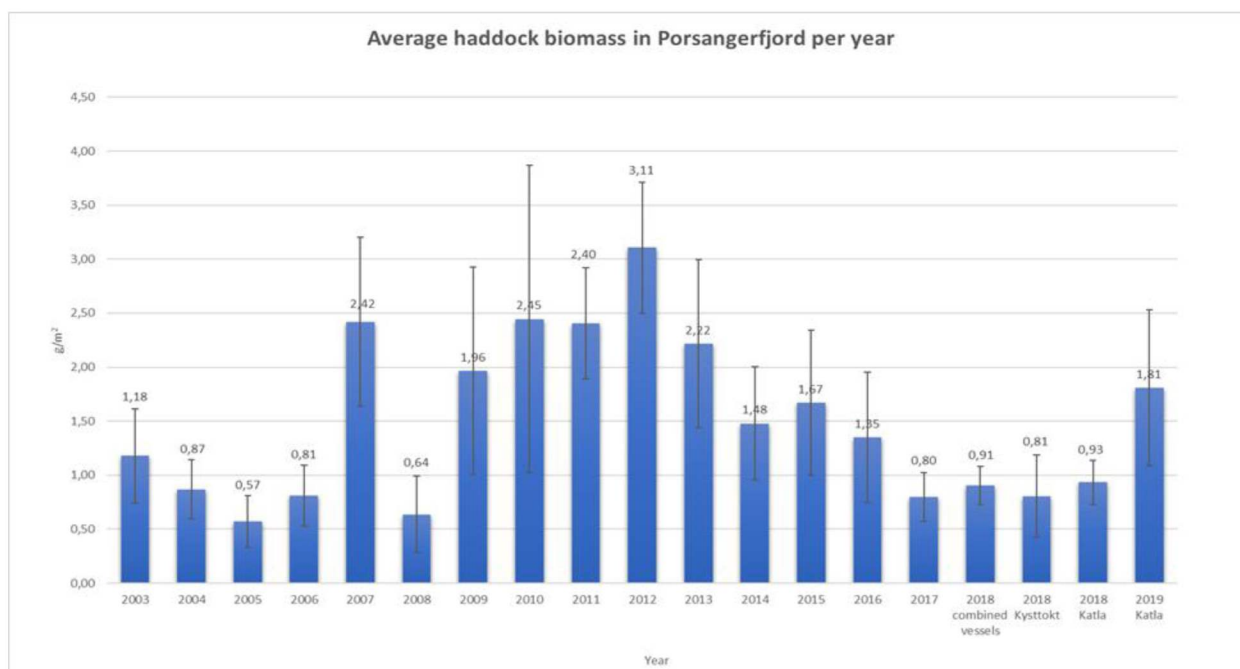
Figur 7. Alle teinestasjoner i oktober 2018 (grå) og mars-april 2019 (rød). Størrelsen på sirklene viser total fangstvekt av reke (kg). Det ble ikke fisket med teiner i oktober 2019.

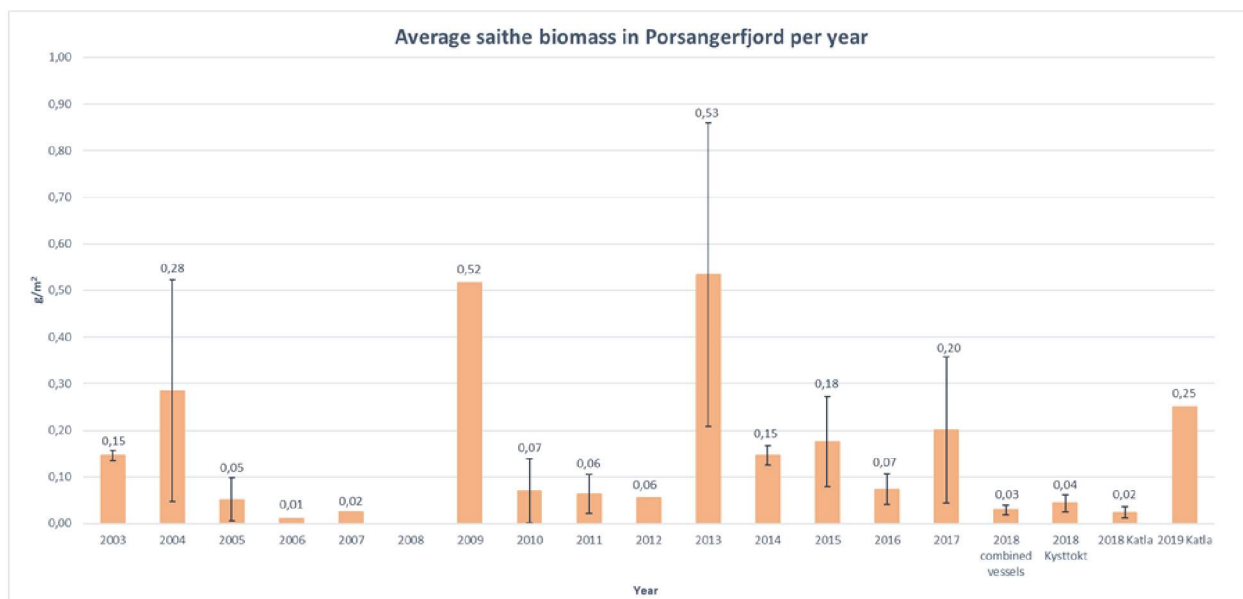
Figur 8. Porsangerfjorden. Gjennomsnittlig biomasse av reker dypere enn 170 m (g/m^2), inkl. standardfeil til gjennomsnittet, fra Havforskningsinstituttets kysttokt 2003-2018, sammenlignet med kartleggingstoktet med MS «Katla» høsten 2018 og våren 2019 (Schuppe 2019). Kolonnen «2018 combined vessels» viser fangst for Kysttokt og MS «Katla» slått sammen.

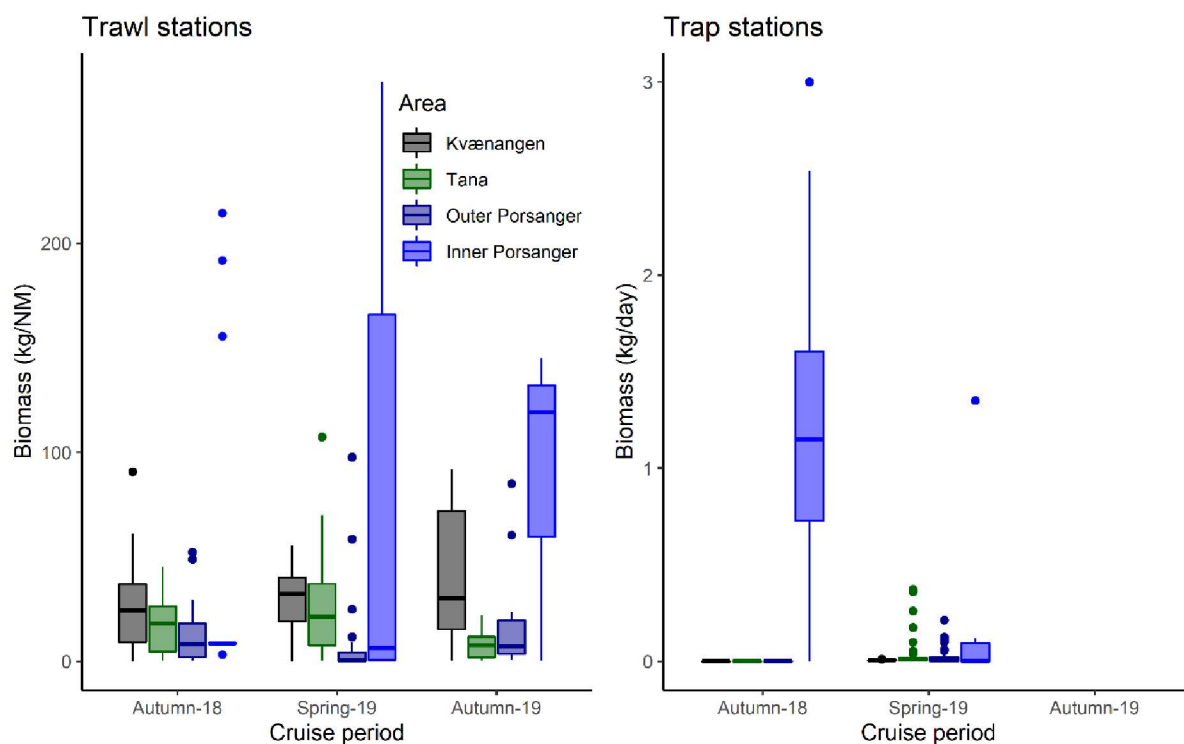
Figur 9. Porsangerfjorden. Gjennomsnittlig biomasse av torsk (g/m^2), inkl. standardfeil til gjennomsnittet, fra Havforskningsinstituttets kysttokt 2003-2018, sammenlignet med kartleggingstoktet med MS «Katla» høsten 2018 og våren 2019 (Schuppe 2019). Kolonnen «2018 combined vessels» viser fangst for Kysttokt og MS «Katla» slått sammen.

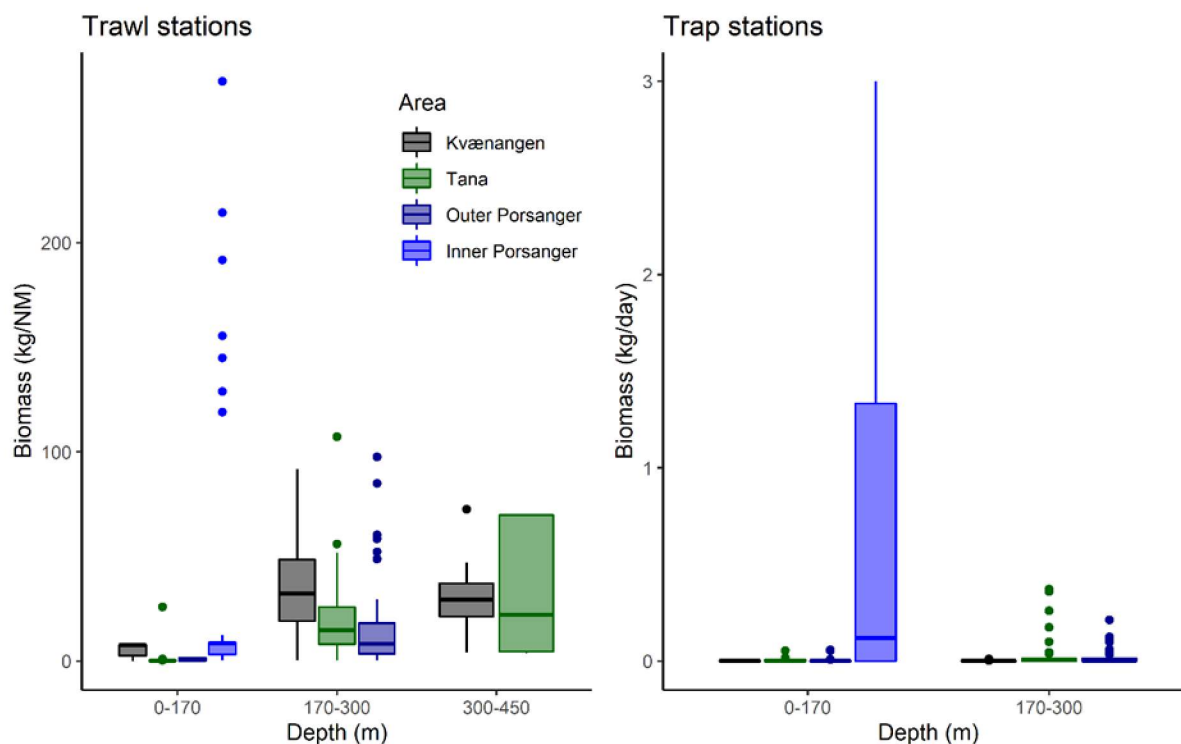
Figur 10. Porsangerfjorden. Gjennomsnittlig biomasse av hyse (g/m^2), inkl. standardfeil til gjennomsnittet, fra Havforskningsinstituttets kysttokt 2003-2018, sammenlignet med kartleggingstoktet med MS «Katla» høsten 2018 og våren 2019 (Schuppe 2019). Kolonnen «2018 combined vessels» viser fangst for Kysttokt og MS «Katla» slått sammen.

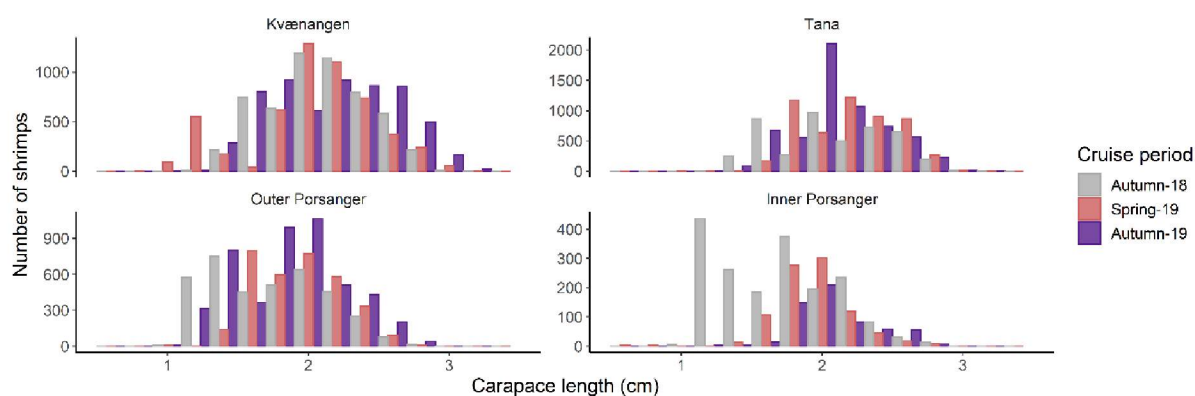
Figur 11. Porsangerfjorden. Gjennomsnittlig biomasse av sei (g/m^2), inkl. standardfeil til gjennomsnittet, fra Havforskningsinstituttets kysttokt 2003-2018, sammenlignet med kartleggingstoktet med MS «Katla» høsten 2018 og våren 2019 (Schuppe 2019). Kolonnen «2018 combined vessels» viser fangst for Kysttokt og MS «Katla» slått sammen.

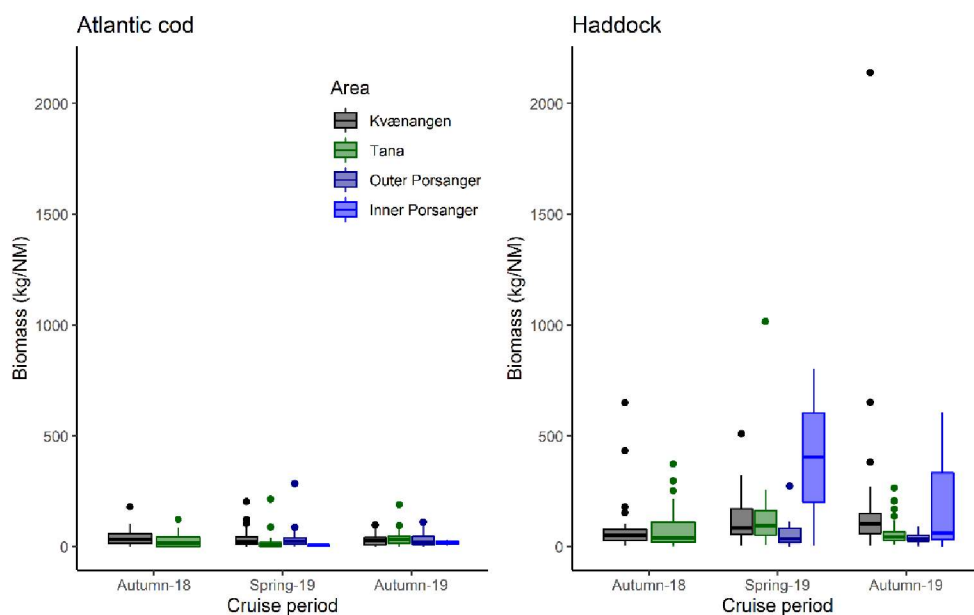
Figur 12. Rekebiomasse per toktperiode og fjord, i trål (til venstre) og reketeiner (til høyre), i henholdsvis kg/nm trålt og i kg per dag. Boksplottet viser median med 25 og 75% kvartiler mens linjen viser 1,5 x interkvartil range. Boks og linjer dekker 99,3% av dataene, mens punktene er uteliggere som viser de gjenværende 0.7% av dataene

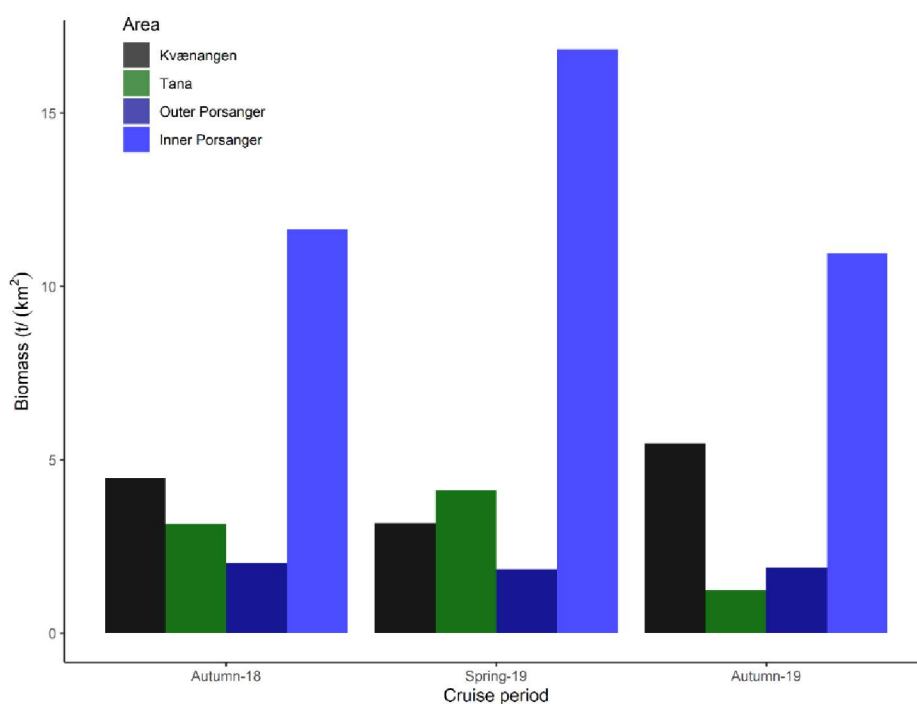
Figur 13. Rekebiomasse per dybde og fjord, i trål (til venstre) og reketeiner (til høyre), i henholdsvis kg/nm trålt og i kg per dag. Boksplottet viser median med 25 og 75% kvartiler mens linjen viser 1,5 x interkvartil range. Boks og linjer dekker 99,3% av dataene, mens punktene er uteliggere som viser de gjenværende 0.7% av dataene.

Figur 14. Lengdefordelinger (ryggskjoldlengde i cm) av reke per fjord og toktperiode.

Figur 15. Torsk- (til venstre) og hysebiomasse (til høyre) per toktperiode og fjord i trål i henholdsvis kg/nm trålt. Boksplottet viser median med 25 og 75% kvartiler mens linjen viser 1,5 x interkvartil range. Boks og linjer dekker 99,3% av dataene, mens punktene er uteliggere som viser de gjenværende 0.7% av dataene.

Figur 16. Tetthet av rekebiomasse per kvadratkilometer per toktperiode og fjord. Biomasse er estimert fra hvert fjordområde baserende på swept-area-metode i StoX og størrelse av hvert område er antatt å inkludere kun trålbare rekehabitater. Områdedefinisjonene er fortsatt under utarbeiding og alle estimater derfor foreløpig.

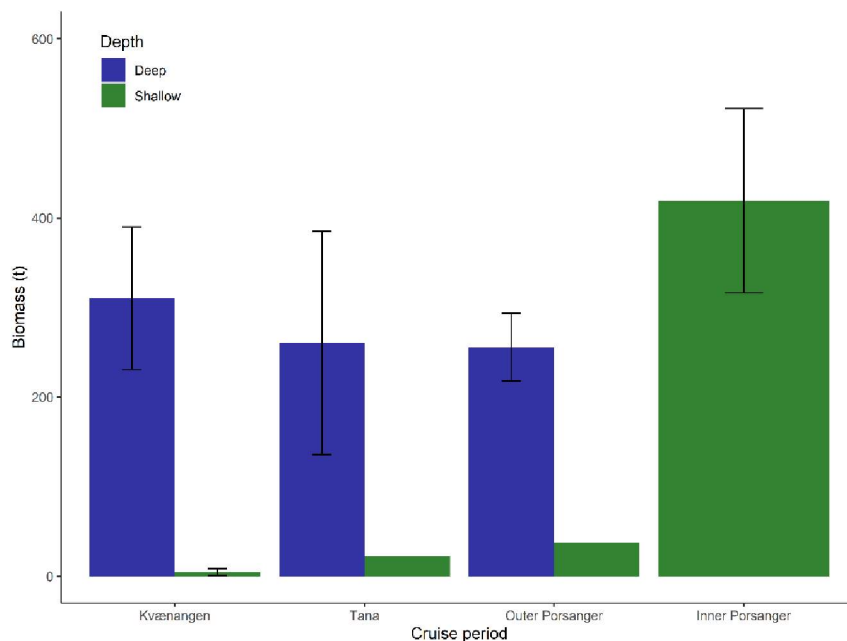

Figure 17. Gjennomsnittlig bestandsbiomasse og standardavvik for dypvannsreke (*Pandalus borealis*) estimert for hvert av de 4 områdene delt i dybdeområdene grunnere enn 170 m (shallow, grønn søyle) og dypere enn 170 m (deep, blå søyle). Figuren viser gjennomsnittlig biomasse i løpet av de tre tokt-periodene.

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 BERGEN

ÁŠŠI/SAK
19/388 - 37

MIN ČUJ./VÅR REF.
19/28669

DIN ČUJ./DERES REF.

BEAIVI/DATO
01.11.2019

Reguleringsmøtet sak 19/2019 -Sametingets innspill til regulering av reker nord for 62°N

Sametinget arbeider for å sikre kyst- og fjordbefolkningens historiske rettigheter til fiske og bevaring av det materielle grunnlaget for det samiske folk, gjennom å tilrettelegge og styrke næringsgrunnlaget for fiskerne og mottaksanleggene i samisk fiskerirettighetsområdet (SFR- området). Området har tidligere blitt betegnet som STN-området.

Teinefiske etter reker er et åpent fiskeri som ikke har noen områdebegrensninger. Gjennom forsøksfiske i Tana- og Porsangerfjorden har en gjennom utvikling av nye teiner, oppnådd et tilfredsstillende fangstresultat per teine. Når det gjelder det økonomiske utbytte av teinefiske, har resultatet vært svakt. Etter de opplysningene Sametinget har fått, skyldes dette de gjeldende fangstbegrensning på 50 teiner per fartøy. I dagens fiskeri utgjør 50 teier, ca. 5 lenker à 10 teiner. Hver lenke har en lengde på ca 220 meter. I de to store fjordsystemene det her er snakk, båndlegger teinefiske et ubetydelig areal i forhold til fiske med andre redskaper. Teinene som brukes i fangst av reker er små i forhold til krabbe- og torsketiner, og derfor ønsker fiskerne at de kan bruke et større antall teiner i fangst av reker.

For å oppnå et bedret økonomisk og driftsmessig resultat i teinefiske etter reker i Tana- og Porsangerfjorden, foreslår Sametinget:

- **I teinefiske etter reker i Tana- og Porsangerfjorden kan hvert merkeregistrert fartøy ikke fiske med mer enn 200 teiner.**

Dearvvuođaiguin/Med hilsen

John Osvald Grønmo
doaib. fágajođiheadji / konst. fagleder

Inge Arne Eriksen
seniorráđđeaddi/seniorrådgiver

*Dát reive lea elektrovnnalaččat dohkkehuvvon ja sáddejuvvo vuolláičállaga haga./
Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur.*

Reivve vuostáiváldi / Hovedmottaker:

Fiskeridirektoratet	Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN
Jørgen Blix Nicolaysen			

Kopijja / Kopi til:

Fiskeridirektoratet	Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN
---------------------	----------------------	------	--------

SAK 19/2019

D) REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NAFO-OMRÅDET 3M I 2020

1 SAMMENDRAG

Fra og med 2011 har reker i NAFO-området 3M vært underlagt et moratorium da bestanden har vært i dårlig forfatning. Denne har nå kommet seg noe, og det åpnes for et fiskeri i 2020.

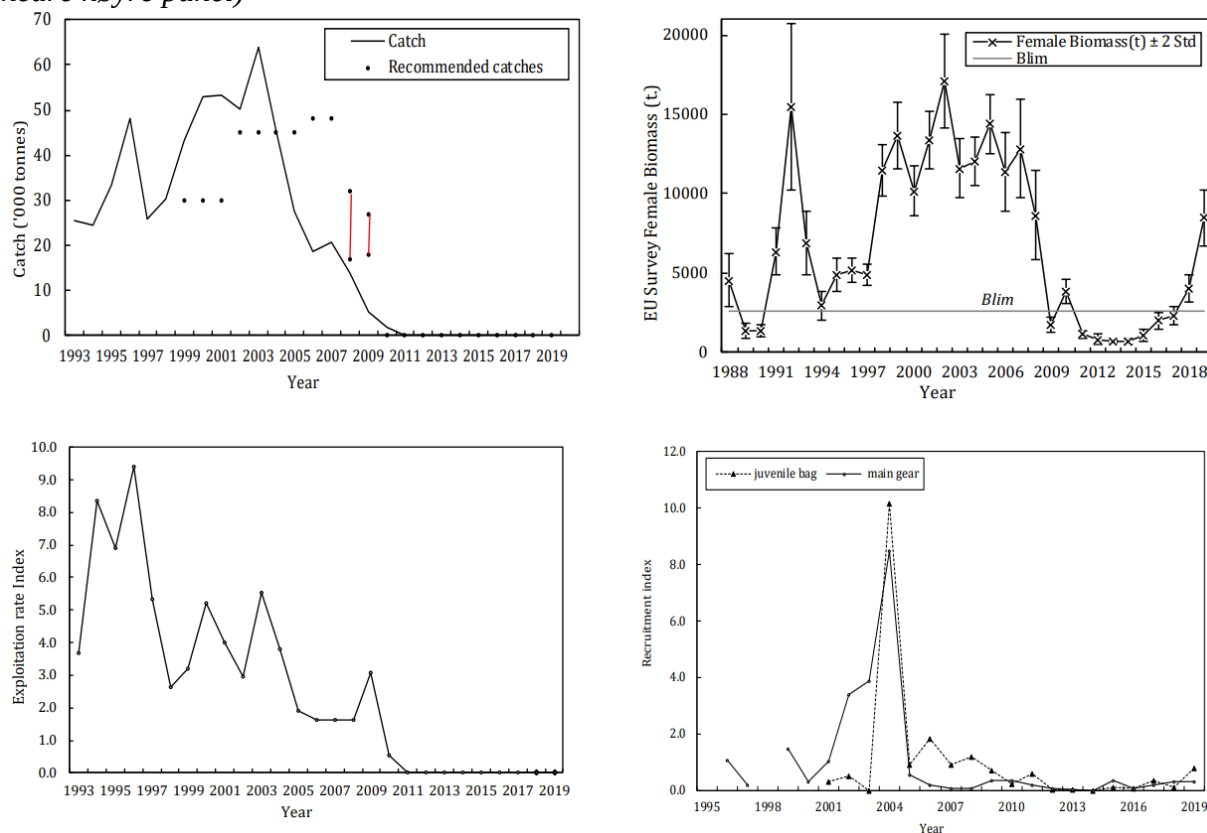
Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter reker i underområde 3M reguleres som et fritt fiske innenfor Norges tildeling av fangstdøgn.

2 BESTANDSSITUASJONEN

Bestanden har vist tegn til bedring siden 2014, og det er svært lav sannsynlighet for at den er under B_{lim} i 2019.

Vitenskapskomiteen i NAFO anbefaler at totalt uttak av reker i 3M i 2020 ikke bør overstige 2009-nivået på 5 448 tonn.

Figur 1: Fangst og bestandssituasjon (fangst og anbefalt uttak i øvre venstre panel; estimert biomasse i øvre høyre panel; utnyttelsesrate (indeks) i nedre venstre panel; rekrutteringsindeks i nedre høyre panel)

Kilde: NAFOs vitenskapskomites kvoteråd for 2020

3 TIDLIGERE REGULERING OG AVVIKLING AV FISKET

Fisket etter reker i NAFO-området 3M har, i tillegg til en begrensning i antall fiskedøgn, vært regulert med påmelding, tekniske reguleringer, rapportering og observatørordning.

I 2010 fikk 32 fartøy tillatelse til å fiske i 3M i totalt 992 fiskedøgn. Det ble ikke fisket reker i 2010.

Tabell 1 viser innmeldt fangst og deltakelse av norske fartøy i årene 1993-2010.

Tabell 1: Fangst og deltakelse i 3M i årene 1993 – 2010

År	Fangst (tonn)	Antall fartøy	Antall fiskedøgn
1993	7 255	22	1 388
1994	8 720	19	2 206
1995	9 263	27	2 166
1996	6 191	15	1 550
1997	1 738	2	327
1998	1 315	2	211
1999	2 727	2	397
2000	3 007	5	390
2001	13 284	15	1 760
2002	11 554	11	1 313
2003	22 019	11	1 786
2004	10 981	7	984
2005	328	2	23
2006	433	2	32
2007	2 039	2	104
2008	321	1	31
2009	0	0	0
2010	0	0	0

Kilde: Fangstrapporter til Fiskeridirektoratet

Fartøy som skal delta i fisket i NAFO-området må ha observatør om bord når fisket begynner. Fiskeridirektoratet planlegger, som tidligere, å engasjere det kanadiske firmaet Sea Watch til å stille observatører til disposisjon om bord på norske fartøy. Kostnadene belastes det enkelte fartøy.

Fartøy som rapporterer elektronisk kan redusere observatørdekningen til 25 % av den tiden fartøyet er i NAFO-området.

4 REGULERING AV FISKET I 2020

På årsmøtet i oktober 2019 vedtok NAFO å åpne fiskeriet med innsatsbegrensning målt i fangstdøgn. Norge er tildelt 496 fiskedøgn – hvorav 25 er overført til Ukraina – slik at Norge har 471 disponible fiskedøgn i 2020. Fiskeridirektoratet foreslår å åpne for et fritt fiske innenfor antall fangstdøgn tildelt Norge.

Det er i utgangspunktet tillatt å bruke oppsamlingspose ved fiske etter reker i NAFO-området 3M. For å unngå bifangst av andre arter, spesielt torsk som vil gå til belastning av Norges kvote, anbefaler Fiskeridirektoratet å forby bruk av oppsamlingspose i fisket etter reker i NAFO-området 3M i 2020.

Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av å utnytte fiskerettighetene i NAFO-området. Reguleringsopplegget bør derfor være mest mulig fleksibelt for å legge til rette for at den norske adgangen til å fiske i størst mulig grad utnyttes.

Fiskeridirektøren minner om at det er forbudt å fiske reker i et område i 3M i perioden 1. juni til 31. desember, og om at det er påbudt med bruk av sorteringsrist ved fiske etter reker i NAFO.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med reketråltillatelse kan fiske etter reker i NAFO-området 3M i 2020 under en totalbegrensing på 471 fangstdøgn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ønsker å delta i fisket etter reker i NAFO-området 3M i 2020 må sende skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektøren foreslår at bruk av oppsamlingspose i fisket etter reker i NAFO-området 3M i 2020 forbys.

